II

*(Neleģislatīvi akti)*

# REGULAS

## KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2020/1336

**(2020. gada 25. septembris),**

**ar ko nosaka galīgos antidempinga maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes polivinilspirtu importam**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis [1] ("pamatregula"), un jo īpaši tās 9. panta 4. punktu,

pēc apspriešanās ar dalībvalstīm,

tā kā:

### 1. PROCEDŪRA

#### 1.1. Procedūras sākšana

(1) Pamatojoties uz Regulas (ES) 2016/1036 5. pantu, Eiropas Komisija ("Komisija") 2019. gada 30. jūlijā sāka antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas ("ĶTR" jeb "attiecīgā valsts") izcelsmes polivinilspirtu ("PVS") importu Savienībā. Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja paziņojumu par procedūras sākšanu [2] ("paziņojums par procedūras sākšanu").

(2) Komisija sāka izmeklēšanu pēc tam, kad *Kuraray Europe GmbH* ("sūdzības iesniedzējs") 2019. gada 19. jūnijā iesniedza sūdzību to ražotāju vārdā, kuri pārstāv vairāk nekā 60 % no PVS izstrādājumu ražošanas kopapjoma Savienībā. Sūdzībā bija ietverti pierādījumi par dempingu un no tā izrietošu būtisku kaitējumu, un tie bija pietiekami, lai pamatotu izmeklēšanas sākšanu.

#### 1.2. Ieinteresētās personas

(3) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija aicināja ieinteresētās personas sazināties ar Komisiju, lai piedalītos izmeklēšanā. Komisija par izmeklēšanas sākšanu atsevišķi informēja arī sūdzības iesniedzēju, citus zināmos Savienības ražotājus, zināmos ražotājus eksportētājus, ĶTR iestādes, zināmos importētājus un lietotājus un aicināja tos piedalīties.

(4) Ieinteresētajām personām bija iespēja sniegt piezīmes par izmeklēšanas sākšanu un prasīt, lai tās uzklausītu Komisija un/vai tirdzniecības procedūru uzklausīšanas amatpersona. Tika uzklausītas visas ieinteresētās personas, kuras to pieprasīja.

#### 1.3. Piezīmes par izmeklēšanas sākšanu

(5) Pēc izmeklēšanas sākšanas vairāki attiecīgā ražojuma lietotāji apgalvoja, ka sūdzības publiski pieejamajā versijā sniegtās informācijas nekonfidenciālais kopsavilkums nav pietiekami detalizēts vai ir nepilnīgs, neļaujot pienācīgi saprast konfidenciāli iesniegtās informācijas būtību.

[1] OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.
[2] OV C 256/03, 30.7.2019., 4. lpp.

(6) Komisija uzskatīja, ka sūdzības nekonfidenciālā versijā, kas ir pieejama ieinteresētajām personām, ir visi būtiskie pierādījumi un to datu nekonfidenciālie kopsavilkumi, kas tika iesniegti konfidenciāli, lai ieinteresētās personas varētu izmantot savas tiesības uz aizstāvību procedūras laikā.

(7) Pamatregulas 19. pants un Nolīguma par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu 6. panta 5. punkts ļauj aizsargāt konfidenciālu informāciju gadījumos, kad tās izpaušana nodrošinātu ievērojamas priekšrocības konkurentam vai ļoti negatīvi ietekmētu personu, kura šādu informāciju ir sniegusi, vai to personu, no kuras minētā persona ir informāciju ieguvusi.

(8) Minētajās kategorijās ietilpst informācija, kurai ir piemērota konfidencialitāte. Jebkurā gadījumā sūdzības iesniedzējs sniedza sūdzības konfidenciālo teksta daļu satura kopsavilkumus un atbilstoši sagrupētus skaitliskos datus. Komisija pirms izmeklēšanas sākšanas minētos dokumentus pārbaudīja. Tā secināja, ka tie atbilst 19. panta prasībām un ļauj pienācīgi saprast konfidenciālās informācijas būtību.

(9) Tādēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

(10) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka sūdzība ir daļa no sūdzības iesniedzēja stratēģijas, kuras mērķis ir stiprināt tā monopolu Savienības tirgū, tīši samazinot pārdošanas apjomu un palielinot cenas.

(11) Izmeklēšanas gaitā ievāktā informācija nesniedza nekādus pierādījumus, kas apstiprinātu, ka Savienības ražošanas nozare īstenotu kādas pret konkurenci vērstas prakses. Gluži pretēji – tika ievākti konkrēti pierādījumi, piemēram, komercpiedāvājumi un sarakste pa e-pastu, kas liecina, ka ražošanas nozare spēj un ir gatava nodrošināt piegādi jebkuram attiecīgā ražojuma lietotājam.

(12) Paša sūdzības iesniedzēja tirgus daļa [25 %–30 %] Savienības brīvajā tirgū izmeklēšanas periodā bija pārāk maza, lai sniegtu tam iespēju izmantot jebkāda veida dominējošu stāvokli.

(13) Saistībā ar apgalvojumu par stratēģiju, kuras mērķis ir samazināt apjomus un palielināt cenas, izmeklēšanā tika konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs sākotnēji centās uzlabot savus apjomradītos ietaupījumus, palielinot ražošanas izlaidi un ieguldījumus, lai samazinātu vienības ražošanas izmaksas. Tas arī centās sekot Ķīnas dempinga cenām, nospiežot savas cenas, lai saglabātu tirgus daļu. Šī stratēģija tik tiešām ļāva sūdzības iesniedzējam saglabāt tirgus daļu, bet radīja tam būtiskus zaudējumus. Kā paskaidrots turpmāk tekstā 528. apsvērumā, sūdzības iesniedzējs tāpēc bija spiests atteikties no centieniem saglabāt tirgus daļu konkurencē ar importu no ĶTR un attiecīgi koncentrējās uz saviem pārdošanas apjomiem dārgākās kategorijās, kurās joprojām bija iespējams sasniegt peļņu nesošus pārdošanas apjomus, lai arī attiecīgi zaudējot būtisku tirgus daļu.

(14) Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(15) Pēc izmeklēšanas sākšanas Savienības ražotājs *Wacker Chemie AG* apgalvoja, ka sūdzībā norādītā Ķīnas jaudas pārpalikuma aplēse ir nepareiza, un iesniedza savu aplēsi.

(16) Sūdzībā norādītā Ķīnas jaudas pārpalikuma aplēse bija noteikta, pamatojoties uz objektīvu un uzticamu avotu, proti, *IHS Chemical Economics Handbook*. Lai gan pamatotu iemeslu dēļ var pastāvēt atšķirīgas aplēses par piedāvājumu un pieprasījumu Ķīnas tirgū, Komisija uzskatīja, ka sūdzībā norādītā aplēse atbilst *prima facie* pierādījumiem piemērotajiem pietiekamas precizitātes un uzticamības kritērijiem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(17) *Wacker Chemie AG* arī iesniedza piezīmes par dempinga starpības aprēķina metodiku atbilstīgi pamatregulas 2. panta 6.a punktam, īpaši apgalvojot, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkta piemērošana būtu nesaderīga ar PTO un ka nav pierādījumu, kas liecinātu par izmaksu kropļošanu. Jautājumi saistībā ar nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanu un pamatregulas 2. panta 6.a punkta piemērošanu ir aplūkoti turpmāk tekstā 3.1.1. iedaļā.

(18) Pēc izmeklēšanas sākšanas *Wacker Chemie AG* arī apgalvoja, ka sūdzības iesniedzēja aplēse par dempinga starpību un normālo vērtību ir nepareiza, jo Ķīnas ražotāji ir vertikāli integrēti un neiegādājas vinilacetāta monomēru (VAM) savām ražošanas vajadzībām.

(19) Sūdzībā bija minēti kropļojumi saistībā ar vairākām izejvielām, kuras var izmantot VAM ražošanā atkarībā no ražošanas metodes. Šīs izejvielas izmanto arī tad, ja ražotāji ir vertikāli integrēti un neiegādājas VAM no citiem uzņēmumiem, tāpēc ar šīm izejvielām saistītie kropļojumi bija svarīgi normālās vērtības aprēķināšanai. Jāņem vērā arī tas, ka sūdzībā iekļautais normālās vērtības aprēķins ir pietiekams dempinga pierādījums un izmeklēšanā normālā vērtība tika noteikta, pamatojoties uz tādiem pārbaudītiem datiem, kurus sniedza Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(20) Procedūras sākšanas brīdī *Wacker* un *Carbochem* apgalvoja, ka Komisija izmantoja PKN sistēmu, kas pienācīgi nenodrošināja cenu salīdzināmību. Pēc informācijas izpaušanas šo argumentu atkārtoja *Wacker*, *Carbochem*, *Gamma Chimica*, *FAR Polymer* un *Ahlstrom-Munksjö*.

(21) *Wacker* apgalvoja, ka PKN viskozitātes, hidrolīzes un metanola satura diapazoni ir pārāk plaši un tajos nav ņemts vērā daļiņu izmērs un pH vērtība. *Carbochem*, *Gamma Chimica* un *FAR Polymer* apgalvoja, ka PKN nav ņemta vērā molekulmasa, savukārt *Ahlstrom-Munksjö* apgalvoja, ka arī pelnu satura diapazons ir pārāk plašs.

(22) Komisija nepiekrita tam, ka pastāv problēma ar PKN struktūru. PKN ietver attiecīgā ražojuma būtiskās pamatīpašības, ko vispārēji nosaka PKN iekļautie pamatelementi (t. i., viskozitāte, hidrolīze, pelnu un metanola saturs). Minētie parametri ir būtiski visu PVS kategoriju gadījumā, un tos uzskata par rūpnieciskajiem standartiem saistībā ar visiem attiecīgā ražojuma lietojumiem. Tādējādi, lai gan var būt taisnība, ka dažas īpašības, kas nav iekļautas PKN, varētu būt būtiskas konkrētiem lietojumiem, tās ir atkarīgas no lietotāja (un nevis ražojuma).

(23) Tāpēc šis arguments tika noraidīts.

### 1.4. **Atlase**

(24) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija informēja, ka tā varētu veidot ieinteresēto personu izlasi saskaņā ar pamatregulas 17. pantu.

#### 1.4.1. *Savienības ražotāju atlase*

(25) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija norādīja, ka tā ir izveidojusi Savienības ražotāju provizorisku izlasi. Komisija to izveidoja, pamatojoties uz paziņoto līdzīgā ražojuma ražošanas apjomu Savienībā. Izlasē tika iekļauti trīs Savienības ražotāji. Izlasē iekļauto Savienības ražotāju produkcija veidoja vairāk nekā 90 % no līdzīgā ražojuma kopējā aplēstā ražošanas apjoma Eiropas Savienībā. Komisija aicināja ieinteresētās personas sniegt piezīmes par provizorisko izlasi.

(26) Viena ieinteresētā persona pauda iebildumus pret to, ka izlasē ir iekļauts ražotājs *Wacker Chemie AG*, kurš attiecīgo ražojumu ražo tikai lietošanai pašu vajadzībām. Minētā ieinteresētā persona uzskatīja, ka, iekļaujot izlasē *Wacker*, kam nav pārdošanas apjomu brīvajā tirgū, varētu būt kropļota kaitējuma analīze.

(27) Komisija arī ņēma vērā situāciju saistībā ar vienu no izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. Tomēr jānorāda, ka visa Savienības ražošanas nozare, ieskaitot sākotnēji izlasē iekļautos trīs Savienības ražotājus, ražo konkrēto ražojumu arī pašu vajadzībām. Tāpēc tika uzskatīts, ka *Wacker Chemie AG* iekļaušana izlasē nav radījusi kaitējuma analīzes kropļojumu un ir ļāvusi Komisijai veikt padziļinātu analīzi arī par situāciju PVS pašu vajadzībām paredzētajā tirgū Savienībā. Tādējādi izlase tika uzskatīta par Savienības ražošanas nozarei reprezentatīvu.

(28) Lai iegūtu pilnīgu lietas faktu novērtējumu, Komisija ņēma vērā Savienības ražotāju *Wacker* un *Solutia* intereses, kas tiem ir arī kā izmeklējamā ražojuma lietotājiem.

(29) Vēlāk procedūras gaitā viens no trijiem izlasē iekļautajiem ražotājiem, *Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.*, informēja Komisiju, ka tas nevar pilnībā sadarboties kā izlasē iekļauts ražotājs. Anketā šis uzņēmums bija sniedzis informāciju faktiski tikai par makroekonomiskajiem rādītājiem, kas izmeklēšanas nolūkiem bija nepietiekami. Tāpēc Komisija pieņēma lēmumu pārskatīt Savienības ražotāju izlasi, izslēdzot no tās *Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.*

(30) Pārskatīto izlasi veidoja divi Savienības ražotāji, un tie pārstāv vairāk nekā 80 % no līdzīgā ražojuma kopējā aplēstā ražošanas apjoma Savienībā. Izlase ir Savienības ražošanas nozarei reprezentatīva.

1.4.2. *Importētāju atlase*

(31) Lai izlemtu, vai ir nepieciešama atlase, un vajadzības gadījumā veidotu izlasi, Komisija lūdza nesaistītus importētājus sniegt paziņojumā par procedūras sākšanu norādīto informāciju.

(32) Seši nesaistītie importētāji sniedza prasīto informāciju un piekrita, ka tos iekļauj izlasē. Saskaņā ar pamatregulas 17. panta 1. punktu Komisija izveidoja izlasi no trijiem nesaistītajiem importētājiem, kuriem ir lielākie importa apjomi Savienībā. Ievērojot pamatregulas 17. panta 2. punktu, par izlases veidošanu notika apspriešanās ar visiem zināmajiem ieinteresētajiem importētājiem. Piezīmes sniegtas netika.

1.4.3. *Ražotāju eksportētāju atlase Ķīnas Tautas Republikā*

(33) Lai lemtu, vai ir vajadzīga atlase, un vajadzības gadījumā izveidotu izlasi, Komisija aicināja visus zināmos ĶTR ražotājus eksportētājus sniegt paziņojumā par procedūras sākšanu norādīto informāciju. Turklāt Komisija lūdza Ķīnas Tautas Republikas pārstāvniecību Eiropas Savienībā apzināt citus tādus ražotājus eksportētājus, kas vēlētos piedalīties izmeklēšanā (ja tādi būtu), un/vai ar tiem sazināties.

(34) Četri ražotāji eksportētāji attiecīgajā valstī sniedza prasīto informāciju un piekrita iekļaušanai izlasē. Saskaņā ar pamatregulas 17. panta 1. punktu Komisija izveidoja izlasi no trijiem, pamatojoties uz lielāko reprezentatīvo eksporta apjomu uz Savienību, kādu ir iespējams pieņemami izpētīt atvēlētajā laikā. Kā noteikts pamatregulas 17. panta 2. punktā, par izlases veidošanu notika apspriešanās ar visām attiecīgās valsts ieinteresētajām pusēm un iestādēm. Piezīmes netika saņemtas.

1.5. **Atsevišķa pārbaude**

(35) Sākotnēji visas četras ražotāju eksportētāju grupas, kas iesniedza aizpildītu atlases veidlapu, pieprasīja atsevišķu pārbaudi saskaņā ar pamatregulas 17. panta 3. punktu. Procedūras sākšanas dienā Komisija ražotājiem eksportētājiem paredzēto anketu publicēja savā tīmekļa vietnē. Turklāt, paziņojot par izlasi, Komisija informēja ražotāju eksportētāju, kurš nebija iekļauts izlasē, ka tam ir jāsniedz atbildes uz visiem anketas jautājumiem, ja tas vēlas tikt pārbaudīts atsevišķi. Ražotājs eksportētājs nesniedza atbildes uz anketas jautājumiem. Nesniedzot atbildes, ražotājs eksportētājs neizpildīja prasības, tāpēc atsevišķu pārbaudi nebija iespējams piemērot.

1.6. **Atbildes uz anketas jautājumiem un pārbaudes apmeklējumi**

(36) Komisija Ķīnas Tautas Republikas valdībai ("ĶV") nosūtīja anketu par nozīmīgiem kropļojumiem Ķīnas Tautas Republikā pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta nozīmē. Savienības ražotāju, importētāju, lietotāju un ražotāju eksportētāju anketas tika publicētas tiešsaistē procedūras sākšanas dienā.

(37) Atbildes uz anketas jautājumiem tika saņemtas no diviem izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem un trim izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem. Kā minēts 29. apsvērumā iepriekš tekstā, nepilnīgas atbildes uz anketas jautājumiem iesniedza arī cits Savienības ražotājs, kurš šā iemesla dēļ tika izslēgts no izlases. Deviņi lietotāji un trīs nesaistīti importētāji iesniedza Komisijai atbildes uz anketas jautājumiem. No ĶV atbilde netika saņemta.

(38) Komisija pieprasīja un pārbaudīja visu informāciju, ko uzskatīja par vajadzīgu, lai noteiktu dempingu, tā izraisīto kaitējumu un Savienības intereses. Pārbaudes apmeklējumi atbilstīgi pamatregulas 16. pantam tika veikti turpmāk uzskaitītajos uzņēmumos.

Ražotāji Savienībā:

— *Kuraray Europe GmbH*, Vācija ("*KEG*"),

— *Wacker Chemie AG*, Vācija ("*Wacker*");

nesaistītie importētāji:

— *Carbochem Srl*, Itālija ("*Carbochem*"),

— *Omya Hamburg GmbH*, Vācija ("*Omya*"),

— *Wegochem Europe B.V.*, Nīderlande ("*Wegochem*");

lietotāji:

— *Cordial B.V.*, Nīderlande ("*Cordial*"),

— *Solutia Europe SPRL/BVBA*, Beļģija (“*Solutia*”),

— *Wacker Chemie AG*, Vācijas (“*Wacker*”);

ražotāji eksportētāji un to saistītie uzņēmumi Ķīnas Tautas Republikā:

Shuangxin:

— *Inner Mongolia Environment-Friendly Material Co., Ltd* (“*Shuangxin*”),

Sinopec Group:

— *Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co., Ltd* (“*Sinopec Central China*”),

— *Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Ltd* (“*Sinopec Chongqing*”),

— *Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co., Ltd* (“*Sinopec Ningxia*”),

— Sinopec Shanghai Petrochemical Co., Ltd,

*Wan Wei Group*::

— *Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd* (“*Wan Wei*”),

— *Inner Mongolia Mengwei Technology Co., Ltd* (“*Mengwei*”).

### 1.7. **Izmeklēšanas periods un attiecīgais periods**

(39) Dempinga un kaitējuma izmeklēšana aptvēra periodu no 2018. gada 1. jūlija līdz 2019. gada 30. jūnijam (“izmeklēšanas periods” jeb “IP”). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra periodu no 2016. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām (“attiecīgais periods”).

### 1.8. **Pamatregulas 2. panta 6.a punktā paredzētā normālās vērtības noteikšanas procedūra**

(40) Ņemot vērā izmeklēšanas sākumā pieejamos pietiekamos pierādījumus par to, ka pastāv nozīmīgi kropļojumi pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta nozīmē, Komisija, ievērojot pamatregulas 2. panta 6.a punktu, atzina par pareizu sākt izmeklēšanu.

(41) Tādējādi, lai savāktu datus, kas vajadzīgi pamatregulas 2. panta 6.a punkta eventuālai piemērošanai, paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija aicināja visus ražotājus eksportētājus attiecīgajā valstī sniegt paziņojuma par procedūras sākšanu III pielikumā prasīto informāciju par izejresursiem, ko izmanto PVS ražošanā. Četri ražotāji eksportētāji iesniedza attiecīgo informāciju.

(42) Lai iegūtu informāciju, ko Komisija uzskatīja par vajadzīgu izmeklēšanai attiecībā uz apgalvojumu par nozīmīgiem kropļojumiem pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta nozīmē, tā nosūtīja anketu arī ĶV. No ĶV atbilde netika saņemta. Pēc tam Komisija informēja ĶV, ka izmantos pieejamos faktus pamatregulas 18. panta nozīmē, lai noteiktu, vai ĶTR pastāv nozīmīgi kropļojumi.

(43) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija arī aicināja visas ieinteresētās personas 37 dienu laikā no paziņojuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* darīt zināmu savu viedokli, iesniegt informāciju un pierādījumus par to, ka ir pareizi piemērot pamatregulas 2. panta 6.a punktu.

(44) Pēc izmeklēšanas sākšanas trīs Ķīnas ražotāji eksportētāji iesniedza piezīmes par dempinga starpības aprēķina metodiku saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu, būtībā apgalvojot, ka Komisija nav pierādījusi, ka iespējamā valdības iejaukšanās ir viennozīmīgi izraisījusi izejresursu cenu kropļojumus. Jautājumi saistībā ar nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanu ir aplūkoti turpmāk tekstā 3.1.1. iedaļā.

(45) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija arī norādīja, ka, ņemot vērā pieejamos pierādījumus, tai varētu būt vajadzīgs izvēlēties attiecīgu reprezentatīvo valsti, ievērojot pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu, lai noteiktu normālo vērtību, kuras pamatā ir neizkropļotas cenas vai atsauces vērtības.

(46) Komisija 2019. gada 2. oktobrī publicēja pirmo paziņojumu par lietas materiāliem ("2019. gada 2. oktobra paziņojums") ([3]), kurā lūdza ieinteresēto personu viedokli par atbilstošiem avotiem, ko Komisija saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta e) apakšpunkta otro ievilkumu var izmantot normālās vērtības noteikšanai. Minētajā paziņojumā Komisija ir uzskaitījusi visus tādus ražošanas faktorus kā materiālus, enerģiju un darbaspēku, ko ražotāji eksportētāji izmanto attiecīgā ražojuma ražošanā. Turklāt, pamatojoties uz kritērijiem, pēc kuriem izvēlas neizkropļotas cenas vai atsauces vērtības, Komisija noteica iespējamās reprezentatīvās valstis (proti, Brazīliju, Malaiziju, Meksiku un Taizemi).

(47) Komisija deva iespēju visām ieinteresētajām personām izteikt piezīmes. Tā saņēma piezīmes no trijiem ražotājiem eksportētājiem, viena importētāja un lietotāja, kā arī no sūdzības iesniedzēja. ĶV piezīmes nesniedza.

(48) Par 2019. gada 2. oktobra paziņojumu saņemtās piezīmes Komisija aplūkoja 2019. gada 20. decembra otrajā paziņojumā par normālās vērtības noteikšanas avotiem ("2019. gada 20. decembra paziņojums") ([4]). Komisija arī publiskoja ražošanas faktoru pārskatīto sarakstu. Pamatojoties uz saņemtajām piezīmēm, Komisija iespējamo reprezentatīvo valstu sarakstam pievienoja arī Turciju un pēc papildu izpētes secināja, ka šajā posmā Turcija pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma nozīmē ir attiecīga reprezentatīvā valsts. Komisija arī noteica Turcijas izmantoto kodu sarakstu un lietas materiālu atklātajā daļā darīja pieejamu attiecīgo Turcijas muitas statistiku.

(49) Komisija aicināja ieinteresētās personas sniegt piezīmes. Komisija saņēma piezīmes no viena ražotāja eksportētāja, trijiem izmeklējamā ražojuma tirgotājiem Savienībā un sūdzības iesniedzēja.

(50) Pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma sniegšanas saņemtās piezīmes Komisija aplūkoja 2020. gada 30. marta trešajā paziņojumā par normālās vērtības noteikšanas avotiem ("2020. gada 30. marta paziņojums") ([5]). Šajā paziņojumā Komisija arī sniedza precizētu informāciju par dažiem no normālās vērtības noteikšanas avotiem un aicināja ieinteresētās personas sniegt piezīmes. Pēc 2020. gada 30. marta paziņojuma publicēšanas Komisija saņēma piezīmes tikai no trim izmeklējamā ražojuma tirgotājiem Savienībā. Minētās piezīmes ir aplūkotas šīs regulas 219., 220., 264., 342. un 343. apsvērumā.

### 1.9. **Pagaidu pasākumu nenoteikšana un turpmākā procedūra**

(51) Komisija 2020. gada 9. martā saskaņā ar pamatregulas 19.a panta 2. punktu informēja ieinteresētās personas par nodomu nenoteikt pagaidu pasākumus un turpināt izmeklēšanu.

(52) Tā kā netika noteikti pagaidu pasākumi, importa reģistrācija netika veikta.

## 2. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

### 2.1. **Attiecīgais ražojums**

(53) Attiecīgais ražojums ([6]) ir konkrēts Ķīnas Tautas Republikas ("ĶTR") izcelsmes polivinilspirts ("PVS"), kas satur vai nesatur nehidrolizētas acetātgrupas, ir homopolimēru sveķu veidā, kuru viskozitāte (mērīta 4 % ūdens šķīdumā 20 °C temperatūrā) ir 3 mPa s vai lielāka, bet nepārsniedz 61 mPa s, un kuru hidrolīzes pakāpe ir 80,0 mol % vai lielāka, bet nepārsniedz 99,9 mol %, abus rādītājus mērot saskaņā ar ISO 15023-2 metodi ("attiecīgais ražojums").

(54) Izmeklēšanā tika atklāts, ka ražojuma apraksts, īpaši saistībā ar viskozitātes un hidrolīzes pakāpes mērījuma metodi, nav pietiekami precīzs un varētu izraisīt nepareizu skaidrojumu un/vai nepareizu klasifikāciju, ko veic valsts muitas dienesti. Turklāt pastāvēja risks, ka ekonomikas dalībnieki būs kļūdaini interpretējuši minēto aprakstu un, pamatojoties uz to, iespējams, pieņēmuši lēmumu nepieteikties kā ieinteresētās personas. Šā iemesla dēļ Komisija, 2019. gada 7. novembrī publicējot paziņojumu ("skaidrojošais paziņojums") ([7]), precizēja ražojuma tvēruma apraksta formulējumu, kas bija iekļauts paziņojumā par procedūras sākšanu. Skaidrojošais paziņojums arī deva iespēju ieinteresētajām personām noteiktajā termiņā pieteikties, lai informētu par sevi un pieprasītu anketu, ja tās to vēlētos. Pieteicās viens attiecīgā ražojuma lietotājs, *Henkel AG & Co.*, prasot procedūras ietvaros to uzskatīt par ieinteresēto personu. Neviena ieinteresētā persona nepieprasīja anketu.

([3]) Nr. t19.005031.
([4]) Nr. t19.006513.
([5]) Nr. t20.002714.
([6]) Precizēts skaidrojošajā paziņojumā.
([7]) Paziņojums, ar kuru tiek precizēts paziņojums par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes polivinilspirtu importu (OV C 378, 7.11.2019., 9. lpp.).

(55) PVS kā piedevu, prekursoru vai aģentu izmanto galvenokārt četras lietotāju nozares: i) papīra un kartona ražošanas nozare; ii) PVB plēvju izgatavošanā izmantoto PVB (polivinilbutirāla) sveķu ražošanas nozare; iii) plastmasas materiāliem paredzētu polimerizācijas piedevu ražošanas nozare; iv) emulsiju un līmvielu ražošanas nozare.

2.2. **Līdzīgais ražojums**

(56) Izmeklēšana parādīja, ka visiem turpmāk minētajiem ražojumiem ir vienādas fizikālās, ķīmiskās un tehniskās pamatīpašības un vieni un tie paši pamatlietojumi:

— attiecīgajam ražojumam,

— attiecīgās valsts iekšzemes tirgū ražotajam un pārdotajam ražojumam,

— ražojumam, ko Savienības ražošanas nozare ražo un pārdod Savienībā.

(57) Tāpēc Komisija konstatēja, ka minētie ražojumi ir līdzīgi ražojumi pamatregulas 1. panta 4. punkta nozīmē.

2.3. **Segmentācija**

(58) Attiecīgo ražojumu ražo un pārdod kā vairākus atšķirīgus ražojuma veidus, kuri ražošanas nozarē ir definēti kā "kategorijas". Katras kategorijas ražojumus raksturo īpaša viskozitātes līmeņu, metanola un pelnu satura kombinācija, kā arī hidrolīzes pakāpe, tādējādi tiek ražots plašs kombināciju klāsts, lai apmierinātu klientu specifikāciju prasības dažādās ražošanas nozarēs.

(59) Izmeklēšanā tika atklāts, ka pastāv liels skaits PVS kategoriju gan Ķīnas importā, gan Savienības ražošanas/pārdošanas apjomā. Šo kategoriju atšķirīgās īpašību kombinācijas Komisija klasificēja ar dažādiem produkta kontroles numuriem ("PKN"). Izmeklēšanas periodā izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji importēja Savienībā attiecīgo ražojumu ar 34 PKN, bet izlasē iekļautais Savienības ražotājs tajā pašā periodā pārdeva attiecīgo ražojumu ar apmēram 39 dažādiem PKN.

(60) Izmeklēšanas laikā ievāktā informācija arī parādīja, ka dažu minēto kategoriju ražojumiem (kurus pārdod gan Savienības ražošanas nozare, gan ražotāji eksportētāji) ir daudz dažādu lietojumu un kopumā zemāka cena. Dažas specializētākas ražojumu kategorijas, kas ir izstrādātas lietojumiem atbilstoši ļoti konkrētām specifikācijām (piemēram, farmaceitiskie produkti vai PVB plēves ražošana), vidēji ir dārgākas. Minēto kategoriju ražojumus pārdod arī Savienības ražotāji un ražotāji eksportētāji.

(61) Tomēr, neraugoties uz lielo kategoriju skaitu, Komisija konstatēja, ka PVS tirgū nepastāv noteikti segmenti. Dažādi lietotāji var iegādāties vairāku PVS kategoriju ražojumus atkarībā no tiem vajadzīgajām tehniskajām specifikācijām. Dažiem lietotājiem vissvarīgākais elements ir pelnu saturs, citiem – viskozitāte, bet citi lietotāji var izmantot gandrīz jebkuru specifikāciju. Katra lietotāju ražošanas nozare var izmantot atšķirīgus PVS kategoriju kopumus kā savstarpēji aizstājamus. Lai gan daži lietotāji (piemēram, PVB, farmācijas nozare) var izmantot ierobežotāku kategoriju skaitu, to kategoriju klāsts tik un tā pārklājas ar cita veida lietotājiem, kuri var iegādāties lielāku kategoriju klāstu.

(62) Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ Komisija secināja, ka visas kategorijas – vismaz zināmā mērā – ir savstarpēji konkurējošas, tāpēc segmentu analīze šajā gadījumā nebija ne pamatota, ne lietderīga. Lai analizētu cenas ietekmi dažādās kategorijās, vienlaikus nodrošinot taisnīgu salīdzinājumu, Komisija izdarīja korekcijas nolūkā, lai ņemtu vērā atšķirības starp atsevišķām dažādo kategoriju īpašībām. Šīs korekcijas ir paskaidrotas turpmāk 4.4.2. iedaļā.

(63) Pēc informācijas izpaušanas vairākas ieinteresētās personas, proti, *Carbochem*, *Gamma Chimica FAR Polymer*, *Wacker* un *Cordial*, apgalvoja, ka Komisija nav ņēmusi vērā apstākli, ka tirgu veido divi segmenti : augstas kvalitātes PVS un zemas kvalitātes PVS. Minētās ieinteresētās personas pauda uzskatu, ka minēto segmentu ražojumi nav tiešā veidā savstarpēji aizstājami un ka no Ķīnas ievestie ražojumi galvenokārt pieder pie zemās kvalitātes PVS segmenta. Tās arī apgalvoja, ka atsevišķi lietotāji savā ražošanas procesā var izmantot tikai konkrētas attiecīgā ražojuma kategorijas.

(64) Komisijas veiktā analīze apstiprināja, ka, kā paskaidrots iepriekš 61. apsvērumā, dažādās kategorijas – vismaz zināmā mērā – ir savstarpēji aizvietojamas. Pat ja atsevišķi lietotāji savam lietojumam var iegādāties tikai ierobežota kategoriju kopumu ražojumus, minētās kategorijas neattiecas tikai uz vienu lietotāja lejupējo nozari, bet gan pārklājas ar tām kategorijām, kuras tiek iegādātas citiem lejupējiem lietojumiem. Turklāt izmeklēšanā tika noskaidrots, ka Ķīnas ražotāji eksportētāji piegādā visiem četriem galvenajiem PVS lietojumiem vajadzīgo ražojumu kategorijas un pilnībā konkurē ar Savienības nozares pārdotajām ražojumu kategorijām.

(65) Tādēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

### 2.4. **Apgalvojumi attiecībā uz ražojuma tvērumu**

(66) Viens lietotājs, *Solutia*, kas ražo PVB plēvi, un viens nesaistīts importētājs, *Wegochem*, apgalvoja, ka no attiecīgā ražojuma tvēruma būtu jāizslēdz "PVS ar IMMS un mazu pelnu saturu" ([8]). Pēc informācijas izpaušanas ieinteresētās personas šo apgalvojumu atkārtoja.

(67) Minētās ieinteresētās personas norādīja, ka "PVS ar IMMS un mazu pelnu saturu" būtiski atšķiras no standarta kategorijas PVS, jo tam ir citādas fizikālās, tehniskās un ķīmiskās īpašības un tā ražošanas process ir ar augstu pievienoto vērtību. Minēto specifisko īpašību dēļ "PVS ar IMMS un mazu pelnu saturu" ražošana ir tehniski grūta un sarežģīta. Tikai daži ražotāji ir kvalificēti, lai izgatavotu šīs konkrētās kategorijas ražojumus, kurus izmanto PVB plēves ražošanā, un tikai viens no tiem darbojas ĶTR. Konkrētāk, molekulmasas sadalījums, dzelzs saturs, mazais pelnu un mazais metanola saturs nav attiecīgā ražojuma standarta īpašības un šo PVS kategoriju padara unikālu un ļoti sarežģī tās ražošana, jo tās īpašībām ir jāatbilst šaurai specifikācijai visos parametros vienlaicīgi.

(68) Pamatojoties uz lietas pierādījumiem, Komisija nepiekrita šai analīzei. Kā minēts 58. apsvērumā, PVS pārdod vairākās atšķirīgās kategorijās atbilstīgi galīgajam izmantojumam. Katru kategoriju raksturo unikāla īpašību (piemēram, viskozitātes, hidrolīzes, pelnu un metanola satura) kombinācija, ko, pasūtot pirkumu, ražotājam konkrēti prasa nodrošināt katrs lietotājs. Attiecībā uz dažādām ķīmiskajām un fizikālajām īpašībām, pretēji ieinteresēto personu argumentiem PVS ražojumi ar mazu pelnu saturu būtisko īpašību ziņā (t. i., viskozitāte, hidrolīze, metanols un pelnu saturs) pilnībā atbilst ražojuma definīcijai. Turklāt visi ražotāji, kas ražo PVS ar mazu pelnu saturu, to ražo, izmantojot standarta ražošanas līniju un nepiemērojot nekādus īpašus ražošanas procesus.

(69) Ierobežotais molekulmasas sadalījums ("IMMS") nav hidrolīzei, viskozitātei vai pelnu saturam pielīdzināma īpašība. Ierobežotais molekulmasas sadalījums nemainās no ražošanas partijas uz ražošanas partiju. Ja ražošanas līnija ir kvalificēta PVS ar IMMS un mazu pelnu saturu ražošanai, visi PVS, ko saražo, izmantojot šo ražošanas līniju, atbildīs prasībām, jo to ražošanas process neietver nekādus papildu soļus un tiem nav nekādu specifisku īpašību, kas radikāli atšķirtos no citu kategoriju ražojumu īpašībām. Turklāt šo ražošanas līniju neizmanto tikai PVB sveķu, bet arī līmvielu un ūdenī šķīstošu aizturpārklājumu ražošanai.

(70) Visbeidzot, izmeklēšanā tika atklāts, ka piedāvājuma ziņā vairāki PVS ražotāji spēj ražot PVS ar IMMS un mazu pelnu saturu. Papildus Ķīnas izcelsmes PVS ar IMMS un mazu pelnu saturu, salīdzināmu PVS ar mazu pelnu saturu var iegādāties no ražotājiem Amerikas Savienotajās Valstīs ("ASV") un no ražotājiem Savienībā.

(71) Pēc informācijas izpaušanas ieinteresētās personas apgalvoja, ka Komisija nebija ņēmusi vērā, ka visas attiecīgās "PVS ar IMMS un mazu pelnu saturu" īpašības ir jānodrošina vienlaicīgi un ka tikai neliels skaits ražotāju ir kvalificēti piegādāt PVS ar IMMS un mazu pelnu saturu.

(72) Pretēji ieinteresēto personu apgalvotajam Komisija patiesībā ņēma vērā, ka visi "PVS ar IMMS un mazu pelnu saturu" parametri ir jāizpilda vienlaicīgi. Gan metanola, gan pelnu saturs pilnībā atbilst ražojuma definīcijai attiecībā uz tā būtiskajām īpašībām, kā arī Komisijas iekļaušanai kategorijās, kas pamatota uz PKN. Izmeklēšana arī parādīja, ka gan Savienības ražotāji, gan ražotāji eksportētāji spēj izpildīt prasītās specifikācijas. Attiecībā uz ierobežotu molekulmasas sadalījumu kopā ar diviem pārējiem parametriem, kā paskaidrots iepriekš 69. apsvērumā, kad ražošanas līnija ir kvalificēta ražot PVS ar IMMS, visi šīs līnijas saražotais PVS atbildīs ierobežota molekulmasas sadalījuma prasībām, un tad tos var kombinēt ar atbilstošu metanola un pelnu saturu atbilstoši katra klienta prasībām. Tāpēc tā nav īpašība, kas attiecas tikai uz uzņēmumam *Solutia* ražoto PVS.

(73) Attiecībā uz otro punktu *Solutia* bija vairāku avotu iepirkuma stratēģija, proti, tas ražoja PVS pašu patēriņam, kā arī aktīvi iepirka PVS no vairākiem avotiem Savienības ražošanas nozarē, ražotājiem eksportētājiem ĶTR un ražotājiem trešās valstīs. Komisijas konstatēja, ka trīs dažādos kontinentos ir vismaz četri ražotāji, kuri spēj ražot "PVS ar IMMS un mazu pelnu saturu". Tādējādi, lai gan ir taisnība, ka jauna PVS piegādātāja kvalificēšana varētu būt sarežģīts un ilgstošs process, izmeklēšana parādīja, ka ir vairāki alternatīvi avoti, kas, pat pasākumiem esot spēkā, būtiski ierobežotu *Solutia* piegādes deficīta risku. Turklāt Komisija uzskata, ka antidempinga maksājumu līmenis neliedz *Solutia* piegādātājam no ĶTR turpināt PVS eksportu par taisnīgu cenu.

([8]) "PVS ar ierobežotu molekulmasas sadalījumu un mazu pelnu saturu".

(74) Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(75) Trīs citas ieinteresētās personas, proti, *Cordial*, *Carbochem* un *Wacker*, atkārtoti apgalvoja un pēc informācijas izpaušanas atkārtoja savus apgalvojumus par to, ka no ĶTR importētais attiecīgais ražojums būtiski atšķiras no līdzīga ražojuma, kas ražots Savienības ražošanas nozarē. Minēto ieinteresēto personu galvenais arguments bija tāds, ka no ĶTR importētajam PVS salīdzinājumā ar PVS, ko ražo un pārdod Savienības ražošanas nozare, ir būtiski plašāks pielaides diapazons attiecībā uz pelnu saturu, nātrija acetāta procentuālo daļu un metanola saturu. Lai gan PVB sveķu un noteiktu emulsiju ražošanā šīm īpašībām bija būtiska nozīme, citiem lietojumiem, piemēram, papīram, līmvielām un tekstilizstrādājumu piedevām, tās nebija būtiskas. Tāpēc minētās ieinteresētās personas uzskatīja, ka attiecīgais ražojums un līdzīgais ražojums būtiski atšķiras un ir piemērots atšķirīgiem lietojumiem, un Savienības tirgus ir sadalīts augstas kvalitātes un zemas kvalitātes PVS tirgus segmentos.

(76) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka gandrīz visu lietojumu gadījumā klienti nosaka maksimālo pieņemamo pelnu satura robežu un bez grūtībām var pieņemt PVS ar daudz mazāku pelnu saturu nekā to noteiktais augstākais slieksnis. Turklāt atšķirība starp tā sauktā "standarta" PVS (t. i., ar pelnu saturu, kas pārsniedz 0,5 %) un PVS ar mazu pelnu saturu (pelnu saturs zem 0,5 %) ražošanas izmaksām ir niecīga, jo PVS ražošanas process pelnu satura ziņā vienmēr ir nemainīgs. Tomēr ir taisnība, ka pelnu saturs ir mazāk būtisks tādiem lietojumiem kā papīrs vai līmvielas. Izmeklēšanā arī tika konstatēts, ka, izņemot vienu lietotāju, visas lietotāju ražošanas nozares iegādājās gan PVS ar mazu pelnu saturu, gan PVS ar lielu pelnu saturu.

(77) Attiecībā uz metanola saturu jānorāda, ka Savienības ražošanas nozare ražo PVS ar būtiski mazāku metanola saturu nekā Ķīnas ražotāji. Tomēr gan attiecīgais ražojums, gan līdzīgais ražojums pilnībā atbilst izmeklēšanas gaitā noteikto dažādo metanola sliekšņu diapazonam. Turklāt arī metanola gadījumā atšķirības maksimālajos pieņemamajos līmeņos, nevis stingri noteiktajās specifikācijās. Turklāt izmeklēšanā tika noteikts, ka gan ĶTR, gan Savienībā metanola satura ietekme uz PVS pārdošanas cenu un izgatavošanas izmaksām ir niecīga.

(78) Turklāt, kā paskaidrots 58.–62. apsvērumā iepriekš tekstā, dažādajām PVS kategorijām ir kopīgas pamatīpašības, to izmantojumi ir lielā mērā identiski un savstarpēji aizstājami. Tikai pelnu vai metanola satura līmeņi nenosaka attiecīgā ražojuma lietojumus vai cenu, jo kategorijas īpašības, tās iespējamo galalietojumu un pārdošanas cenu nosaka minēto īpašību kombinācija ar citām būtiskām īpašībām, piemēram, viskozitāti un hidrolīzi.

(79) Izmeklēšanas gaitā savāktie pierādījumi atklāja, ka vidējā cenu starpība starp PVS kategorijām ar "mazu pelnu saturu" un "standarta pelnu saturu" ir aptuveni 10 %. Taču PVS cenu atšķirība starp PVS kategorijām ar vienādu pelnu saturu var sasniegt pat 40 %. Turklāt dažas it kā lētākas kategorijas ar "standarta" pelnu saturu var būt par līdz pat 27 % dārgākas nekā kategorijas ar "mazu pelnu saturu". Tāpēc nevar secināt ne to, ka, kā apgalvoja ieinteresētās personas, Savienības tirgus, pamatojoties uz pelnu un metanola saturu, ir sadalīts augstas kvalitātes PVS (ko ražo Savienības ražošanas nozarē) un zemas kvalitātes PVS (ko importē no ĶTR) tirgus segmentos, ne to, ka cenas un ražošanas izmaksas atspoguļo šo apgalvoto tirgus dalījumu. Gluži pretēji – kā paskaidrots iepriekš 58.–62. apsvērumā, vairākas kategorijas ar apgalvotajām "standarta" specifikācijām konkurē arī ar apgalvotajām līdzīgā ražojuma "augstas kvalitātes" kategorijām.

(80) Pēc informācijas izpaušanas *Wacker* apgalvoja, ka Komisijas vērtējums par to, ka metanola saturam ir niecīga ietekme uz PVS pārdošanas cenu un izgatavošanas izmaksām, ir nepareizs.

(81) Izmeklēšanā atklājās, ka ļoti zema metanola satura PVS ražošanas izmaksas ir augstākas nekā PVS ar tādām pašām īpašībām, bet ar augstāku metanola saturu. Turklāt, kā paskaidrots iepriekš 77. apsvērumā, izmeklēšanas laikā apkopotie dati apliecināja, ka gan Savienības ražotāju, gan ražotāju eksportētāju gadījumā atšķirīgajiem metanola līmeņiem ir nenozīmīga ietekme uz pārdošanas cenām. Tādējādi Komisija konstatēja, ka metanola saturam ir nenozīmīga ietekme uz PVS pārdošanas cenu. Taisnība, ka Savienības ražošanas nozare spēj ražot PVS ar ļoti zemu metanola saturu. Tomēr tas ir nišas ražojums, ko pārdod nenozīmīgos daudzumos, turpretim lielākā daļa Savienības tirgū pārdotā PVS ir ar standarta metanola saturu.

(82) Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(83) Cita ieinteresētā persona, *Cordial*, apgalvoja, ka Savienībā ražotais PVS nav piemērots izmantošanai tās vajadzībām, jo tai ir nepieciešams pulverveida PVS un ar hidrolīzes līmeni, kas pārsniedz 89 %.

(84) PVS parasti ražo kā baltas cietas granulas. Tomēr to var pakļaut turpmākai pārstrādei un smalcinot pārveidot pulverī. Kā tika atklāts izmeklēšanā, Savienības ražošanas nozare ir pilnībā spējīga veikt šo papildu soli.

(85) Attiecībā uz hidrolīzes līmeni procedūras ietvaros ievāktie dati apliecināja, ka Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas periodā ražoja un pārdeva PVS ar hidrolīzes līmeni, kas pārsniedz 89 %. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

## 3. **DEMPINGS**

### 3.1. **Normālā vērtība**

(86) Pamatregulas 2. panta 1. punktā noteikts: "Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti".

(87) Pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktā noteikts: "Ja […] tiek konstatēts, ka nav pareizi izmantot iekšzemes cenas un izmaksas eksportētājvalstī, jo minētajā valstī pastāv nozīmīgi kropļojumi b) apakšpunkta nozīmē, normālo vērtību nosaka, pamatojoties tikai un vienīgi uz ražošanas un pārdošanas izmaksām, kas atspoguļo neizkropļotas cenas vai atsauces vērtības" un "ietver neizkropļotas un samērīgas administratīvās, pārdošanas un vispārējās izmaksas un peļņu". Kā sīkāk paskaidrots turpmāk tekstā, Komisija šajā izmeklēšanā secināja, ka, pamatojoties uz pieejamajiem pierādījumiem, bija pareizi piemērot pamatregulas 2. panta 6.a punktu.

#### 3.1.1. *Nozīmīgu kropļojumu pastāvēšana*

##### 3.1.1.1. Ievads

(88) Pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunktā ir noteikts: "nozīmīgi kropļojumi ir kropļojumi, kas rodas, ja paziņotās cenas vai izmaksas, arī izejvielu un enerģijas izmaksas, nav noteiktas brīvā tirgus spēku ietekmē, jo tās ietekmē būtiska valdības iejaukšanās. Novērtējot to, vai pastāv nozīmīgi kropļojumi, ņem vērā, *inter alia*, iespējamo ietekmi, kas var būt vienam vai vairākiem no turpmāk minētajiem faktoriem:

— attiecīgajā tirgū lielā mērā darbojas uzņēmumi, kuri pieder eksportētājvalsts iestādēm vai kuru darbību tās kontrolē, stratēģiski uzrauga vai sniedz tiem norādes,

— valsts ir pārstāvēta uzņēmumos un tādējādi var iejaukties jautājumos par cenām vai izmaksām,

— diskriminējoša valsts politika vai pasākumi, kuros priekšroka tiek dota iekšzemes piegādātājiem vai kuri kaut kā citādi ietekmē brīvā tirgus spēkus,

— bankrota tiesību, uzņēmējdarbības tiesību vai īpašuma tiesību trūkums, diskriminējoša piemērošana vai neatbilstīga izpilde,

— izkropļotas algu izmaksas,

— piekļuve finansējumam, ko piešķir iestādes, kuras īsteno valsts politikas mērķus vai kuru darbība citādi ir atkarīga no valsts".

(89) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunktu, novērtējot to, vai pastāv nozīmīgi kropļojumi 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta nozīmē, citustarp ņem vērā faktoru neizsmeļošo sarakstu, kas iekļauts iepriekš citētajā noteikumā. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunktu, novērtējot to, vai pastāv nozīmīgi kropļojumi, ņem vērā iespējamo ietekmi, kas var būt vienam vai vairākiem no šādiem faktoriem uz cenām un izmaksām attiecīgā ražojuma eksportētājvalstī. Faktiski, tā kā šis saraksts nav kumulatīvs, tad nozīmīgu kropļojumu konstatācijai nav jāņem vērā visi faktori. Turklāt, lai pierādītu, ka pastāv viens vai vairāki no sarakstā iekļautajiem faktoriem, var izmantot vienus un tos pašus faktiskos apstākļus. Tomēr ikviens secinājums par nozīmīgiem kropļojumiem 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta nozīmē ir jāizdara, pamatojoties uz visiem pieejamajiem pierādījumiem. Kopumā novērtējot, vai pastāv kropļojumi, var ņemt vērā arī vispārējo kontekstu un situāciju eksportētājvalstī, jo īpaši tad, ja eksportētājvalsts ekonomikas un administratīvās struktūras pamatelementi paredz, ka valdībai ir ievērojamas pilnvaras iejaukties ekonomikā tādā veidā, ka cenas un izmaksas netiek noteiktas brīvā tirgus spēku ietekmē.

(90) Pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunktā ir paredzēts: "ja Komisijai ir pamatotas norādes par to, ka konkrētā valstī vai minētās valsts konkrētā nozarē, iespējams, pastāv nozīmīgi kropļojumi, kas minēti b) apakšpunktā, un attiecīgā gadījumā – šīs regulas efektīvas piemērošanas nolūkā Komisija izstrādā, publisko un regulāri atjaunina ziņojumu par b) apakšpunktā minētajiem tirgus apstākļiem minētajā valstī vai nozarē".

(91) Ievērojot šo noteikumu, Komisija ir publicējusi ziņojumu par ĶTR (turpmāk "Ziņojums") ([9]), kas apliecina, ka daudzos ekonomikas līmeņos ir būtiska valdības iejaukšanās, ieskaitot konkrētus daudzu būtisku ražošanas faktoru kropļojumus (piemēram, ar zemi, enerģiju, kapitālu, izejvielām un darbaspēku saistītus kropļojumus), kā arī konkrētās nozarēs (piemēram, tērauda un ķīmisko vielu nozarē). Izmeklēšanas sākumposmā Ziņojums tika iekļauts izmeklēšanas materiālos. Sūdzībā bija ietverti arī daži attiecīgi pierādījumi, kas papildina Ziņojumu. Sākot izmeklēšanu, ieinteresētās personas tika aicinātas atspēkot izmeklēšanas materiālos ietvertos pierādījumus, sniegt piezīmes par tiem vai papildināt tos.

(92) Sūdzībā bija sniegta informācija par vairākiem kropļojumiem PVS tirgū Ķīnā. Pirmkārt, VAM ražošanai nepieciešamo izejvielu, proti, naftas, dabasgāzes un ogļu, cenas ir kropļotas sakarā ar valdības iejaukšanos, kas notiek nozaru plānu, valsts īpašumā esošu uzņēmumu ("VU") klātbūtnes un subsīdiju veidā. Otrkārt, sūdzības iesniedzējs atsaucas uz citu starpproduktu izmaksu kropļojumiem, jo īpaši ķīmiskajā rūpniecībā. Sūdzības iesniedzējs piemin jaudas pārpalikuma problēmu ķīmiskajā rūpniecībā, VU klātbūtni un ļoti zemu metanola, etiķskābes, kalcija karbīda un acetilēna produkcijas izmantojumu kā faktorus, kas ietekmē iepriekšminēto materiālu cenas. Treškārt, sūdzības iesniedzējs ir uzskaitījis enerģijas izmaksu kropļojumus, ko radījusi valsts iejaukšanās, īstenojot valdības cenu noteikšanas politiku, VU klātbūtne un preferenciālas enerģijas cenas konkrētām nozarēm tādām kā kalcija karbīda ražotājiem. Sūdzības iesniedzējs arī piemin, ka cenas Ķīnā ietekmē arī kapitāla nodrošināšana, piekļuve finansējumam, kā arī efektīvas vides kontroles neesība. Visbeidzot, sūdzības iesniedzējs norāda, ka lielākie PVS ražotāji ir VU un ka ir vērienīgi plāni vēl vairāk paplašināt PVS ražošanas nozari Iekšējā Mongolijā, kas liecina par Ķīnas valsts iesaistīšanos.

(93) Kā norādīts 42. apsvērumā, ĶV nesniedza ne piezīmes, ne pierādījumus, kas pamatotu vai atspēkotu pierādījumus, kuri iekļauti lietas materiālos, ieskaitot Ziņojumu un sūdzības iesniedzēja sniegtos papildu pierādījumus, par nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanu un/vai par to, vai konkrētajā lietā ir pareizi piemērot pamatregulas 2. panta 6.a punktu. Tikai pēc galīgās informācijas izpaušanas ĶV iesniedza piezīmes par Ziņojumu un pierādījumiem saistībā ar nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanu. Pirmkārt, ĶV norādīja, ka Ziņojuma publicēšana nostāda ES ražošanas nozari privileģētā stāvoklī saistībā ar sūdzību iesniegšanu. ĶV pauda uzskatu, ka tas ļauj pieņemt lēmumu bez lietas izskatīšanas, ir pretrunā tiesiskuma garam un ka no tā izriet noteiktas darījumdarbības sodīšana valsts vai nozares kropļojumu vārdā. Otrkārt, ĶV norādīja, ka Komisija ir publicējusi tikai vienu ziņojumu, t. i., ziņojumu par Ķīnu. Treškārt, ĶV pauda uzskatu, ka Komisija nav veikusi nekādu novērtējumu par to, vai ES tirgū vai tās dalībvalstu tirgos pastāv nozīmīgu kropļojumu elementi. Līdzīgs novērtējums nav veikts arī izmeklēšanu ietvaros attiecīgas reprezentatīvās valsts noteikšanas kontekstā. Ceturtkārt, ĶV norādīja, ka Ziņojuma saturs ir maldinošs, vienpusējs vai pat absurds un ka tajā ir pieļautas rupjas atkāpes no faktiem. ĶV pauda uzskatu, ka paļaušanās uz Ziņojumu, nevis faktisku izmeklēšanu, ir klajā pretrunā pienācīga procesa principam. Piektkārt, ĶV apšaubīja, vai Ziņojums kā Komisijas dienestu darba dokuments atbilst pamatregulas kritērijiem, kas paredz, ka Komisija izstrādā, publisko un regulāri atjaunina ziņojumu.

(94) Atbildot uz ĶV piezīmēm, Komisija norāda, ka, pirmkārt, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunktu, ja Komisijai ir pamatotas norādes par to, ka valstī vai nozarē, iespējams, pastāv nozīmīgi kropļojumi, tai ir pienākums izstrādāt ziņojumu par attiecīgajiem tirgus apstākļiem. Saskaņā ar iepriekšminēto pamatregulas noteikumu ieinteresētās personas var ne tikai atsaukties uz šādā ziņojumā iekļautajiem pierādījumiem, bet tām ir arī attiecīga iespēja atspēkot, papildināt un izteikt piezīmes par ziņojumu un tajā minētajiem pierādījumiem. Otrkārt, kā Komisija ir vairākkārt publiski paziņojusi, ziņojumu par Ķīnu publicēšanas sākotnējais iemesls bija Ķīnas relatīvā nozīme Komisijas tirdzniecības aizsardzības praksē. Tas nenozīmē, ka Komisija gatavotos publicēt tikai Ziņojumu. Komisija apsver līdzīgu ziņojumu sagatavošanu par citām valstīm. Treškārt, Komisija atgādina, ka, lai noteiktu nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanu pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta nozīmē, tiek analizēta viena

([9]) Komisijas dienestu darba dokuments *Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations*, 2017. gada 20. decembris, SWD(2017) 483 final/2 (turpmāk "Ziņojums").

vai vairāku šajā noteikumā uzskaitīto elementu iespējamā ietekme uz cenām un izmaksām eksportētājvalstī. Izmaksu struktūra un cenu veidošanas mehānismi citos tirgos, piemēram, ES, šajā kontekstā netiek ņemti vērā. Turklāt reprezentatīvās valsts izvēles process ir detalizēti aprakstīts 3.1.2. iedaļā turpmāk tekstā. Ceturtkārt, Komisija norāda, ka ĶV nav norādījusi konkrētas Ziņojuma daļas, kuras tā uzskata par maldinošām, vienpusējām vai absurdām, tāpēc Komisija nevar izskatīt šādus vispārējus apgalvojumus. Tomēr attiecībā uz pienācīgas procedūras principu Komisija atsaucas uz vairākiem gadījumiem pašreizējās izmeklēšanas gaitā, kad ieinteresētajām personām, ieskaitot ĶV, tika dota iespēja piedalīties izmeklēšanās, ieskaitot sniegt piezīmes par to, ka pastāv nozīmīgi kropļojumi (sk. iepriekš 3. un 25. apsvērumu). Piektkārt, Komisija norāda, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunktā nav noteikts īpašs formāts, kādā jāsagatavo ziņojumi par nozīmīgiem kropļojumiem, un šis noteikums arī nenosaka ziņojumu publicēšanas kanālu vai tā atjaunināšanas regularitāti. Komisija var tikai vēlreiz atkārtot, ka, lai gan ĶV tika dota pietiekama iespēja izteikt piezīmes par Ziņojumu, tā to izvēlējās nedarīt (sk. 37. un 42. apsvērumu iepriekš tekstā). Visu šo iemeslu dēļ Komisija noraidīja ĶV izvirzītos argumentus.

(95) Visu trīs ražotāju eksportētāju vārdā tika iesniegtas papildu piezīmes par nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanu. Pirmkārt, viņi apgalvoja, ka sūdzībā minētās Ziņojuma iedaļas nepierāda, ka pastāv nozīmīgi cenu kropļojumi, kas rada nepieciešamību piemērot antidempinga pamatregulas 2. panta 6.a punktā noteikto metodiku. Ziņojumā tikai tika norādīts, ka valdība, iespējams, iejaucas dažos tirgos Ķīnā, jo īpaši enerģētikas nozarē.

(96) Otrkārt, šie ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka ES nevajadzētu atkāpties no standarta metodikas normālās vērtības noteikšanai, t. i., tai vajadzētu izmantot tikai eksportētājvalsts iekšzemes cenas un izmaksas, ja vien ADN neatļauj rīkoties citādi. Ņemot vērā iepriekš minēto, ES saskaņā ar ADN 2. pantu būtu jāievēro standarta metodika. Turklāt ieinteresētās personas arī apgalvoja, ka ADN pat nav nozīmīgu kropļojumu jēdziena. Saskaņā ar iesniegtajām piezīmēm: 1. ne ADN, ne *GATT* 1994 nav paredzēts juridisks pamats šādai konkrētai darbībai, un 2. lietā *EU–Biodiesel* (*Argentina*) noteikts, ka izmeklēšanas iestādēm, aprēķinot salikto normālo vērtību, ir jāizmanto ražotājiem vai eksportētājiem faktiski radušās ražošanas izmaksas. Tādējādi normālās vērtības noteikšana neatbilst ADN 2.2. un 2.2.1.1. pantam.

(97) Atbildot uz pirmo argumentu, Komisija atgādina, ka paziņojumā par procedūras sākšanu ([10]) ir minēti vairāki pārkāpumi Ķīnas PVS tirgū, "*inter alia* ziņojuma par valsti 4.2.1. iedaļā "*Structure of the Chinese Planning System*", 10.1.1. iedaļā "*Energy Market Overview*", 10.1.2. iedaļā "*Plans*" (Plāni attiecībā uz enerģētiku), 10.2.1.2. punktā "*Price Differentiation*", 11.2. nodaļā "*Access to capital*", 11.4.4.1. punktā "*Evergreening and Zombie Companies*", 11.4.4. iedaļā "*Government Response to Debt a Risk*", 16.2.5. iedaļā "*State-Owned Enterprises*" (Valstij piederoši uzņēmumi ķīmiskās rūpniecības nozarē), 16.3. nodaļā "*Regulatory Framework/Quantitative Development Targets*" un 16.2.6. iedaļā "*Overcapacity*"". Turklāt paziņojumā par procedūras sākšanu ir minēts 12. un 13. piecgades plāns, kā arī vairāki ziņojumi, uz kuriem atsaucās sūdzības iesniedzējs. Tāpēc Komisija uzskata, ka paziņojumā par procedūras sākšanu iekļautais pierādījumu uzskaitījums ir pietiekams, lai varētu sākt izmeklēšanu, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 6.a. punktu.

(98) Otrkārt, šīs izmeklēšanas nolūkā Komisija 171. apsvērumā ir secinājusi, ka ir pareizi piemērot pamatregulas 2. panta 6.a punktu. Komisija nepiekrīt ieinteresētās personas apgalvojumam, ka Komisija nedrīkst piemērot 2. panta 6.a punktu. Tieši pretēji, Komisija uzskata, ka 2. panta 6.a punkts ir piemērojams un ir jāpiemēro šajā lietā esošajos apstākļos. Turklāt Komisija uzskata, ka šis noteikums ir saderīgs ar Eiropas Savienības saistībām Pasaules Tirdzniecības organizācijā. Pēc Komisijas domām, kā skaidrots lietā DS473 *EU–Biodiesel* (*Argentina*), pamatregulas noteikumi, kas vispārīgi attiecas uz visām PTO dalībvalstīm, konkrēti, 2. panta 5. punkta otrā daļa, ļauj izmantot no trešās valsts iegūtus datus, pienācīgi koriģētus, ja šāda korekcija ir nepieciešama un pamatota. Visbeidzot, Komisija atgādināja, ka strīds DS473 *EU–Biodiesel* (*Argentina*) neattiecas uz pamatregulas 2. panta 6.a punkta piemērošanu, kas šajā izmeklēšanā ir attiecīgais normālās vērtības noteikšanas juridiskais pamats. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

([10]) Sk. Paziņojumu par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes polivinilspirtu importu (OV C 256, 30.7.2019., 4.–18. lpp., 3. punkts).

(99) Turklāt viena ieinteresētā persona, proti, *Wacker*, iesniedza piezīmes par nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanu. *Wacker* vispirms norādīja, ka antidempinga pamatregulas 2. panta 6.a punktā paredzētā metodika kā tāda nav saderīga ar Antidempinga nolīguma 2.1. un 2.2.2. pantu. Šī nesaderība izriet no apstākļa, ka jēdziens "dempings" attiecas uz individuālu eksportētāju/ārvalstu ražotāju cenu noteikšanas praksi, kā norādījusi apelācijas institūcija lietas *US–Stainless Steel from Mexico* 86. punktā. Turklāt ADN 2.2. pantā nav paredzēta iespēja aprēķināt ražošanas izmaksas, pamatojoties uz izmaksām, kas radušās ārpus valsts, kas ir eksportētā ražojuma izcelsmes valsts. Visbeidzot, [*Wacker*] norādīja, ka Komisija gatavojas izmantot trešās valsts izmaksas attiecībā uz visiem Ķīnas ražošanas faktoriem un ka tas ir pretrunā ADN 2.2.1.1. pantam, ko ir apstiprinājusi arī apelācijas institūcija lietā *EU–Biodiesel* (*Argentina*) un ekspertu grupa lietā *EU–Biodiesel* (*Indonesia*).

(100) Jautājums par 2. panta 6.a punkta saderību ar PTO regulējumu jau ir aplūkots 98. apsvērumā iepriekš tekstā.

(101) Otrkārt, *Wacker* apgalvoja, ka, kā lietā *US–Carbon Steel* (*India*) apstiprinājusi apelācijas institūcija, tas vien, ka valdība ir galvenais preces piegādātājs valstī, nepadara šajā valstī noteiktās cenas par zemām/lētām/kropļotām vai tādām, kas neatspoguļo tirgus konjuktūru.

(102) Komisija atgādināja, ka *US–Carbon Steel* (*India*) strīds attiecās uz kompensācijas pasākumiem, un tādējādi tajā ir skatīts jautājums par pasākumu atbilstību SKP nolīgumam. Tāpēc konstatējumi šajā lietā neietekmē antidempinga izmeklēšanu, uz ko attiecas ADN.

(103) Treškārt, pārdošanas, vispārējām un administratīvām izmaksu ("PVA") un ražošanas izmaksu korekcija saistībā ar izejvielu izmaksu, kā arī citustarpā darbaspēka izmaksu iespējamu kropļojumu, neatbilst ADN 2.2.2. pantam. *Wacker* jebkurā gadījumā apgalvoja, ka 2. panta 6.a punkta piemērošana nevar būt pamatota, jo nav izejresursu izmaksu vai PVA kropļojuma.

(104) Komisija norādīja, kad ir noteikts, ka nav pareizi izmantot iekšzemes cenas un izmaksas eksportētājvalstī, jo minētajā valstī pastāv nozīmīgi kropļojumi saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunktu, tad saskaņā ar 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu katram ražotājam eksportētājam normālo vērtību izcelsmes valstī nosaka, izmantojot neizkropļotas cenas vai atsauces vērtības attiecīgā reprezentatīvajā valstī. Iepriekšminētais pamatregulas noteikums arī ļauj izmantot iekšzemes izmaksas, ja ir nešaubīgi noteikts, ka tās nav kropļotas. Tādējādi ražotājiem eksportētājiem bija iespēja iesniegt pierādījumus, ka viņu individuālās PVA izmaksas un/vai izejresursu izmaksas faktiski nav kropļotas. Tomēr, kā apliecināts 3.1.1.2. –3.1.1.9. iedaļā, Komisija ir konstatējusi, ka PVS ražošanas nozarē pastāv kropļojumi un nav pierādījumu, kas apliecinātu, ka atsevišķu ražotāju eksportētāju ražošanas faktori nav kropļoti. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(105) Ceturtkārt, *Wacker* apgalvoja, ka fakts, ka Ķīnas PVS ražotāji galvenokārt pieder valstij, neattiecas uz šo dempinga izmeklēšanu, jo Ķīnas PVS tirgus ir pilnībā balstīts uz tirgus principiem.

(106) Komisija atgādināja, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunktu valsts īpašums var būt būtisks nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanas rādītājs. Pat privātā īpašumā esoši PVS ražotāji, kā sīki aprakstīts 3.1.1.3. un 3.1.1.4. iedaļā, darbojas vidē, kurā dominē valsts klātbūtne un kurā valsts sniedz norādes PVS nozarei, kā arī ar PVS ražošanu saistītām nozarēm, piemēram, PVS ražošanai nepieciešamo izejvielu ražotājiem.

(107) Piektkārt, *Wacker* norādīja, ka ogļu, gāzes, jēlnaftas un elektroenerģijas izmaksas Ķīnā nav kropļotas, ka Ķīna ir ogļu un gāzes importētāja un ka elektroenerģijas cenas Ķīnā bieži vien ir lielākas nekā citās valstīs. Tāpēc Komisijai attiecībā uz šiem izejresursiem būtu jāizmanto Ķīnas cenas.

(108) Komisija atgādina, ka tās rīcībā nav pārliecinošu pierādījumu, kas ļautu noteikt, ka noteiktas izmaksas nav kropļotas. 169. apsvērumā arī ir norādīts, ka visi izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji visus svarīgākos izejresursus iegūst ĶTR. Tā kā Komisija konstatēja, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunktu PVS nozarē visas valsts mērogā pastāv nozīmīgi kropļojumi, un tā kā nebija nekādu pierādījumu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu, Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

(109) Pēc galīgās informācijas izpaušanas viens Savienības ražotājs/lietotājs atkārtoti iesniedza tādu piezīmju kopumu, kas būtībā bija identisks iepriekš tekstā 99. apsvērumā aprakstītajām piezīmēm, uzstājot, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkts pats par sevi ir nesaskanīgs ar ADN 2.2. pantu un 2.2.2. pantu un ka Komisija, apgalvojot, ka 2. panta 6.a punkts ir saskanīgs ar ES PTO saistībām, nesniedz nekādu plašāku skaidrojumu par šo apgalvojumu apstiprinošu juridisko pamatojumu. Saskaņā ar minētā ražotāja/lietotāja viedokli tā vietā Komisija nonāk pretrunās pati ar sevi un drudžaini cenšas atrast juridisku pamatojumu pamatregulas 2. panta 6.a punkta piemērošanai.

(110) Šajā sakarā, atsaucoties uz ADN 2.2. pantu, Savienības ražotājs/lietotājs norādīja, ka normālās vērtības noteikšana ir pieļaujama tikai trīs konkrētās situācijās, kas ir noteiktas minētajā noteikumā, un ka šo situāciju uzskaitījums ir izsmeļošs. Savienības ražotājs/lietotājs apgalvoja, ka Komisijai pirms normālās vērtības noteikšanas bija jākonstatē, ka pastāv viena no trim ADN 2.2. pantā minētajām situācijām, nevis jākoncentrējas uz to, lai pierādītu šķietamu kropļojumu pastāvēšanu Ķīnas ekonomikā. Savienības ražotājs/lietotājs pauda uzskatu, ka ADN 2.2. pants nepieļauj nekādus izņēmumus uz izmaksu kropļojumu pamata.

(111) Viens lietotājs iesniedza līdzīga satura argumentus, pat citējot iepriekš izklāstīto Savienības ražotāja/lietotāja pausto pamatojumu. Attiecīgi šis cits lietotājs uzskatīja, ka Komisijas piemērotā metodika rada PTO regulējuma pārkāpumu, jo ADN atļauj izmantot ražošanas izmaksas normālās vērtības aprēķināšanai tikai tad, ja īpašā tirgus situācijā vai šādas situācijas dēļ iekšzemes tirgū nenotiek pārdošana parastajā tirdzniecības apritē, ietekmējot cenu salīdzināmību. Lietotājs arī norādīja, ka, ja Komisijas minētie nozīmīgie kropļojumi būtu uzskatāmi par īpašu tirgus situāciju, šādi kropļojumi vienlīdz lielā mērā ietekmētu Ķīnas iekšzemes un eksporta cenas, un tas savukārt nozīmētu, ka Komisija nedrīkst atteikties izmantot pārdošanas cenas ĶTR.

(112) Iepriekš aprakstītajiem Savienības ražotāja/lietotāja argumentiem līdzīgus argumentus sniedza kāds izlasē iekļauts ražotājs eksportētājs savās piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu, ka no pamatregulas 2. panta 6.a punkta piemērošanas izriet dažādi ADN 2. panta pārkāpumi, kurus pēc ražotāja eksportētāja domām apstiprina vairāki ekspertu grupas un apelācijas institūcijas ziņojumi.

(113) Identiski argumenti tika pausti arī citu izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu, norādot, ka Komisija ne tikai nav noteikusi normālo vērtību, veicot stingru salīdzinājumu ar Ķīnas precēm vai izmaksām, bet arī vispār nav ņēmusi vērā ADN 2. pantu. Lai paskaidrotu apgalvotos Komisijas pieejas trūkumus, kas saskaņā ar izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju viedokli ir radījuši pārlieku lielas dempinga starpības, ražotāji aprakstīja ilustratīvu alternatīvu pieeju normālās vērtības noteikšanai. Šie izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji arī atsaucās uz ekspertu grupas konstatējumiem lietā DS494 *EU–Cost adjustment methodologies* (*Russia*). Izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji norādīja, ka ekspertu grupas konstatējumi atbalsta viņu viedokli, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkts ir nesaskanīgs ar PTO, jo, pēc izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju domām, pamatregulas 2. panta 6.a punkts ir tikai 2. panta 5. punkta nostiprinājums.

(114) ĶV pauda uzskatu, ka normālās vērtības noteikšana saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu ir nesaskanīga ar ADN 2.2. pantu, kurā ir sniegts izsmeļošs trīs tādu situāciju uzskaitījums, kurās var aprēķināt normālo vērtību, bet neviena no šīm situācijām neaptver pamatregulas 2. panta 6.a punktā paredzētos nosacījumus. ĶV arī uzskatīja, ka saskaņā ar PTO noteikumiem, aprēķinot normālo vērtību, ir jāizmanto ražošanas izmaksas izcelsmes valstī, pietiekama administratīvo, pārdošanas un vispārējo izmaksu, kā arī peļņas summa. Tomēr antidempinga pamatregulas 2. panta 6.a punktā datu avotu tvērums ir paplašināts, iekļaujot ražošanas un pārdošanas izmaksas attiecīgā reprezentatīvajā valstī vai starptautiskās cenas, izmaksas vai atsauces vērtības.

(115) Viena ieinteresētā persona savās piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka Komisijai nav tiesību izmantot salikto normālo vērtību, nepaskaidrojot šo apgalvojumu sīkāk.

(116) Atbildot uz Savienības ražotāja/lietotāja argumentiem, Komisija atkārto savu iepriekš 98. apsvērumā paskaidroto nostāju, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkts ir pilnībā saderīgs ar Eiropas Savienības saistībām Pasaules Tirdzniecības organizācijā. Tāpēc Savienības ražotāja/lietotāja arguments ir jānoraida. Šo pašu iemeslu dēļ tiek noraidīti

attiecīgie izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju, ieinteresētās personas un ĶV argumenti, kas ir izklāstīti 112.–115. apsvērumā iepriekš tekstā. Dažu izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju arguments par alternatīvu pieeju normālās vērtības noteikšanai ir aplūkots 271. apsvērumā turpmāk tekstā. Saistībā ar atsauci uz lietu DS494 *EU–Cost adjustment methodologies* (*Russia*) Komisija turklāt norāda, ka ekspertu grupa skaidri atzina, ka Regula 2017/2321 ([11]), ar kuru pamatregulā tika iekļauts 2. panta 6.a punkts, neietilpst tās kompetencē.

(117) Iepriekšminētais Savienības ražotājs/lietotājs savās piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu arī norādīja, ka tas ir iesniedzis no pašas Komisijas ziņojumiem par elektroenerģijas un gāzes tirgiem gūtus būtiskus pierādījumus, kas apliecina, ka elektroenerģijas un sašķidrinātas dabasgāzes izmaksas Ķīnā ir lielākas nekā ES dalībvalstīs un ka tās 2018. un 2019. gadā Ķīnā bija lielākas. Šajā sakarā Savienības ražotājs/lietotājs apgalvoja, ka Komisija nebija izskatījusi šos pierādījumus, bet tā vietā apvērsusi pierādīšanas pienākumu, norādot, ka neviens no Ķīnas uzņēmumiem nav pierādījis, ka tā izmaksas nav kropļotas. Saistībā ar to Savienības ražotājs/lietotājs apgalvoja, ka Komisija nav izpildījusi pierādīšanas pienākumu, jo tā galvenokārt pamatojas uz Ziņojumu, kurā jebkurā gadījumā ir izmantota vēsturiska informācija par laikposmu pirms izmeklēšanas perioda, kurā PVS nozarei nav pievērsta īpaša uzmanība un kurā nav ņemts vērā pašas Komisijas konstatējums, ka Ķīnas elektroenerģijas, gāzes un naftas cenas ir augstākas nekā ES dalībvalstīs.

(118) Atbildot uz Savienības ražotāja/lietotāja argumentiem, Komisija atgādina, ka nozīmīgu kropļojumu pastāvēšana saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu nav noteiktu izejresursu, piemēram, elektroenerģijas, gāzes vai naftas, absolūto vai relatīvo vērtību atspoguļojums. Atbilstošais kritērijs nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanas noteikšanai drīzāk ir šāds: vai paziņotās cenas vai izmaksas, arī izejvielu un enerģijas izmaksas, nav noteiktas brīvā tirgus spēku ietekmē, jo tās ietekmē būtiska valdības iejaukšanās. Komisija 3.1.1.2.–3.1.1.9. iedaļā turpmāk tekstā veica novērtējumu un, pamatojoties uz šo analīzi, 3.1.1.10. iedaļā secināja, ka normālās vērtības noteikšanai nav pareizi izmantot iekšzemes cenas un izmaksas. Komisija arī atgādina, ka, ja nozīmīgi kropļojumi ietekmē cenas un izmaksas, tad iekšzemes izmaksas var izmantot kā avotu normālās vērtības aprēķināšanai tikai tādā mērā, ciktāl, pamatojoties uz precīziem un atbilstošiem pierādījumiem, ir nešaubīgi noteikts, ka tās nav kropļotas. Tomēr, kā paskaidrots 108. apsvērumā iepriekš tekstā, šādu precīzu un atbilstošu pierādījumu nav. Tāpēc Savienības ražotāja/lietotāja arguments, ka Komisija ir apvērsusi pierādīšanas pienākumu, ir jānoraida.

(119) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Savienības ražotājs/lietotājs iesniedza papildu argumentu, apgalvojot, ka Komisijas izmantotais normālās vērtības noteikšanas veids ir nelikumīgs, jo Komisija nav ņēmusi vērā ADN 2.2. panta pēdējā teikumā minētās prasības. Savienības ražotājs/lietotājs, atsaucoties uz strīdu *EU–Biodiesel* (*Argentina*), norādīja, ka, ja Komisija ražošanas izmaksu noteikšanai izmanto kādu informāciju, kas iegūta ārpus attiecīgās valsts, tai ir pienākums nodrošināt, lai šī informācija tiktu izmantota ražošanas izmaksu noteikšanai izcelsmes valstī. Tomēr Komisija ir vienkārši aizstājusi Ķīnas PVS ražotāju eksportētāju ražošanas/izejresursu izmaksas ar Turcijas izmaksām, neveicot vajadzīgās korekcijas. Tā rezultātā ir iegūtas pārlieku lielas izejvielu izmaksas, jo Komisija, no vienas puses, iekļāva iekšzemes transporta izmaksas, starptautisko kravas pārvadājumu un apdrošināšanas izmaksas, kā arī ievedmuitas nodokļus, pamatojoties uz Turcijas izmaksu atsauces vērtību, un, no otras puses, tā nekādā veidā nav centusies pielāgot Turcijas importa cenas, lai ņemtu vērā ražošanas izmaksas Ķīnā. Lai ilustrētu apgalvotās pārlieku lielās un neloģiskās Turcijas izmaksas, kuras Komisija izmantoja normālās vērtības noteikšanai, Savienības ražotājs/lietotājs informēja, ka noteiktas izejvielas, piemēram, etiķskābi un ogles, tas iegādājas ES tirgū par cenu, kas bija ievērojami zemāka nekā Komisijas izmantotā Turcijas cenu atsauces vērtība.

(120) Tādu pašu argumentāciju izmantoja viens lietotājs, kurš savās piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu norādīja, ka Komisijas normālās vērtības aprēķins lietā *EU–Biodiesel* (*Argentina*) ir līdzīgs pamatregulas 2. panta 6.a pantā aprakstītajai metodikai un ka Komisija tāpēc nevar ignorēt Apelācijas institūcijas lēmumu lietā *EU–Biodiesel* (*Argentina*), vienkārši paziņojot, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkts pamatregulā tika iekļauts tikai vēlāk.

(121) Atbildot uz Savienības ražotāja/lietotāja argumentu, Komisija atkārtoti uzsver, ka vispirms, kā jau minēts 98. apsvērumā iepriekš tekstā, strīds DS473 *EU–Biodiesel* (*Argentina*) neattiecas uz pamatregulas 2. panta 6.a punkta piemērošanu, kas šajā izmeklēšanā ir attiecīgais normālās vērtības noteikšanas juridiskais pamats. Saskaņā ar 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu normālajai vērtībai būtu jāatspoguļo nekropļota izejvielu cena reprezentatīvā

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2321 (2017. gada 12. decembris), ar ko groza Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, un Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 338, 19.12.2017., 1. lpp.).

valstī, kas šajā gadījumā ir Turcija. Tāpēc Savienības ražotāja/lietotāja atsauces uz viņa paša iepirkuma cenām Eiropas Savienībā normālās vērtības noteikšanas nolūkā nav būtiskas. Līdzīgā kārtā Savienības ražotāja/lietotāja arguments, ka Komisija nav nekādā veidā centusies pielāgot Turcijas importa cenas, lai ņemtu vērā ražošanas izmaksas Ķīnā, ir pausts, neņemot vērā faktu, ka saskaņā ar 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu normālajai vērtībai ir jāatspoguļo nekropļota izejvielu cena reprezentatīvajā valstī. Kā sīkāk paskaidrots 269. apsvērumā turpmāk tekstā, ir jānoraida arī Savienības ražotāja/lietotāja arguments, ka nebūtu jāņem vērā iekšzemes transporta izmaksas, kravas pārvadājumu un apdrošināšanas izmaksas, kā arī ievedmuitas nodokļi.

(122) Jānoraida arī apgalvojums, ka Komisija nevar atkāpties no iekšzemes cenām, tikai atsaucoties uz faktu, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkts tika iekļauts tiesību aktā vēlāk nekā lieta *EU–Biodiesel* (*Argentina*). Kā jau minēts 98. Apsvērumā, lieta *EU–Biodiesel* (*Argentina*) neattiecās uz 2. panta 6.a punkta piemērošanu. Attiecīgi Komisija uzskata, ka lietā *EU–Biodiesel* (*Argentina*) pieņemtais lēmums uz šo lietu neattiecas nevis tā brīža dēļ, kad 2. panta 6.a punkts tika iekļauts pamatregulā, bet gan tā īpašās juridiskās būtības dēļ. Jebkurā gadījumā lieta *EU–Biodiesel* (*Argentina*) apstiprina, ka pastāv apstākļi, kuros normālo vērtību izcelsmes valstī var aprēķināt, ņemot vērā informāciju no reprezentatīvas trešās valsts.

(123) Komisija pārbaudīja, vai, ņemot vērā to, ka pastāv nozīmīgi kropļojumi pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta nozīmē, ir pareizi izmantot iekšzemes cenas un izmaksas Ķīnas Tautas Republikā. Komisija to darīja, pamatojoties uz lietas materiālos pieejamajiem pierādījumiem, ieskaitot Ziņojumā ietvertos pierādījumus, kas balstās uz publiski pieejamiem avotiem. Minētā analīze aptvēra būtisku valdības iejaukšanos ĶTR ekonomikā kopumā, kā arī konkrēto tirgus situāciju attiecīgajā nozarē, aptverot attiecīgo ražojumu.

#### 3.1.1.2. Nozīmīgi kropļojumi, kas ietekmē iekšzemes cenas un izmaksas Ķīnas Tautas Republikā

(124) Ķīnas ekonomikas sistēmas pamatā ir "sociālistiskās tirgus ekonomikas" koncepcija. Minētā koncepcija ir ietverta Ķīnas konstitūcijā un nosaka ĶTR ekonomisko pārvaldību. Pamatprincips ir "*ražošanas līdzekļu sociālistiskais sabiedriskais īpašums, t. i., visas tautas īpašums un darbaļaužu kopīpašums*". Valsts īpašumā esošā ekonomika ir "*valsts ekonomikas vadošais spēks*", un valsts ir pilnvarota "*nodrošināt tās nostiprināšanu un izaugsmi*" ([12]). Tādējādi Ķīnas ekonomikas kopējā struktūra ne tikai ļauj valdībai būtiski iejaukties ekonomikā, bet šādi iejaukties tā ir tieši pilnvarota. Priekšstats par sabiedriskā īpašuma pārākumu pār privāto īpašumu aptver visu tiesību sistēmu, un visos galvenajos tiesību aktos uzsvērts, ka tas ir vispārējs princips. Ķīnas īpašuma tiesības ir lielisks piemērs: tās attiecas uz sociālisma pirmo fāzi un uztic valstij atbalstīt pamata ekonomikas sistēmu, kurā dominē sabiedriskais īpašums. Tiek pieļauti citi īpašuma veidi – likums ļauj tiem attīstīties līdztekus valsts īpašumam ([13]).

(125) Turklāt saskaņā ar attiecīgajiem Ķīnas tiesību aktiem sociālistiskā tirgus ekonomika attīstās Ķīnas Komunistiskās partijas ("ĶKP") vadībā. Ikvienā līmenī (juridiskajā, institucionālajā, personīgajā) Ķīnas valsts un ĶKP struktūras ir savstarpēji savijušās, veidojot visaptverošu struktūru, kurā nav atšķirama ĶKP un valsts loma. Pēc tam, kad 2018. gada martā tika grozīta Ķīnas konstitūcija, ĶKP vadošā loma kļuva vēl ievērojamāka, jo tā tika vēlreiz apstiprināta konstitūcijas 1. panta tekstā. Minētajā noteikumā aiz jau esošā pirmā teikuma "*Sociālistiskā sistēma ir Ķīnas Tautas Republikas pamatsistēma,*" tika iekļauts jauns otrais teikums: "*Noteicošā iezīme Ķīnai raksturīgajā sociālismā ir Ķīnas Komunistiskās partijas vadošā loma* ([14])." Tas ilustrē neapstrīdamo un aizvien pieaugošo ĶKP kontroli pār ĶTR ekonomikas sistēmu. Šāda vadošā loma un kontrole ir raksturīga Ķīnas sistēmai, un tā ir ievērojami spēcīgāka, nekā ierasts citās valstīs, kurās valdības īsteno vispārēju makroekonomisko kontroli, kuras ietvaros darbojas brīvā tirgus spēki.

(126) Lai sasniegtu mērķus, kas sakrīt ar ĶKP noteikto politisko darba kārtību, nevis atbilst dominējošajiem ekonomikas apstākļiem brīvā tirgū, Ķīnas valsts īsteno intervencionistisku ekonomikas politiku ([15]). Ķīnas iestāžu izmantotie intervencionistiskie ekonomiskie instrumenti ir daudzveidīgi, ieskaitot rūpniecības plānošanas sistēmu, finanšu sistēmu, kā arī normatīvās vides līmeni.

([12]) Ziņojums, 2. nodaļa, 6. un 7. lpp.
([13]) Ziņojums, 2. nodaļa, 10. lpp.
([14]) Pieejams http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (pēdējo reizi skatīts 2019. gada 15. jūlijā).
([15]) Ziņojums, 2. nodaļa, 20. un 21. lpp.

(127) Pirmkārt, vispārējās administratīvās kontroles līmenī Ķīnas ekonomikas virzību reglamentē sarežģīta rūpniecības plānošanas sistēma, kas ietekmē visu saimniecisko darbību valstī. Šo plānu kopums aptver plašu un sarežģītu nozaru un starpnozaru politikas jomu matricu un visus valdības līmeņus. Provinču līmeņa plāni ir detalizēti, savukārt valsts plānos izvirzīti plašāki mērķi. Plānos precizēti arī līdzekļi, kā atbalstīt attiecīgās nozares, kā arī termiņi, kuros mērķi ir jāsasniedz. Dažos plānos joprojām ir tieši formulēti produkcijas izlaides mērķi, savukārt iepriekšējos plānošanas ciklos tādi tika izvirzīti vienmēr. Minētajos plānos atbilstoši valdības prioritātēm kā (pozitīvas vai negatīvas) prioritātes tiek izceltas atsevišķas rūpniecības nozares un/vai projekti un tiem tiek izvirzīti konkrēti attīstības mērķi (rūpniecības modernizācija, darbības izvēršana starptautiskā mērogā utt.). Gan privātā, gan valsts īpašumā esošiem ekonomikas dalībniekiem ir efektīvi jāpielāgo sava saimnieciskā darbība plānošanas sistēmas noteiktajai realitātei. Tas skaidrojams ne tikai ar to, ka plāni ir saistoši, bet arī ar to, ka attiecīgās Ķīnas iestādes visos valdības līmeņos ievēro plānu sistēmu un attiecīgi izmanto tām piešķirtās pilnvaras, tādējādi mudinot ekonomikas dalībniekus ievērot plānos noteiktās prioritātes (sk. arī 3.1.1.5. iedaļu turpmāk tekstā) ([16]).

(128) Otrkārt, finanšu resursu piešķiršanas līmenī ĶTR finanšu sistēmā dominē valsts īpašumā esošas komercbankas. Veidojot un īstenojot savu aizdevumu politiku, šīm bankām ir jāpielāgojas valdības rūpniecības politikas mērķiem, nevis primāri jānovērtē konkrētā projekta ekonomiskais izdevīgums (sk. arī 3.1.1.8. iedaļu turpmāk tekstā) ([17]). Tas pats attiecas uz pārējiem Ķīnas finanšu sistēmas elementiem, tādiem kā kapitāla vērtspapīru tirgi, obligāciju tirgi, privātā kapitāla tirgi u. c. Arī šīs finanšu sektora daļas, kas neietilpst banku nozarē, institucionāli un darbības ziņā nav veidotas tā, lai panāktu finanšu tirgu maksimāli efektīvu darbību, bet gan lai nodrošinātu kontroli un ļautu iejaukties valstij un ĶKP ([18]).

(129) Treškārt, attiecībā uz normatīvo vidi valsts iejaukšanās ekonomikā notiek vairākos veidos. Piemēram, publiskā iepirkuma noteikumi regulāri tiek izmantoti, lai sasniegtu politikas mērķus, nevis ekonomisko efektivitāti, tādējādi apdraudot uz tirgu balstītus principus šajā jomā. Piemērojamie tiesību akti konkrēti paredz, ka publiskā iepirkuma uzdevums ir veicināt valsts politikā izvirzīto mērķu sasniegšanu. Tomēr šo mērķu raksturs nav noteikts, tādējādi lēmumu pieņemšanas struktūrām tiek dota liela rīcības brīvība ([19]). Līdzīgi arī ieguldījumu jomā ĶV saglabā nozīmīgu kontroli un ietekmi kā pār valsts, tā pār privāto ieguldījumu piesaisti un apjomu. Ieguldījumu izvērtēšanu, kā arī dažādus stimulus, ierobežojumus un aizliegumus, kas saistīti ar ieguldījumiem, iestādes izmanto par nozīmīgu instrumentu rūpniecības politikas mērķu atbalstam, piemēram, valsts kontroles saglabāšanai vadošajās nozarēs vai iekšzemes rūpniecības stiprināšanai ([20]).

(130) Kopumā Ķīnas ekonomikas modelis ir balstīts uz konkrētām pamataksiomām, kas paredz un veicina valdības iejaukšanos dažādos veidos. Šāda būtiska valdības iejaukšanās ir pretrunā brīvai tirgus spēku darbībai un tādējādi kropļo resursu efektīvu sadali, kas atbilstu tirgus principiem ([21]).

3.1.1.3. Nozīmīgi kropļojumi pamatregulas 2. panta 6. punkta b) apakšpunkta pirmā ievilkuma nozīmē: attiecīgajā tirgū lielā mērā darbojas uzņēmumi, kuri pieder eksportētājvalsts iestādēm vai kuru darbību tās kontrolē, stratēģiski uzrauga vai sniedz tiem norādes

(131) Ķīnas Tautas Republikas ekonomikā būtiskākā daļa ir uzņēmumi, kuri pieder valstij, kuru darbību tā kontrolē un/vai stratēģiski uzrauga vai kuriem sniedz norādes.

(132) ĶV un ĶKP uztur struktūras, kas nodrošina to pastāvīgu ietekmi uzņēmumos, it sevišķi valsts īpašumā esošajos uzņēmumos ("VU"). Valsts (un daudzējādā ziņā arī ĶKP) ne tikai aktīvi formulē un pārrauga vispārējās ekonomikas politikas īstenošanu atsevišķos VU, bet arī pastāv uz tiesībām piedalīties lēmumu pieņemšanā par to darbību.

([16]) Ziņojums, 3. nodaļa, 41. lpp., 73. un 74. lpp.
([17]) Ziņojums, 6. nodaļa, 120. un 121. lpp.
([18]) Ziņojums, 6. nodaļa, 122.–135. lpp.
([19]) Ziņojums, 7. nodaļa, 167. un 168. lpp.
([20]) Ziņojums, 8. nodaļa, 169., 170., 200. un 201. lpp.
([21]) Ziņojums, 2. nodaļa, 15. un 16. lpp.; Ziņojums, 4. nodaļa, 50. lpp. un 84. lpp.; Ziņojums, 5. nodaļa, 108. un 109. lpp.

Parasti tas tiek darīts, veicot darbinieku rotāciju starp valdības iestādēm un VU, nodrošinot partijas biedru klātbūtni VU izpildstruktūrās un partijas pirmorganizācijas uzņēmumos (sk. arī 3.1.1.4. iedaļu), kā arī veidojot VU korporatīvo struktūru ([22]). Savukārt VU saņem pretī īpašu statusu Ķīnas ekonomikā, kas ietver virkni ekonomisku ieguvumu, jo īpaši aizsardzību pret konkurenci un preferenciālu piekļuvi attiecīgiem izejresursiem, ieskaitot finanses ([23]).

(133) Tieši PVS nozarē ievērojama daļa īpašumu joprojām pieder Ķīnas valdībai. No izlasē iekļautajiem uzņēmumiem *Anhui Wan Wei High Tech Materials*, kas pieder *Wan Wei Group*, ir VU ar ražošanas jaudu 350 000 tonnas/gadā, kas veido 28 % no nominālās iekšzemes PVS ražošanas jaudas un 40 % no faktiskās ražošanas jaudas ([24]). Tas līdzās *Sinopec* un *Inner Mongolia Shuangxin* ir lielākais PVS ražotājs Ķīnā ([25]). *Mengwei*, vēl viens *Wan Wei Group* piederošs uzņēmums, Iekšējās Mongolijas industrializācijas projekta ietvaros saņem aktīvu atbalstu, lai kļūtu par nozīmīgu PVS ražotāju. *Mengwei* tīmekļa vietnē ir sniegta šāda informācija: "Projekta gada produkcija ir 200 000 tonnu vinilacetāta (VAC) un 100 000 tonnu PVS, kopējais ieguldījums ir aptuveni 1,5 miljardi juaņu, un šis ir vislielākais vienreizēja ieguldījuma PVS projekts Ķīnā. […] Uzņēmums plāno "12. piecgades plāna" periodā ieguldīt vēl vairāk nekā 7 miljardus juaņu un tad izbūvēt 100 000 tonnu PVS ražošanas līniju. […] Tad Iekšējās Mongolijas skaistajā ainavā atradīsies jauna moderna industriāla pilsēta ([26])."

(134) *Sinopec Group* ir vēl viens svarīgs Ķīnas VU un PVS ražotājs. *Chongqing Chuanwei Chemical Co., Ltd* ar ražošanas jaudu 160 000 tonnu polivinilspirta gadā ([27]) tika izveidots kā oficiāls Ķīnas valdības projekts: "Celtniecība projekta ietvaros tika sākta 2009. gada 17. aprīlī, un Rūpniecības un informācijas tehnoloģiju ministrija tam piešķīra svarīga celtniecības projekta statusu, lai veicinātu iekšzemes pieprasījumu ([28])."

(135) Lai gan trešais izlasē iekļautais uzņēmums *Inner Mongolia Shuangxin* ir privātā īpašumā esošs uzņēmums, tam ar partijas organizācijas starpniecību ir saikne ar valdību (skatīt 140. apsvērumu).

(136) Tā kā valdība plaši iejaucas PVS nozarē un liela daļa tajā aktīvo uzņēmumu ir VU, pat privātā īpašumā esošajiem ražotājiem ir liegts darboties tirgus apstākļos. Patiešām, kā izklāstīts 3.1.1.5. iedaļā turpmāk tekstā, gan uz valsts, gan privātā īpašumā esošiem uzņēmumiem PVS nozarē arī attiecas stratēģiskā uzraudzība un norādes.

3.1.1.4. Nozīmīgi kropļojumi pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta otrā ievilkuma nozīmē: valsts ir pārstāvēta uzņēmumos un tādējādi var iejaukties jautājumos par cenām vai izmaksām

(137) Papildus tam, ka ĶV īsteno kontroli pār ekonomiku, izmantojot īpašumtiesības uz VU un citus instrumentus, ĶV, izmantojot valsts klātbūtni uzņēmumos, var iejaukties cenās un izmaksās. Var uzskatīt, ka Ķīnas tiesību aktos paredzētās attiecīgo valsts iestāžu tiesības iecelt un atcelt no amata VU galveno vadību atspoguļo atbilstīgās īpašuma tiesības ([29]), turklāt ĶKP pirmorganizācijas gan valsts, gan privātā īpašumā esošos uzņēmumos ir vēl viens nozīmīgs kanāls, caur kuru valsts var iejaukties darījumdarbības lēmumu pieņemšanā. Saskaņā ar ĶTR uzņēmumu tiesībām ĶKP organizācija ir jāizveido ikvienā uzņēmumā (ar vismaz trim ĶKP biedriem, kā noteikts ĶKP konstitūcijā ([30])) un uzņēmumam jānodrošina partijas organizācijas darbībai vajadzīgie apstākļi. Izrādās, ka pagātnē šī prasība ne vienmēr tika ievērota vai stingri izpildīta. Tomēr vismaz kopš 2016. gadā ĶKP politiska principa veidā ir pastiprinājusi pretenzijas uz darījumdarbības lēmumu kontroli valsts īpašumā esošajos uzņēmumos. Tiek ziņots arī, ka ĶKP izdara spiedienu uz privātiem uzņēmumiem, izvirzot priekšplānā "patriotismu" un

([22]) Ziņojums, 3. nodaļa, 22.–24. lpp., 5. nodaļa, 97.–108. lpp.
([23]) Ziņojums, 5. nodaļa, 104.–109. lpp.
([24]) Skatīt http://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP201809031187055296_1.pdf.
([25]) "Pašlaik Ķīnā ir 12 galvenie PVS ražotāji. Lielākie starp tiem ir *Wanwei High tech*, *Sichuanchuanwei* (*SINOPEC*), *Shuangxin*, *Ningxia Land*, kas kopumā saražo 770 000 tonnas/gadā." Skatīt http://www.ccxr.com.cn/pdf/201891717121180715.pdf.
([26]) http://www.wwgf.com.cn/Article/lists/cateid/10.html.
([27]) https://www.sohu.com/a/336366992_617351.
([28]) Skatīt https://www.yicai.com/news/942233.html
([29]) Ziņojums, 5. nodaļa, 100. un 101. lpp.
([30]) Ziņojums, 2. nodaļa, 26. lpp.

partijas disciplīnas ievērošanu ([31]). Tiek ziņots, ka 2017. gadā partijas pirmorganizācijas bija 70 % no aptuveni 1,86 miljoniem privātā īpašumā esošo uzņēmumu, un pieaug spiediens uz to, lai ĶKP organizācijām būtu izšķirīga ietekme darījumdarbības lēmumu pieņemšanā attiecīgajos uzņēmumos ([32]). Minētie noteikumi ir vispārēji piemērojami visā Ķīnas ekonomikā – visās nozarēs, ieskaitot KVT ražotājus un to izejresursu piegādātājus.

(138) Tieši PVS nozarē, kā jau norādīts, daudzi no lielākajiem PVS ražotājiem pieder valstij. *Wan Wei Group* piederošo uzņēmumu *Mengwei*, kas bija iekļauts izlasē, pārvalda Valsts padomes Valsts īpašumā esošu aktīvu uzraudzības un pārvaldes komisija, un šī uzņēmuma PVS ražošanas projekts ir aprakstīts šādi: "*Mengwei* projekta, kas paredz 100 000 tonnu īpaša polivinilspirta sveķu saražošanu gadā, II posms un […] ir līdzekļu vākšanas projekti, kas ir iekļauti uzņēmuma "Plānā par 2015. gada komerciālās attīstības bankas akcijām bez balsstiesībām". Tos ir apstiprinājusi Aņhui provinces Tautas valdības Valsts īpašumā esošu aktīvu uzraudzības un pārvaldes komisija (Vēstule [2015] 599): "*Approval on relevant matters of non-public Development Bank stock of Anhui Wan Wei high tech materials Co., Ltd*", kā tika apstiprināts arī pirmajā 2015. gada akcionāru ārkārtas kopsapulcē." ([33]) Turklāt uzņēmumu *Wan Wei* ietekmē arī partijas attīstības aktivitātes: "*Wu Shangyi*, akciju sabiedrības Disciplīnas pārbaudes komitejas vadītājs, attiecībā uz partijas darba stila veidošanu un pārredzamu pārvaldi nākamajā posmā norādīja, ka ir pareizi jāsaprot ar partijas darba stila veidošanu saistītā situācija, […] jākoncentrējas uz pašreizējo būtisko Aņhui reformu un attīstības darbu, kura galvenais aspekts ir stila veidošana, un jāturpina veidot pārredzama un godīga korporatīvā vide, lai nodrošinātu grupas uzņēmuma kvalitatīvas attīstības pārliecinošu disciplināru garantiju. *Tang Xiaohong*, grupas uzņēmuma Disciplīnas pārbaudes komisijas sekretāra vietnieks, ierosināja: "[…] stingri atbalstīt partijas stila un pārredzamas pārvaldes īstenošanu […]. ([34])"

(139) *Sinopec*, vēl viens izmeklēšanas izlasē iekļauts uzņēmums, arī ir VU, un tas ir vairākkārt uzsvēris, ka ievēro partijas principus. *Sinopec* tīmekļa vietnē ir norādīts: "Uzņēmums 2018. gadā īstenoja Sji Dzjiņpina jaunā laikmeta sociālistiskās ideoloģijas ar Ķīnas īpatnībām norādes un Partijas 19. nacionālā kongresa garu, pilnībā izpildīja vispārējās prasības saistībā ar partijas veidošanu jaunajā laikmetā, īpaši pievērsās pasaules līmeņa uzņēmuma veidošanas stratēģiskajai izvēršanai un politikas veidošanas ievērošanai. [Mērķis] ir pārliecinoši stiprināt tiešā īpašumā esošu uzņēmumu partijas komiteju spēju veidošanu, lai tās pārvaldītu vispārējo situāciju, pārliecinoši īstenot pamatlīmeņa partijas organizācijas organizatorisko uzlabojumu projektu, enerģiski stiprināt komandu vadītāju vitalitāti un uzņēmējdarbību, koordinēt un stiprināt visu partijas veidošanas darbu, kā arī pastāvīgi uzlabot partijas veidošanas kvalitāti un nodrošināt pārliecinošu garantiju *Sinopec* kā pasaules līmeņa un globālā mērogā konkurētspējīga uzņēmuma attīstībai. Pētīt, propagandēt un īstenot Sji Dzjiņpina jaunās ēras sociālismu ar Ķīnas īpatnībām un īstenot Komunistiskās partijas 19. nacionālā kongresa garu kā galveno politisko uzdevumu, kā arī ieviest dažādas metodes, piemēram, došanos izbraukumos, īpašas apmācības un tematiskas Partijas dienas organizēšanu, lai veicinātu mācīšanos, domāšanu un praktisku darbu. Partijas locekļu un kadru vienotība, izglītība un vadība turpina stiprināt izpratni par pārliecinošu "divu garantiju" nodrošināšanu, kā arī lojalitātes partijai īstenošanu ar praktisku darbību palīdzību ([35])."

(140) Uzņēmums *Inner Mongolia Shuangxin* savā tīmekļa vietnē šādi uzskaita partijas veidošanas pasākumus: "Uzņēmums 2005. gadā izveidoja partijas filiāli. Ķīnas Komunistiskās partijas Otog hošuna komitejas departaments 2012. gada maijā sniedza mūsu uzņēmumam oficiālu atļauju izveidot *Inner Mongolia Shuangxin Resources Holdings Co., Ltd*. Partijas komiteju un sasauca tās pirmo partijas locekļu kongresu. Saistīti meitasuzņēmumi ir izveidojuši otrā līmeņa partijas komiteju (ar piecām to jurisdikcijā ietilpstošām partijas filiālēm), divas vispārējas partijas filiāles (ar trim to jurisdikcijā esošām partijas filiālēm) un trīs partijas filiāles ([36])."

(141) Valsts klātbūtne un iejaukšanās finanšu tirgos (sk. arī 3.1.1.8. iedaļu turpmāk tekstā), kā arī izejvielu un izejresursu nodrošināšanā kropļo tirgu vēl vairāk ([37]). Tādējādi tas, ka valsts ir pārstāvēta uzņēmumos, ieskaitot VU, PVS un citās nozarēs (piemēram, finanšu un izejresursu nozarē, kā sīkāk aplūkots 3.1.1.7. iedaļā turpmāk tekstā), ļauj ĶV iejaukties saistībā ar cenām un izmaksām.

([31]) Ziņojums, 2. nodaļa, 31. un 32. lpp.
([32]) Pieejams https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (pēdējo reizi skatīts 2019. gada 15. jūlijā).
([33]) Skatīt http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, 138. lpp.
([34]) Skatīt http://www.wwgf.com.cn/Home/Article/show/id/3038.html
([35]) Skatīt http://www.sinopecgroup.com/group/gsjs/ddjs.
([36]) http://www.shuangxinpva.com/dangqunjianshe/
([37]) Ziņojums, 14.1.–14.3. nodaļa.

3.1.1.5. Nozīmīgi kropļojumi pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta trešā ievilkuma nozīmē: diskriminējoša valsts politika vai pasākumi, kuros priekšroka tiek dota iekšzemes piegādātājiem vai kuri kaut kā citādi ietekmē brīvā tirgus spēkus

(142) Ķīnas ekonomikas virzienu lielā mērā nosaka komplicēta plānošanas sistēma, kurā noteiktas prioritātes un izvirzīti mērķi, kam jābūt centrālās un vietējās valdības uzmanības centrā. Attiecīgi plāni ir visos valdības līmeņos, un tie aptver praktiski visas ekonomikas nozares. Ar plānošanas instrumentiem noteiktie mērķi ir saistoši, un katra pārvaldes līmeņa iestāde uzrauga, kā attiecīgais zemākais valdības līmenis īsteno plānus. Kopumā plānošanas sistēma Ķīnas Tautas Republikā nodrošina, ka resursi tiek virzīti uz tām nozarēm, kuras valdība atzinusi par stratēģiskām vai citādi politiski nozīmīgām, nevis tiek sadalīti atkarībā no tirgus spēkiem ([38]).

(143) ĶV atzīst PVS ražošanas nozari par būtisku nozari. Tas ir apstiprināts daudzos plānos, direktīvās un citos ķīmiskajai rūpniecībai un sevišķi PVS veltītos dokumentos, kas tiek izdoti valsts, reģionālā un pašvaldību līmenī, ieskaitot dokumentus, kas ir uzskaitīti turpmākajos apsvērumos.

(144) PVS ir minēts Nacionālās attīstības un reformu komisijas (NARK) lēmumā par noteikumiem, ar ko groza "Rūpniecības pārstrukturēšanas virzības katalogu" (2011. gada redakcija) ([39]) (bija spēkā izmeklēšanas periodā). PVS ir minēts nodaļā par veicināmajām nozarēm: "19. Vieglā rūpniecība: 14 – jauni iepakojuma materiāli, piemēram, alumīnijs ar vakuumpārklājumu, silīcija oksīda aerosols, PVS pārklājuma tipa plēve, funkcionāla poliestera (PET) plēve, orientēta polistirola (OPS) plēve, daudzslāņu ekstrudāti un savienojumi uz papīra un plastmasas bāzes." PVS ir minēts arī nodaļā par ierobežotām nozarēm: "Tekstilizstrādājumi: 13 – polivinilspirta (PVS) suspensijas klasifikācijas tehnoloģijas un ražojumu (poliestera un kokvilnas ražojumu, izņemot no augsta pavedienu skaita un augsta blīvuma tīras kokvilnas ražojumus) ieviešana", kā arī nodaļā par likvidētām nozarēm/novecojušiem ražojumiem: "Polivinilspirts un tā acetāli iekšējām un ārējām sienām (106, 107 pārklājumi utt.)". Šie gadījumi apliecina, ka ĶV kontrolē PVS ražošanas nozari un PVS izmantojumu dažādās jomās.

(145) Tajā pašā laikā tika atjaunināts Virzības katalogs, un tā jaunā redakcija stājās spēkā 2020. gada 1. janvārī ([40]). Šajā jaunajā redakcijā PVS nozare arī ir norādīta kā veicināmā nozare: "Vieglā rūpniecība: 11 – jauni iepakojuma materiāli, piemēram, alumīnijs ar vakuumpārklājumu, silīcija oksīda aerosols, PVS pārklājuma tipa plēve, daudzslāņu ekstrudāti vai savienojumi uz plastmasas bāzes." Attiecībā uz ierobežotajām un likvidētajām nozarēm Virzības kataloga jaunā redakcija ir identiska ar 144. apsvērumā iepriekš tekstā aprakstīto versiju.

(146) Iekšējās Mongolijas, Uhajas un apkārtnes rūpniecības pārveidošanas un uzlabošanas plānā 2016.–2020. gadam ([41]) PVS ir minēts IV.2. iedaļā: "smalkās organiskās sintēzes ražojumi: – pilnībā izmantot priekšrocības, ko nodrošina ķīmijas pamatnozares, piemēram, hlora–sārmu, koksa un organiskā silīcija nozare, – veicināt horizontālās saiknes starp nozarēm un paplašināt rūpniecības ķēdi vertikāli, – neatlaidīgi izstrādāt dziļi pārstrādātus ražojumus, piemēram, 1,4-butāndiolu, PVS, – veicināt tādu ražojumu izstrādi kā medikamenti, pesticīdi un sintētiskās krāsvielas, organiskie pigmenti, krāsas, funkcionālu polimēru materiāli, – izveidot smalkās organiskās sintēzes ražojumu nozares kopu, – izveidot jaunu pīlārnozari", kā arī VII.2. iedaļā: "[a]ktīvi atbalstīt uzņēmumus, lai izveidotu starptautisku sadarbību ražošanas jaudas jomā, – atbalstīt konkrētus konkurētspējīgus ražojumus, piemēram, cementu, koksu, polivinilhlorīdu, polivinilspirtu, tehnoloģijas un aprīkojumu, lai tos eksportētu uz citiem tirgiem, – pētīt un attīstīt starptautiskos tirgus."

(147) Pēc informācijas izpaušanas viena ieinteresētā persona, proti, *Wacker*, norādīja, ka PVS nav veicinātā nozare, un uzsvēra, ka Komisija pati savos attiecīgajos otrajos konstatējumos 144. un 145. apsvērumā ir minējusi, ka PVS ir iekļauts ierobežoto nozaru nodaļā. Pamatojoties uz iepriekšminēto, *Wacker* apgalvo, ka Ķīnas PVS nozares nevar gūt labumu no nekādām varbūtējām tikai veicinātām nozarēm pieejamām subsīdijām vai atbalsta. Attiecīgi *Wacker* uzskata, ka Komisijas novērtējumam trūkst faktisku pierādījumu.

([38]) Ziņojums, 4. nodaļa, 41., 42. lpp. un 83. lpp.
([39]) Skatīt www.gov.cn/gongbao/content/2013/content_2404709.htm
([40]) Skatīt http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf
([41]) Skatīt http://fgw.nmg.gov.cn/fggz/fzgh/202001/t20200110_153847.html

(148) Tomēr *Wacker* apgalvojumi ir jānoraida. Attiecīgajā analīzē atbilstīgi pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunktam nav izvērtēts, vai līdzīga ražojuma iekšzemes ražotāji saņem valdības atbalstu. Analīzē ir aplūkots, vai ir spēkā diskriminējoša valsts politika vai pasākumi, kuros priekšroka tiek dota iekšzemes piegādātājiem vai kuri kaut kā citādi ietekmē brīvā tirgus spēkus. Šajā ziņā PVS iekļaušana ierobežoto nozaru kategorijā apliecina šādas valsts politikas dominēšanu tādā pašā veidā kā PVS iekļaušana veicināto nozaru kategorijā, jo pats fakts, ka pastāv šādi katalogi, skaidri apliecina ĶV iejaukšanos tirgus spēku darbībā. Šā iemesla dēļ Komisija 144. apsvēruma beigās norādīja, ka ĶV kontrolē PVS ražošanas nozari, jo kontrole ne tuvu neaprobežojas ar atbalsta sniegšanu un var ietvert plašu pasākumu klāstu, tostarp ierobežojumus.

(149) ĶV sniedz arī papildu norādījumus par nozares attīstību saskaņā ar daudzveidīgiem politikas instrumentiem, piemēram, piešķirot subsīdijas. *Wan Wei Group* gada pārskatā ir uzskaitītas vairākas PVS ražošanai piešķirtas subsīdijas: 2016. gada pārskatā ir norādīts PVS projekta tehnisko reformu finansējums 8,6 miljonu RMB apmērā ([42]), 2017. gada pārskatā norādīts: "Piešķirums PVS projekta tehnoloģiskajai reformai: 7,666 miljoni RMB, diskonts, ko piemēro aizdevumiem, kas izsniegti atkritumu melašu ražošanai paredzētu PVS materiālu tehniskai renovācijai, 2,819 miljoni RMB ([43])", kā arī "piešķirums 958 333 RMB apmērā PVS projekta tehnoloģiskai pārveidei" ([44]). Uzņēmums 2018. gadā saņēma piešķirumu 5,7 miljonu RMB apmērā PVS projekta tehnoloģiskajai reformai un procentu atlaidi 2,8 miljonu RMB apmērā saistībā ar PVS tehnoloģiskās pārveides projektiem ([45]). 2019. gada pārskatā ir norādīts piešķirums 0,958 miljonu RMB apmērā PVS projekta tehnoloģiskajai reformai ([46]).

(150) Pastāv arī vairāki kropļojumi saistībā ar galvenajām PVS ražošanā nepieciešamajām izejvielām, piemēram, oglēm, kalcija karbīdu, etiķskābi un kaļķakmeni. Uz oglēm attiecas dažādi plāni un citi dokumenti, piemēram, 13. piecgades plāns par minerālresursiem valsts līmenī, kā arī plāni, kas attiecas uz vietējo līmeni, piemēram, Hebei provinces Ogļu nozares attīstības plāns ([47]). Ogļu nozare Ķīnā saņem ievērojamas subsīdijas, un tas rada jaudas pārpalikumu un cenu kropļojumus ([48]). Vairāki plāni attiecas arī uz dabasgāzi, tostarp 13. piecgades plāns par minerālresursiem valsts līmenī, kā arī plāni, kas attiecas uz vietējo līmeni, piemēram, Hebei provinces Dabasgāzes nozares attīstības plāns. Dažās provincēs, piemēram, Čuncjinā un Šaaņsji, kalcija karbīda ražošanai piemēro preferenciālu elektrības tarifu ([49]). Uz kalcija karbīdu attiecas arī 13. piecgades plāns naftas ķīmijas un ķīmiskās rūpniecības nozarei. NARK "Rūpniecības pārstrukturēšanas virzības katalogā" ir minēta arī etiķskābe, paredzot sīkus noteikumus dažādām ražošanas nozarēm. Etiķskābe ir iekļauta naftas ķīmijas ierobežotajā sarakstā: "kaprolaktāms vai etilēns un etiķskābe ar gada produkciju, kas nesasniedz 100 000 tonnu, etiķskābe, ko iegūst oksosintēzes ceļā, vai metanols, ko iegūst no dabasgāzes, ar gada produkciju, kas nesasniedz 300 000 tonnu" ([50]). Valdības iejaukšanās attiecībā uz izejvielām, ko izmanto PVS ražošanā, tiek īstenota gan iepriekš aprakstītajā veidā, gan izmantojot citus līdzekļus.

(151) Kopumā ĶV ir ieviesusi pasākumus, kuru mērķis ir panākt, lai ekonomikas dalībnieki ievēro valsts politikas mērķus saistībā ar veicināto ražošanas nozaru atbalstīšanu. Šādi pasākumi traucē tirgus spēkiem normāli darboties.

3.1.1.6. Nozīmīgi kropļojumi pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta ceturtā ievilkuma nozīmē: bankrota tiesību, uzņēmējdarbības tiesību vai īpašuma tiesību trūkums, diskriminējoša piemērošana vai neatbilstīga izpilde

(152) Lietas materiālos pieejamā informācija liecina, ka Ķīnas bankrota sistēma pietiekami nesasniedz savus galvenos mērķus, tādus kā prasījumu un parādu taisnīga segšana un kreditoru un debitoru likumīgo tiesību un interešu aizsardzība. Tā pamatā, šķiet, ir fakts, ka, lai gan Ķīnas bankrota tiesības formāli balstās uz līdzīgiem principiem kā atbilstīgie tiesību akti citās valstīs, Ķīnas sistēmai ir raksturīga sistemātiska nepietiekama tiesību aktu noteikumu

([42]) Skatīt http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2017/2017-4/2017-04-12/3210569.PDF, 127. lpp.
([43]) Skatīt http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF 152. lpp.
([44]) Turpat, 167. lpp.
([45]) Skatīt 2018. gada pārskatu, 156.–157. lpp., http://q.stock.sohu.com/newpdf/201934709238.pdf
([46]) Skatīt 2019. gada pārskatu, 154. lpp., http://www.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/2020-04-10/600063_20200410_2.pdf
([47]) Skatīt Ziņojumu, 46. lpp.
([48]) Skatīt Ziņojumu, 232.–233. lpp.
([49]) Skatīt Ziņojumu, 224., 231. lpp.
([50]) Skatīt Ziņojumu, 177. lpp.

izpilde. Vispārzināms, ka bankrotu joprojām ir maz attiecībā pret valsts ekonomikas lielumu, tostarp tāpēc, ka maksātnespējas procesā ir virkne nepilnību, kas faktiski attur no bankrota pieteikumu iesniegšanas. Turklāt valsts loma maksātnespējas procesos joprojām ir spēcīga un aktīva, un bieži vien tai ir tieša ietekme uz procesu rezultātu ([51]).

(153) Turklāt īpašuma tiesību sistēmas trūkumi ir īpaši acīmredzami saistībā ar īpašuma tiesībām uz zemi un zemes izmantošanas tiesībām Ķīnas Tautas Republikā ([52]). Visa zeme ir Ķīnas valsts īpašumā (kopīpašumā esošā lauku zeme un valsts īpašumā esošā pilsētas zeme). Tās sadale joprojām ir atkarīga tikai no valsts. Pastāv tiesību aktu noteikumi, kuru mērķis ir pārredzamā veidā un par tirgus cenām piešķirt zemes izmantošanas tiesības, piemēram, ieviešot piedāvājumu procedūras. Tomēr minētie noteikumi tiek regulāri pārkāpti: daži pircēji iegūst zemi par velti vai par cenu, kas ir zemāka par tirgus cenu ([53]). Turklāt, piešķirot zemi, iestādes bieži vien cenšas sasniegt konkrētus politiskos mērķus, ieskaitot ekonomikas plānu īstenošanu ([54]).

(154) Ļoti līdzīgi kā citās Ķīnas ekonomikas nozarēs, uz TR ražotājiem attiecas parastie Ķīnas noteikumi par bankrota tiesībām, uzņēmējdarbības tiesībām un īpašuma tiesībām. Tas nozīmē, ka uz šiem uzņēmumiem attiecas lejupējie kropļojumi, ko rada bankrota un īpašuma tiesību diskriminējoša piemērošana vai to neatbilstīga izpilde. Šajā izmeklēšanā netika atklāts nekas tāds, kas liktu šos konstatējumus apšaubīt. Komisija provizoriski secina, ka Ķīnas bankrota un īpašuma tiesību akti pienācīgi nedarbojas un rezultātā, saglabājot maksātnespējīgus uzņēmumus un piešķirot zemes izmantošanas tiesības Ķīnas Tautas Republikā, rodas kropļojumi. Pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, minētie apsvērumi šķiet pilnībā attiecināmi arī uz PVS nozari.

(155) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija ir secinājusi, ka PVS ražošanas nozarē bankrota un īpašuma tiesību aktu piemērošana ir diskriminējoša vai neatbilstīga, arī attiecībā uz attiecīgo ražojumu.

#### 3.1.1.7. Nozīmīgi kropļojumi pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta piektā ievilkuma nozīmē: izkropļotas algu izmaksas

(156) Uz tirgu balstīta algu sistēma ĶTR nevar pilnībā attīstīties, jo tiek ierobežotas darba ņēmēju un darba devēju tiesības uz kolektīvu organizāciju. ĶTR nav ratificējusi vairākas Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) pamatkonvencijas, proti, tās, kas attiecas uz biedrošanās brīvību un koplīgumu slēgšanu ([55]). Valsts tiesību aktos noteikts, ka darbojas tikai viena arodbiedrību organizācija. Tomēr šī organizācija nav neatkarīga no valsts iestādēm, un tās iesaistīšanās darba koplīguma slēgšanā un darba ņēmēju tiesību aizsardzībā joprojām ir vāja ([56]). Turklāt Ķīnas darbaspēka mobilitāti ierobežo mājsaimniecību reģistrācijas sistēma, kas konkrētās administratīvās teritorijas vietējiem iedzīvotājiem ierobežo piekļuvi visam sociālā nodrošinājuma un citu pabalstu klāstam. Rezultātā darba ņēmēji, kuriem nav reģistrēta dzīvesvieta vietējā teritorijā, parasti nonāk neaizsargātā nodarbinātības situācijā un saņem mazākus ienākumus nekā personas, kam ir šāda reģistrēta dzīvesvieta ([57]). Šie konstatējumi liek secināt, ka algu izmaksas Ķīnas Tautas Republikā ir kropļotas.

(157) Nav iesniegti pierādījumi, kas liecinātu, ka uz PVS ražošanas nozari neattiektos iepriekš raksturotā Ķīnas darba tiesību sistēma. Tādējādi PVS nozari skar algu izmaksu kropļojumi – gan tieši (attiecīgā ražojuma ražošanā vai tā galvenās izejvielas ražošanā), gan netieši (ja ir pieejams kapitāls vai izejresursi no uzņēmumiem, uz kuriem attiecas tā pati ĶTR darba tiesību sistēma).

#### 3.1.1.8. Nozīmīgi kropļojumi pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta sestā ievilkuma nozīmē: piekļuve finansējumam, ko piešķir iestādes, kuras īsteno valsts politikas mērķus vai kuru darbība citādi ir atkarīga no valsts

(158) Kapitāla pieejamība uzņēmumiem Ķīnas Tautas Republikā ir dažādos veidos izkropļota.

([51]) Ziņojums, 6. nodaļa, 138.–149. lpp.
([52]) Ziņojums, 9. nodaļa, 216. lpp.
([53]) Ziņojums, 9. nodaļa, 213.–215. lpp.
([54]) Ziņojums, 9. nodaļa, 209.–211. lpp.
([55]) Ziņojums, 13. nodaļa, 332.–337. lpp.
([56]) Ziņojums, 13. nodaļa, 336. lpp.
([57]) Ziņojums, 13. nodaļa, 337.–341. lpp.

(159) Pirmkārt, Ķīnas finanšu sistēmai ir raksturīgs spēcīgs valsts īpašumā esošu banku stāvoklis ([58]), un, piešķirot piekļuvi finansējumam, tās ņem vērā nevis projekta ekonomisko dzīvotspēju, bet citus kritērijus. Līdzīgi kā nefinanšu VU, bankas joprojām ir saistītas ar valsti ne tikai ar īpašuma tiesībām, bet arī ar personīgām attiecībām (lielo valsts īpašumā esošo finanšu iestāžu vadošos darbiniekus ieceļ amatā ĶKP) ([59]) un, tāpat kā nefinanšu VU, bankas regulāri īsteno valdības izstrādāto valsts politiku. Tādējādi bankas izpilda tieši formulētu ar likumu noteiktu pienākumu veikt darījumdarbību saskaņā ar valsts ekonomiskās un sociālās attīstības vajadzībām un vadoties pēc valsts rūpniecības politikas ([60]). Minētos faktorus papildina spēkā esoši papildu noteikumi, kuri virza finanses uz nozarēm, ko valdība atzinusi par veicināmām vai citādi nozīmīgām ([61]).

(160) Lai gan ir atzīts, ka dažādi tiesību aktu noteikumi attiecas uz nepieciešamību ievērot normālu banku praksi un tādus prudenciālos noteikumus kā nepieciešamību pārbaudīt aizdevuma ņēmēja kredītspēju, pārliecinoši pierādījumi, ieskaitot tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanu konstatējumus, liecina, ka minētajiem noteikumiem dažādu juridisko instrumentu piemērošanā ir tikai sekundāra nozīme.

(161) Turklāt obligāciju reitings un kredītvērtējums dažādu iemeslu dēļ bieži vien ir izkropļoti – arī tāpēc, ka riska novērtējumu ietekmē firmas stratēģiskā nozīme Ķīnas valdībai un implicīto valdības garantiju spēks. Aplēses pārliecina, ka Ķīnas kredītvērtējumi sistemātiski atbilst zemākiem starptautiskajiem vērtējumiem ([62]).

(162) Minētos faktorus papildina spēkā esoši papildu noteikumi, kuri virza finanses uz nozarēm, ko valdība atzinusi par veicināmām vai citādi nozīmīgām ([63]). Rezultātā rodas nosliece piešķirt aizdevumus valsts īpašumā esošiem uzņēmumiem, lielām privātām firmām ar labiem sakariem un firmām, kas darbojas vadošajās rūpniecības nozarēs, kas nozīmē, ka kapitāla pieejamība un izmaksas nav vienādas visiem tirgus dalībniekiem.

(163) Otrkārt, lai stimulētu ieguldījumu pieaugumu, aizņemšanās izmaksas tiek mākslīgi uzturētas zemā līmenī. Tādējādi tiek pārmērīgi izmantoti kapitālieguldījumi ar aizvien mazāku ienākumu no ieguldījumiem. To ilustrē nesenais to līdzekļu īpatsvara pieaugums valsts sektorā, kurus uzņēmumi aizņēmušies, kaut arī strauji samazinājusies rentabilitāte, kas liecina, ka mehānismi, kuri darbojas banku sistēmā, neatbilst normālai komerciālai reakcijai.

(164) Treškārt, lai gan 2015. gada oktobrī tika panākta nominālās procentu likmes liberalizācija, cenu signāli vēl aizvien neizriet no brīvā tirgus spēkiem, bet tos ietekmē valsts izraisīti kropļojumi. Faktiski to aizdevumu daļa, kam nav pārsniegta atsauces likme, joprojām ir 45 % no visiem aizdevumiem, un šķiet, ka ir pastiprināta mērķtiecīgu kredītu izmantošana, jo kopš 2015. gada šī daļa ir ievērojami palielinājusies, kaut arī ekonomikas apstākļi ir pasliktinājušies. Mākslīgi zemo procentu likmju dēļ cenas ir nesamērīgi zemas, un tas izraisa pārmērīgu kapitāla izmantošanu.

(165) Kopējais kreditēšanas pieaugums Ķīnas Tautas Republikā liecina par mazāku kapitāla sadales efektivitāti, un nav pazīmju, ka kreditēšanas ierobežojumi kļūtu stingrāki, ko varētu gaidīt neizkropļotā tirgus vidē. Rezultātā pēdējos gados ir strauji palielinājies ienākumus nenesošu aizdevumu apjoms. Saskaroties ar situāciju, kad kļūst aizvien vairāk riskanto parādu, ĶV ir izvēlējusies izvairīties no maksājumu saistību neizpildes. Tāpēc ar sliktajiem parādiem saistītie jautājumi tiek risināti, refinansējot parādu un tādējādi radot tā sauktos zombijuzņēmumus vai nododot īpašumtiesības uz parādu (piemēram, izmantojot apvienošanos vai parādsaistību kapitalizācijas mijmaiņas darījumus), bet ne vienmēr novēršot vispārējo parāda problēmu vai risinot tās pamatcēloņus.

(166) Būtībā, kaut arī nesen ir veikti tirgus liberalizācijas pasākumi, uzņēmumu kredītu sistēmu Ķīnas Tautas Republikā ietekmē nozīmīgi kropļojumi, ko rada pastāvīgi pieaugošā valsts loma kapitāla tirgos.

([58]) Ziņojums, 6. nodaļa, 114.–117. lpp.
([59]) Ziņojums, 6. nodaļa, 119. lpp.
([60]) Ziņojums, 6. nodaļa, 120. lpp.
([61]) Ziņojums, 6. nodaļa, 121., 122., 126.–128., 133.–135. lpp.
([62]) Sk. SVF darba dokumentu *"Resolving China's Corporate Debt Problem", by Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, October 2016, WP/16/203*.
([63]) Ziņojums, 6. nodaļa, 121., 122., 126.–128., 133.–135. lpp.

(167) Nav sniegti pierādījumi par to, ka PVS ražošanas nozare būtu brīva no iepriekš aprakstītajiem valdības iejaukšanās veidiem finanšu sistēmā. Tāpēc būtiskā valdības iejaukšanās finanšu sistēmā izraisa to, ka visos līmeņos tiek nopietni ietekmēti tirgus apstākļi.

3.1.1.9. Aprakstīto kropļojumu sistēmiskais raksturs

(168) Komisija norāda, ka Ķīnas ekonomikai ir raksturīgi Ziņojumā aprakstītie kropļojumi. Pieejamie pierādījumi liecina, ka iepriekš 3.1.1.1.–3.1.1.5. iedaļā, kā arī Ziņojuma A daļā aprakstītie fakti un iezīmes, kas raksturo Ķīnas sistēmu, ir attiecināmi uz visu valsti un visām ekonomikas nozarēm. Tas pats sakāms par 3.1.1.6.–3.1.1.8. iedaļā un Ziņojuma B daļā aprakstītajiem ražošanas faktoriem.

(169) Komisija atgādina, ka PVS ražošanā galvenās izejvielas ir ogles, dabasgāze un etiķskābe. Lietas materiāli liecina, ka visi izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji visus izejresursus iegūst ĶTR. Kad PVS ražotāji iegādājas šos izejresursus/slēdz līgumu par tiem, cenas, ko tie maksā (un kas tiek reģistrētas kā to izmaksas), ir nepārprotami pakļautas tiem pašiem sistēmiskajiem kropļojumiem, kas minēti iepriekš. Piemēram, kropļojumi skar izejresursu piegādātāju izmantoto darbaspēku. Tie var aizņemties naudu, kuru skar kropļojumi finanšu sektorā/kapitāla sadalē. Turklāt uz tiem attiecas plānošanas sistēma, kura tiek piemērota visos valdības līmeņos un visās nozarēs.

(170) Rezultātā ne vien nav pareizi izmantot PVS pārdošanas cenas iekšējā tirgū pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta nozīmē, bet arī visas izejresursu izmaksas (ieskaitot izejvielas, enerģiju, zemi, finansējumu, darbaspēku utt.) ir izkropļotas tāpēc, ka cenas veidošanu ietekmē būtiska valdības iejaukšanās, kā aprakstīts Ziņojuma A un B daļā. Valdības iejaukšanās, kas aprakstīta saistībā ar kapitāla, zemes, darbaspēka, enerģijas un izejvielu sadali, ir izplatīta visā ĶTR. Tas nozīmē, ka, piemēram, izejresursi, kas ir ražoti ĶTR, apvienojot vairākus ražošanas faktorus, ir pakļauti nozīmīgiem kropļojumiem. Tas pats attiecas uz izejresursu izejresursiem un tā tālāk. Ne ĶV, ne ražotāji eksportētāji šajā izmeklēšanā nav snieguši pierādījumus vai argumentus par pretējo.

3.1.1.10. Secinājums

(171) Analīze 3.1.1.2.–3.1.1.9. iedaļā, kurā aplūkoti visi pieejamie pierādījumi par ĶTR iejaukšanos savā ekonomikā kopumā, kā arī PVS ražošanas nozarē (ieskaitot attiecīgo ražojumu), liecina, ka attiecīgā ražojuma cenas un izmaksas, arī izejvielu, enerģijas un darbaspēka izmaksas, nav noteiktas brīvā tirgus spēku ietekmē tāpēc, ka tās ietekmē būtiska valdības iejaukšanās pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta nozīmē, kā liecina viena vai vairāku attiecīgo minētajā noteikumā uzskaitīto faktoru faktiskā vai potenciālā ietekme. Tādējādi un ņemot vērā, ka ĶV nesadarbojās, Komisija secina, ka šajā lietā normālās vērtības noteikšanai nav pareizi izmantot iekšzemes cenas un izmaksas.

(172) Tāpēc Komisija, kā izklāstīts nākamajā punktā, normālo vērtību noteica, pamatojoties vienīgi uz ražošanas un pārdošanas izmaksām, kas atspoguļo neizkropļotas cenas vai atsauces vērtības, t. i., šajā gadījumā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu pamatojoties uz atbilstīgām ražošanas un pārdošanas izmaksām attiecīgā reprezentatīvā valstī.

(173) Piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu ĶV apgalvoja, ka ražotājiem eksportētājiem netika izsniegta anketa par tirgus kropļojumiem. ĶV norādīja, ka tas ražotājiem eksportētājiem radīja apjukumu par tirgus kropļojumu problēmas mērogu un par to, kāda informācija tiem jāiesniedz saistībā ar galvenajiem aplūkojamajiem jautājumiem, un derīgiem pierādījumiem. Iepriekšminētais ir negatīvi ietekmējis Ķīnas uzņēmumu likumīgās tiesības un liedzis tiem iespēju aizstāvēt savas intereses.

(174) Komisija nepiekrīt šim apgalvojumam. Komisija vispirms norāda, ka 2019. gada 30. jūlijā ĶV tika izsniegta anketa par tirgus kropļojumiem. ĶV atbildes uz anketas jautājumiem nesniedza. Turklāt eksportētājiem paredzētajās anketās par antidempingu ir iekļauts f.4. punkts, kurā paskaidrots, kā ražotāji eksportētāji var norādīt, ka tos neietekmē nozīmīgi kropļojumi. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

3.1.2. *Reprezentatīvā valsts*

3.1.2.1. Vispārīgas piezīmes

(175) Reprezentatīvās valsts izvēle tika balstīta uz šādiem kritērijiem:

— līdzīgs ekonomiskās attīstības līmenis kā ĶTR. Šim nolūkam Komisija, pamatojoties uz Pasaules Bankas datubāzi ([64]), izmantoja valstis, kuru nacionālais kopienākums ir līdzīgs kā ĶTR,

— izmeklējamā ražojuma ražošana minētajā valstī ([65]),

— attiecīgo datu publiska pieejamība minētajā valstī,

— ja ir vairākas iespējamās reprezentatīvās valstis, tad priekšroku attiecīgā gadījumā dod valstij ar pienācīga līmeņa sociālo un vides aizsardzību.

(176) Kā paskaidrots 46.–50. apsvērumā, Komisija ir publicējusi trīs paziņojumus par lietas materiāliem ([66]), ko izmanto normālās vērtības noteikšanai.

3.1.2.2. Līdzīgs ekonomiskās attīstības līmenis kā ĶTR

(177) Komisija 2019. gada 2. oktobra paziņojumā paskaidroja, ka izmeklējamo ražojumu, šķiet, ražo tikai Japānā, Singapūrā, Taivānā un ASV, un nevienā no tām saskaņā ar 175. apsvērumā minētajiem kritērijiem ekonomiskās attīstības līmenis nav līdzīgs ĶTR ekonomiskās attīstības līmenim.

(178) Tā kā visu valstu, kurās ražo PVS, ekonomiskās attīstības līmenis atšķiras no ĶTR ekonomiskās attīstības līmeņa, Komisija ražojuma ražošanu aplūkoja tajā pašā vispārējā izmeklējamā ražojuma kategorijā un/vai nozarē. Tāpēc Komisija norādīja, ka, lai noteiktu attiecīgu reprezentatīvo valsti pamatregulas 2. panta 6.a punkta piemērošanai, tā izmantos PVB, polivinilspirtam pielīdzināma ražojuma, ražošanas procesu.

(179) Attiecīgi Komisija 2019. gada 2. oktobra paziņojumā noteica šādas četras valstis, kurās ražo PVB: Brazīliju, Malaiziju, Meksiku un Taizemi. Pasaules Banka uzskata, ka šo valstu ekonomiskās attīstības līmenis ir līdzīgs ĶTR, proti, tās visas ir klasificētas kā valstis "ar vidēji augstiem ienākumiem" no nacionālā kopienākuma (NKI) viedokļa.

(180) Pēc 2019. gada 2. oktobra paziņojuma publicēšanas trīs izlasē iekļautie ĶTR ražotāji eksportētāji iesniedza piezīmes. Tie piekrita novērtējumam, ka visām četrām Komisijas noteiktajām valstīm, šķiet, ir līdzīgs ekonomiskās attīstības līmenis. Tomēr tie uzskatīja, ka Malaizijas ekonomiskās attīstības līmenis ir augstāks un ka tāpēc tā, iespējams, varētu būt mazāk reprezentatīva nekā trīs pārējās valstis. Šie ražotāji eksportētāji arī norādīja, ka saskaņā ar to rīcībā esošo informāciju Brazīlijā netiek ražots PVB, jo atlasītais uzņēmums šajā valstī ir pārtraucis PVB ražošanu. Attiecībā uz Brazīliju šie eksportētāji turklāt pauda šaubas saistībā ar pienācīgas sociālās, darba un vides aizsardzības nodrošinājumu šajā valstī. Tie uzskatīja, ka no aplūkotajām valstīm Meksika nodrošina augstāko atbilstības līmeni SDO darba standartiem. Tāpēc tie uzskatīja, ka no 2019. gada 2. oktobra paziņojumā noteiktajām valstīm Meksika varētu būt atbilstošākā reprezentatīvā valsts normālās vērtības noteikšanai.

(181) Pamatregulā nav paredzētas nekādas papildu prasības par tādas valsts izvēlēšanos, kuras ekonomiskās attīstības līmenis ir vislīdzīgākais eksporta valstij. Tāpēc fakts, ka vienas valsts NKI var būt tuvāks attiecīgās eksporta valsts NKI nekā citas valsts NKI, nav izšķirošs faktors attiecīgās reprezentatīvās valsts izvēlē. Kā minēts iepriekš, ekonomiskās attīstības ziņā būtisks kritērijs ir tas, vai Pasaules Banka attiecīgajā periodā ir klasificējusi valsti kā "valsti ar vidēji augstiem ienākumiem". No šīs datubāzes Komisija var iegūt pietiekamu skaitu potenciāli piemērotu valstu ar līdzīgu attīstības līmeni, lai izraudzītos piemērotāko avotu neizkropļotu izmaksu un cenu noteikšanai. Tā kā visas četras valstis ir iekļautas vienā un tajā pašā Pasaules Bankas datubāzes kategorijā, tiek uzskatīts, ka tās visas atbilst pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā noteiktajam kritērijam. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

([64]) *World Bank Open Data – Upper Middle Income*, pieejams: https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (pēdējo reizi skatīts 2019. gada 15. jūlijā).

([65]) Ja nevienā valstī, kam ir līdzīgs attīstības līmenis, neražo izmeklējamo ražojumu, tad var aplūkot tāda izstrādājuma ražošanu, kurš ir tajā pašā vispārīgajā kategorijā un/vai sektorā, kurā ir pārskatāmais ražojums.

([66]) 2019. gada 2. oktobra paziņojums, 2019. gada 20. decembra paziņojums un 2020. gada 30. marta paziņojums.

(182) Komisija ņēma vērā, ka PVB Brazīlijā, šķiet, netiek ražots. Dažādu Brazīlijas uzņēmumu finanšu datu pieejamība un kvalitāte ir sīkāk analizēta 3.1.2.3. iedaļā turpmāk tekstā.

(183) Saistībā ar apgalvojumu par sociālās, darba un vides aizsardzības līmeni, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, izrādījās, ka nav nepieciešams ņemt vērā dažādos aizsardzības līmeņus šajās četrās valstīs, kā paskaidrots 221. apsvērumā turpmāk tekstā. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(184) Kā sīkāk paskaidrots 188. un 208. apsvērumā, pamatojoties uz piezīmēm, kas tika saņemtas par 2019. gada 2. oktobra ziņojumu, iespējamo attiecīgo reprezentatīvo valstu sarakstā tika iekļauta Turcija. Pasaules Banka uzskata Turciju par valsti, kuras ekonomiskās attīstības līmenis ir līdzīgs ĶTR.

3.1.2.3. Izmeklējamā ražojuma ražošana reprezentatīvajā valstī un attiecīgo datu publiska pieejamība reprezentatīvajā valstī

(a) PVS pielīdzināma ražojuma izvēle

(185) Kā paskaidrots 177. un 178. apsvērumā iepriekš tekstā, Komisija 2019. gada 2. oktobra paziņojumā informēja, ka tā grasās izmantot PVB kā PVS pielīdzināmu ražojumu, lai noteiktu attiecīgu reprezentatīvo valsti pamatregulas 2. panta 6.a punkta piemērošanai. Ieinteresētās personas tika aicinātas iesniegt piezīmes par PVB kā PVS pielīdzināma ražojuma izvēli.

(186) Sūdzības iesniedzējs savās piezīmēs par 2019. gada 2. oktobra paziņojumu apgalvoja, ka būtu jānošķir PVB plēve un PVB sveķi, kā arī pauda uzskatu, ka PVB plēvi nevar izmantot kā atbilstošu pielīdzināmu ražojumu šādu iemeslu dēļ:

— PVB plēve un sveķi savstarpēji atšķiras to iespējamo lietojumu un fizikālo īpašību ziņā. PVB plēves lietojumi salīdzinājumā ar sveķiem ir ļoti konkrēti un ierobežoti.

— Ražojuma trausluma dēļ PVB plēves ražotnes parasti atrodas ļoti tuvu galalietotājiem, lai līdz minimumam samazinātu pārdošanas izmaksas un ar pārvadāšanu saistītos riskus. PVB sveķiem, no otras puses, ir daudz plašāks lietojums, tos var tirgot un pārvadāt uz vietām visā pasaulē, lai izmantotu daudzos un dažādos veidos.

— Tā kā PVB plēvi tirgo atšķirīgi nekā PVS un PVB sveķus, atšķiras arī PVB plēves ražotāju izmaksu struktūras.

(187) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka par atbilstošu pielīdzināmu ražojumu būtu jāuzskata polivinilacetāts ("PVAC"), ņemot vērā PVS un PVAC ražošanas procesu līdzības. Konkrētāk, sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka, tāpat kā PVS, PVAC ražo, polimerizējot VAM. Sūdzības iesniedzējs arī pauda uzskatu, ka PVAC kā galaprodukts ir līdzīgs PVS, jo arī to iespējams izmantot daudzos un dažādos veidos un to var iegādāties plašs iespējamo galalietotāju un klientu loks.

(188) Sūdzības iesniedzējs arī norādīja PVAC ražotāju Turcijā, kas ir valsts ar tādu pašu ekonomiskās attīstības līmeni kā ĶTR. Sūdzības iesniedzēja norādītais uzņēmums bija *Organik Kimya San. ve Tic. A.Ş.* Tāpēc sūdzības iesniedzējs normālās vērtības aprēķina vajadzībām kā reprezentatīvu valsti ieteica izmantot Turciju.

(189) Sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka PVB plēve nebūtu piemērota kā atbilstošs pielīdzināms ražojums, netika pamatots ne ar kādiem pierādījumiem. Gluži otrādi, PVB plēves ražotāju pamanāmība publiski pieejamās informācijas platformās liecina par to, ka PVB plēves lietojums vai iespējamo lietotāju skaits nav ierobežots.

(190) Komisija, apspriežoties ar Eiropas Ķimikāliju aģentūru (*ECHA*), veica pati savu izpēti. Pamatojoties uz to, Komisija konstatēja, ka, ņemot vērā ražošanas procesu, izmantotās izejvielas un ražošanas izmaksas, gan PVB, gan PVAC varētu izmantot kā atbilstošu polivinilspirtam pielīdzināmu ražojumu. Gan PVB, gan PVAC ražošanai nepieciešamie ražošanas faktori ir lielā mērā tādi paši kā PVS gadījumā, un izgatavošanas izmaksu ziņā PVS atrodas starp PVB un PVAC.

(191) Tāpēc sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka kā polivinilspirtam atbilstošs pielīdzināms ražojums būtu jāizmanto PVAC, nevis PVB, tika noraidīts. Tomēr, pamatojoties uz iepriekš izklāstītajiem iemesliem, Komisija pieņēma argumentu, ka par iespējamu atbilstošu pielīdzināmu ražojumu kopā ar PVB varētu uzskatīt arī PVAC.

(192) Uzņēmums *Solutia*, kas tika uzskatīts arī par izmeklējamo ražojumu importējošu lietotāju ([67]), piezīmēs par 2019. gada 2. oktobra paziņojumu jautāja, vai Komisija par polivinilspirtam pielīdzināmu ražojumu uzskata PVB sveķus vai PVB plēvi.

(193) Kā paskaidrots 189. apsvērumā iepriekš tekstā, PVB sveķi un PVB plēve saistībā ar to piemērotību atbilstoša pielīdzināma ražojuma funkcijai netiek diferencēti. *Solutia* arī informēja Komisiju, ka viens no tā saistītajiem uzņēmumiem Meksikā, proti, *Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V*, ražoja PVB plēvi un cits tā saistītais uzņēmums Malaizijā – *Flexsys Chemical (M) SDN BHD* – ražo PVB sveķus. Šo abu uzņēmumu situācija ir aplūkota 199. un 200. apsvērumā turpmāk tekstā.

(b) Izmeklējamajam ražojumam pielīdzināmā ražojuma ražošana reprezentatīvajā valstī un attiecīgo datu publiska pieejamība reprezentatīvajā valstī

(194) Komisija 2019. gada 2. oktobra paziņojumā norādīja, ka saistībā ar valstīm, kas ir noteiktas kā valstis, kurās ražo PVB, proti, saistībā ar Brazīliju, Malaiziju, Meksiku un Taizemi, ir papildus jāpārbauda datu publiska pieejamība, jo īpaši attiecībā uz pielīdzināmā ražojuma ražotāja publiski pieejamiem finanšu datiem.

(195) Papildus 2019. gada 2. oktobra paziņojumā noteiktajiem uzņēmumiem Komisija, pamatojoties uz iepriekš tekstā a) apakšpunktā izklāstīto secinājumu, veica turpmāku izpēti saistībā ar uzņēmumiem, kuri attiecīgajās valstīs ražo PVAC. Tā noteica vēl vienu uzņēmumu Turcijā un vienu uzņēmumu Meksikā, par kuriem 2019. gada 20. decembra paziņojumā informēja ieinteresētās personas.

(196) Kā minēts iepriekš tekstā a) apakšpunktā, Komisija arī analizēja sūdzības iesniedzēja iesniegto informāciju par vēl vienu Turcijas uzņēmumu, kā arī kāda importētāja iesniegto informāciju par vēl diviem uzņēmumiem Meksikā un Malaizijā.

(197) Saistībā ar Brazīliju izmeklējamā ražojuma importētājs un lietotājs informēja Komisiju, ka viens no uzņēmumiem, kas 2019. gada 2. oktobra paziņojumā ir noteikts kā PVB ražotājs Brazīlijā, proti, *Solutia Brasil Ltda.* (*Eastman Chemical company*), bija pārtraucis PVB plēves ražošanu, tāpēc tas nebija piemērots kandidāts ražošanas pieskaitāmo izmaksu, PVA un peļņas noteikšanai. Šī informācija arī sakrita ar eksportētāju iesniegtajām piezīmēm, kas ir aplūkotas 3.1.2.2. iedaļā iepriekš tekstā.

(198) Tā kā Komisijai nebija citas lietas materiālos pieejamas informācijas par to, ka Brazīlijā būtu citi uzņēmumi, kas ražo PVB un/vai PVAC un kuru finanšu dati būtu publiski pieejami, Komisija secināja, ka Brazīliju vairs nevar uzskatīt par attiecīgu reprezentatīvo valsti.

(199) Pievēršoties Malaizijai, tika pārbaudīta datu pieejamība attiecībā uz 2019. gada 2. oktobra paziņojumā noteikto uzņēmumu, proti, *Samchem Nusajaya Sdn Bhd*, kā arī attiecībā uz *Solutia* norādīto uzņēmumu *Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd*, kas arī ražo PVB. Gan *Samchem Nusajaya Sdn Bhd*, gan *Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd* publiski pieejamie finanšu dati attiecās uz 2017. gadu, tādējādi tos nevarēja uzskatīt par piemērotiem izmeklēšanas periodam, jo citu ražotāju gadījumā bija pieejami jaunāki dati. Tāpēc Komisija secināja, ka šīs izmeklēšanas ietvaros Malaizija nebija piemērota attiecīgas reprezentatīvās valsts statusam. Šo secinājumu apstiprināja arī attiecībā uz Malaiziju veiktā importa analīze, kas ir aplūkota 203. apsvērumā.

(200) Attiecībā uz Meksiku Komisija analizēja arī *Solutia* norādītā uzņēmuma, kas ražo PVB, proti *Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.*, finanšu datu pieejamību, kā arī uzņēmuma, ko Komisija konstatēja, veicot savu izpēti, proti, *Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.*, finanšu datu pieejamību.

(201) Saistībā ar *Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.* 2018. gada finanšu pārskatiem jānorāda, ka ieinteresētā persona iesniedza revidentu apliecinātus pilnus finanšu pārskatus tikai "konfidenciālas informācijas" redakcijā. Šī ieinteresētā persona arī norādīja, ka šis visaptverošais finanšu pārskatu kopums, ko tā ir iesniegusi Komisijai, nav publiski pieejams. Tāpēc Komisija secināja, ka tā procedūrā nevar izmantot šī uzņēmuma datus.

([67]) *Solutia* ražo PVS Savienībā, kā arī iegādājas PVS no Savienības, Ķīnas un citu trešo valstu ražotājiem.

(202) *Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.* gadījumā jaunākie publiski pieejamie finanšu dati bija pieejami tikai par pirmajiem sešiem 2018. gada mēnešiem, tāpēc tos nevarēja ņemt vērā. Šā iemesla dēļ Komisija secināja, ka šīs izmeklēšanas ietvaros Meksiku nevarēja uzskatīt par attiecīgu reprezentatīvo valsti.

(203) Pievēršoties Taizemei, jānorāda, ka dati par *Sekisui S-Lec Co Ltd* attiecās uz 2018. gadu, un, tā kā tie daļēji pārklājās ar izmeklēšanas periodu, šo uzņēmumu principā varēja uzskatīt par piemērotu. *Sekisui S-Lec Co Ltd* 2018. gadā bija darbojies ar peļņu. Tomēr 2019. gada 20. decembra paziņojumā Komisija arī analizēja galveno ražošanas faktoru importu uz Turciju, Meksiku, Taizemi un Malaiziju. Importa datu analīze apliecināja, ka galveno ražošanas faktoru importu uz Taizemi un Malaiziju ietekmēja imports no ĶTR, tāpēc ne Taizemi, ne Malaiziju nevarēja uzskatīt par attiecīgu reprezentatīvo valsti. Tā pati analīze arī parādīja, ka kā attiecīgu reprezentatīvo valsti varētu izmantot arī Turciju un Meksiku, jo galveno ražošanas faktoru importu šajās valstīs būtiski neietekmēja imports no ĶTR vai citām Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/755 I pielikumā uzskaitītajām valstīm ([68]).

(204) Papildus sūdzības iesniedzēja iesniegtajai informācijai par Turcijas uzņēmumu *Organik Kimya San. Ve Tic. A.S.*, Komisija arī analizēja ar Turciju saistīto situāciju, pārbaudot šī uzņēmuma, kas nebija iekļauts 2019. gada 2. oktobra paziņojumā, datu pieejamību. Šis uzņēmums ražo PVAC, kas, kā paskaidrots a) apakšpunktā iepriekš tekstā, tiek uzskatīts par polivinilspirtam atbilstošu pielīdzināmo ražojumu. Jaunākie pieejamie finanšu dati par šo uzņēmumu bija no 2018. gada. Uzņēmums darbojās ar peļņu. Tomēr tika konstatēts, ka datubāzē *Orbis* publiski pieejamā informācija par šo uzņēmumu neietvēra atbilstošus datus par pārdoto preču izmaksām un PVA. Tāpēc Komisija secināja, ka, ja šī uzņēmuma dati netiek publiskoti, tos nevar izmantot izmeklēšanas vajadzībām.

(205) Komisija veica izpēti arī par citiem iespējamiem PVB un/vai PVAC ražotājiem Turcijā. Tika konstatēts, ka vēl viens uzņēmums Turcijā, proti, *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.*, ražo PVAC līmvielas. Jaunākie pieejamie finanšu dati par šo uzņēmumu bija no 2018. gada, un pamatdarbības peļņas līmenī tas darbojās ar peļņu. Tomēr 2018. gada finanšu izdevumi bija neparasti lieli, tāpēc uzņēmums tajā gadā cieta zaudējumus. Komisija salīdzināja šī uzņēmuma finanšu datus ar iepriekšējiem gadiem, kuros nebija šādas ārkārtas situācijas, un secināja, ka 2018. gada finanšu izdevumi patiešām būtu jāuzskata par netipiskiem un attiecīgi jākoriģē. Tāpēc Komisija secināja, ka pēc netipisko finanšu izdevumu korekcijas *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* datus varētu uzskatīt par piemērotiem šai izmeklēšanai. Ieinteresētās personas tika informētas par šo secinājumu 2020. gada 30. marta paziņojumā. Komisija saņēma piezīmes no trim izmeklējamā ražojuma tirgotājiem. Minētās piezīmes ir aplūkotas turpmāk tekstā 219. un 220. apsvērumā.

(206) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija ar 2019. gada 20. decembra paziņojumu informēja ieinteresētās personas, ka tā atbilstīgi pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta pirmajam ievilkumam grasās izmantot Turciju kā attiecīgu reprezentatīvo valsti un Turcijas uzņēmumu *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S*, lai iegūtu neizkropļotas cenas vai atsauces vērtības normālās vērtības aprēķināšanai.

(207) Ieinteresētās personas tika aicinātas sniegt piezīmes par Turcijas kā reprezentatīvās valsts, kā arī uzņēmuma *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S* un, ja kļūtu pieejami finanšu dati, uzņēmuma *Organik Kimya San Ve Tic. A.S* kā reprezentatīvās valsts ražotāju piemērotību.

(208) Pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma sniegšanas viens izlasē iekļautais ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Turcija atšķirībā no Meksikas nebija minēta 2019. gada 2. oktobra paziņojumā par normālās vērtības noteikšanu.

(209) Iespējamo reprezentatīvo valstu un atbilstošu uzņēmumu ar publiski pieejamiem datiem sākotnējā izvēle neliedz Komisijai iespēju vēlāk papildināt vai uzlabot šo izvēli un tās veikto izpēti, tostarp ierosinot jaunu iespējamu reprezentatīvo valsti un pielīdzināmo ražojumu. Paziņojumu par ražošanas faktoru mērķis patiešām ir aicināt

([68]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/755 (2015. gada 29. aprīlis) par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm (OV L 123, 19.5.2015., 33. lpp.).

ieinteresētās personas sniegt piezīmes par Komisijas dienestu sākotnējo izpēti un pamatotos gadījumos ierosināt alternatīvas Komisijas dienestu tālākai izvērtēšanai. Paziņojumos pat ir iekļauts īpašs pielikums, lai sniegtu ieinteresētajām personām norādes par informācijas iesniegšanu par iespējamām papildu reprezentatīvajām valstīm un/vai uzņēmumiem atbilstoši pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktam. Pēc tam, kad Komisija bija saņēmusi sūdzības iesniedzēja piezīmi par Turciju un vēl vienu iespējamu pielīdzināmo ražojumu, proti, PVAC, tā, sadarbojoties ar *ECHA*, veica papildu izpēti, kā minēts 204.–206. apsvērumā iepriekš tekstā. Šī izpēte apliecināja, ka gan PVAC, gan PVB var vienlīdz pamatoti uzskatīt par PVS pielīdzināmiem ražojumiem. Papildu izpēte arī apstiprināja, ka PVAC bija ražots Turcijā. Pamatojoties uz to, Komisija pievienoja Turciju iespējamo reprezentatīvo valstu sarakstam un noteica, ka PVAC ir pielīdzināmais ražojums. Tāpēc apgalvojums, ka Turciju nevar uzskatīt par reprezentatīvu valsti, jo tā nebija minēta 2019. gada 2. oktobra paziņojumā, tiek noraidīts.

(210) Tas pats ražotājs eksportētājs arī apgalvoja, ka Meksika būtu atbilstošāka reprezentatīvā valsts, tostarp datu par oglēm un dabasgāzi pieejamības dēļ. Šis ražotājs eksportētājs arī apgalvoja, ka vairāki būtiski ražošanas faktori ievērojamos daudzumos tika eksportēti no Ķīnas uz Turciju, savukārt Meksikas importa dati uzrāda lielus iepirkumus no ASV. Ražotājs eksportētājs arī apgalvoja, ka citu ražošanas faktoru importa apjoms Turcijā bija neliels salīdzinājumā ar importa apjomu Meksikā. Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, ražotājs eksportētājs pauda viedokli, ka *Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.* dati būtu jāizmanto arī tad, ja tie ir pieejami tikai par pirmajiem sešiem 2018. gada mēnešiem.

(211) Situācija saistībā ar galveno ražošanas faktoru importu no Ķīnas uz Turciju salīdzinājumā ar attiecīgo importu uz Meksiku tika papildus analizēta 2020. gada 30. marta paziņojumā. Šī analīze atbilstīgi 2019. gada 20. decembra paziņojumā veiktajai analīzei, kura minēta 203. apsvērumā, apliecināja, ka izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās un kurus neietekmē imports no ĶTR, izmantoto galveno ražošanas faktoru importa apjoms no Ķīnas uz Turciju bija reprezentatīvs. Tādējādi imports no ĶTR uz Turciju nebija tāds, ka tā dēļ Turciju nevarētu uzskatīt par reprezentatīvu valsti pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta izpratnē. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(212) Komisija 2020. gada 30. marta paziņojumā arī precizēja, ka nebija izdevies iegūt atjauninātus finanšu datus ne par vienu no 2019. gada 20. decembra paziņojumā minētajiem Meksikas uzņēmumiem. *Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.Vc.* gadījumā jaunākie publiski pieejamie finanšu dati bija pieejami tikai par pirmajiem sešiem 2018. gada mēnešiem. Tika atgādināts, ka šie dati nepārklājas ar izmeklēšanas periodu un ka tie aptver tikai sešus mēnešus. Nevienu sešu mēnešu periodu nevar uzskatīt par reprezentatīvu attiecībā uz visu gadu, cita starpā peļņas un zaudējumu pārskata posteņu iespējamu sezonālu svārstību dēļ. Turklāt pilnam finanšu gadam ir sākuma un beigu datums, kad veic revīzijas, reģistrē atbilstošus uzkrājumus un izdara vajadzīgos labojumus. Apšaubāms, ka visas šīs darbības tiktu veiktas, pamatojoties uz sešu mēnešu periodu. Bez tam, pat ja uzņēmums uzrāda peļņu sešu mēnešu periodā, tas nenozīmē, ka tas darbosies ar peļņu visu gadu. Ražotāja eksportētāja ieteiktais uzņēmums nebija rentabls 2017. gadā – pēdējā pilnajā gadā, par kuru ir pieejama informācija. Visu šo iemeslu dēļ Komisija nepiekrita šā ražotāja eksportētāja piezīmei, ka sešu mēnešu datu izmantošana ļautu iegūt precīzāku normālo vērtību nekā tad, ja tiktu izmantoti dati no Turcijas. Cita 2019. gada 20. decembra paziņojumā minēta iespējami atbilstoša uzņēmuma, proti, *Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.*, finanšu pārskati nebija publiski pieejami. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka par abiem Meksikas uzņēmumiem pieejamos datus nevar uzskatīt par atbilstošiem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(213) Komisija 2019. gada 20. decembra paziņojumā paskaidroja, ka datus par Turcijas uzņēmumu *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* varētu uzskatīt par piemērotiem šai izmeklēšanai, lai noteiktu neizkropļotas PVA izmaksas un peļņu. Kā paskaidrots 205. apsvērumā, tika arī konstatēts, ka 2018. gada finanšu izdevumi, kuru dēļ uzņēmums šajā gadā darbojās ar zaudējumiem, būtu jāuzskata par netipiskiem.

(214) Arī iepriekšminētais ražotājs eksportētājs atbilstīgi Komisijas novērojumam norādīja, ka uzņēmums *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S* bija kļuvis nerentabls finanšu posteņu dēļ. Šī ieinteresētā persona arī apgalvoja, ka par šo uzņēmumu pieejamā finanšu informācija neļauj veikt sadalījumu starp pieskaitāmajām izmaksām un PVA izmaksām.

(215) Saistībā ar netiešajām un PVA izmaksām jānorāda, ka informācija par PVA izmaksām parasti netiek iegūta no uzņēmuma reprezentatīvajā valstī. Turklāt pretēji ieinteresētās personas apgalvojumam *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* PVA izmaksas patiesībā bija norādītas datubāzē *Orbis* publiski pieejamajā finanšu informācijā par šo uzņēmumu. Būtu arī jānorāda, ka publiski pieejamie dati par šo uzņēmumu kopumā ir tikpat detalizēti kā jebkuri citi publiski pieejami finanšu dati, ko Komisija parasti izmanto šajās izmeklēšanās. Tādējādi pašlaik pieejamā informācija par šo uzņēmumu ir pietiekami detalizēta un ietver visus nepieciešamos datus, un detalizācijas līmenis nav iemesls, lai šo uzņēmumu uzskatītu par izmeklēšanai nederīgu. Saistībā ar finanšu posteņiem Komisija norāda, ka minēto posteņu neparastais līmenis 2018. gada peļņas un zaudējumu pārskatā, būtu jāuzskata par netipisku, kā paskaidrots 205. apsvērumā iepriekš tekstā. Ņemot vērā iepriekšminēto, Komisija norādīja, ka pēc atbilstošu korekciju veikšanas saistībā ar netipiskajiem finanšu posteņiem, kā paskaidrots 307. apsvērumā, *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* datus var uzskatīt par piemērotiem. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(216) Pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma sniegšanas trīs izmeklējamā ražojuma tirgotāji apgalvoja, ka uzņēmums *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* nav piemērots, jo tas nespecializējas PVAC ražošanā un šis ražojums veido tikai nelielu daļu no tā kopējā ražojumu sortimenta. Šīs ieinteresētās personas apgalvoja, ka šā uzņēmuma ražošanas pieskaitāmās izmaksas, PVA izmaksas un peļņa neattiecas tikai uz PVAC produkciju, ka "ar PVAC saistītos ražošanas faktorus, elektroenerģiju, kā arī ražošanas pieskaitāmās izmaksas, PVA un peļņu būtiski ietekmē vispārējās ražošanas un pārdošanas darbības" un ka ražošanas izmaksas katrā no ražojumu kategorijām atšķiras. Konkrētāk, šīs ieinteresētās personas apgalvoja, ka ražojumu, kas nav PVAC ražojumi, pārdošanas izmaksas un izmaksas par pēcpārdošanas atbalsta pakalpojumiem ir daudz lielākas nekā PVAC ražojumu gadījumā. Šīs ieinteresētās personas arī apgalvoja, ka, tā kā nav pieejama PVAC ražošanas izmaksu un gūtās peļņas analītiskā uzskaite, *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* nevar uzskatīt par uzticamu datu avotu.

(217) Apgalvojums, ka ražojumu, kas nav PVAC ražojumi, pārdošanas izmaksas un izmaksas par pēcpārdošanas atbalsta pakalpojumiem ir daudz lielākas nekā PVAC ražojumu gadījumā, netika pamatots ne ar kādiem pierādījumiem. Turklāt nav neparasti, ka uzņēmumi, kurus uzskata par piemērotiem pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta kontekstā, ražo vairāk nekā vienu ražojumu. Neparasti nav arī tas, ka piemēroto uzņēmumu publiski pieejamo finanšu datu detalizācijas līmenis parasti neļauj veikt sīkāku PVA izmaksu un peļņas analīzi atsevišķu ražojumu līmenī. Jāatgādina arī, ka attiecībā uz ražošanas izmaksām, ražošanas faktoriem un elektroenerģiju jebkura atsevišķa uzņēmuma izraudzīšanās neietekmē iznākumu, jo šie dati tiek iegūti no citiem avotiem, proti, statistikas datiem par importu vai reprezentatīvās valsts iekšējiem datiem, kā arī ražotāju eksportētāju datiem. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(218) Pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma sniegšanas sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S* finanšu datus par 2018. gadu ietekmēja ārkārtas apstākļi, proti, valūtas maiņas kursa svārstības, ko izraisīja politiskie notikumi Turcijā, kā arī uzņēmuma ražošanas jaudas palielināšana. Tāpēc sūdzības iesniedzējs pauda viedokli, ka šī uzņēmuma finanšu datus var izmantot, "izņemot peļņu pirms nodokļu nomaksas". Tomēr sūdzības iesniedzējs nesniedza plašāku pamatojumu par šiem iespējamajiem netipisko 2018. gada finanšu izdevumu iemesliem, un tas arī neapstrīdēja Komisijas ierosināto pieeju, proti, atbilstoši koriģēt netipiskās 2018. gada finanšu izdevumu summas. Tāpēc Komisija 2020. gada 30. marta paziņojumā informēja, ka tā plāno saglabāt 2019. gada 20. decembra paziņojumā ierosināto pieeju, t. i., izmantot *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* datus ar koriģētiem netipiskajiem finanšu izdevumiem.

(219) Pēc 2020. gada 30. marta paziņojuma sniegšanas Komisija atkārtoti saņēma piezīmes no trim izmeklējamā ražojuma tirgotājiem Savienībā. Šīs ieinteresētās personas atkārtoti apgalvoja, ka *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* ir neatbilstošs uzņēmums, jo ražojumiem, kas nav PVAC ražojumi, tā pārdošanas izmaksas un sniegto pēcpārdošanas atbalsta pakalpojumu apjoms ir daudz lielāks nekā PVAC ražojumiem. Šīs ieinteresētās personas atsaucās uz *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* tīmekļa vietni un apgalvoja, ka uzņēmuma ražojumu sortiments apliecina, ka uzņēmuma galvenā darījumdarbības joma ir saistīta ar ražojumiem, kas nav PVAC ražojumi, un ka PVAC ir tikai sekundāra darījumdarbības joma. Tās arī apgalvoja, ka ar PVAC nesaistītajām ražošanas nozarēm ir vajadzīgi lielāki resursi pētniecībai un izstrādei un tehniskajam atbalstam, kā arī ieguldījumiem un pārdošanas organizācijai un pēcpārdošanas atbalsta pakalpojumiem, un peļņa šajās ar PVAC nesaistītajās nozarēs "parasti esot visai liela". Šīs ieinteresētās personas tomēr nesniedza nekādus papildu pierādījumus, ar ko pamatot savu apgalvojumu. Tāpēc šie apgalvojumi tiek noraidīti, kā jau paskaidrots 217. apsvērumā iepriekš tekstā.

(220) Pēc 2020. gada 30. marta paziņojuma sniegšanas tās pašas ieinteresētās personas arī atkārtoti apgalvoja, ka *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* grāmatvedības dati nav piemēroti, jo PVAC produkcija veido tikai nelielu daļu no uzņēmuma kopējā ražojumu sortimenta un šā uzņēmuma ražošana, pieskaitāmās izmaksas, PVA un peļņa neattiecas tikai uz PVAC produkciju. Šīs ieinteresētās personas arī norādīja, ka *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* finanšu dati nav piemēroti izmaksu, PVA un peļņas noteikšanai, ja uzņēmums Komisijai neiesniegs finanšu datus, kas attiecas tikai uz PVAC ražojumu līniju. Kā jau paskaidrots 217. apsvērumā, PVA un peļņas detalizēta analīze atsevišķu ražojumu līmenī parasti nav ne iespējama, ne vajadzīga kā nosacījums, lai uzņēmumu uzskatītu par piemērotu pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta kontekstā. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

3.1.2.4. Sociālās un vides aizsardzības līmenis

(221) Tā kā, pamatojoties uz visiem šiem faktoriem, ir konstatēts, ka Turcija ir vienīgā pieejamā attiecīgā reprezentatīvā valsts, nav vajadzības novērtēt sociālās un vides aizsardzības līmeni saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma pēdējo teikumu.

3.1.2.5. Secinājums

(222) Ņemot vērā iepriekš izklāstīto analīzi, Turcija atbilst visiem kritērijiem, kas noteikti pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā, lai to varētu uzskatīt par attiecīgu reprezentatīvo valsti.

(223) Viens izlasē iekļautais ražotājs eksportētājs piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu atsaucās uz savām piezīmēm par 2019. gada 20. decembra paziņojumu, kurās tas iebilda pret Turcijas kā attiecīgas reprezentatīvās valsts izvēli.

(224) Komisija norāda, ka šīs piezīmes tika aplūkotas 2020. gada 30. marta paziņojumā (kā arī 3.1.2.3. iedaļā iepriekš tekstā) un ka ražotājs eksportētājs par šo paziņojumu papildu piezīmes nesniedza. Tā kā uz minētajiem apgalvojumiem atbilde jau tika sniegta un ražotājs eksportētājs ar jauniem argumentiem vai pierādījumiem klajā nav nācis, tie tika noraidīti.

(225) Viens lietotājs un viens Savienības ražotājs/lietotājs savās piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu iebilda pret Turcijas kā reprezentatīvās valsts izvēli, apgalvojot, ka tā neievēro darba konvencijas un standartus, kā arī nepilda noteikumus klimata un vides jomā. Lietotājs arī nepiekrita *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* datu izmantošanai, jo PVAC ražošana veido tikai nelielu daļu no tā darījumdarbības. Tāpēc, pēc lietotāja domām, ar PVAC saistītās uzņēmuma izmaksas, ražošanas pieskaitāmās izmaksas, PVA un peļņu ietekmē vispārējās ražošanas un pārdošanas darbības. Lietotājs apgalvoja, ka, izmantojot Turcijas ražotāja PVA un peļņu, Komisija nonāca pie pārlieku lielas normālās vērtības. Lietotājs aicināja Komisiju attiecīgi pielāgot salikto normālo vērtību.

(226) Komisija nepiekrita šiem apgalvojumiem. Sākotnēji Komisija norādīja, ka lietotājs nevienu no šiem argumentiem neiesniedza, reaģējot uz 2019. gada 2. oktobra, 2019. gada 20. decembra un 2020. gada 30. marta paziņojumiem, kuros Komisija skaidri prasīja iesniegt šādas piezīmes, ievērojot termiņus. Tad Komisija norādīja, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a panta a) apakšpunktu gadījumā, ja ir vairāk nekā viena iespējama reprezentatīvā valsts, priekšroka attiecīgā gadījumā ir jādod valstīm ar atbilstoša līmeņa sociālo un vides aizsardzību. Kā minēts 221. apsvērumā, tā kā ir konstatēts, ka Turcija šajā gadījumā ir vienīgā pieejamā attiecīgā reprezentatīvā valsts, nav vajadzības novērtēt sociālās un vides aizsardzības līmeni. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(227) Saistībā ar *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* izvēli Komisija vispirms norādīja, ka tā neizmantoja uzņēmuma izmaksas (izņemot PVA) un ražošanas pieskaitāmās izmaksas. Attiecībā uz PVA un peļņu lietotājs neiesniedza nekādus pierādījumus, kas apliecinātu, ka, izmantojot Turcijas ražotāja datus par visu uzņēmumu, tiktu iegūti pārāk lieli minētie rādītāji. Lietotājs arī vērsa uzmanību uz skaidrojumu, ko Komisija ir sniegusi 220. apsvērumā, proti, ka PVA un peļņas detalizēta analīze atsevišķu ražojumu līmenī parasti nav ne iespējama, ne vajadzīga kā nosacījums, lai uzņēmumu uzskatītu par piemērotu pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta kontekstā. Lietotājs nepiekrita šim argumentam, apgalvojot, ka nav vajadzības sniegt detalizētus pierādījumus, kas apliecinātu, ka uzņēmuma, kurš ražo PVAC tikai kā blakusproduktu, izmaksu struktūra un peļņas procents ievērojami atšķiras no tāda uzņēmuma izmaksu struktūras un peļņas procenta, kura darbība ir galvenokārt vērsta uz PVS ražošanu. Saistībā ar to Komisija norādīja, ka apgalvojumi parasti ir jāpamato ar derīgiem pierādījumiem neatkarīgi no tā, cik šie pierādījumi ir detalizēti. Turklāt izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju ziņotās PVA un peļņa nebija nesaskanīga ar datiem, kurus bija ziņojis ražotājs reprezentatīvajā valstī. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(228) Piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu viens Savienības ražotājs/lietotājs apgalvoja, ka dati Turcijā nav publiski pieejami, jo tie ir jāiegādājas, piemēram, no *Global Trade Atlas* (“*GTA*”). Komisija norādīja, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu datiem jābūt “viegli pieejamiem”, nevis “publiski pieejamiem”. Komisija norādīja, ka apzīmējums “publiski pieejami” nozīmē pieejami publikai kopumā, turpretī apzīmējums “viegli pieejami” nozīmē pieejami ikvienam ar nosacījumu, ka izpildīti zināmi nosacījumi, piemēram, veikts maksājums. Jānorāda, ka visas normālā vērtības noteikšanā izmantotā informācija ir darīta pieejama ieinteresētajām personām pieejamajā informācijā. Tātad pat tad, ja informācija ir pieejama par maksu, tā ir pieejama visām ieinteresētajām personām. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(229) Divi izlasē iekļauti ražotāji eksportētāji piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka *Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.* finanšu dati pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta nozīmē bija viegli pieejami un tādējādi Komisija kļūdaini noraidīja Meksiku kā iespējamu attiecīgu reprezentatīvo valsti. Kā minēts 201. apsvērumā, *Solutia* iesniedza Komisijai *Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.* finanšu datus tikai “konfidenciālas informācijas” redakcijā, jo, kā paskaidroja lietotājs, dati nebija publiski pieejami. Pēc izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju domām pastāv atšķirība starp apzīmējumu “viegli pieejami” pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta nozīmē un apzīmējumu “publiski pieejami”. Šie izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka apzīmējums “publiski pieejami” nozīmē pieejami publikai kopumā, turpretī apzīmējums “viegli pieejami” nozīmē pieejami ikvienam ar nosacījumu, ka izpildīti zināmi nosacījumi, piemēram, veikts maksājums. Izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka, tā kā *Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.* dati bija pieejami datubāzē *Dun&Bradstreet* ([69]) par maksu, tie bija viegli pieejami pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta nozīmē.

(230) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Sākotnēji Komisija norādīja, ka izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji nevienu no šiem argumentiem neiesniedza, reaģējot uz 2019. gada 20. decembra un 2020. gada 30. marta paziņojumiem, lai gan bija skaidri aicināti to darīt, ievērojot termiņus. Komisija paskaidroja, ka tā neuzskatīja, ka *Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.* finanšu dati nebija “viegli pieejami”, jo *Solutia* pieprasīja ievērot konfidencialitāti un apstiprināja, ka šie dati nav publiski pieejami. Komisija uzskatīja, ka dati nav viegli pieejami tāpēc, ka tā šos datus nevarēja atrast, izmantojot pakalpojumus, kas tai šim nolūkam ir pieejami. Turklāt neviena cita ieinteresētā persona, ieskaitot izlasē iekļautos ražotājus eksportētājus, neiesniedza šos datus nekonfidenciālas informācijas redakcijā, lai gan 2019. gada 2. oktobra, 2019. gada 20. decembra un 2020. gada 30. marta paziņojumos tika skaidri aicinātas to darīt. Visbeidzot, Komisija norādīja, ka ražotāji eksportētāji pat savās piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu neiekļāva it kā viegli pieejamos *Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.* datus. Tie tikai norādīja uz maksas datubāzi, kurā saskaņā ar viņu apgalvojumiem tiekot glabāti šie dati, un vēlāk nosauca to par “*prima facie* pierādījumu par to, ka *Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.* finanšu dati ir viegli pieejami no citiem avotiem”. Komisija nevar izmantot datus, kuriem tai nav piekļuves vai kurus nekonfidenciālas informācijas redakcijā nav iesniegusi neviena no ieinteresētajām personām. Turklāt, tā kā Komisija nevarēja veikt salīdzinošu pārbaudi, lai noteiktu, vai šie apgalvoti viegli pieejamie dati ietver vajadzīgos rādītājus un vai šie rādītāji atbilst *Solutia* iesniegtajiem konfidenciālajiem datiem, tā nevarēja minētos datus izmantot, īstenojot pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu. Šim mērķim nepietiek tikai ar *prima facie* pierādījumu par *Solutia* datu pieejamību, kā to formulē ražotāji eksportētāji. Visbeidzot, Komisija norādīja, ka visa informācija, kas tiek izmantota normālās vērtības noteikšanai un nav plaši pieejama, ir jādara pieejama visām ieinteresētajām personām, iekļaujot šo informāciju ieinteresētajām personām pieejamā informācijā. Šajā nolūkā Komisija nodrošina, ka pat tad, ja tā izmanto maksas datus, tai uz līguma pamata ir ļauts atklāt izmeklēšanā izmantoto informāciju ieinteresētajām personām. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(231) Tie paši izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka Meksika ir visatbilstošākā reprezentatīvā valsts normālās vērtības noteikšanai, jo: i) tās ekonomiskās attīstības līmenis ir līdzīgs ĶTR ekonomiskās attīstības līmenim; ii) tajā tiek veikta PVB ražošana; iii) attiecīgie dati ir viegli pieejami *Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.* finanšu pārskatos; iv) Meksikā ir augstāks sociālās un vides aizsardzības līmenis nekā Turcijā.

(232) Komisija nepiekrita šim novērtējumam. Tā norādīja, ka pirmie divi argumenti ir vienlīdz attiecināmi uz Turciju. Kā paskaidrots 230. apsvērumā, trešais arguments ir faktu ziņā nepareizs, tādējādi ceturtais arguments ir nebūtisks. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

([69]) https://www.dnb.com

(233) Tie paši izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka, ja Komisija uzstāj uz reprezentatīvās valsts ražotāja PVA izmaksu un peļņas izmantošanu, tai vismaz vajadzētu apsvērt iespēju izmantot Meksiku nekropļotu atsauces vērtību iegūšanai.

(234) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Komisija norādīja, ka, kā paskaidrots 3.1.2.2. un 3.1.2.3. iedaļā iepriekš tekstā, tā pretēji apgalvojumiem izskatīja iespēju izmantot Meksiku kā attiecīgu reprezentatīvo valsti un to noraidīja, jo neatrada viegli pieejamus finanšu datus par uzņēmumiem, kas šajā valstī ražo PVAC vai PVB. Komisija arī norādīja, ka ražotāji eksportētāji nesniedza pamatotus argumentus, kāpēc Turciju nevajadzētu izmantot kā nekropļotu atsauces vērtību avotu, ne atbildot uz 2019. gada 2. oktobra vai 2020. gada 30. marta paziņojumiem, ne sniedzot piezīmes par galīgās informācijas izpaušanu. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(235) Tie paši izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji piezīmēs ar galīgās informācijas izpaušanu apstrīdēja Turcijas ražotāja *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* datu kā informācijas avota izmantošanu PVA un peļņas rādītāju ieguvei, pamatojoties uz to, ka tā paziņotās finanšu izdevumi bija neparasti lieli un bija jākoriģē, kā paskaidrots 205. apsvērumā iepriekš tekstā. Ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka tad, ja PVA un peļņas dati ir jākoriģē, tos nevar uzskatīt par nekropļotiem un tādējādi nevar izmantot. Ražotāji eksportētāji arī apšaubīja to, ka Turcijas ražotāja dati ir viegli pieejami, jo, lai šos datus izmantotu, tie bija jākoriģē. Ražotāji eksportētāji arī pauda šaubas par to, ka datubāzē *Orbis* viegli pieejamā *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* finanšu informācija ir uzticama, un iesniedza no cita avota – "*EMIS*" – iegūtus alternatīvus šā uzņēmuma finanšu datus, tostarp 2018. gada peļņas un zaudējumu pārskatu, kas atšķiras no dempinga aprēķinā izmantotā pārskata. Ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka iepriekšminēto apsvērumu dēļ Turcija nebija jāņem vērā kā iespējama reprezentatīvā valsts vai būtu bijis jāapsver gan Turcija, gan Meksika, jo Meksikas uzņēmuma dati saskaņā ar apgalvojumiem bija viegli pieejami. Visbeidzot, izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji atgādināja, ka Komisija noraidīja to pieprasījumu sniegt reprezentatīvās valsts ražotāja PVA izmaksu sīkāku sadalījumu. Šai sakarā ražotāji eksportētāji norādīja, ka būtu lietderīgi lūgt ražotājam reprezentatīvajā valstī aizpildīt detalizētu peļņas un zaudējumu tabulu, kuru tad varētu pārbaudīt Komisija.

(236) Komisija nepiekrita šiem apgalvojumiem. Sākotnēji Komisija norādīja, ka ražotāji eksportētāji nenorādīja ne uz vienu no minētajiem jautājumiem pēc 2020. gada 30. marta paziņojuma publicēšanas, kurā bija izklāstīta pašlaik kritizētā pieeja un dati un pausts skaidrs aicinājums sniegt attiecīgas piezīmes, ievērojot termiņus. Saistībā ar apgalvojumu, ka Turcijas uzņēmuma dati ir kropļoti, Komisija uzskatīja, ka PVA ietver netipiskus izdevumus, kas nebūtu jāņem vērā, aprēķinot normālo vērtību, un tas ir paskaidrots 2020. gada 30. marta paziņojumā, kā arī 205. apsvērumā. Šā iemesla dēļ Komisija koriģēja datus, atņemot šīs izmaksas. Pretēji ražotāju eksportētāju apgalvojumiem korekcija neietekmē datu vieglo pieejamību. Tā tika veikta, pamatojoties tikai uz viegli pieejamiem datiem, un tas detalizēti tika paskaidrots 2020. gada 30. marta paziņojumā un 205. apsvērumā. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(237) Saistībā ar citos avotos pieejamajiem pretrunīgajiem datiem par Turcijas uzņēmumu Komisija vispirms norādīja, ka šie dati netika iesniegti, reaģējot uz 2020. gada 30. marta paziņojumu un ievērojot noteikto termiņu. Ražotāji eksportētāji neprecizēja, uz kāda pamata tika sagatavots to iesniegtais ziņojums, t. i., vai tā pamatā ir vispārpieņemti grāmatvedības principi un tiesību aktos noteiktā uzskaite vai, piemēram, īpašs ziņošanas paraugs un atšķirīgi grāmatvedības principi, kas īpaši attiecas uz *EMIS*. Tāpēc Komisija uzskata, ka finanšu dati, kas iegūti no vispāratzītas un plaši izmantotas datubāzes *Orbis*, joprojām ir piemērots un uzticams avots šīs izmeklēšanas vajadzībām. Turklāt no datubāzes *Orbis* iegūtais apvienotais reprezentatīvās valsts ražotāja PVA un peļņas rādītājs (21,6 %) bija tikai nedaudz zemāks nekā *EMIS* ziņotais rādītājs (22,4 %). Tāpēc *EMIS* datu izmantošana pat (nedaudz) palielinātu dempinga starpību attiecībā uz visiem ražotājiem eksportētājiem.

(238) Attiecībā uz pieprasījumu par reprezentatīvās valsts ražotāja sīkāku PVA izmaksu sadalījumu, Komisija atgādināja savu atbildi, ka šādi detalizēti dati nav viegli pieejami. Attiecībā uz papildu anketu par detalizētu peļņu un zaudējumiem, kas nosūtāma ražotājam reprezentatīvajā valstī un ko pārbauda Komisija, pamatregula paredz, ka Komisijai jāizmanto informācija, kas ir viegli pieejama, un neparedz pieprasījumus ražotājiem reprezentatīvajā valstī. Pat ja būtu bijis iespējams šādu informāciju no minētajiem ražotājiem pieprasīt un pārbaudīt, savāktie dati būtu konfidenciāla komercinformācija un tādējādi nebūtu viegli pieejama ieinteresētajām personām. Tāpēc šie dati netika uzskatīti par viegli pieejamiem pamatregulas 2. panta 6.a punkta nozīmē.

(239) Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

3.1.3. *Avoti, kas izmantoti neizkropļotu izmaksu noteikšanai*

(240) Komisija 2019. gada 2. oktobra paziņojumā uzskaitīja ražošanas faktorus, piemēram, materiālus, enerģiju un darbaspēku, ko ražotāji eksportētāji izmanto izmeklējamā ražojuma ražošanā, un aicināja ieinteresētās personas sniegt piezīmes un publiski pieejamu informāciju par katra minētajā paziņojumā norādītā ražošanas faktora neizkropļotu vērtību.

(241) Pēc tam 2019. gada 20. decembra piezīmē Komisija norādīja, ka, lai aprēķinātu normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu, tā izmantos GTA, lai noteiktu neizkropļotās izmaksas lielākajai daļai ražošanas faktoru, jo īpaši izejvielām. Turklāt Komisija norādīja, ka neizkropļotu darbaspēka ([70]) un enerģijas ([71]) izmaksu noteikšanai tā izmantos Turcijas Statistikas institūta sniegto informāciju. Turklāt Komisija arī informēja, ka attiecībā uz tehniskām vajadzībām lietojamā ūdens izmaksām tā izmantos Turcijas Republikas Prezidentūras ieguldījumu biroja publicētās cenas ([72]), kuru pamatā ir Stambulas Ūdens un kanalizācijas pārvaldes, Eskišehiras Ūdens un kanalizācijas pārvaldes, kā arī Antaljas Ūdens un kanalizācijas pārvaldes nodrošinātie informācijas avoti.

(242) Komisija 2019. gada 20. decembra paziņojumā arī informēja ieinteresētās personas, ka, ņemot vērā izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju, kuri sniedza pilnīgu informāciju, lielo ražošanas faktoru skaitu, kā arī dažu izejvielu niecīgo īpatsvaru kopējās ražošanas izmaksās, šie nenozīmīgie posteņi ir apkopoti un apzīmēti kā "palīgmateriālu". Komisija arī informēja, ka tā aprēķinās palīgmateriālu procentuālo daļu no kopējām izejvielu izmaksām un piemēros šo procentuālo daļu pārrēķinātajām izejvielu izmaksām, izmantojot noteiktās neizkropļotās atsauces vērtības attiecīgajā reprezentatīvajā valstī.

(243) Pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma sniegšanas Komisija saņēma piezīmes par ražošanas faktoriem no viena izlasē iekļauta ražotāja eksportētāja, sūdzības iesniedzēja un trim izmeklējamā ražojuma tirgotājiem.

(244) Izlasē iekļautais ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka saskaņā ar *GTA* uz Turciju netiek importētas ne ogles ([73]), ne dabasgāze. Ieinteresētā persona pauda šaubas par to, vai šajā situācijā var izmantot Turcijas cenas, jo apstāklis, ka šie divi izejresursi uz Turciju netiek importēti, "var liecināt" par to, ka Turcijas tirgū pastāv zināmi šķēršļi, kas liedz veikt importu un "*tādējādi var radīt pārlieku lielas/izkropļotas cenas Turcijas iekšzemes tirgū*".

(245) Akmeņogļu (HS klasifikācijas ietvaros apzīmētas ar 2701 19) un dabasgāzes imports uz Turciju tiešām nav reģistrēts. Tomēr ražotāja eksportētāja apgalvojumi par tirdzniecības šķēršļiem un cenu kropļojumiem netika pamatoti ne ar kādiem pierādījumiem. Komisija arī pārbaudīja, vai pastāv eksporta ierobežojumi, un saskaņā ar tai pieejamo informāciju Turcijas tirgū šādu šķēršļu vai cenu kropļojumu nav. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(246) Pēc piezīmju par 2019. gada 20. decembra paziņojumu saņemšanas Komisija tomēr sīkāk izpētīja to, kāda veida ogles izmanto ražotāji eksportētāji Ķīnā, un pieprasīja inspekcijas ziņojumus par šiem ogļu veidiem. Iepazīstoties ar šiem inspekcijas ziņojumiem, tika konstatēts, ka ogles, kuras daži ražotāji eksportētāji sākotnēji ierosināja klasificēt kā HS 2701 19, varētu klasificēt kā HS 2701 12. *GTA* saistībā ar šo HS kodu ir sniegti importa dati par Turciju, proti, 37 113 666 tonnu izmeklēšanas periodā, un imports no ĶTR nav veikts. Tāpēc Komisija 2020. gada 30. marta paziņojumā informēja ieinteresētās personas, ka tā plāno izmantot *GTA* publicētos datus par HS 2701 12 kā atsauces vērtību attiecībā uz visiem ogļu veidiem. Pēc 2020. gada 30. marta paziņojuma sniegšanas neviena ieinteresētā persona neiesūtīja papildu piezīmes par *GTA* publicēto HS 2701 12 datu kā atsauces vērtību izmantošanu attiecībā uz visiem ogļu veidiem.

([70]) http://www.turkstat.gov.tr => *Press releases* => izvēlēties *Labour Cost Statistics*.
([71]) http://www.turkstat.gov.tr => *Press releases* => izvēlēties *Electricity and Natural Gas prices*.
([72]) https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx
([73]) Saskaņā ar ĶTR ražotāja eksportētāja sniegto informāciju attiecīgās ogles ir klasificētas ar HS 270 119.

(247) Komisija 2020. gada 30. marta paziņojumā norādīja, ka, tā kā nav sniegti nekādi pierādījumi par iespējamiem tirdzniecības šķēršļiem vai cenu kropļojumiem saistībā ar dabasgāzi Turcijā, šai izmeklēšanai piemērota atsauces vērtība ir Turcijas Statistikas institūta publicētā rūpnieciskajiem lietotājiem paredzētās gāzes cena Turcijā. Pēc 2020. gada 30. marta paziņojuma neviena ieinteresētā persona neiesniedza piezīmes par šo jautājumu un par ierosināto pieeju.

(248) Komisija 2019. gada 20. decembra paziņojumā norādīja, ka plāno izmantot Turcijas Statistikas institūta publicētos statistikas datus kā 2016. gadā apstrādes rūpniecībā nodarbinātā darbaspēka izmaksu atsauces vērtību attiecībā uz saimniecisko darbību C.23 (Citu nemetālisko minerālu izstrādājumu ražošana) saskaņā ar *NACE* 2. red. klasifikāciju. Reaģējot uz šo paziņojumu, sūdzības iesniedzējs ierosināja, ka salīdzinājumā ar nemetālisko minerālu izstrādājumu apstrādi saimnieciskās darbības kategorija C.20 (Ķīmisko vielu un ķīmisko ražojumu ražošana) būtu piemērotāka PVS (ķīmiskā ražojuma) ražošanas darbaspēka izmaksu atspoguļošanai.

(249) Komisija izskatīja šo apgalvojumu un izvērtēja, kura saimnieciskās darbības kategorija ir piemērotāka plašākiem saimnieciskās darbības veidiem, ņemot vērā Ķīnas ražotāju augsto vertikālās integrācijas līmeni, kā arī daudzveidīgo izmantoto darbaspēku. Tika konstatēts, ka saimnieciskās darbības kategorija C.20 (Ķīmisko vielu un ķīmisko ražojumu ražošana) būtu piemērotāka. Tāpēc Komisija kā darbaspēka izmaksu atsauces vērtību izmantoja saimnieciskās darbības kategoriju C.20.

(250) Pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma sniegšanas trīs izmeklējamā ražojuma tirgotāji norādīja, ka neizprot, kāpēc Komisija ražošanas faktoru kontekstā ir publiskojusi "tik garu izejvielu sarakstu", un apgalvoja, ka daži no sarakstā iekļautajiem ražošanas faktoriem netiek izmantoti PVS ražošanā.

(251) Šķiet, ka šis apgalvojums izriet no pārpratuma par to, kāda ir 2019. gada 2. oktobra un 20. decembra paziņojumos atklāto datu par ražošanas faktoriem izcelsme. Kā paskaidrots 2019. gada 2. oktobra paziņojumā, datu par ražošanas faktoriem galvenais avots ir ieinteresēto personu, jo īpaši ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, iesniegtā informācija. Jāatgādina arī, ka izlasē iekļautos ražotājus eksportētājus, kas sadarbojās, raksturo dažādi integrācijas līmeņi un tie izmanto atšķirīgus ražošanas procesus. Ar to ir skaidrojams salīdzinoši garais saraksts ar izejresursiem, kuru attiecīgās neizkropļotās izmaksas ir jānosaka reprezentatīvajā valstī. Tādējādi šis apgalvojums bija pretrunā ar Ķīnas ražotāju eksportētāju iesniegtajiem un Komisijas pārbaudītajiem datiem, tāpēc tas tika noraidīts.

(252) Tās pašas ieinteresētās personas arī pieprasīja, lai Komisija visām ieinteresētajām personām sniegtu informāciju par konkrēto ražošanas procesu, ko tā plāno izmantot, lai noteiktu PVS normālo vērtību. Pirmkārt, jāatgādina, ka saliktās normālās vērtības aprēķina pamatā nav konkrēts ražošanas process kā tāds. Šo aprēķinu veic, pamatojoties uz to, kāda ir ražošanas faktoru vērtība un kādu šo ražošanas faktoru apjomu faktiski patērē katrs ražotājs eksportētājs, ņemot vērā tā ražošanas procesu. Jāatradina arī tas, ka Ķīnas ražotāji eksportētāji, sniedzot atbildes uz antidempinga anketā uzdotajiem jautājumiem, ir aprakstījuši savu ražošanas procesu un norādījuši savus ražošanas faktorus. Šo atbilžu nekonfidenciālās versijas ir pieejamas visām ieinteresētajām personām jau kopš 2019. gada septembra. Tādējādi šī prasība nebija aktuāla.

(253) Pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma publicēšanas tās pašas ieinteresētās personas (trīs izmeklējamā ražojuma tirgotāji) iesniedza apgalvojumus par ražošanas faktoriem, normālās vērtības aprēķinu un salīdzinājumu. Šie apgalvojumi ir aplūkoti 264., 342.–346. un 359. apsvērumā turpmāk tekstā. Pēc 2020. gada 30. marta paziņojuma sniegšanas šīs ieinteresētās personas arī atkārtoti uzsvēra savus argumentus, bet neiesniedza nekādu papildu informāciju vai pierādījumus, lai pamatotu savus apgalvojumus.

3.1.4. *Neizkropļotas izmaksas un atsauces vērtības*

3.1.4.1. Ražošanas faktori

(254) Kā jau norādīts 46. apsvērumā, 2019. gada 2. oktobra paziņojumā Komisija centās izveidot sākotnēju sarakstu ar ražošanas faktoriem un avotiem saistībā ar PVS, ko paredzēts izmantot attiecībā uz visiem ražošanas faktoriem, piemēram, materiāliem, enerģiju un darbaspēku, ko ražotāji eksportētāji izmanto PVS ražošanā.

(255) Turklāt, kā minēts 48. apsvērumā, Komisija 2019. gada 20. decembra paziņojumā sniedza pārskatītu ražošanas faktoru sarakstu un noteica Turcijas preču kodus, kas atbilst attiecīgajiem ražošanas faktoriem Turcijā kā reprezentatīvajā valstī.

(256) Pēc 2019. gada 2. oktobra paziņojuma Komisija nesaņēma piezīmes par ražošanas faktoru sarakstu. Kā paskaidrots 243. apsvērumā, pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma piezīmes iesniedza viens izlasē iekļautais ražotājs eksportētājs, sūdzības iesniedzējs un trīs izmeklējamā ražojuma tirgotāji. Kā paskaidrots 246.–249. apsvērumā, Komisija 2019. gada 30. marta paziņojumā aplūkoja šīs piezīmes un laboja oglēm un darbaspēkam piemērotos kodus.

(257) Pēc 2020. gada 30. marta paziņojuma Komisija nesaņēma citas piezīmes par ražošanas faktoru sarakstu.

(258) Ņemot vērā visu ieinteresēto personu sniegto informāciju un pārbaudes apmeklējumos ievākto informāciju, attiecīgos gadījumos ir noteikti šādi ražošanas faktori un HS kodi.

| Ražošanas faktors | Kods Turcijas tarifa klasifikācijā | Neizkropļota vērtība |
|---|---|---|
| **Izejvielas** | | |
| Polivinilspirts | 3905 30 00 0000 | 16,44 CNY/kg |
| Etiķskābe | 2915 21 00 001 | 4,85 CNY/kg vai 4 853,54 CNY/t |
| Azodiizobutironitrils (AZO)/azo-*bis*-izobutironitrils (AZN) | 2927 00 00 00 | 27,71 CNY/kg |
| Kalcija karbīds | 2849 10 00 0000 | 5,30 CNY/kg |
| Ogle (aktivēta) | 3802 10 00 0000 | 14,73 CNY/kg |
| Ogle (katalītiski aktivēta ar cinka acetātu) | 2915 29 00 9019 | 20,44 CNY/kg |
| Kaustiskā soda / nātrija hidroksīds (šķidrā veidā) | 2815 12 00 0000 | 2,46 CNY/kg |
| Ogles | 2701 12 | 0,75 CNY/kg vai 749,38 CNY/t |
| Puskokss | 2704 00 | 2,05 CNY/kg |
| Elektrodu pasta | 3801 30 00 0000 | 4,81 CNY/kg |
| Kaļķakmens | 2521 00 00 0000 | 4,08 CNY/kg |
| Metilspirts (metanols) | 2905 11 00 101 | 2,59 CNY/kg |
| Plastmasas un papīra kompozītmateriāla maisi | 3923 29 90 0019 | 41,65 CNY/kg |
| Austi polipropilēna konteinera maisi | 6305 33 90 0000 | 32,22 CNY/kg |
| Sērskābe (tīra) | 2807 00 00 0011 | 1,23 CNY/kg vai 1 230,74 CNY/t |
| Vinilacetāts | 2915 32 00 0000 | 7,36 CNY/kg |
| Cinka acetāts | 2915 29 00 9019 | 20,44 CNY/kg |
| **Darbaspēks** | | |
| Darbaspēka izmaksas apstrādes rūpniecībā | *NACE* 20 | 47,16 CNY/stundā |

| Ražošanas faktors | Kods Turcijas tarifa klasifikācijā | Neizkropļota vērtība |
|---|---|---|
| **Enerģija** | | |
| Elektroenerģija | Turcijas Statistikas institūts | CNY/kWh (uz 1 000 MWh patēriņa grupu)<br>0,45 (20 ~ 70 MWh)<br>0,44 (70 ~ 150 MWh)<br>0,44 (> 150 MWh) |
| Dabasgāze | Turcijas Statistikas institūts | 1,63 CNY/$m^3$ vai<br>1 632,39 CNY/$m^3$ × 1 000 |

(1) **Izejvielas un blakusprodukti/atlikumi**

(259) Pārbaudes apmeklējumos Komisija pārbaudīja attiecīgā ražojuma izgatavošanā izmantotās izejvielas un radītos blakusproduktus/atlikumus.

(260) Saistībā ar visām izejvielām, izņemot skābekli un acetaldehīdu, Komisija paļāvās uz importa cenām, tā kā nebija informācijas par reprezentatīvās valsts tirgu. Importa cena reprezentatīvajā valstī tika noteikta kā vidējā svērtā vienības cena importam no visām trešām valstīm, izņemot ĶTR, un no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/755 ([74]) 1. pielikumā minētajām valstīm, kas nav PTO dalībvalstis. Komisija nolēma neņemt vērā no ĶTR veikto importu reprezentatīvajā valstī, jo, kā tā secinājusi 171. un 172. apsvērumā, nozīmīgu kropļojumu dēļ pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta nozīmē nav pareizi izmantot iekšzemes cenas un izmaksas ĶTR. Ņemot vērā, ka nav pierādījumu par to, ka tie paši kropļojumi tādā pašā mērā neietekmē eksportam paredzētos ražojumus, Komisija uzskatīja, ka tie paši kropļojumi ietekmē eksporta cenas. Pēc ĶTR izslēgšanas iepriekš tabulā uzskaitīto ražošanas faktoru imports no citām trešām valstīm joprojām bija reprezentatīvs, proti, no 34 % ([75]) līdz 100 % Turcijā importētā kopējā apjoma.

(261) Kā minēts iepriekšējā apsvērumā, nebija publiski pieejamu references cenu skābeklim (skābeklis 99,6 %, 2,5 bāri, transportēšana pa cauruļvadiem) un acetaldehīdu (rūpnieciskai izmantošanai paredzēts acetaldehīds). Lai gan saskaņā ar *GTA* Turcijā tiek importēts skābeklis ar HS kodu 2804 40, tas ir skābekļa imports balonos. Šā importa cenu, domājams, nosaka transporta un uzglabāšanas izmaksas, kas gadījumos, kad skābekli iegūst tuvu ražošanas vietai un transportē turp, izmantojot cauruļvadu, šīs izmaksas nav būtiskas. Šādā gadījumā izmaksas nosaka galvenokārt izdevumi par iekārtām un uzstādīšanu. Šā iemesla dēļ tika uzskatīts, ka nav pareizi izmantot *GTA* atsauces vērtību. Tā kā pa cauruļvadu piegādātā skābekļa tirgu raksturo neliels attālums starp ražotāju/pārdevēju un klientu, šo skābekli netirgo tūlītēju darījumu tirgū. Tā rezultātā valsts vai starptautiskās tirdzniecības vietas nepublicē indikatīvās cenas, tāpēc nav publiski pieejamu references cenu. Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ tika uzskatīts, ka ir atbilstoši ar skābekli saistītās izmaksas iekļaut palīgmateriālu izmaksu kategorijā. Atšķirībā no skābekļa *GTA* datubāzē acetaldehīda (HS kods 2912 12) imports Turcijā reģistrēts netika, un, tā kā nebija citu publiski pieejamu references cenu vai orientējošu acetaldehīda cenu Turcijā, tika uzskatīts par lietderīgu iekļaut acetaldehīda izmaksas palīgmateriālu izmaksās.

(262) Vairāki ražošanas faktori galvenokārt bija katalizatora materiāli, kuru faktiskās izmaksas, kas radās ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, izmeklēšanas periodā veidoja niecīgu daļu no kopējām izejvielu izmaksām. Tā kā attiecībā uz šiem ražošanas faktoriem izmantotā vērtība būtiski neietekmēja dempinga starpības aprēķinu neatkarīgi no izmantotā avota, Komisija nolēma iekļaut šīs izmaksas palīgmateriālu izmaksās, kā paskaidrots 301. un 302. apsvērumā.

([74]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/755 (2015. gada 29. aprīlis) par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm (OV L 123, 19.5.2015., 33. lpp.). Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punktu normālās vērtības noteikšanai nevar izmantot iekšzemes cenas šajās valstīs, un šādi importa dati jebkurā gadījumā bija nenozīmīgi.

([75]) Imports no citām trešām valstīm 34 % apmērā bija saistīts ar 2,2-azobisizobutironitrilu (AZO)/azobisizobutironitrilu (AZN), kuri ir ražošanas faktori ar ļoti nelielu ietekmi uz izgatavošanas izmaksām.

(263) Lai atbilstoši 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta pirmajam ievilkumam noteiktu neizkropļotu cenu izejvielām ar piegādi līdz ražotāja eksportētāja rūpnīcas vārtiem, Komisija importa cenai piemēroja reprezentatīvās valsts ievedmuitu un pieskaitīja iekšzemes transporta izmaksas. Visu izejvielu iekšzemes transporta izmaksas, kā arī apdrošināšanas izmaksas tika aplēstas, pamatojoties uz pārbaudītiem datiem, ko bija snieguši ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, un tās nav iekļautas iepriekš tabulā minētajās atsauces vērtībās.

(264) Pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma trīs izmeklējamā ražojuma tirgotāji apgalvoja, ka Ķīnas ražotājiem eksportētājiem radušās VAM izmaksas nav kropļotas un atbilst izmaksām starptautiskajā atvērtajā tirgū. Ieinteresētās personas sniedza informāciju, lai apliecinātu, ka VAM cena Ķīnā izmeklēšanas periodā bija augstāka nekā VAM cena Eiropā un Krievijā. Ieinteresētās personas prasīja, lai Komisija, nosakot normālo vērtību, ņemtu vērā šo apgalvojumu. Tās pašas ieinteresētās personas atkārtoja šo apgalvojumu pēc 2020. gada 30. marta paziņojuma, tomēr neiesniedza nekādus papildu pierādījumus. Pirmkārt, jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu iekšzemes izmaksas var izmantot tikai tad, ja ir nešaubīgi noteikts, ka tās nav kropļotas. Minēto ieinteresēto personu apgalvojuma pamatā ir vispārēji apkopotie rādītāji attiecībā uz VAM cenām ĶTR salīdzinājumā ar cenām Savienībā vai Krievijā. Tomēr izmeklēšanā nav konstatēts, ka VAM cenas ĶTR nav kropļotas. Otrkārt, VAM ražošanas procesa dēļ tas pat nav būtisks ražošanas faktors nevienam no ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās. Tāpēc šie apgalvojumi tiek noraidīti.

(265) Trīs importētāji piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu vēlreiz uzsvēra savu apgalvojumu, kas īsumā izklāstīts un aplūkots 264. apsvērumā, ka VAM cenas ĶTR nav kropļotas. Atkārtojot šo argumentu, tie uzstāja, ka Komisija nav ņēmusi vērā pierādījumus, ko tie iesniedza, lai pamatotu, ka VAM cenas nav kropļotas, jo šos pierādījumus nenodrošināja ražotāji eksportētāji. Šie importētāji norādīja uz iespējamu pretrunu, proti, ka Komisija, no vienas puses, neuzskatīja VAM par būtisku ražošanas faktoru, bet, no otras puses, kaitējuma analīzē 462. apsvērumā tā atsaucas uz VAM kā uz būtisku izejvielu.

(266) Komisija nepiekrita šiem apgalvojumiem. Komisija vispirms atkārtoti uzsver savu 264. apsvērumā izklāstīto secinājumu, ka tikai fakts, ka Ķīnas VAM cenas ir līdzīgas starptautiskajām cenām un dažkārt par tām augstākas, nepierāda to, ka kropļojumi nepastāv. Kā norādīts 264. apsvērumā, pretēji trīs importētāju apgalvojumiem Komisija bija ņēmusi vērā šo apgalvojumu un to pamatojošos pierādījumus. Tomēr Komisija uzskatīja, cenu līmeņi vien nepierāda to, ka kropļojumi nepastāv. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(267) Saistībā ar apgalvojumu, ka VAM ir būtisks ražošanas faktors, jānorāda, ka Komisija to kopumā uzskata par svarīgu PVS ražošanas izejvielu, bet no to ražotāju eksportētāju viedokļa, kas sadarbojās, – par nebūtisku ražošanas faktoru. Piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu visi trīs importētāji paši norādīja, ka ražotāji eksportētāji ir vertikāli integrēti, tāpēc ražo paši savu VAM. Tie neiegādājas VAM ievērojamos daudzumos, tāpēc šo ražotāju eksportētāju gadījumā tas netiek uzskatīts par būtisku ražošanas faktoru. Komisija 462. apsvērumā piemin Savienības nozari, kas pati neražo VAM, bet to iegādājas. Tādējādi šajā gadījumā VAM cenu svārstības tirgū ietekmē PVS ražošanas izmaksas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(268) Trīs izlasē iekļauti ražotāji eksportētāji, viens Savienības ražotājs/lietotājs un trīs importētāji piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu apgalvoja, ka, nosakot ražošanas faktoru atsauces vērtības, Komisijai nevajadzēja pieskaitīt ievedmuitas nodokļus un iekšzemes transporta izmaksas. Trīs importētāji konkrēti atsaucās uz VAM un oglēm. Izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji un Savienības ražotājs/lietotājs apgalvoja, ka no importa statistikas datiem iegūto importa cenu būtu vajadzējis pazemināt no CIF līdz EXW līmenim, tāpēc būtu jāizslēdz izmaksas izcelsmes valstī (ieskaitot papildu iesaiņošanas izdevumus konkrētiem ražošanas faktoriem), kā arī kravas pārvadājumu un apdrošināšanas izmaksas. Šī prasība bija pamatota ar faktu, ka visi trīs izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji izejvielas iegādājās uz vietas.

(269) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Komisija norādīja, ka saskaņā ar 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu normālajai vērtībai būtu jāatspoguļo nekropļota izejvielu cena reprezentatīvā valstī, kas šajā gadījumā ir Turcija. Tāpēc tai būtu jāatspoguļo cena, ko PVS ražotājs Turcijā maksātu izejvielām, kas piegādātas līdz rūpnīcas vārtiem. Kā minēts 263. apsvērumā, Komisijas piemērotā metodika atspoguļo šo pieeju. Ja tiktu veiktas ieinteresēto personu ierosinātās korekcijas, to rezultātā iegūtā cena atspoguļotu nevis neizkropļotu cenu Turcijas tirgū, bet gan vidējo EXW cenu (pārdodot eksportam) valstīs, kuras pārdod ražojumus Turcijai. Tas būtu pretrunā pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktam, tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(270) Divi izlasē iekļauti ražotāji eksportētāji piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apšaubīja pamatregulas 2. panta 6.a punkta saderību ar PTO noteikumiem un pēc tam ierosināja, ka Komisijai būtu jāvienkāršo tās pieeja, tikai salīdzinot attiecīgā ražojuma, proti, PVS, atsauces vērtību ar katra ražotāja eksportētāja eksporta cenu.

(271) Komisija nepiekrita šādai pieejai. Tā vispirms norādīja, ka pamatregulas 2. panta 6.a punktā ietvertās metodes saderība ar PTO noteikumiem ir aplūkota 98. apsvērumā. Komisija arī norādīja, ka izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju ierosinātā metodika pārkāptu pamatregulas 2. panta 6.a punktu, kurā noteikts, ka normālo vērtību nosaka, pamatojoties tikai un vienīgi uz ražošanas un pārdošanas izmaksām, kas atspoguļo neizkropļotas atsauces vērtības attiecībā uz katru eksportētāju un ražotāju atsevišķi. Būtībā šis noteikums paredz, ka Komisijai ir jāņem atsevišķi vērā katra ražotāja eksportētāja konkrētā ražošanas metode un izejresursu patēriņš, nevis jāpiemēro vispārēja atsauces vērtība visiem ražotājiem eksportētājiem, neņemot vērā to konkrēto ražošanas procesu. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(272) Tie paši izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka ogļu atsauces vērtība ir nepamatoti augstāka par cenu līmeni tirgū salīdzinājumā ar ASV Enerģētikas informācijas pārvaldes. Ņemot vērā apstākli, ka Ķīnā ir lieli ogļu krājumi, izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka Komisijai būtu jāapsver ASV cenu izmantošana.

(273) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Komisija vispirms norādīja, ka, kā minēts 246. apsvērumā, ogļu atsauces vērtība tika plaši aplūkota 2020. gada 30. marta paziņojumā. Minētajā apsvērumā arī minēts, ka noteiktajā termiņā netika saņemta neviena piezīme par šo jautājumu. Izlasē iekļautā ražotāja eksportētāja vienīgais arguments ir tāds, ka faktiski izmantotās cenas ir ievērojami augstākas nekā ASV piedāvātās cenas. Komisija norādīja, ka apstāklis, ka enerģijas un enerģijas avota cenas ASV ir salīdzinoši zemas, nav neparasts. Tā kā netika sniegts neviens cits arguments par izmantotās atsauces vērtības uzticamību, šis apgalvojums tika noraidīts.

(2) **Iekšēji saražoti izejresursi, kas tiek izmantoti izmeklējamā ražojuma ražošanā**

(274) Ražotāji eksportētāji iekšēji ražoja noteiktus ražošanas faktorus, piemēram, pašražotu tvaiku, elektroenerģiju, dzesēšanas jaudu, attīrītu ūdeni u. tml. Neraugoties uz antidempinga anketā norādīto prasību, daži ražotāji eksportētāji par izmeklējamā ražojuma ražošanu nebija sadalījuši patērētos izejresursu apjomus minētajiem pašražotajiem ražošanas faktoriem. Tā vietā šie ražotāji eksportētāji bija sadalījuši tikai ar izmeklējamo ražojumu saistīto pašražoto ražošanas faktoru patēriņa vērtības un apjomus. Komisija centās noteikt pašražoto ražošanas faktoru neizkropļotu cenu. Izmantojot neizkropļotās izejvielu cenas un darbaspēka izmaksas, kas tika noteiktas, kā paskaidrots 259.–263. apsvērumā un 276. apsvērumā, Komisija pārrēķināja pašražoto ražošanas faktoru neizkropļotās cenas. Pēc tam šīs neizkropļotās cenas tika izmantotas normālās vērtības aprēķinā, kā paskaidrots 3.1.4.4. iedaļā.

(275) Tās izejvielas un pašražotie ražošanas faktori, kuru īpatsvars ražotāja eksportētāja kopējās ražošanas izmaksās un PKN līmenī bija nebūtisks, tika iekļauti palīgmateriālu grupā. Komisija aprēķināja palīgmateriālu procentuālo daļu no kopējām izejvielu izmaksām un šo procentuālo daļu piemēroja pārrēķinātajām izejvielu izmaksām, kad izmantoja noteiktās neizkropļotās cenas.

(3) **Darbaspēks**

(276) Sīku informāciju par algām dažādās Turcijas ekonomikas nozarēs publicē Turcijas Statistikas institūts. Komisija izmantoja 2016. gada ražošanas sektorā paziņotās algas attiecībā uz saimniecisko darbību C.20 (Ķīmisko vielu un ķīmisko ražojumu ražošana) ([76]) saskaņā ar *NACE* 2. red. klasifikāciju ([77]). Izmantojot Turcijas Statistikas institūta publicēto iekšzemes ražotāju cenu indeksu ([78]), atbilstoši inflācijai tika koriģēta 2016. gada vidējā mēneša vērtība.

([76]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2090, pēdējo reizi skatīts 2020. gada 30. aprīlī.
([77]) Tā ir *Eurostat* izmantotā saimniecisko darbību statistiskā klasifikācija, https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2 (pēdējo reizi skatīts 2020. gada 30. aprīlī).
([78]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2104 (pēdējo reizi skatīts 2020. gada 30. aprīlī).

(277) Trīs izlasē iekļauti ražotāji eksportētāji savās piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka Komisija bija jāizmanto nevis ar saimniecisko darbību C.20, bet ar C.22 (Gumijas un plastmasas izstrādājumu ražošana) saistītās algas saskaņā ar NACE 2. red. klasifikāciju. Ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka tas ir tāpēc, ka PVS ir polimēra vai plastmasas veids, vinilpolimērs, kas savienots tikai ar oglekļa-oglekļa saitēm. Saite ir tāda pati kā tādu tipisku plastmasas materiālu gadījumā kā polietilēns, polipropilēns un polistirols, kā arī tādu ūdenī šķīstošu polimēru gadījumā kā poliakrilamīds un poliakrilskābe.

(278) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Komisija norādīja, ka saskaņā ar *Eurostat* Pamatnostādnēm par NACE 2. red. klasifikāciju ([79]) saimnieciskā darbība C.20, ko izmantoja Komisija, cita starpā ietver sveķu, plastmasu un nevulkanizētu termoplastisko elastomēru ražošanu, sveķu jaukšanu un maisīšanu pēc individuāla pasūtījuma, kā arī sintētisko sveķu ražošanu vispārējai lietošanai (C.20.16). Šajā klasē ietilpst plastmasu ražošana pirmformās: polimēri, ieskaitot no etilēna, propilēna, stirola, vinilhlorīda, vinilacetāta, un akrilātu polimēri; poliamīdi; fenolsveķi, epoksīdsveķi un poliuretāni; Alkīdsveķi, poliestersveķi un poliēteri; silikoni; jonu apmaiņas sveķi uz polimēru bāzes. Minētajās pamatnostādnēs izlasē iekļautie ražotāju eksportētāju ierosinātā saimnieciskā darbība C.22 (Gumijas un plastmasas izstrādājumu ražošana) ir aprakstītā kā "jaunu vai izlietotu (t. i., otrreizējā pārstrādē iegūtu) plastmasas sveķu pārstrāde par starpproduktiem vai galaproduktiem, izmantojot tādus procesus kā liešana presformā, ekstrudēšana, liešana zem spiediena, izpūšana, un liešana". Saimniecisko darbību C.22 iedala šādi: plastmasas plātņu, lokšņu, cauruļu un profilu ražošana, plastmasas iepakojuma ražošana, plastmasas būvelementu ražošana, citu plastmasas izstrādājumu (piemēram, galda piederumu, piemērotu skolu aprīkojumu utt.) ražošana. Tādējādi ir skaidrs, ka ar saimniecisko darbību C.20 saistītās algas kā PVS ražošanas darbaspēka salīdzinošā vērtība ir piemērotākas nekā ar saimniecisko darbību C.22 saistītās algas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(4) **Elektroenerģija un dabasgāze**

(279) Lai noteiktu elektroenerģijas un dabasgāzes atsauces vērtību, Komisija izmantoja Turcijas Statistikas institūta ([80]) regulārajos paziņojumos presei publicēto elektroenerģijas un gāzes cenu statistiku. No šīs statistikas Komisija izmantoja datus par elektroenerģijas un gāzes cenām rūpnieciskajiem lietotājiem atbilstīgajā patēriņa grupā kurušos par vienu kWh, aptverot izmeklēšanas periodu.

(280) Viens izlasē iekļauts ražotājs eksportētājs un viens Savienības ražotājs/lietotājs piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka Turcijas dabasgāzes cenas kā atsauces vērtība ir neatbilstošas un ka to vietā būtu jāizmanto ASV Meksikas līča piekrastes cenas. Ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Turcijas dabasgāzes cenas divas reizes pārsniedz dabasgāzes cenas Savienībā un vairāk kā divas reizes – ASV Meksikas līča piekrastes cenas. Ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka dabasgāzes cenas Turcijā izmeklēšanas periodā palielinājās un 2017. gada beigās bija par 75 % lielākas, lai gan gāzes cenas pasaulē tajā pašā periodā būtībā saglabājās nemainīgas. Ražotājs eksportētājs šo pieaugumu skaidroja ar vairāku apstākļu kopumu, proti: i) atkarība no importa; ii) ģeopolitiskā spriedze attiecībās ar Krieviju, kas ietekmē gāzes piegādi Turcijai; iii) tādām naftas ieguves valstīm kā Irāna un Venecuēla piemērotās sankcijas; iv) politiskā spriedze attiecībās ar ASV; v) Turcijas liras devalvācija. Ņemot vērā šīs apgalvotās mākslīgi augstās dabasgāzes cenas, ražotājs eksportētājs pauda viedokli, ka kā atsauces vērtība būtu jāizmanto ASV Meksikas līča piekrastes cenas vai vidējās dabasgāzes cenas Turcijā 2015.–2017. gadā.

(281) Savienības ražotājs/lietotājs arī apgalvoja, ka Turcijas dabasgāzes tirgus ir salīdzinoši neliels un neliberalizēts. Turklāt Turcijas gāzes cenas attiecas tikai uz gāzes izmantošanu apkurei un elektrības ražošanai, nevis liela mēroga izmantošanu ķīmisko vielu ražošanai. Lietotājs uzstāja, ka kā atsauces vērtība būtu jāizmanto ASV Meksikas līča piekrastes cenas.

(282) Komisija nepiekrita šiem apgalvojumiem. Komisija vispirms norādīja, ka apgalvojums, ka dabasgāzes cenas Turcijā izmeklēšanas periodā bija divreiz lielākas nekā Savienībā, ir faktiski nepareizs. Saskaņā ar *Eurostat* publikāciju "*Gāzes cenas patērētājiem, kas nav mājsaimniecību patērētāji – pusgada dati (sākot no 2007. gada)*" ([81]) izmeklēšanas periodā vidējā dabasgāzes cena Savienībā patērētājiem, kas nav mājsaimniecību patērētāji, bija 0,028 EUR/kWh (vai 0,3 EUR/$m^3$) – par 43 % augstāka nekā vidējā gāzes cena Turcijā (0,020 EUR/kWh jeb 0,21 EUR/$m^3$). Tādējādi Turcijas gāzes cenas patērētājiem, kas nav mājsaimniecību patērētāji, izmeklēšanas periodā bija ievērojami zemākas nekā Savienībā.

([79]) *NACE* 2. red. – saimniecisko darbību statistiskā klasifikācija; https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-07-015 (pēdējo reizi skatīts 2020. gada 22. jūlijā).
([80]) http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?(262)alt_id=1029 (pēdējo reizi skatīts 2020. gada 22. jūnijā).
([81]) https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (pēdējo reizi skatīts 2020. gada 21. jūlijā).

(283) Komisija arī norādīja, ka izlasē iekļautā ražotāja eksportētāja atspoguļotā dabasgāzes cenu attīstības situācija Turcijā ir ievērojami ietekmēta, jo tas nav ņēmis vērā būtisku Turcijas liras devalvāciju, kas notika attiecīgajā periodā. Ražotājs eksportētājs norādīja uz devalvāciju kā faktoru, kam ir ietekme, bet nekoriģē to, piemērojot USD vai EUR konvertācijas koeficientu, lai salīdzinātu cenas attīstību ar ASV Meksikas līča piekrastes cenām vai Savienības cenām, pamatojoties uz valūtu, kas visā periodā bija salīdzinoši stabila. Lietderīga valūta būtu arī CNY, jo īpaši tāpēc, ka tajā tiek konvertētas ražošanas faktoru vērtības normālās vērtības noteikšanai.

(284) Ja dabasgāzes cenas, kas Turcijā bija spēkā izmeklēšanas periodā, izsaka EUR, saskaņā ar *Eurostat* datiem ([82]) tās bija par 12 % (nevis par 75 %) lielākas nekā 2017. gadā ([83]). Kā liecina *Eurostat* sniegtā informācija, patērētājiem, kas nav mājsaimniecību patērētāji, piemērotās cenas Savienībā tajā pašā periodā palielinājās par aptuveni 11 % ([84]). Turklāt periodā no 2017. gada līdz 2019. gada pirmajam pusgadam (tādējādi laikā, kas ietver visu izmeklēšanas periodu) dabasgāzes cenas Turcijā, izsakot tās stabilā valūtā, sasniedza zemāko līmeni laikposmā no 2015. līdz 2019. gadam. Ja Komisija izpildītu ražotāja eksportētāja prasību un izmantotu 2015.–2017. gada vidējās dabasgāzes cenas Turcijā kā atsauces vērtību, tas kaitētu ražotājam eksportētājam. Šāda vidējā cena būtu aptuveni 1,70 CNY/$m^3$ un tādējādi aptuveni par 4 % augstāka nekā cena, ko Komisija faktiski izmantoja savā aprēķinā.

(285) Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, jānorāda, ka, lai gan dabasgāzes cenas, izteiktas Turcijas lirās, ietekmē ievērojama šīs valūtas devalvācija, minētais efekts ir novērsts, izmantojot šo cenu pārrēķina metodiku RMB un tikai tad izmantojot tās normālās vērtības noteikšanai. Izsakot USD, EUR vai CNY, šīs cenas un to attīstība laikposmā no 2015. līdz 2019. gadam nekādā ziņā nav neparasta. Tāpēc nav vajadzības izmantot citas valsts atsauces vērtību vai vidējās cenas 2015.–2017. gada periodā.

(286) Attiecībā uz apgalvojumu, ka Turcijas dabasgāzes tirgus ir salīdzinoši neliels un neliberalizēts un ka gāzes cenas attiecas tikai uz gāzes izmantošanu apkurei un elektrības ražošanai, nevis liela mēroga izmantošanu ķīmisko vielu ražošanai, Komisija norāda, ka netika iesniegti nekādi pierādījumi šī apgalvojuma pamatošanai. Turklāt fakts, ka patērētājiem, kas nav mājsaimniecību patērētāji, ir noteikts atsevišķs gāzes tarifs, liecina par pretējo.

(287) Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ minētie apgalvojumi tika noraidīti.

(288) Tas pats izlasē iekļautais ražotājs eksportētājs piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu pauž bažas par elektrības cenām, un šīs bažas ir līdzīgas 280. apsvērumā aprakstītajām par dabasgāzi paustajām bažām. Ražotājs eksportētājs norādīja, ka izmeklēšanas periodā Turcijā dramatiski palielinājās arī elektroenerģijas cenas (atbilstoši novērotajam dabasgāzes cenas pieaugumam). Ražotājs eksportētājs ierosināja izmantot vidējās elektroenerģijas cenas 2015.–2017. gadā, nevis datus par izmeklēšanas periodu.

(289) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Tā vispirms norādīja, ka ražotājs eksportētājs nav iesniedzis nekādus datus, lai to pamatotu. Komisija varēja tikai pieņemt, ka apgalvojuma pamatā ir Turcijas lirās izteiktu elektroenerģijas cenu attīstība, kas, tāpat kā 285. apsvērumā aprakstītajā dabasgāzes gadījumā. Tāpat kā dabasgāzes gadījumā, Komisijas izmantotā metodika, pārrēķinot dabasgāzes atsauces vērtības CNY, neitralizē Turcijas liras svārstību ietekmi.

(290) Komisija iepazinās ar *Eurostat* ([85]) ziņotajām patērētājiem, kas nav mājsaimniecību patērētāji, piemērotajām cenām EUR. Lai gan cenas Turcijā izmeklēšanas periodā bija par aptuveni 12,7 % augstākas nekā 2017. gadā, vidējā cena Savienībā šajā pašā periodā arī palielinājās par 10,7 %. Turklāt vidējā elektrības cena Turcijā izmeklēšanas periodā, izsakot to EUR, bija par aptuveni 1 % zemāka nekā vidējā cena 2015.–2017. gadā, ko ierosina izmantot ražotājs eksportētājs. Tādējādi pēc liras devalvācijas ietekmes neitralizēšanas ir skaidrs, ka pretēji izlasē iekļautā ražotāja eksportētāja apgalvojumam elektroenerģijas cenas Turcijā izmeklēšanas periodā nepiedzīvoja dramatisku pieaugumu.

(291) Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ minētie apgalvojumi tika noraidīti.

([82]) Turpat.

([83]) Pieaugums no 0,017 EUR/kWh (jeb 0,18 EUR/$M^3$) līdz 0,020 EUR/kWh (jeb 0,21 EUR/$M^3$) (pēdējo reizi skatīts 2020. gada 21. jūlijā).

([84]) Pieaugums no 0,025 EUR/kWh (jeb 0,27 EUR/$M^3$) līdz 0,028 EUR/kWh (jeb 0,30 EUR/$M^3$) (pēdējo reizi skatīts 2020. gada 21. jūlijā).

([85]) *Electricity prices for non-household consumers - bi-annual data (from 2007 onwards)* (Patērētājiem, kas nav mājsaimniecību patērētāji, piemērotās elektroenerģijas cenas – pusgada dati (sākot no 2007. gada)); https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (pēdējo reizi skatīts 2020. gada 22. jūlijā).

(292) Trīs importētāji piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka pārlieku lielās gāzes un elektroenerģijas izmaksas Turcijā ir politiska lēmuma rezultāts. Lai uzsvērtu šo argumentu, tie atsaucās uz pierādījumiem, kas bija iekļauti to 2020. gada 16. jūnija iesniegtajā informācijā. Minētajā iesniegtajā informācijā minētie importētāji, pamatojoties uz e-pastu no Turcijas ķīmijas nozares uzņēmuma atbilstības uzraudzības direktora, apgalvoja, ka Turcijas gāzes un elektroenerģijas tirgus nav liberalizēts un ka cenas nosaka valsts sektora iestāde. Šo secinājumu apgalvoti apstiprināja Turcijas gāzes un elektroenerģijas tirgus analīze, bet importētāji neatsaucās uz nevienu konkrētu tās daļu. Tie apgalvoja, ka, pamatojoties uz šo argumentu, Komisijai būtu jāpārskata lēmums par Turciju kā attiecīgo reprezentatīvo valsti vai jāsamazina apgalvotās augstākas gāzes un elektroenerģijas izmaksas par ne mazāk kā 300 %.

(293) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Pat tad, ja Komisija uzskatītu e-pastu no Turcijas ķīmijas nozares uzņēmuma atbilstības uzraudzības direktora par derīgu pierādījumu enerģijas cenu inflācijai Turcijā, Komisija norādīja, ka e-pasts sākas ar teikumu: "Turcijas enerģijas tirgus daudzējādā ziņā ir ļoti liberāls." Jau tas vien ir pretrunā iesniegtajā informācijā sniegtajam e-pasta raksturojumam. Pievēršoties apgalvojumam, ka Turcijas gāzes cenas ir augstākas nekā pasaules tirgos, jānorāda, ka, kā minēts 282. apsvērumā, patērētājiem, kas nav mājsaimniecību patērētāji, piemērotās gāzes cenas Turcijā ir ievērojami zemākas par cenām Savienībā. Visbeidzot, prasība piemērot gāzes un elektroenerģijas cenām negatīvu korekciju 300 % apmērā šķiet balstīta uz Turcijas ķīmijas nozares uzņēmuma atbilstības uzraudzības direktora e-pastā paustu apgalvojumu, ka "naftas un dīzeļdegvielas cenām piemēro 300 % nodokļa likmi". Neatkarīgi no tā, vai šis apgalvojums ir pareizs, tas neattiecas uz gāzes un elektroenerģijas cenām. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(294) Viens ražotājs eksportētājs un viens Savienības ražotājs/lietotājs piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu norādīja, ka elektroenerģijas un dabasgāzes atsauces vērtības ietver PVN. Viņi apgalvoja, ka standarta prakse, aprēķinot normālo vērtību, ir izmantot pārdošanas cenas iekšējā tirgū un izmaksas bez PVN.

(295) Komisija ņēma vērā šo piezīmi un koriģēja elektrības un dabasgāzes atsauces vērtību, atskaitot PVN (18 %). Normālā vērtība un dempinga starpības tika atbilstoši pārrēķinātas attiecībā uz visiem ražotājiem eksportētājiem. Jaunie konstatējumi tika atkārtoti atklāti papildu galīgās informācijas izpaušanas ietvaros.

(296) Trīs ražotāji eksportētāji savās piezīmes par galīgo informācijas izpaušanu apgalvoja, ka, piemērojot atsauces vērtību elektrībai, Komisijai būtu jāizmanto nevis visu cenu diapazonu vidējais rādītājs, bet gan atbilstošs cenu diapazons, kas piemērojams attiecīgā ražotāja eksportētāja elektrības patēriņa līmenim.

(297) Komisija ņēma vērā šo piezīmi un koriģēja elektrības atsauces vērtību, attiecīgā gadījumā piemērojot cenu diapazonus lieliem un vidēji lieliem elektrības patērētājiem. Šā novērtējuma pamatā bija ražotāju eksportētāju veiktie elektrības iepirkumi, nevis to patēriņš, jo daži no tiem paši saražo daļu no patērētās enerģijas. Normālā vērtība un dempinga starpības tika atbilstoši pārrēķinātas attiecībā uz visiem ražotājiem eksportētājiem. Jaunie konstatējumi tika atkārtoti atklāti papildu galīgās informācijas izpaušanas ietvaros.

(298) Sūdzības iesniedzējs piezīmēs par galīgās papildinformācijas izpaušanu apgalvoja, ka dempinga starpības samazinājuma apmērs pēc 295. un 297. apsvērumā iepriekš tekstā aprakstītās korekcijas veikšanas ir nesaskanīgs ar tam pieejamo informāciju par dabasgāzes un elektroenerģijas īpatsvaru *Sinopec* ražošanas izmaksās. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka, lai gan viens *Sinopec* ražošanas uzņēmums var patērēt lielu dabasgāzes daudzumu, otra uzņēmuma gadījumā tas tā nav.

(299) Lietotājs piezīmēs par papildu galīgo informācijas izpaušanu arī apšaubīja aprēķinus, kas veikti pēc 295. un 297. apsvērumā aplūkoto korekciju veikšanas. Tas bija gaidījis, ka, ņemot vērā lielo enerģijas īpatsvaru PVS ražošanas izmaksās, korekciju ietekme būs lielāka. Lietotājs lūdza Komisijai pārbaudīt veiktos aprēķinus.

(300) Komisija nepiekrita šiem apgalvojumiem. Komisija norādīja, ka, lai gan šo apgalvojumu pamatā ir tikai pieņēmumi, *Sinopec* normālās vērtības aprēķins, ko Komisija veica pēc korekciju izdarīšanas, ir balstīts uz precīziem ražotāja eksportētāja iesniegtiem un Komisijas pārbaudītiem patēriņa līmeņiem. Attiecībā uz *Sinopec Ningxia*, uzņēmumu, kas PVS ražošanā, kā apgalvots, neizmantoja ievērojamu dabasgāzes apjomu, kā paskaidrots 329. apsvērumā,

ņemot vērā, ka saskaņā ar pamatregulas 18. pantu tika izmantoti pieejamie fakti, attiecībā uz katru *Sinopec Ningxia* paziņoto PKN Komisija izmantoja citu ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, augstāko salikto normālo vērtību. Lai gan PVN atskaitīšana no dabasgāzes un elektroenerģijas cenām šīs vērtības būtiski neietekmēja, atsevišķu uzņēmumu vispārējā ietekme uz grupas dempinga starpību atšķiras atkarībā no šo uzņēmumu pārdošanas apjoma īpatsvara grupas kopējā eksportam uz Savienību pārdotajā apjomā. Visbeidzot, Komisija norādīja, ka, lai gan korekcija bija saistīta ar dabasgāzi un elektroenerģiju, tai bija domino efekts, piemēram, uz ražošanas pieskaitāmajām izmaksām, ko aprēķina kā procentuālo daļu no neizkropļotām izgatavošanas izmaksām. Ja pēc PVN atskaitīšanas no dabasgāzes un elektroenerģijas cenām šīs izmaksas samazinās, sarūk arī ražošanas pieskaitāmās izmaksas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(5) **Palīgmateriāli/nelieli daudzumi**

(301) Tā kā izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, ražošanas faktoru skaits bija liels, dažas no izejvielām, kuru īpatsvars ražotāja eksportētāja kopējās ražošanas izmaksās un PKN līmenī bija nebūtisks, tika iekļautas palīgmateriālu kategorijā.

(302) Komisija aprēķināja palīgmateriālu procentuālo daļu no kopējām izejvielu izmaksām un piemēroja šo procentuālo daļu pārrēķinātajām izejvielu izmaksām, izmantojot noteiktās neizkropļotās cenas.

(303) Viens izlasē iekļauts ražotājs eksportētājs piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu norādīja, ka daudzi ražošanas faktori, kurus Komisija uzskatīja par nebūtiskiem, tika uzskatīti par palīgmateriāliem, tāpēc attiecībā uz šiem ražošanas faktoriem netika noteiktas atsevišķas atsauces vērtības. Lai gan ražotājs eksportētājs būtībā neapstrīdēja šo pieeju, tas apšaubīja tās īstenošanu. Pirmkārt, ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka ražotājiem bija jāziņo nesamērīgi detalizēta informācija, kas galu galā netika izmantota normālās vērtības aprēķināšanai. Otrkārt, ražotājs eksportētājs norādīja, ka Komisija noteica vērtības attiecībā uz palīgmateriāliem, piemērojot šo palīgmateriālu daļu tā kopējās tiešajās izejvielu izmaksās neizkropļotām šo izmaksu vērtībām, pamatojoties uz atsauces vērtībām. Ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka šādā veidā Komisija faktiski aplūkoja palīgmateriālus kā kropļotus, lai gan kropļojums nav konstatēts. Ražotājs eksportētājs apgalvoja arī, ka Komisija nevarēja pieņemt, ka palīgmateriāli ir izkropļoti par tādu pašu procentuālo daļu kā tiešās izejvielas. Ražotājs eksportētājs pauda līdzīgu iebildumu par Komisijas pieeju ražošanas pieskaitāmajām izmaksām. Ņemot vērā šos aspektus, ražotājs eksportētājs pieprasīja, lai Komisija palīgmateriāliem un ražošanas pieskaitāmajām izmaksām noteiktu maksimālo apjomu atbilstoši ražotāja eksportētāja ziņotajām vērtībām gan attiecībā uz palīgmateriāliem, gan ražošanas pieskaitāmajām izmaksām.

(304) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Komisija norādīja, ka, lai noteiktu un pārbaudītu, vai ražošanas faktora vērtība ir neliela, ir vajadzīgs ražojumu veidu sīks iedalījums attiecībā uz visiem faktoriem. Tāpēc pieprasītais informācijas līmenis bija atbilstošs, lai noteiktu un pārbaudītu visus datus, tostarp palīgmateriālu daļu tiešajās izejvielu izmaksās, kas tika izmantotas normālās vērtības noteikšanā. Saistībā ar apgalvojumu, ka palīgmateriāli nebija izkropļoti un ka tiem būtu jānosaka maksimālais apjoms atbilstoši ražotāja eksportētāja ziņotajām vērtībām, Komisija norādīja, ka 3.1.1. iedaļā iepriekš tekstā tika konstatēti nozīmīgi kropļojumi. Šādā gadījumā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu drīkst izmantot iekšzemes izmaksas, tomēr tikai tādā mērā, ciktāl, pamatojoties uz precīziem un atbilstīgiem pierādījumiem, ir nešaubīgi noteikts, ka tās nav izkropļotas. Ražotāji eksportētāji šādus pierādījumus par palīgmateriāliem un ražošanas pieskaitāmajām izmaksām neiesniedza, un arī Komisija tos neatrada. Attiecībā uz pieņēmumu, ka palīgmateriāli tika izkropļoti par tādu pašu procentuālo daļu kā tiešās izejvielas, Komisija vispirms atgādināja, ka izlasē iekļautais ražotājs eksportētājs neapstrīdēja principu, ka maznozīmīgi ražošanas faktori tiek uzskatīti par palīgmateriāliem. Lai gan Komisija tiem piemēroja citu tiešo izejvielu vidējo izkropļojuma faktoru, ražotājs eksportētājs nesniedza pierādījumus, ka šāds pieņēmums būtu nepareizs. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(6) **Ražošanas pieskaitāmās izmaksas, PVA un peļņa**

(305) Ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, ražošanas pieskaitāmās izmaksas tika izteiktas kā daļa no ražotāju eksportētāju faktiskajām izgatavošanas izmaksām. Šo procentuālo lielumu piemēroja neizkropļotām izgatavošanas izmaksām.

(306) Attiecībā uz PVA un peļņu Komisija izmantoja Turcijas uzņēmuma *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* ķīmisko operāciju daļas datus par 2018. gadu, kā norādīts 2020. gada 30. marta paziņojumā un 218. apsvērumā.

(307) Kā paskaidrots 205. apsvērumā, Komisija secināja, ka *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* finanšu izmaksas 2018. gadā bija neparasti lielas un ka tās ir attiecīgi jākoriģē. Tāpēc, aprēķinot PVA, Komisija neņēma vērā 2018. gada finanšu izdevumus un aizstāja tos ar uzņēmuma vidējiem finanšu izdevumiem 2017., 2016. un 2015. gadā. Korekcijas rezultātā palielinājās PVA procentuālais lielums, bet samazinājās peļņas procentuālais lielums. Tādējādi netipisko 2018. gada finanšu izdevumu ietekme izpaudās tikai kā pārbīde starp PVA un peļņu, neietekmējot PVA un peļņu kopumā. Tāpēc kopumā tas neietekmēja PVA un peļņas kopējo līmeni.

(308) Kā sīkāk paskaidrots 303. apsvērumā, viens ražotājs eksportētājs piezīmēs par galīgo informācijas izpaušanu apgalvoja, ka ražošanas pieskaitāmās izmaksas un palīgmateriāli nebūtu jāuzskata par kropļotiem un ka tiem būtu jānosaka maksimālais apjoms atbilstoši ražotāja eksportētāja paziņotajām vērtībām. Šis apgalvojums tika izskatīts un noraidīts 304. apsvērumā.

(309) Viens izlasē iekļauts ražotājs eksportētājs piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka tā netiešās darbaspēka izmaksas normālās vērtības noteikšanas nolūkā tika iekļautas ražošanas pieskaitāmajās izmaksās, nevis uzskaitītas kā ražošanas faktors, jo īpaši ņemot vērā apstākli, ka Komisija ir noteikusi precīzu netiešo darbaspēka izmaksu atsauces vērtību. Izlasē iekļautais ražotājs eksportētājs piebilda, ka darbaspēka izmaksu atsauces vērtības izmantošana attiecībā uz netiešajām darbaspēka izmaksām nodrošinātu precīzākas neizkropļotās izmaksas nekā to iekļaušana ražošanas pieskaitāmajās izmaksās.

(310) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Komisija norādīja, ka ražotājs eksportētājs ražošanas izmaksās pats bija iekļāvuši netiešās darbaspēka izmaksas ražošanas pieskaitāmajās izmaksās un tajā pašā laikā norādījis netiešās darbaspēka izmaksas kā atsevišķu ražošanas faktoru. Lai novērstu divkāršu uzskaiti, Komisija dzēsa netiešās darbaspēka izmaksas kā ražošanas faktoru un atstāja tās kā daļu no ražošanas pieskaitāmajām izmaksām. Ņemot vērā netiešo darbaspēka izmaksu kā ražošanas pieskaitāmo izmaksu raksturu, ražojuma ražošanā iesaistītā darbaspēka būtiskās atalgojuma un kvalifikācijas atšķirības, kā arī vajadzību novērst divkāršu uzskaiti un nodrošināt konsekvenci, Komisija neatrada iemeslu mainīt ražotāja eksportētāja sākotnējo pieeju un saglabāja netiešās darbaspēka izmaksas kā ražošanas pieskaitāmās izmaksas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(311) Divi izlasē iekļauti ražotāji eksportētāji piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka Komisijai vajadzēja izmantot vairāk nekā viena ražotāja PVA izmaksu un peļņas datus. Ražotāji eksportētāji pamatoja šos apgalvojumus ar apelācijas institūcijas konstatējumiem lietā *EU–Bed Linen* (DS141).

(312) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Komisija norādīja, ka pamatregulas 2. panta 6.a punktā nav aizliegts izmantot viena ražotāja PVA datus. Jautājums par šā noteikuma saderību ar PTO noteikumiem ir aplūkots 98. apsvērumā. Turklāt, kā paskaidrots 3.1.2.3. iedaļā, Komisija reprezentatīvajā valstī atrada tikai vienu uzņēmumu, kura dati bija viegli pieejami. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(313) Trīs izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu iebilda pret faktu, ka Komisija no eksporta cenas atskaitīja noteiktas kravas pārvadājumu izmaksas, lai gan šīs izmaksas (kopā ar pārkraušanas izdevumiem utt., un finanšu izdevumiem kā maksājumi par bankas pakalpojumiem) netika atskaitītas no reprezentatīvās valsts ražotāja PVA izmaksām.

(314) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Komisija norādīja, ka nekas neliecina par to, ka šādas izmaksas bija iekļautas paziņotajās reprezentatīvās valsts ražotāja PVA izmaksās. Turklāt izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji neiesniedza nekādus pierādījumus, kas liecinātu par pretējo. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(315) Viens izlasē iekļauts ražotājs eksportētājs piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu piekrita, ka reprezentatīvās valsts ražotāja finanšu izmaksas bija neparasti lielas un tāpēc bija atbilstoši jākoriģē šī uzņēmuma PVA izmaksas. Tomēr izlasē iekļautais ražotājs eksportētājs nepiekrita šā uzņēmuma peļņas korekcijai šo pašu netipisko izdevumu dēļ. Ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka peļņas korekcija atceļ PVA izmaksu korekciju, jo PVA izmaksu un peļņas kopējais līmenis palika nemainīgs.

(316) Komisija nepiekrita šim novērtējumam, norādot, ka netipiskajiem finanšu izdevumiem bija ietekme gan uz PVA, gan peļņu. Koriģēt vienu rādītāju, bet nekoriģēt otru būtu bezjēdzīgi. Komisija uzskatīja, ka peļņas korekcija neatceļ, bet papildina PVA izmaksu korekciju. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

3.1.4.2. Pamatregulas 18. panta piemērošana *Wan Wei*, *Mengwei* un *Shuangxin*

(317) Iepazīstoties ar *Wan Wei*, *Mengwei* un *Shuangxin* atbildēm uz antidempinga anketas jautājumiem, Komisija konstatēja, ka ar ražošanas izmaksām un tādējādi ar normālās vērtības aprēķināšanu saistītajās atbilžu daļās pašražoto izejresursu (pašražota tvaika, elektroenerģijas un tamlīdzīgu izejresursu) ražošanas faktori nebija pienācīgi attiecināti uz izmeklējamo ražojumu. Tas bija pretrunā norādījumiem, kurus Komisija bija sniegusi antidempinga anketā. Turpmākā sarakstē, tostarp vēstulēs par nepilnībām un pirmspārbaudes vēstulēs, Komisija atkārtoti prasīja, lai *Wan Wei*, *Mengwei* un *Shuangxin* papildina savas atbildes saskaņā ar antidempinga anketā sniegtajām norādēm.

(318) Iepriekš minētie trīs uzņēmumi savās atbildēs apgalvoja, ka anketas papildināšanu atbilstoši Komisijas prasībai uzskata par neiespējamu. Konkrētāk, šie uzņēmumi apgalvoja, ka nav objektīva vai pareiza pamatojuma nošķirt katra pašražota materiāla/enerģijas veida patēriņu un ka nebija iespējams sniegt informāciju par patēriņu un materiālu iegādi saistībā ar katru pašražotu materiālu/enerģijas veidu atsevišķi. Vēlāk pārskatītās atbilžu versijas šajā ziņā joprojām bija nepilnīgas.

(319) Komisija nepiekrita šādam viedoklim. Tā paskaidroja, ka, tā kā šie uzņēmumi jau bija ziņojuši par pašražoto ražošanas faktoru ražošanā izmantotajiem izejresursiem, tos var vienlīdz pamatoti attiecināt uz izmeklējamo ražojumu.

(320) Komisija informēja *Wan Wei* ([86]), *Mengwei* ([87]) un *Shuangxin* ([88]), ka šo ražotāju eksportētāju sniegtās informācijas trūkumu dēļ, kā aprakstīts iepriekš tekstā, Komisija tiktāl, ciktāl tas attiecas uz pašsaražotiem izejresursiem, kas tiek izmantoti izmeklējamā ražojuma ražošanā, izlēma pamatot savus konstatējumus ar pieejamiem faktiem saskaņā ar pamatregulas 18. panta 1. punktu.

(321) Ražotāji eksportētāji savās atbildēs uz šīm 18. pantā minētajām vēstulēm atkārtoti paskaidroja, kāpēc uzskata prasīto datu sniegšanu par neiespējamu.

(322) Komisija noteica neizkropļotas pašražoto izejresursu cenas un piemēroja šīs cenas, aprēķinot normālo vērtību, kā paskaidrots 274. un 275. apsvērumā.

(323) *Mengwei* telpu pārbaudes apmeklējuma laikā 2019. gada novembrī uzņēmums veica vairākus labojumus savās atbildēs uz anketas jautājumiem, tostarp ar ražošanas izmaksām saistītajā daļā.

(324) Pēdējās pārbaudes apmeklējuma dienas noslēgumā uzņēmums iesniedza vēl vienu atbilžu versiju, tādējādi padarot par nederīgu daļu no iepriekš pārbaudes laikā veiktā darba un saistītā sagatavošanās darba. Labotā atbilžu daļa bija saistīta ar ražošanas izmaksām, kas ietekmēja normālās vērtības aprēķinu. Šajā jaunajā versijā salīdzinājumā ar iepriekšējām versijām cita starpā bija ievērojami samazināts darbaspēka stundu skaits. Tāpēc Komisija informēja uzņēmumu, ka šo pēdējā pārbaudes apmeklējuma brīdī iesniegto laboto versiju nebija iespējams pārbaudīt.

(325) Pēc pārbaudes apmeklējumiem Komisija informēja *Mengwei* ([89]), ka pēdējos iesniegtos datus, kurus tā saņēma pašās pārbaudes apmeklējuma beigās, nebija iespējams pārbaudīt un ka Komisija tiktāl, ciktāl tas attiecas uz šiem pēdējiem iesniegtajiem datiem, savus konstatējumus izdarīs, pamatoties uz pieejamajiem faktiem, kā noteikts pamatregulas 18. panta 1. punktā. Pēc šīs 18. panta vēstules nosūtīšanas *Mengwei* neiesniedza nekādas piezīmes.

(326) Komisija pieņēma lēmumu neņemt vērā daļu informācijas, kas tika iesniegta pēdējā pārbaudes apmeklējuma brīdī un kuru nebija iespējams pārbaudīt, un šajā situācijā tā izmantoja informāciju, kas bija iesniegta pirms šīs pēdējās versijas un kuru tā varēja pārbaudīt, un pamatoja savus konstatējumus ar šo informāciju.

([86]) Apmeklējuma ziņojums, pieejams tikai uzņēmumam, nosūtīts 2020. gada 5. martā, un 18. panta vēstule, nosūtīta 2020. gada 26. februārī (t20.001693).

([87]) Apmeklējuma ziņojums, pieejams tikai uzņēmumam, nosūtīts 2020. gada 5. martā, un 18. panta vēstule, nosūtīta 2020. gada 26. februārī (t20.001693).

([88]) Apmeklējuma ziņojums, pieejams tikai uzņēmumam, nosūtīts 2020. gada 5. martā, un 18. panta vēstule, nosūtīta 2020. gada 26. februārī (t20.001692).

([89]) Apmeklējuma ziņojums, pieejams tikai uzņēmumam, nosūtīts 2020. gada 5. martā, un 18. panta vēstule, nosūtīta 2020. gada 16. martā (t20.002421).

3.1.4.3. Pamatregulas 18. panta piemērošana *Sinopec Ningxia*

(327) Komisija no 2019. gada 9. decembra līdz 12. decembrim veica pārbaudes apmeklējumu *Sinopec Ningxia* telpās, un šī apmeklējuma laikā tā konstatēja dažus svarīgus un nopietnus trūkumus ziņotajos datos par ražošanas izmaksām. Šie trūkumi būtiski kavēja ierasto izmeklēšanas procesu attiecībā uz šo anketas atbilžu sadaļu. Konkrētāk, *Sinopec Ningxia* nepareizi attiecināja ražošanas faktoru (t. i., VAM, acetilēna, tvaika) vērtību un patēriņu saistībā ar PVS ražošanas augšupējiem posmiem. Tā rezultātā lielākā daļa PVS ražošanā netieši izmantoto ražošanas faktoru aplēse bija pārāk liela/nepietiekama. No tā izrietēja, ka ražošanas izmaksas attiecībā uz katru PKN nebija ticamas.

(328) Komisija uzskatīja, ka šie svarīgie un nopietnie trūkumi saistībā ar katra ražojuma veida ražošanas izmaksām būtiski kavēja ierasto izmeklēšanas procesu saistībā ar šo anketas sadaļu. Tāpēc Komisija informēja *Sinopec Ningxia* par tās nodomu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz normālās vērtības aprēķinu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu, piemērot pieejamos faktus atbilstīgi pamatregulas 18. panta 1. punktam.

(329) Šajā kontekstā *Sinopec Ningxia* saliktā normālā vērtība tika aprēķināta, izmantojot citu ražotāju eksportētāju sniegto informāciju (proti, katra ražojuma veida ražošanas izmaksas un ražošanas faktoru patēriņu). Konkrētāk, Komisija attiecībā uz katru *Sinopec Ningxia* ziņoto PKN izmantoja citu ražotāju eksportētāju, kuri sadarbojās, augstāko salikto normālo vērtību.

(330) Viens izlasē iekļauts ražotājs eksportētājs un viens Savienības ražotājs/lietotājs piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka Komisija, izmantojot citu ražotāju eksportētāju augstāko salikto normālo vērtību attiecībā uz *Sinopec Ningxia*, piemēro pamatregulas 18. pantu represīvā veidā. Turklāt ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka, izmantojot citu ražotāju eksportētāju datus, uz kuriem arī attiecas pamatregulas 18. pants, Komisija neizmantoja atbilstošākos pieejamos faktus, bet savā ziņā divreiz piemēroja 18. pantu *Sinopec Ningxia*. Ražotājs eksportētājs arī norādīja, ka Komisijai vajadzēja izmantot *Sinopec Chongqing* datus, jo uz šo uzņēmumu neattiecas pamatregulas 18. pants. Ražotājs eksportētājs pauda, ka fakts, ka *Sinopec Chongqing* ražošanas process atšķiras no *Sinopec Ningxia* ražošanas procesa, nepadara *Sinopec Chongqing* datus par nederīgiem, jo ražošanas process neietekmē PVS cenas.

(331) Komisija nepiekrita šiem apgalvojumiem. Komisija vispirms norādīja, ka, kā paskaidrots 317.–322. apsvērumā, pamatregulas 18. panta piemērošana *Wan Wei Group* un *Shuangxin* attiecas tikai uz pašražotajiem ražošanas faktoriem. Kā sīkāk paskaidrots 274. apsvērumā un izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem nodotajās aprēķinu tabulās, lai noteiktu tādu pašražoto ražošanas faktoru vērtības, kas bija nozīmīgi izmaksu daļas ziņā, Komisija izmantoja attiecīgo ražotāju eksportētāju iesniegtos un Komisijas pārbaudītos patēriņa līmeņus. Šos līmeņus piemēroja neizkropļotām vērtībām, tāpat kā jebkura cita ražošanas faktora gadījumā. Kā paskaidrots 275. apsvērumā, pašražotie ražošanas faktori, kuru īpatsvars ražotāja eksportētāja kopējās ražošanas izmaksās un PKN līmenī bija nebūtisks, tāpat kā citi nebūtiski ražošanas faktori, tika iekļauti palīgmateriālu grupā. Tāpēc, ļoti ierobežotā veidā piemērojot *Wan Wei Group* un *Shuangxin* pamatregulas 18. pantu, Komisija tāpat kā jebkura cita ražošanas faktora gadījumā izmantoja tikai šo uzņēmumu iesniegtos un Komisijas pārbaudītos datus kopā ar atsauces vērtībām. Jānorāda arī, ka Komisija tāpēc uzskatīja, ka attiecībā uz *Wan Wei Group* un *Shuangxin* noteiktās normālās vērtības var izmantot kā atbilstošākos pieejamos faktus, nepakļaujot *Sinopec Ningxia* represīvai pieejai.

(332) Saistībā ar *Sinopec Chongqing* datu kā atbilstošāko pieejamo faktu piemērotību Komisija un ražotājs eksportētājs norādīja, ka *Sinopec Chongqing* izmantotais ražošanas process atšķiras no *Sinopec Ningxia* izmantotā ražošanas procesa. Tiktāl, ciktāl tas attiecas uz pamata izejvielām, *Sinopec Ningxia* ražošanas process ir līdzīgāks *Wan Wei Group* un *Shuangxin* izmantotajam ražošanas procesam. Lai gan tas, iespējams, neietekmē PVS cenas, tam ir ievērojama ietekme uz normālās vērtības noteikšanu, kuras pamatā ir ražošanas faktori (tostarp izejvielas), to izlietojuma līmenis un atsauces vērtības. Patiešām, *Sinopec Group* atzina ražošanas procesa ietekmi uz saliktās normālās vērtības līmeni un attiecīgi uz dempinga starpībām. *Sinopec* savā 2020. gada 16. jūnija iesniegumā apgalvoja, ka "vairākās ASV veiktās antidempinga izmeklēšanās fakts, ka *Sinopec Chongqing* ražošanas process un tā ražojumu specifiskās īpašības būtiski atšķiras no citu Ķīnas ražotāju ražošanas procesa un ražojumu specifiskajām īpašībām, ir radījis situāciju, ka *Sinopec Chongqing* nav nekādas dempinga starpības vai tā ir ļoti neliela". Tā kā *Sinopec Chongqing* ražošanas process arī būtiski atšķiras no *Sinopec Ningxia* izmantotā ražošanas procesa, *Sinopec Chongqing* datus nevar uzskatīt par atbilstošākajiem pieejamajiem datiem normālās vērtības noteikšanai attiecībā uz *Sinopec Ningxia*.

(333) Visbeidzot, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz lielāko normālo vērtību attiecībā uz katru ražojuma veidu, Komisija šo pieeju neuzskata par reprezīvu. Tā kā Komisija nevarēja pārbaudīt un tādējādi arī izmantot *Sinopec Ningxia* iesniegtos datus tā normālās vērtības noteikšanai, nav pierādījumu, kas liecinātu, ka *Sinopec Ningxia* normālā vērtība attiecībā uz katru ražojumu veidu būtu mazāka par citu ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās un izmanto līdzīgas izejvielas, lielāko normālo vērtību attiecībā uz katru ražojumu veidu.

(334) Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ minētie apgalvojumi tika noraidīti.

3.1.4.4. Normālās vērtības aprēķins

(335) Salikto normālo vērtību Komisija noteica turpmāk izklāstītajos posmos.

(336) Pirmkārt, Komisija noteica neizkropļotas PVS izgatavošanas izmaksas. Komisija piemēroja vienības izmaksas, kas bija neizkropļotas, ražotāja eksportētāja, kas sadarbojās, atsevišķu ražošanas faktoru faktiskajam patēriņam.

(337) Otrkārt, lai iegūtu izgatavošanas izmaksas, kas ir neizkropļotas, Komisija palielināja izgatavošanas izmaksas, kas ir neizkropļotas, pieskaitot tām ražošanas pieskaitāmās izmaksas, kas tika noteiktas, kā aprakstīts 305. apsvērumā.

(338) Visbeidzot, Komisija ražošanas izmaksām, kas aprakstītas 337. apsvērumā, piemēroja *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* PVA un peļņu, kā paskaidrots 205. un 218. apsvērumā.

(339) PVA, izteiktas procentos no pārdoto preču izmaksām ("PPI") un piemērotas neizkropļotām ražošanas izmaksām, sasniedza 17,6 %.

(340) Peļņa, izteikta procentos no PPI un piemērota neizkropļotām ražošanas izmaksām, sasniedza 4,0 %.

(341) Ņemot to visu vērā, Komisija saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu noteica salikto normālo vērtību katram ražojuma veidam *EXW* līmenī.

(342) Pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma trīs izmeklējamā ražojuma tirgotāji apgalvoja, ka, nosakot normālo vērtību, būtu jāņem vērā ražošanas faktoriem, elektroenerģijai, ūdenim un dabasgāzei piemērotās vairumatlaides. Šīs ieinteresētās personas apgalvoja, ka vispārējos indeksos šīs atlaides netiek ņemtas vērā un ka tās ir pieejamas, iepērkot lielus daudzumus. Šīs ieinteresētās personas prasīja piemērot korekciju normālajai vērtībai, pamatojoties uz šīm apgalvotajām ražošanas faktoriem, elektroenerģijai, ūdenim un dabasgāzei piemērotajām vairumatlaidēm. Ieinteresētās personas arī apgalvoja, ka lielākā daļa PVS ražotāju ir lieli uzņēmumi, kuri, iegādājoties izejvielas un enerģiju, gūst labumu no cenas samazinājuma. Tās pašas ieinteresētās personas atkārtoja šo apgalvojumu pēc 2020. gada 30. marta paziņojuma, neiesniedzot nekādus papildu pierādījumus sava apgalvojuma pamatošanai. Vēlāk šīs pašas ieinteresētās personas arī apgalvoja, ka Turcijas gāzes un enerģijas tirgus nav liberalizēts un ka cenas nosaka valsts iestādes.

(343) Jāatgādina, ka 279. apsvērumā minētie informācijas avoti par elektroenerģiju un dabasgāzi ietver datus par rūpnieciskajiem lietotājiem. Jānorāda arī, ka ieinteresēto personu norādītās vairumatlaides vai to apmērs bija tikai vispārēji apgalvojumi, tās netika izteiktas kvantitatīvi un nekādā veidā pamatotas. Visbeidzot, šo ieinteresēto personu iesniegtā informācija nesniedza pamatojumu to apgalvojumam, ka gāzes un enerģijas tirgus nav liberalizēts un ka cenas nosaka valsts sektora iestādes. Gluži pretēji – šo ieinteresēto personu iesniegtajos ziņojumos ir aprakstīti liberalizētā Turcijas enerģijas tirgus elementi un attiecīgo regulatīvo iestāžu loma, kas ir vērsta tikai uz tirgus pareizas darbības nodrošināšanu. Tāpēc minētie apgalvojumi tika noraidīti kā nepamatoti.

(344) Pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma tās pašas ieinteresētās personas apgalvoja, ka Ķīnas eksportētājiem, uz kuriem attiecas šī izmeklēšana, nebija "ievērojamu pārdošanas izmaksu" vai finanšu izmaksu saistībā ar PVS ražojumiem un ka, aprēķinot normālo vērtību, Komisijai nebūtu jāiekļauj aprēķinā ne ražotāju eksportētāju pārdošanas izmaksas, ne viņu finanšu izmaksas. Šīs ieinteresētās personas arī vēlāk atkārtoja līdzīgus apgalvojumus par zemākām pārdošanas izmaksām.

(345) Normālās vērtības aprēķina kontekstā paustais apgalvojums bija līdzīgs apgalvojumam, ko tās pašas ieinteresētās personas bija paudušas saistībā ar *Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S.* kā atbilstoša uzņēmuma reprezentatīvajā valstī izvēli un kas tika izklāstīts un aplūkots 216. un 217. apsvērumā iepriekš tekstā. Komisija arī norāda, ka apgalvojums, ka Ķīnas ražotājiem eksportētājiem saistībā ar to PVS ražojumiem nav būtisku pārdošanas izmaksu vai finanšu izmaksu, netika nekādā pienācīgā veidā pamatots un izmeklēšanā tas neguva apstiprinājumu. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(346) Pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma tās pašas trīs ieinteresētās personas arī pauda savu viedokli par piemērotām metodēm ieguldījumu amortizācijas uzskaitei normālās vērtības aprēķina kontekstā. Vēlāk šīs pašas ieinteresētās personas papildināja savu apgalvojumu ar informāciju, ka saistībā ar Ķīnas izcelsmes PVS nav nepieciešamas nekādas pētniecības un izstrādes izmaksas.

(347) Ražošanas pieskaitāmo izmaksu, PVA un peļņas, ieskaitot amortizāciju un pētniecības un izstrādes izmaksas, vispārējā uzskaites metodika ir aprakstīta 305. apsvērumā iepriekš tekstā. Turklāt informācija par detalizētu metodiku attiecībā uz katru ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, šiem uzņēmumiem ir atklāta to attiecīgajos īpašajos informācijas izpaušanas dokumentos. Saskaņā ar iedibināto praksi ikvienam no šiem ražotājiem eksportētājiem vienmēr tiek nodrošināta iespēja sniegt piezīmes par to attiecīgajiem aprēķiniem un metodiku. Tādējādi šis izmeklējamā ražojuma tirgotāju apgalvojums tika uzskatīts par neatbilstošu faktiem, un tāpēc tas tika noraidīts.

(348) ĶV piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka Komisija, lai noteiktu normālo vērtību Ķīnas uzņēmumiem, ir pieņēmusi Turcijas ražotāju PVB izmaksu datus, neveicot pienācīgas korekcijas. Saskaņā ar ĶV sniegto informāciju saliktā normālā vērtība būtiski atšķiras no faktiskās izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju ražošanas situācijas, padarot bezjēdzīgas PVO noteikumos izvirzītās prasības par cenu salīdzināmību.

(349) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Komisija norādīja, ka tā normālās vērtības noteikšanai neizmantoja Turcijas ražotāja PVB izmaksu datus, tostarp tā importēto izejvielu cenas. Tā izmantoja reprezentatīvās valsts ražotāja PVA izmaksas un peļņas procentu. Tomēr izmaksu struktūras (tostarp izejvielu izlietojuma līmeņu) pamatā bija ražotāju eksportētāju iesniegti un Komisijas pārbaudīti dati, kuriem piemēroja neizkropļotas atsauces vērtības. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

### 3.2. **Eksporta cena**

(350) Izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji eksportu uz Savienību veica tieši neatkarīgiem klientiem vai arī ar saistītu uzņēmumu starpniecību, rīkojoties kā importētāji.

(351) Ja ražotāji eksportētāji attiecīgo ražojumu eksportēja tieši neatkarīgiem klientiem Savienībā, eksporta cena, kā noteikts pamatregulas 2. panta 8. punktā, bija faktiski samaksātā vai maksājamā cena par attiecīgo ražojumu, kuru pārdod eksportam uz Savienību.

(352) Ja ražotāji eksportētāji attiecīgo ražojumu eksportēja uz Savienību ar tāda saistīta uzņēmuma starpniecību, kas darbojās kā importētājs, eksporta cenu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu noteica, pamatojoties uz cenu, par kādu importēto ražojumu pirmo reizi pārdeva tālāk neatkarīgiem klientiem Savienībā. Šajā gadījumā tika veiktas cenas korekcijas attiecībā uz visām izmaksām, kas bija radušās laikā starp importu un tālākpārdošanu, tostarp PVA izmaksām, kuras bija faktiski radušās saistītajam importētājam, kā arī peļņai (6,89 %), kas bija gūta no nesaistītajiem importētājiem, kas sadarbojās.

(353) Viens no ražotājiem eksportētājiem pārdeva noteiktus PVS daudzumus nesaistītiem iekšzemes tirgotājiem, zinot, ka šos pārdotos apjomus bija paredzēts realizēt Savienības tirgū. Šie pārdotie apjomi arī tika ņemti vērā, nosakot eksporta cenu.

(354) Viens ražotājs eksportētājs piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu uzstāja, ka, aprēķinot kredīta izmaksas, Komisijai būtu jāizmanto procentu likmes USD, nevis RMB, jo rēķinos par eksporta darījumiem izmantotā valūta ir USD.

(355) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Tā norādīja, ka, lai gan rēķinos par eksporta darījumiem izmantotā valūta ir USD, maksājumi tiek konvertēti un veikti RMB. Turklāt ražotājs eksportētājs nepierādīja, ka tam ir aizdevumi USD, tāpēc pareizā kredīta izmaksām piemērotā procentu likme ir RMB likme. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

### 3.3. **Salīdzinājums**

(356) Komisija salīdzināja normālo vērtību un eksporta cenu ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, *EXW* līmenī.

(357) Ja tas bija nepieciešams taisnīgai salīdzināšanai, Komisija saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu koriģēja eksporta cenu, lai ņemtu vērā atšķirības, kas ietekmē cenas un to salīdzināmību. Korekcijas, pamatojoties uz tā uzņēmuma faktiskajiem skaitliskajiem rādītājiem, kurš sadarbojās, tika veiktas attiecībā uz kravas apstrādes maksu, vedmaksu, kredīta izmaksām, banku maksām, komisijas maksām un netiešajiem nodokļiem.

(358) Attiecībā uz divām izlasē iekļauto uzņēmumu grupām saskaņā ar 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu tika veikta korekcija arī ar saistīto tirdzniecības uzņēmumu starpniecību veiktajai tirdzniecībai. Abas grupas ar sava saistītā tirgotāja/tirgotāja ražotāja starpniecību pārdeva PVS klientiem Savienībā. Tika konstatēts, ka saistītā tirgotāja/tirgotāja ražotāja funkcijas bija līdzīgas tām, ko pilda aģents. Šie saistītie uzņēmumi meklēja klientus un nodibināja ar tiem kontaktus. Tādējādi tie bija atbildīgi par pārdošanas procesu. Korekcija ietvēra attiecīgo saistīto uzņēmumu PVA izmaksas un peļņu (6,89 %), kas bija gūta no nesaistītajiem importētājiem, kas sadarbojās.

(359) Pēc 2019. gada 20. decembra paziņojuma trīs izmeklējamā ražojuma tirgotāji uzstāja, ka "Komisijai, salīdzinot eksporta cenu un normālo vērtību, būtu jāņem vērā pamatregulas 2. panta 10. punktā minētie elementi, piemēram, fizikālās īpašības, atlaides un rabati, kā arī daudzumi, tirdzniecības līmenis, kredīts, pēcpārdošanas izmaksas, komisijas maksas un "citi faktori" (jo īpaši attiecībā uz izmaksām, lai apstiprinātu augstāka līmeņa ražojumu)". Šīs ieinteresētās personas arī vēlāk atkārtoja līdzīgus apgalvojumus par kredīta izmaksām un pēcpārdošanas tehnisko atbalstu.

(360) Kā paskaidrots 357. apsvērumā iepriekš tekstā, ja tas bija nepieciešams taisnīgam salīdzinājumam, Komisija saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu koriģēja eksporta cenu, lai ņemtu vērā atšķirības, kas ietekmē cenas un to salīdzināmību. Tāpēc minētie apgalvojumi tiek noraidīti kā nepamatoti.

(361) Viens lietotājs piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka Komisijai nebūtu jāsalīdzina uz *GTA* vērtībām balstītās vērtības un reprezentatīvo valstu ražotāja PVA izmaksas un peļņa ar eksporta cenu, kuras pamatā ir Ķīnas ražotāju eksportētāju izejvielu cenas, PVA izmaksas un peļņas procents ĶTR. Lietotājs pauda viedokli, ka gan eksporta cenas, gan normālās vērtības pamatā jābūt vienām un tām pašām izejvielu un PVA izmaksām.

(362) Komisija nepiekrita šim dempinga aprēķina raksturojumam. Kā paskaidrots 3.1.4.4. iedaļā, Komisija noteica normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu. Kā paskaidrots 3.2. iedaļā, pretēji lietotāja apgalvojumam Komisija noteica eksporta cenu, pamatojoties uz faktiskajām cenām, ko maksāja ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, nevis izmaksām. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(363) Divi izlasē iekļauti ražotāji eksportētāji piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka Komisija, koriģējot ar saistīto tirgotāju starpniecību veikto pārdevumu eksporta cenu saistībā ar komisijas maksām atbilstīgi pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, ir rīkojusies nepareizi. Tie arī norādīja, ka Komisija nav sniegusi nekādus pierādījumus, kas pamato vajadzību veikt šādu korekciju. Abi ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka to attiecīgajās grupās ietilpstošie ražošanas un pārdošanas uzņēmumi veido vienu ekonomisko vienību.

(364) Komisija nepiekrita šiem apgalvojumiem. Komisija uzskatīja, ka ne viena, ne otra grupa neveido vienu ekonomisko vienību, pamatojoties uz iemesliem, kurus tā abām ražotāju eksportētāju grupām izklāstīja galīgās papildinformācijas izpaušanas dokumentā. Minētajos dokumentos paskaidroto argumentu detaļas ietver konfidenciālu komercinformāciju, un tās nevar sīki izklāstīt šajā dokumentā. Komisija savā novērtējumā īpaši izvērtēja: i) vai starp attiecīgajiem uzņēmumiem patiešām pastāv funkciju sadalījums, proti, viens uzņēmums veic tikai pārdošanu, bet otrs uzņēmums – tikai ražo; ii) vai šo pārdošanas uzņēmumu galvenā funkcija ir pārdot uzņēmuma ražojumu vai veicināt tā pārdošanu. Komisija arī analizēja uzņēmumu atrašanās vietu un sīki izskatīja to pārdošanas, vispārējos un administratīvos izdevumus. Pamatojoties uz šo novērtējumu, minētie apgalvojumi tika noraidīti.

(365) Piezīmēs par galīgās papildinformācijas izpaušanu Sinopec iebilda Komisijas secinājumam, ka korekcija atbilstīgi pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam ir pamatota. Ražotājs eksportētājs vispirms norādīja, ka *Sinopec Chongqing* tiešā pārdošana uz ASV ir ierobežota un "neparasta". *Sinopec Group* arī norādīja, ka *Sinopec Ningxia* neveic tiešo eksporta pārdošanu. *Sinopec Group* apgalvoja, ka korekcija var būt pamatota tikai tad, ja šāda tiešā eksporta pārdošana ir (ļoti) liela. *Sinopec Group* arī pauda viedokli, ka fakts, ka ražošanas uzņēmumu tiešās pārdošanas darījumu apjoms iekšējā tirgū ir liels, nav saistīts ar vienas ekonomiskās vienības esamības noteikšanu. *Sinopec Group* arī uzstāja, ka *Sinopec Chongqing* un *Sinopec Ningxia* pārdošanas izdevumi ir saistīti tikai ar pārdošanas darījumiem iekšējā tirgū un *Sinopec Chongqing* gadījumā ar eksporta darījumiem ar ASV un tādējādi tie ir nebūtiski. *Sinopec Group* norādīja, ka fakts, ka *Sinopec Central China* iegādājas PVS no nesaistītiem ražotājiem, nenozīmē, ka tas nevar veidot vienu ekonomisku vienību ar ražošanas uzņēmumiem. Turklāt *Sinopec Group* pauda uzskatu, ka šie iepirkumi ir ļoti nelieli un ka korekciju var veikt tikai tad, ja pirkumi no nesaistītām personām ir lieli. Visbeidzot, *Sinopec* apgalvoja, ka attālums starp ražošanas uzņēmumiem un tirgotāju nav svarīgs.

(366) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Komisija norādīja, ka *Sinopec* piezīmēs par galīgās papildinformācijas izpaušanu neapstrīdēja faktus, uz kuriem Komisija balstīja savu novērtējumu, un neiesniedza papildu faktus. Saistībā ar faktu, ka *Sinopec Central China*, *Sinopec Chongqing* un *Sinopec Ningxia* ir pakļauts *Sinopec Group* kontrolei, Komisija atgādināja, ka kopīga kontrole ir priekšnoteikums vienas ekonomiskas vienības esamībai un rada vajadzību veikt analīzi par to, vai visi attiecīgie fakti par saistīto tirgotāju apliecina vienas ekonomiskas vienības esamību. Mērķis ir noteikt, vai saistītā tirgotāja veiktās funkcijas ir līdzīgas iekšējā pārdošanas departamenta funkcijām. Šī analīze jāveic, pamatojoties uz katrā gadījumā konstatētajiem faktiem, tāpēc jebkādi salīdzinājumi ar citām izmeklēšanām, kuru ietvaros tika (vai netika) nolemts veikt korekciju atbilstīgi pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam, ne vienmēr ir atbilstoši.

(367) Ņemot vērā neapstrīdētus lietas faktus un izvērtējusi pēc *Sinopec Group* atbildē uz galīgās papildinformācijas izpaušanu izklāstītos argumentus, Komisija nolēma, ka šajā gadījumā nepastāv viena saimnieciskā vienība.

(368) Komisija vispirms atgādināja, ka *Sinopec Chongqing* ir ievērojami tiešās pārdošanas apjomi uz trešām valstīm. Lai gan šī rādītāja procentuālais īpatsvars kopējā eksporta pārdevumu apjomā varēja būt bijis mazāks nekā citās lietās konstatētais īpatsvars, Komisija to tik un tā uzskatīja par ievērojamu. *Sinopec Group* apgalvoja, ka *Sinopec Chongqing* eksporta pārdošana uz trešām valstīm ir "neparasta", jo šis eksports tiek veikts uz ASV, lai gūtu labumu no nulles nodokļa likmes atbilstīgi attiecīgajiem ASV antidempinga tiesību aktiem. Lai gan Komisija nevarēja pārbaudīt šā apgalvojuma patiesību, tā norādīja, ka tas nemainītu faktu, ka *Sinopec Chongqing* veic reālu pārdošanu eksportam uz trešo valstu tirgiem, kuru par tādu atzīst attiecīgās importētājvalsts iestādes. Turklāt *Sinopec* atzina, ka minētā pārdošana radīja daļu no *Sinopec Chongqing* pārdošanas izmaksām.

(369) Komisija nepiekrita, ka apstāklis, ka ražotājs veic tiešo pārdošanu iekšzemes tirgū, ir nebūtisks. Kā noteikusi Tiesa ([90]), vienas ekonomiskā vienība pastāv tad, ja ražotājs izplatītājam uzņēmuma uztic uzdevumus, kurus parasti veic iekšējais pārdošanas departaments. Pārdošana vietējā tirgū, kā arī 368. apsvērumā aplūkotā pārdošana eksportam parasti ietilpst iekšējā pārdošanas departamenta kompetencē. Šajā sakarā Komisija norādīja, ka *Sinopec* neapstrīdēja pārdošanas izdevumus saistībā ar pārdošanu iekšējā tirgū (un daļēji pārdošanu eksportam) un pauda viedokli, ka "ir tikai normāli, ka šiem uzņēmumiem radās pārdošanas izdevumi".

(370) Komisija norādīja, ka *Sinopec* neapstrīdēja arī to, ka *Sinopec Central China* pārdod un eksportē ne tikai grupas ražoto PVS, bet arī citu nesaistītu uzņēmumu ražoto PVS. Fakts, ka tas šo trešās personas PVS neeksportē, bet pārdot iekšzemes tirgū, neatceļ secinājumu, ka tādējādi tas darbojas vairāk kā tirgotājs, nevis iekšējais pārdošanas departaments.

(371) Visbeidzot, saistībā ar *Sinopec Central China* veiktajiem pirkumiem no nesaistītiem PVS ražotājiem jānorāda, ka Komisija nepiekrita argumentam, ka korekciju var veikt tikai tad, ja pirkumi no nesaistītām personām ir lieli. Fakts, ka tā tika noteikts lietā *Musim Mas* ([91]), nenozīmē, ka šajā lietā konstatēto pirkumu īpatsvars ir slieksnis, kuru nesasniedzot uzņēmumi veido vienu ekonomisku vienību un kuru pārsniedzot viena ekonomiskā vienība nevar pastāvēt. Neviens no iepriekš aplūkotajiem elementiem pats par sevi nav izšķirošs. Tie katras atsevišķās lietas kontekstā ir jāaplūko kopumā.

(372) Noslēgumā Komisija atgādināja, ka atbilstīgi pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam veiktās analīzes mērķis ir noteikt saistītā tirdzniecības uzņēmuma statusu, ņemot vērā visus attiecīgos faktus. Lai secinātu, ka konkrēts uzņēmums grupā darbojas kā aģents, kurš strādā, pamatojoties uz komisijas maksu, netiek prasīts, lai visi fakti tiktu konstatēti attiecībā uz visiem grupā ietilpstošajiem uzņēmumiem. Tāpēc arguments, ka *Sinopec Central China* varētu uzskatīt par šādu aģentu saistībā ar vienu grupas uzņēmumu un par cita šajā pašā grupā ietilpstoša uzņēmuma iekšējo pārdošanas departamentu, nav pārliecinošs.

(373) Aplūkojot visu *Sinopec* grupu kopumā un *Sinopec Central China* darbības šīs grupas ietvaros, Komisija apstiprināja, ka *Sinopec Central China* nevar uzskatīt par iekšējo pārdošanas departamentu un ka tas drīzāk ir uzskatāms par tirgotāju pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta nozīmē.

(374) Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

([90]) Skatīt, piemēram, Tiesas 2015. gada 25. jūnija spriedums lietā T-26/12, *Musim Mas*, ECLI:EU:T:2015:437, 43. punkts.
([91]) Turpat.

(375) Piezīmēs par galīgās papildinformācijas izpaušanu *Wan Wei Group* iebilda Komisijas secinājumam, ka attiecībā uz *Mengwei* pārdošanas darījumiem, kas veikti ar *Wan Wei* starpniecību, izdarītā korekcija atbilstīgi pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam ir pamatota. *Wan Wei Group* sūdzējās par to, ka tiesību aktos noteikto obligāto 10 dienu vietā tai tika sniegtas tikai piecas dienas piezīmju iesniegšanai par galīgās papildinformācijas izpaušanu, tādējādi ierobežojot tās aizstāvības tiesības. *Wan Wei* norādīja, ka Komisija pārbaudes apmeklējuma laikā pauda, ka *Mengwei* ir tikai *Wan Wei* rūpnīca vai ražošanas bāze. Ražotājs eksportētājs uzstāja, ka *Wan Wei* kontrolē *Mengwei* un ka tādējādi šie uzņēmumi veido vienu ekonomisko vienību. Ražotājs eksportētājs norādīja, ka Komisija to netieši atzina, attiecinot uz *Wan Wei Group* vienu dempinga starpību.

(376) Ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka *Mengwei* eksporta pārdošanas apjoms ar trešām valstīm salīdzinājumā ar visu tā pārdošanas apjomu nav liels. Ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka korekciju saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu var veikt tikai tad, ja šādu tiešo eksporta pārdošanas apjoms ir (ļoti) liels. Ražotājs eksportētājs arī apgalvoja, ka, izvērtējot, vai *Wan Wei* darbojas kā *Mengwei* pārdošanas departaments, *Mengwei* tiešās pārdošanas darījumi iekšējā tirgū nav būtiski. Tas pauda, ka jebkurā gadījumā fakts, ka ražošanas uzņēmums veic tiešo pārdošanu, neizslēdz vienas ekonomiskās vienības konstatēšanas iespēju. Ražotājs eksportētājs apstiprināja, ka *Wan Wei* iegādājas PVS no nesaistītiem ražotājiem, bet apgalvoja, ka šo pirkumu apjoms salīdzinājumā ar pirkumiem no *Mengwei* bija neliels. Tas apgalvoja, ka fakts, ka tirgotājs iegādājās ražojumus arī no citiem uzņēmumiem, nenozīmē, ka tas nevar veidot vienu ekonomisko vienību ar ražošanas uzņēmumu. Visbeidzot, ražotājs eksportētājs norādīja, ka attālums starp *Wan Wei* un *Mengwei* nav svarīgs.

(377) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Saistībā ar to prasības daļu, kas attiecas uz procedūru, Komisija norādīja, ka pamatregulas 20. panta 5. punktā piezīmju sniegšanai par galīgās papildinformācijas izpaušanu ir skaidri paredzēts laikposms, kas ir īsāks par 10 dienām. Ņemot vērā apstākli, ka saņemtās piezīmes attiecās tikai uz vienu izmeklēšanā veikto konstatējumu aspektu, Komisija uzskatīja, ka piecu dienu termiņš ir pietiekams. Turklāt, ja izlasē iekļautais ražotājs eksportētājs šo termiņu uzskatīja par nepietiekamu, tas varēja pieprasīt pagarinājumu. Cita ieinteresētā persona šādu pagarinājumu pieprasīja, un to Komisija tai piešķīra.

(378) Attiecībā uz prasības būtību Komisija norādīja, ka *Wan Wei* piezīmēs par galīgās papildinformācijas izpaušanu neapstrīdēja faktus, uz kuriem Komisija balstīja savu novērtējumu, un neiesniedza papildu faktus. Saistībā ar faktu, ka *Mengwei* ir pakļauts *Wan Wei* kontrolei, Komisija atgādināja, ka tirdzniecības uzņēmuma kontrole pār ražotāju (vai otrādi) ir priekšnoteikums vienas ekonomiskas vienības esamībai un rada vajadzību veikt analīzi par to, vai visi attiecīgie fakti par saistīto tirgotāju apliecina vienas ekonomiskas vienības esamību. Mērķis ir noteikt, vai saistītā tirgotāja veiktās funkcijas ir līdzīgas iekšējā pārdošanas departamenta funkcijām. Šī analīze jāveic, pamatojoties uz katrā gadījumā konstatētajiem faktiem, tāpēc jebkādi salīdzinājumi ar citām izmeklēšanām, kuru ietvaros tika vai netika nolemts veikt korekciju atbilstīgi pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam, bija bezjēdzīgi.

(379) Ņemot vērā neapstrīdētus lietas faktus, kā arī pēc *Wan Wei* atbildē uz galīgās papildinformācijas izpaušanu izklāstīto argumentu izvērtēšanas Komisija nolēma, ka šajā gadījumā nepastāv vienota saimnieciskā vienība.

(380) Pirmkārt, attiecībā uz apgalvojumu, ka *Wan Wei* un *Mengwei* veido vienu vienību, jo tos aplūko kā grupu un tāpēc tiem ir piešķirta viena dempinga starpība, Komisija norādīja, ka tas nenozīmē, ka šie uzņēmumi veido vienu ekonomisko vienību. Tie ir divi atšķirīgi jēdzieni. Komisija arī norādīja, ka tā nevienā izmeklēšanas posmā nepiekrita, ka *Mengwei* ir tikai *Wan Wei* rūpnīca vai ražošanas bāze. Nodoms piemērot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu ar *Wan Wei* starpniecību veiktajiem *Mengwei* pārdošanas darījumiem apliecina, ka Komisija nepiekrita šim apgalvojumam.

(381) Otrkārt, Komisija piekrita, ka ar trešām valstīm veikto tiešās pārdošanas darījumu īpatsvars *Mengwei* kopējā pārdošanas apjomā (eksporta un iekšējā tirgū) bija salīdzinoši neliels. Tas skaidrojams ar apstākli, ka *Mengwei* tiešās pārdošanas apjoms iekšzemes tirgū bija ievērojams. Tādējādi, ja *Mengwei* tiešo eksporta darījumu apjoms tiktu salīdzināts ar visu tā eksporta darījumu apjomu (respektīvi, neieskaitot pārdošanas darījumus iekšējā tirgū), tā īpatsvars būtu ievērojami lielāks.

(382) Treškārt, Komisija nepiekrita, ka apstāklis, ka ražotājs veic tiešo pārdošanu iekšzemes tirgū, ir nebūtisks. Kā noteikusi Tiesa ([92]), vienas ekonomiskā vienība pastāv tad, ja ražotājs izplatītājam uzņēmuma uztic uzdevumus, kurus parasti veic iekšējais pārdošanas departaments. Tiešās pārdošanas darījumi iekšējā tirgū (kā arī iepriekš aplūkotie eksporta darījumi) parasti ietilpst iekšējā pārdošanas departamenta kompetencē. Šajā sakarā Komisija arī norādīja, ka *Wan Wei Group* neapstrīdēja Komisijas apgalvojumu, kura pamatā ir *Mengwei* pārdošanas izmaksas. Šīs izmaksas skaidri apliecina, ka *Mengwei* ir atsevišķs pārdošanas departaments un ka tā nav tikai *Wan Wei* rūpnīca vai ražošanas bāze. Komisija jebkurā gadījumā atgādināja, ka, kā paskaidrots iepriekš tekstā, *Mengwei* tiešo eksporta darījumu apjoms bija liels, un šis fakts kā tāds ir pietiekams apliecinājums tam, ka šim uzņēmumam ir reāls pārdošanas departaments eksporta darījumu veikšanai.

(383) Komisija norādīja, ka *Wan Wei Group* neapstrīdēja arī to, ka *Wan Wei* nepārdod un pat neeksportē tikai grupas ražoto PVS, bet tirgo arī citu nesaistītu uzņēmumu ražoto PVS. Tas apstiprina arī secinājumu, ka *Wan Wei* rīkojās drīzāk kā tirgotājs, nevis *Mengwei* iekšējais pārdošanas departaments.

(384) Attiecībā uz *Wan Wei* veiktajiem iepirkumiem no nesaistītiem PVS ražotājiem Komisija nepiekrita argumentam, ka korekciju var veikt tikai tad, ja iepirkumi no nesaistītām personām ir lieli. Fakts, ka tas tā bija lietā *Musim Mas* ([93]), nenozīmē, ka šajā lietā konstatēto pirkumu īpatsvars ir slieksnis, kuru nesasniedzot uzņēmumi veido vienu ekonomisku vienību un kuru pārsniedzot viena ekonomiskā vienība nevar pastāvēt. Neviens no iepriekš aplūkotajiem elementiem pats par sevi nav izšķirošs. Tie katras atsevišķās lietas kontekstā ir jāaplūko kopumā.

(385) Aplūkojot visu *Wan Wei Group* kopumā un *Wan Wei* darbības saistībā ar *Mengwei* PVS, Komisija apstiprināja, ka *Wan Wei* nevar uzskatīt par iekšējo pārdošanas departamentu un ka tas drīzāk ir uzskatāms par tirgotāju pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta nozīmē.

(386) Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

(387) Trīs ražotāji eksportētāji un Savienības ražotājs/lietotājs piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu apgalvoja, ka attiecībā uz neatmaksājamo PVN nebūtu jāveic nekādas korekcijas. Konkrētāk, šīs ieinteresētās personas apgalvoja, ka Komisija nav paskaidrojusi, kāpēc šāda korekcija ir vajadzīga, jo īpaši ņemot vērā faktu, ka normālo vērtību nosaka, (daļēji) izmantojot datus no trešās valsts. Šīs ieinteresētās personas arī norādīja, ka Komisija nav paskaidrojusi, kāpēc, neveicot PVN korekciju, pastāvētu atšķirība starp eksporta cenu un salikto normālo vērtību, kas ietekmētu cenu salīdzināmību. Tās uzskata, ka, tā kā normālo cenu veido atsevišķi komponenti, izejresursu PVN netiek atmaksāts un tādējādi nebūtu jāveic korekcijas saistībā ar PVN atmaksu atšķirībām.

(388) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Komisija veica korekciju saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu, lai ņemtu vērā netiešo nodokļu starpību starp eksporta pārdevumiem no ĶTR uz Savienību un normālo vērtību gadījumos, kad tika izslēgti tādi netiešie nodokļi kā PVN. Komisijai nav jāpierāda, ka saliktā normālā vērtība faktiski ietver PVN, ko var pilnībā atmaksāt, veicot pārdošanu iekšzemes tirgū, jo tas nav būtiski. Normālā vērtība, kas tika noteikta, kā izklāstīts 335.–347. apsvērumā un 295. apsvērumā, nebija iekļauts PVN, jo normālās vērtības aprēķinam eksportētājvalstī tiek izmantotas neizkropļotas vērtības reprezentatīvajā valstī, neņemot vērā to PVN režīmu. Faktiskā situācija attiecībā uz PVN režīmu pārdošanai iekšzemes tirgū un eksportam pilnībā aprobežojas ar ĶTR. Izmeklēšanā tika secināts, ka izmeklēšanas periodā ĶTR ražotājiem eksportētājiem eksporta brīdī tika piemērotas PVN saistības 13 % vai 16 % apmērā (13 % likme ir piemērojama no 2019. gada aprīļa līdz jūnijam un 16 % likme ir piemērojama no 2018. gada jūlija līdz 2019. gada martam) un tiek atmaksāti 5 %, 9 % vai 10 % (5 % ir piemērojami no 2018. gada jūlija līdz augustam, 9 % ir piemērojami no 2018. gada septembra līdz oktobrim un 10 % ir piemērojami no 2018. gada novembra līdz 2019. gada jūnijam). Tāpēc saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz starpību netiešajos nodokļos – šajā gadījumā PVN, ko daļēji atmaksā attiecībā uz pārdošanu eksportam, – Komisija pienācīgi koriģēja normālo vērtību. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

([92]) Skatīt, piemēram, Tiesas 2015. gada 25. jūnija spriedums lietā T-26/12, *Musim Mas*, ECLI:EU:T:2015:437, 43. punkts.
([93]) Turpat.

(389) Trīs importētāji piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu atkārtoti uzsvēra, ka Komisijai būtu jākoriģē eksporta cena, lai ņemtu vērā faktu, ka i) Ķīnas ražotāji eksportētāji nekad neizmanto tirdzniecības pārstāvjus vai starpniekus, bet risina tiešas sarunas ar Savienības importētājiem; ii) zemas kvalitātes PVS ražotājiem eksportētajiem neradās pētniecības un izstrādes izdevumi; iii) Ķīnas ražotāji eksportētāji nekad neatļauj maksājumu kavējumus, tādējādi tiem nerodas finanšu izmaksas; iv) Ķīnas ražotāji eksportētāji nekad nesniedz pēcpārdošanas tehnisko atbalstu.

(390) Komisija nepiekrita šim apgalvojumam. Komisija norādīja, ka tās noteiktās eksporta cenas pamatā ir faktiski samaksātās cenas, kuras koriģē, ņemot vērā visus izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju pamatoti pieprasītos atvieglojumus. Tirgotāju uzskaitītie elementi netika pieskaitīti normālajai vērtībai, tādējādi neradās ar salīdzināmību saistītas problēmas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

### 3.4. **Dempinga starpība**

(391) Komisija salīdzināja izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, katra līdzīgā ražojuma veida vidējo svērto normālo vērtību ar attiecīgā ražojuma veida vidējo svērto eksporta cenu, kā noteikts pamatregulas 2. panta 11. un 12. punktā.

(392) Pamatojoties uz minēto, vidējā svērtā galīgā dempinga starpība, kas izteikta procentos no *CIF* cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļu nomaksas, ir norādīta turpmāk.

| Uzņēmums | Galīgā dempinga starpība |
|---|---|
| *Shuangxin Group* | 115,6 % |
| *Sinopec Group* | 17,3 % |
| *Wan Wei Group* | 193,2 % |

(393) Attiecībā uz izlasē neiekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, Komisija aprēķināja vidējo svērto dempinga starpību saskaņā ar pamatregulas 9. panta 6. punktu. Tāpēc minētā starpība tika noteikta, pamatojoties uz izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju starpībām.

(394) Pamatojoties uz to, izlasē neiekļauto ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, galīgā dempinga starpība ir 80,4 %.

(395) Visiem pārējiem attiecīgās valsts ražotājiem eksportētājiem Komisija noteica dempinga starpību saskaņā ar pamatregulas 18. pantu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem. Tālab Komisija noteica ražotāju eksportētāju sadarbības līmeni. Sadarbības līmenis ir ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, eksporta apjoms uz Savienību, kas izteikts procentos no kopējā eksporta apjoma (norādīts *Eurostat* importa statistikā) no attiecīgās valsts uz Savienību.

(396) Šajā gadījumā sadarbības līmenis ir augsts, jo importa apjoms no ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, faktiski bija tāds pats kā kopējais eksporta apjoms uz Savienību izmeklēšanas periodā. Pamatojoties uz to, Komisija nolēma atlikušo dempinga starpību noteikt tā izlasē iekļautā uzņēmuma, kas sadarbojās, dempinga starpības līmenī, kuram šī starpība bija vislielākā.

(397) Galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no *CIF* cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir norādītas turpmāk.

| Uzņēmums | Galīgā dempinga starpība |
|---|---|
| *Shuangxin Group* | 115,6 % |
| *Sinopec Group* | 17,3 % |
| *Wan Wei Group* | 193,2 % |
| Citi uzņēmumi, kas sadarbojās | 80,4 % |
| Visi pārējie uzņēmumi | 193,2 % |

## 4. KAITĒJUMS

### 4.1. Savienības ražošanas nozares un Savienības ražošanas apjoma noteikšana

(398) Līdzīgo ražojumu Savienībā izmeklēšanas periodā ražoja četri ražotāji, proti, *Kuraray Europe GmbH*; *Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.*, *Solutia Europe SPRL* un *Wacker Chemie AG*. Tie veido "Savienības ražošanas nozari" pamatregulas 4. panta 1. punkta nozīmē.

(399) Tika noteikts, ka Savienības ražošanas kopējais apjoms izmeklēšanas periodā bija apmēram [114 000 – 120 000] tonnu. Komisija šo skaitli aprēķināja, pamatojoties uz visu pieejamo informāciju par Savienības ražošanas nozari, piemēram, informāciju, kas saņemta no sūdzības iesniedzēja un visiem zināmajiem ražotājiem Savienībā. Kā norādīts 30. apsvērumā, izlasē tika iekļauti divi Savienības ražotāji, kas veido vairāk nekā 80 % no līdzīgā ražojuma kopējā ražošanas apjoma Savienībā.

### 4.2. Attiecīgā Savienības tirgus noteikšana

(400) Lai noskaidrotu, vai Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts kaitējums, un lai noteiktu patēriņu un dažādus ekonomiskos rādītājus, kas attiecas uz Savienības ražošanas nozares stāvokli, Komisija pārbaudīja, vai un kādā mērā izvērtējumā jāņem vērā Savienības ražošanas nozares saražotā līdzīgā ražojuma turpmākais lietojums.

(401) PVS lieto kā starpproduktu papīra un kartona ražošanā, PVB plēvju ražošanai paredzēto PVB sveķu izgatavošanā, kā polimerizācijas piedevas plastmasas ražošanā, kā arī emulsiju un līmvielu ražošanā. Komisija konstatēja, ka ievērojama daļa no Savienības ražotāju saražotā apjoma bija paredzēta lietošanai pašu vajadzībām. Savienības ražošanas nozare ir galvenokārt vertikāli integrēta, un PVS bieži vien tiek nodots turpmākai pārstrādei tajā pašā uzņēmumā vai uzņēmumu grupās.

(402) Atšķirība starp pašu vajadzībām paredzēto tirgu un brīvo tirgu kaitējuma analīzes kontekstā ir būtiska, jo ražojumi, kas ir paredzēti lietošanai pašu vajadzībām, nav pakļauti tiešai konkurencei ar importu. Turpretī brīvajam tirgum paredzētie ražojumi tiešā veidā konkurē ar attiecīgā ražojuma importu.

(403) Komisija ieguva datus par visām PVS ražošanas darbībām un noteica, vai ražojums bija paredzēts lietošanai pašu vajadzībām vai brīvajam tirgum, lai tādējādi nodrošinātu pēc iespējas pilnīgāku pārskatu par Savienības ražošanas nozari.

(404) Komisija pārbaudīja dažus ar Savienības ražošanas nozari saistītos ekonomiskos rādītājus, pamatojoties uz brīvā tirgus datiem. Šie rādītāji ir šādi: pārdošanas apjoms un pārdošanas cenas Savienības tirgū; tirgus daļa; izaugsme; eksporta apjoms un cenas; rentabilitāte; ienākums no ieguldījumiem; naudas plūsma. Kur iespējams un piemērojams, pārbaudē gūtie konstatējumi tika salīdzināti ar datiem par pašu vajadzībām paredzēto tirgu, lai nodrošinātu pilnīgu pārskatu par situāciju Savienības ražošanas nozarē.

(405) Tomēr citus ekonomiskos rādītājus pilnvērtīgi varētu pārbaudīt, tikai ietverot visas darbības, tostarp lietošanu pašu vajadzībām Savienības ražošanas nozarē. Tie ir: ražošana, jauda, jaudas izmantojums, nodarbinātība un ražīgums. Tos nosaka visa darbība neatkarīgi no tā, vai ražojums ir paredzēts lietošanai pašu vajadzībām vai pārdošanai brīvajā tirgū.

(406) Pēc informācijas izpaušanas *Cordial*, *Wacker* un *Wegochem* apgalvoja, ka vispārējā informācijas izpaušanas dokumentā nav iekļauta tāda būtiska informācija kā sūdzības iesniedzēja ražošanas apjoms, ražošanas jauda, jaudas izmantojums, pārdošanas apjoms un tirgus daļa.

(407) Atbildot uz uzņēmumu pieprasījumu, Komisija atkārtoti novērtēja sniegto informāciju diapazonos un/vai indeksētā veidā attiecībā uz ražošanu, ražošanas jaudu un nodarbinātību. Tā kā šī informācija apkopo četru uzņēmumu datus, uzņēmumam tā tika izpausta faktiskajos skaitļos un darīta pieejama ieinteresētajām personām pieejamā informācijā.

(408) Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja konfidenciāliem datiem Komisijai ir jānoraida uzņēmumu pieprasījums. Pamatregula paredz, ka Komisijai jānovērtē kaitējums, kas radīts Savienības ražošanas nozarei, nevis konkrētiem ražotājiem. Šajā gadījumā pieprasītie dati attiecas uz makrorādītājiem un ietver visus zināmos Savienības ražotājus. Nav iemesla izcelt viena ražotāja datus, sevišķi tad, ja šādi dati ir konfidenciāli saskaņā ar pamatregulas 19. pantu.

(409) Pēc informācijas izpaušanas *Wacker* un *The China Chamber of Commerce of Metals, Minerals and Chemicals* (*CCCMC*) apstrīdēja Komisijas pieeju pašu vajadzībām paredzētā tirgus un brīvā tirgus analīzei. *Wacker* apgalvoja, ka Komisijai būtu jāveic skaidrs makroekonomisko un mikroekonomisko rādītāju novērtējums tikai attiecībā uz sūdzības iesniedzēju, lai izvairītos no kropļota kaitējuma novērtējuma.

(410) Komisija nepiekrita *Wacker* apgalvojumam. Savienības nozari veido četri ražotāji, un divi no tiem darbojas brīvajā tirgū. Tāpēc, kā paskaidrots iepriekš 402.–405. apsvērumā, lai gan dažu ekonomikas rādītāju gadījumā tika uzskatīts par atbilstošu atsaukties tikai uz datiem par brīvo tirgu, citus ekonomiskos rādītājus pilnvērtīgi varētu pārbaudīt, tikai ietverot visu darbību, ieskaitot lietošanu pašu vajadzībām Savienības ražošanas nozarē.

(411) Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

4.3. **Patēriņš Savienībā**

(412) Komisija noteica patēriņu Savienībā, pamatojoties uz a) patēriņu pašu vajadzībām, ņemot vērā Savienībā saražotās produkcijas lietošanu pašu vajadzībām, b) visu zināmo Savienības ražotāju pārdošanas apjomus Savienības tirgū, kā arī c) importu Savienībā no visām trešām valstīm saskaņā ar *Eurostat* datiem, tādējādi ņemot vērā arī ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, iesniegtos datus attiecīgajā valstī. Pamatojoties uz šo informāciju, patēriņš Savienībā attīstījās, kā atspoguļots turpmāk tabulā.

*1. tabula*

**Patēriņš Savienībā (tonnās)**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|
| Kopējais patēriņš Savienībā | 214 000 – 219 000 | 210 000 – 215 000 | 225 000 – 230 000 | 218 000 – 223 000 |
| *Indekss* | *100* | *98* | *106* | *102* |
| Pašu vajadzībām paredzētais tirgus | 50 000 – 55 000 | 52 500 – 57 500 | 57 500 – 62 500 | 55 000 – 60 000 |
| *Indekss* | *100* | *105* | *116* | *109* |
| Brīvais tirgus | 162 000 – 167 000 | 155 000 – 160 000 | 165 000 – 170 000 | 162 000 – 167 000 |
| *Indekss* | *100* | *96* | *103* | *100* |

*Avots*: Eurostat, sūdzība, pārbaudītas atbildes uz anketas jautājumiem

(413) Attiecīgajā periodā pašu saražotā PVS patēriņš pašu vajadzībām pieauga par 9 %. Tomēr patēriņa apjoms brīvajā tirgū, kā arī kopējā patēriņa apjoms šajā pašā periodā saglabājās salīdzinoši stabils.

(414) Kopējais patēriņš pieauga no aptuveni [214 000 – 190 000] tonnām 2016. gadā līdz aptuveni [218 000 – 223 000] tonnām izmeklēšanas periodā, turpretī patēriņš brīvajā tirgū saglabājās stabili ap [162 000 – 167 000] tonnām tajā pašā periodā.

(415) *CCCMC* apgalvoja, ka Komisija nebija veikusi pienācīgu pašu vajadzībām paredzētā tirgus analīzi, kā arī analīzi par patēriņu pašu vajadzībām. Konkrētāk, *CCCMC* uzskatīja, ka Komisija nebija pienācīgi informējusi ieinteresētās personas par patēriņa un ražošanas pašu vajadzībām daļu proporcionāli kopējam patēriņam un ražošanai, kā ar par to, cik liels ražojumu daudzums nonāca brīvajā tirgū. Šī ieinteresētā persona atkārtoja savu apgalvojumu pēc otrās papildinformācijas izpaušanas.

(416) Komisija šim apgalvojumam nepiekrita un paskaidroja, ka patēriņš pašu vajadzībām paredzētajā tirgū, kas tika izpausts ieinteresētajām personām, atbilst ražošanai pašu vajadzībām. Kopējais ražošanas apjoms ir norādīts 4. tabulā. Izmantojot 1. tabulā sniegtos rādītājus ražošanai pašu vajadzībām, iespējams vienkārši aplēst ražošanas attīstību saistībā ar brīvo tirgu. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka ieinteresētās personas bija informētas par visiem vajadzīgajiem parametriem saistībā ar tirgu pašu vajadzībām un brīvo tirgu. Turklāt lietošana pašu vajadzībām Savienības nozarē ir plaši analizēta 5.2.4. iedaļā "Lietošana pašu vajadzībām", un informācija par to tika izpausta visām ieinteresētajām personām. Tomēr vienkāršības labad Komisija pārskatīto 4. tabulu papildināja ar papildu posteni "ražošanas apjoms brīvajā tirgū".

4.4. **Imports no attiecīgās valsts**

4.4.1. *Attiecīgās valsts importa apjoms un tirgus daļa*

(417) Importa apjomu Komisija noteica, pamatojoties uz *Eurostat* datubāzes datiem. Importa tirgus daļu noteica, salīdzinot importētos apjomus ar Savienības patēriņu brīvā tirgū, kā minēts 1. tabulā.

(418) Importam no attiecīgās valsts Savienībā bija šāda dinamika.

*2. tabula*

**Importa apjoms (tonnās) un tirgus daļa**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|
| Importa apjoms no ĶTR tonnās | 35 285 | 44 216 | 54 326 | 53 930 |
| *Indekss* | *100* | *125* | *154* | *153* |
| Tirgus daļa | 20 %–25 % | 25 %–30 % | 30 %–35 % | 30 %–35 % |
| *Indekss* | *100* | *131* | *149* | *153* |

*Avots*: Eurostat

(419) Attiecīgajā periodā importa apjoms no attiecīgās valsts palielinājās par 53 %, proti, no aptuveni 35 000 tonnu 2016. gadā līdz aptuveni 54 000 tonnu izmeklēšanas periodā. Tādējādi Ķīnas izcelsmes importa tirgus daļa brīvajā tirgū palielinājās no 20 %–25 % 2016. gadā līdz 30 %–35 % izmeklēšanas periodā.

4.4.2. *Importa no attiecīgās valsts cenas un cenas samazinājums*

(420) Komisija noteica importa cenu tendences, pamatojoties uz *Eurostat* datiem.

(421) Vidējās cenas dinamika importam no attiecīgās valsts Savienībā bija šāda:

*3. tabula*

**Importa cenas (EUR/kg)**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|
| ĶTR | 1,49 | 1,39 | 1,34 | 1,49 |
| *Indekss* | *100* | *94* | *90* | *100* |

*Avots*: Eurostat

(422) Attiecīgās valsts izcelsmes importa cenas attiecīgajā periodā saglabājās salīdzinoši stabilas, proti, aptuveni 1,49 EUR/kg. Izmeklēšanas periodā, pamatojoties uz 7. tabulā norādītajām Savienības vidējām cenām, starp importu un Savienības cenām pastāvēja cenu atšķirība [10 %–40 %] apmērā.

(423) Importa cenas samazinājums tika noteikts, pamatojoties uz attiecīgās valsts ražotāju eksportētāju datiem un Savienības ražošanas nozares sniegtajiem datiem par iekšzemes pārdošanas apjomiem izmeklēšanas periodā. Cenas samazinājumu izmeklēšanas periodā Komisija noteica, salīdzinot:

— katra Savienības ražotāju ražojuma veida vidējās svērtās pārdošanas cenas nesaistītiem klientiem Savienības tirgū, koriģētas *EXW* līmenī, un

— katra ražojuma veida vidējās svērtās cenas importam no Ķīnas ražotāja, kurš sadarbojās, pirmajam neatkarīgajam klientam Savienības tirgū, noteiktas kā izmaksu, apdrošināšanas un kravu pārvadājumu summa (CIF) ar attiecīgām korekcijām attiecībā uz muitas nodokļiem un pēcimportēšanas izmaksām.

(424) Šāds cenu salīdzinājums tika veikts darījumiem pa ražojuma veidiem vienā un tajā pašā tirdzniecības līmenī un pēc rabatu un atlaižu atskaitīšanas. Vajadzības gadījumā attiecīgā no ĶTR importētā ražojuma importa cena tika pienācīgi koriģēta, salīdzinot to ar līdzīgu ražojuma veidu, ko pārdod Savienības ražošanas nozare.

(425) Attiecībā uz noteiktu attiecīgā ražojuma un līdzīgā ražojuma īpašību atšķirībām, kā noteikts 73.–77. apsvērumā, no ĶTR importēto ražojumu veidi konkurē ar ražojumu veidiem, ko ražo un pārdod Savienības ražošanas nozare. Tomēr, tā kā ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, ražotā un pārdotā PVS pelnu saturs bija kopumā lielāks nekā pelnu saturs PVS, ko ražo un pārdot Savienības ražošanas nozare, Komisija uzskatīja, ka korekcija bija pamatota, lai nodrošinātu Ķīnas un ES ražojumu veidu taisnīgu salīdzināšanu, balstoties uz PKN. Komisija noteica korekciju, pamatojoties uz atšķirību, kas konstatēta saistībā ar PVS ar lielu pelnu saturu un PVS ar mazu pelnu saturu importu no trešām valstīm, pamatojoties uz lietotāju sniegto informāciju. Tika noteikts, ka cenas atšķirība ir 10 %.

(426) Pamatojoties uz to, ražotāju eksportētāju, kuri sadarbojas, pārdotā PVS ar lielu pelnu saturu CIF cenai piemēroja korekciju 10 % apmērā.

(427) Pēc informācijas izpaušanas *Ahlstrom-Munksjö* apstrīdēja 10 % korekciju tāpēc, ka Komisija neizpauda datu avotu un tādējādi ieinteresētajām personām nebija iespējas novērtēt šādu datu ticamību.

(428) Šajā sakarā Komisija precizēja, ka, kā paskaidrots 425. apsvērumā iepriekš tekstā, korekciju aprēķināja, pamatojoties uz importa cenas atšķirību PVS ar lielu pelnu saturu un PVS ar mazu pelnu saturu, kas importēts no trešām valstīm, salīdzināmiem PKN, kas no lietotājiem (faktiskiem darījumiem) savākti un pārbaudīti izmeklēšanas laikā.

(429) Turklāt, kā paskaidrots 81. apsvērumā, tā kā metanola satura un iepakojuma ietekme uz cenām ir niecīga, Komisija secināja, ka cenu samazināšanas nolūkā bija atbilstoši neņemt vērā šīs īpašības.

(430) Salīdzinājuma rezultāts tika izteikts procentos no Savienības ražotāju apgrozījuma izmeklēšanas periodā. Tas saistībā ar importu no attiecīgās valsts Savienības tirgū uzrādīja vidējo svērto cenu samazinājuma starpību intervālā no 28,8 % līdz 36,7 %.

(431) Pēc informācijas izpaušanas vairākas ieinteresētās personas, proti, *Ahlstrom-Munksjö*, *Sinopec Group*, *Wan Wei*, *Mengwei* un *Shuangxin*, apstrīdēja Komisijas aprēķinus.

(432) *Wacker* un Ķīnas ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka 18 % eksporta no ĶTR nepārdeva Savienības nozare, jo šim daudzumam netika konstatēti salīdzināmi PKN. Ieinteresētās personas, lai pamatotu savu apgalvojumu, ka Komisijas kaitējuma analīzes pamatā bija tikai ierobežots Savienības nozares pārdošanas apjoms, nevis visa līdzīgā ražojuma pārdošanas apjoms, atsaucās uz spriedumu lietā T-500/17 *Hubei Xinyegang/Komisija*.

(433) Pirmkārt, Komisija norādīja, ka par šo spriedumu patlaban ir iesniegta apelācijas sūdzība Tiesā un tādēļ to nevar uzskatīt par autoritatīvu. Otrkārt, pamatregulā nav prasīts, lai Komisija veiktu cenu analīzi katram ražojuma veidam atsevišķi. Drīzāk tiesību aktā noteiktā prasība ir konstatēšana līdzīgā ražojuma līmenī. Lai gan PKN tiek izmantoti kā šāda novērtējuma sākumpunkts, tas nenozīmē, ka dažādi PKN nekonkurē. Tādējādi fakts, ka konkrēti Savienības ražošanas nozares PKN netika salīdzināti ar importu, nenozīmē, ka imports par dempinga cenām tiem nerada cenu spiedienu. Cenas samazinājuma un mērķa cenas samazinājuma noteikšana, vispirms aprēķinot starpības PKN līmenī, galu galā ir tikai starpposms un sagatavošanās posms šim nepieciešamajam cenu salīdzinājumam. Tā ir Komisijas standarta prakse, ne tiesību aktos noteikts posms. Treškārt, gadījumos, kad tiek izmantota atlase, nav pārsteidzoši, ka nav pilnīgas sakritības starp izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju importu un izlasē iekļauto Savienības ražošanas nozares ražotāju pārdošanas apjomu. Tas ne obligāti nozīmē to, ka konkrētu ražojuma veidu importa nav, bet gan to, ka izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji šos ražojuma veidus izmeklēšanas periodā nav eksportējuši uz Savienību. Visbeidzot, kā paskaidrots iepriekš 58.–62. apsvērumā, Komisija secināja, ka visas PVS kategorijas vismaz zināmā mērā konkurē savā starpā. Tādējādi 18 % no izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju eksporta, ko nepārdeva Savienības ražošanas nozare, ir nevis atsevišķa attiecīgā ražojuma kategorija, bet gan pilnībā konkurē ar pārējām kategorijām, ar kurām tika konstatēta sakritība. Turklāt PKN, ko nepārdeva Savienības ražošanas nozare, bija ražojuma veidi, kas bija piemēroti lietojumiem līmvielu, polimerizācijas un papīra ražošanas

nozarē un tādējādi līdzvērtīgi un tieši konkurēja ar citiem ražojuma veidiem, ko ražoja un pārdeva Savienības ražošanas nozare tādiem pašiem lietojumiem, arī ja tie netika izmantoti cenas samazinājuma kvantitatīvajā aprēķinā.

(434) Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(435) Tās pašas ieinteresētās personas pieprasīja izpaust papildu informāciju par detalizētiem cenas samazinājuma un mērķa cenas samazinājuma starpības aprēķiniem attiecībā uz katru PKN. Tās īpaši pieprasīja: i) Savienības ražošanas nozares pārdotos PKN; ii) vidējos pārdotos daudzumus un pārdošanas cenas katram PKN; un iii) detalizētu cenas samazinājuma un mērķa cenas samazinājuma starpību katram PKN. Tās pašas ieinteresētās personas, atsaucoties uz tiesas spriedumu lietā *Jindal* (Lieta T-301/16, *Jindal Saw Ltd* un *Jindal Saw Italia SpA*/Komisija), apgalvoja, ka eksporta cenu un Savienības nozares pārdošanas cenu salīdzinājums nav veikts vienādā tirdzniecības līmenī, jo lielāko daļu importa apjoma no ĶTR pārdeva ar nesaistītu tirgotāju un nesaistītu importētāju starpniecību, turpretim Savienības ražošanas nozare pārdeva ražojumus tieši galalietotājiem, un tāpēc Komisijai būtu jāveic tirdzniecības līmeņa korekcija.

(436) Saskaņā ar pamatregulas 19. pantu Komisija nevarēja izpaust pieprasītos datus, iedalītus pēc ražojuma veida. Šādas detalizācijas pakāpes atklāšana ļautu tieši vai papildus tirgus informācijai aprēķināt konfidenciālus individuālu Savienības ražotāju pārdošanas vai ražošanas datus.

(437) Saistībā ar prasībām par tirdzniecības līmeņa korekciju Komisija analizēja galalietotājiem prasīto pārdevumu cenu Savienības tirgū salīdzinājumā ar izplatītājiem prasīto pārdevumu cenu un nekonstatēja konsekventas atšķirības dažādos tirdzniecības līmeņos. Turklāt lietas materiālos nebija nekādas citas informācijas, kas liecinātu par to, ka jāpiemēro kādas tirdzniecības līmeņa korekcijas. Tāpēc Komisija secināja, ka atšķirīga tirdzniecības līmeņa korekcija šajā gadījumā nav pamatota.

(438) *Wacker* arī apgalvoja, ka Komisija novērtēja aplūkotā importa cenas ietekmi uz Savienības nozari visā attiecīgajā periodā (papildus cenas samazinājuma aprēķinam attiecībā uz izmeklēšanas periodu), pamatojoties uz vidējām svērtām importa cenām, bez korekcijas attiecībā uz muitas nodokli, pēcimportēšanas izmaksām un pelnu saturu.

(439) Šis apgalvojums bija jānoraida. Saskaņā ar Komisijas ierasto praksi cenas samazinājuma starpības tika aprēķinātas tikai attiecībā uz izmeklēšanas periodu. Tomēr visa aplūkotā perioda cenas ietekme tika ņemta vērā saistībā ar importa cenu tendences attīstību. Lai novērtētu šo tendenci gadu gaitā uz salīdzināma pamata, nebija vajadzīgas nekādas korekcijas. Turklāt, pat ņemot vērā vidējās pēcimportēšanas izmaksas un muitas nodokļus attiecībā uz visu aplūkoto periodu, Ķīnas cenas tik un tā bija ievērojami zemākas nekā Savienības nozares cenas, tādējādi apstiprinot lielo cenas samazinājumu, kas tika konstatēts attiecībā uz izmeklēšanas periodu.

### 4.5. **Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis**

#### 4.5.1. *Vispārīgas piezīmes*

(440) Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 5. punktu, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, tika novērtēti visi ekonomiskie rādītāji, kas raksturo Savienības ražošanas nozares stāvokli attiecīgajā periodā.

(441) Lai noteiktu kaitējumu, Komisija nošķīra makroekonomiskos un mikroekonomiskos kaitējuma rādītājus. Komisija izvērtēja makroekonomiskos rādītājus, pamatojoties uz sūdzības iesniedzēja nodrošinātajiem datiem, salīdzināja tos ar citu Savienības ražotāju, lietotāju un importētāju sniegtajiem datiem un pieejamo oficiālo statistiku (*Eurostat*). Makroekonomiskie dati attiecās uz visiem Savienības ražotājiem.

(442) Komisija izvērtēja mikroekonomiskos rādītājus, balstoties uz datiem atlasīto Savienības ražotāju sniegtajās atbildēs uz anketas jautājumiem. Attiecībā uz otro izlasē iekļauto Savienības ražotāju *Wacker* jānorāda, ka sniegtie dati neietvēra mikroekonomiskos rādītājus, jo uzņēmums ražojumu ražoja tikai lietošanai pašu vajadzībām, tāpēc tas nepārdeva līdzīgo ražojumu brīvajā tirgū. Tādējādi mikroekonomiskie dati attiecās uz izlasē iekļauto Savienības ražotāju, kurš ražojumu tirgoja tikai brīvajā tirgū, t. i., *Kuraray Europe GmbH*. Abi datu kopumi tika atzīti par Savienības ražošanas nozares ekonomiskajam stāvoklim reprezentatīviem.

(443) Makroekonomiskie rādītāji ir ražošanas apjoms, ražošanas jauda, jaudas izmantojums, pārdošanas apjoms, tirgus daļa, izaugsme, nodarbinātība, ražīgums un dempinga starpību lielums.

(444) Mikroekonomiskie rādītāji ir vienības vidējās cenas, vienības izmaksas, darbaspēka izmaksas, krājumi, rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, ienākums no ieguldījumiem un spēja piesaistīt kapitālu.

4.5.2. *Makroekonomiskie rādītāji*

4.5.2.1. Ražošanas apjoms, ražošanas jauda un jaudas izmantojums

(445) Attiecīgajā periodā Savienības kopējam ražošanas apjomam, ražošanas jaudai un jaudas izmantojumam bija turpmāk norādītā dinamika.

*4. tabula*

**Ražošanas apjoms, ražošanas jauda un jaudas izmantojums**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|
| Ražošanas apjoms (tonnas) | 129 310 | 120 807 | 123 492 | 114 235 |
| *Indekss* | *100* | *93* | *95* | *88* |
| Ražošanas jauda (tonnas) | 145 684 | 145 684 | 145 684 | 145 684 |
| *Indekss* | *100* | *100* | *100* | *100* |
| Jaudas izmantojums | 89 % | 83 % | 85 % | 78 % |
| *Indekss* | *100* | *93* | *95* | *88* |
| Ražošanas apjoms brīvajā tirgū (tonnās) | 75 000 – 80 000 | 62 500 – 67 500 | 600 000 – 65 000 | 55 000 – 60 000 |
| *Indekss* | *100* | *86* | *82* | *75* |

*Avots*: sūdzība, pārbaudītas atbildes uz anketas jautājumiem

(446) Attiecīgajā periodā Savienības ražošanas nozares ražošanas apjoms samazinājās par 12 %. Šī ražošanas apjoma samazināšanās ietekmēja gandrīz tikai abus vienīgos Savienības ražotājus, kuri tirgo savus ražojumus brīvajā tirgū, jo to Savienības ražotāju ražošanas apjoms, kuri veic ražošanu tikai lietošanai pašu vajadzībām, saglabājās salīdzinoši stabils.

(447) Aplūkotā perioda laikā ziņotā jauda saglabājās nemainīga. Tomēr jaudas izmantojums būtiski samazinājās, un tas bija skaidrojams ar to, ka Savienības ražotāji, kuri tirgoja ražojumu brīvā tirgū, ievērojami samazināja ražošanas apjomu, lai samazinātu ražošanas izmaksas un zaudējumus. Abiem ražotājiem laikposmā no 2017. līdz 2018. gadam nācās apturēt darbību daļā no to ražošanas līnijām importa par dempinga cenām dēļ.

(448) Tāpēc jaudas izmantojuma līmeņa pazemināšanās ir skaidrojama tikai ar to, ka samazinājās divu Savienības ražotāju, kuri pārdod ražojumus brīvajā tirgū, ražošana.

(449) Pēc otrās papildinformācijas izpaušanas *Solutia* apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares jaudas izmantojuma samazinājums neseko Ķīnas importa tendencei, jo tas palielinājās no 2017. līdz 2018. gadam, kad imports palielinājās, un samazinājās IP laikā, kad samazinājās arī imports no ĶTR.

(450) Šis arguments bija jānoraida. Pirmkārt, no 2017. līdz 2018. gadam Savienības ražošanas nozares jaudas izmantojuma līmenis palielinājās par 2 procentpunktiem, turpretim patēriņš brīvajā tirgū palielinājās par 7 procentpunktiem. Turklāt tajā pašā periodā importa apjoms no ĶTR palielinājās par 23 % un ieguva papildu 14 % no tirgus daļas. Tāpēc Savienības ražošanas nozare pat augoša pieprasījuma apstākļos nevarēja būtiski palielināt savu izlaidi, jo tās cenas pastāvīgi bija zemākas par cenām, kas bija augošajam importam par dempinga cenām. Otrkārt, lai gan Savienības ražošanas nozare samazināja jaudas izmantojuma līmeni par 7 punktiem un Savienības patēriņš brīvajā tirgū samazinājās par 3 punktiem, izmeklēšanas periodā imports no ĶTR saglabājās stabils (samazinoties par 395 tonnām) un ieguva vēl 3 procentpunktus no tirgus daļas.

4.5.2.2. Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

(451) Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomam un tirgus daļai attiecīgajā periodā bija turpmāk norādītā dinamika.

*5. tabula*

**Pārdošanas apjoms un tirgus daļa**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|
| Kopējais pārdošanas apjoms Savienības brīvajā tirgū (tonnās) | 60 000 – 65 000 | 55 000 – 60 000 | 45 000 – 50 000 | 40 000 – 45 000 |
| *Indekss* | *100* | *95* | *82* | *73* |
| Tirgus daļa | 35 %–40 % | 35 %–40 % | 25 %–30 % | 25 %–30 % |
| *Indekss* | *100* | *99* | *79* | *73* |

*Avots*: sūdzība, pārbaudītas atbildes uz anketas jautājumiem

(452) Neraugoties uz salīdzinoši stabilo patēriņu, Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms brīvajā tirgū attiecīgajā periodā samazinājās par 27 %.

(453) Tā rezultātā Savienības ražošanas nozares tirgus daļa brīvajā tirgū saruka no [35 %–40 %] 2016. gadā līdz [25 %–30 %] izmeklēšanas periodā, t. i., tirgus daļa samazinājās par 27 %.

4.5.2.3. Izaugsme

(454) Attiecīgajā periodā Savienības patēriņš (brīvajā tirgū) saglabājās stabils, savukārt Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms Savienības brīvajā tirgū samazinājās par aptuveni 27 %. Tādējādi Savienības ražošanas nozare zaudēja tirgus daļu pretstatā importa no attiecīgās valsts tirgus daļai, kas attiecīgajā periodā ievērojami pieauga.

4.5.2.4. Nodarbinātība un ražīgums

(455) Nodarbinātībai un ražīgumam attiecīgajā periodā bija turpmāk norādītā dinamika.

*6. tabula*

**Nodarbinātība un ražīgums**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|
| Nodarbināto skaits (pilnslodzes ekvivalenti) | 370 | 313 | 324 | 327 |
| *Indekss* | *100* | *85* | *88* | *88* |
| Ražīgums (vienība/darbinieks) | 350 | 386 | 382 | 349 |
| *Indekss* | *100* | *110* | *109* | *100* |

*Avots*: sūdzība, pārbaudītas atbildes uz anketas jautājumiem

(456) Attiecīgajā periodā samazinājās nodarbinātības līmenis Savienības ražošanas nozarē. Tas ir skaidrojams ar Savienības ražotāju, kuri ražojumu pārdod brīvā tirgū, ražošanas samazināšanos. No tā izrietēja darbinieku skaita samazināšanās par 12 %, neņemot vērā netiešo nodarbinātību.

(457) Tā kā samazinājās arī ražošanas apjoms, Savienības ražošanas nozares ražīgums attiecīgajā periodā saglabājās salīdzinoši stabils. Tas liecina, ka Savienības ražošanas nozare, lai saglabātu konkurētspēju, vēlējās pielāgoties mainīgajiem tirgus apstākļiem.

4.5.2.5. Dempinga starpības lielums un atgūšanās no iepriekšējā dempinga

(458) Visas dempinga starpības ievērojami pārsniedza *de minimis* līmeni. Ņemot vērā attiecīgās valsts importa apjomu un cenas, faktisko dempinga starpību lieluma ietekme uz Savienības ražošanas nozari bija būtiska.

(459) Šī ir otrā antidempinga izmeklēšana par attiecīgo ražojumu. Iepriekšējā izmeklēšana tika beigta 2008. gadā, nepiemērojot nekādus pasākumus, un nebija pieejami dati, lai novērtētu iespējama iepriekšēja dempinga ietekmi.

4.5.3. *Mikroekonomiskie rādītāji*

4.5.3.1. Cenas un tās ietekmējoši faktori

(460) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju vidējām svērtajām vienības pārdošanas cenām nesaistītiem klientiem Savienībā attiecīgajā periodā bija turpmāk norādītā dinamika.

*7. tabula*

**Pārdošanas cenas Savienībā**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|
| Vidējā vienības pārdošanas cena brīvajā tirgū (EUR/KG) | 1,50–2,50 | 1,50–2,50 | 1,75–2,75 | 1,75–2,75 |
| *Indekss* | *100* | *100* | *111* | *114* |
| Vienības ražošanas izmaksas (EUR/KG) | 1,50–2,50 | 1,50–2,50 | 2,00–3,00 | 2,00–3,00 |
| *Indekss* | *100* | *104* | *119* | *124* |

*Avots*: pārbaudītas atbildes uz anketas jautājumiem

(461) Iepriekšējā tabula atspoguļo Savienības ražošanas nozares vienības cenas attīstību Savienības brīvajā tirgū salīdzinājumā ar attiecīgajām vienības ražošanas izmaksām. Kopš attiecīgā perioda sākuma pārdošanas cenas vidēji ir bijušas zemākas nekā vienības ražošanas izmaksas.

(462) Attiecīgajā periodā Savienības ražošanas nozares vienības ražošanas izmaksas pieauga par 24 %. Izmaksu pieaugumu galvenokārt izraisīja galvenās izejvielas – VAM – cenas palielināšanās. Šajā pašā periodā pārdošanas cenas pieauga par 14 %, tomēr ar to nepietika, lai kompensētu izejvielu cenu pieaugumu, ņemot vērā ievērojamo Ķīnas importa radīto cenu spiedienu.

4.5.3.2. Darbaspēka izmaksas

(463) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju vidējām darbaspēka izmaksām attiecīgajā periodā bija turpmāk norādītā dinamika.

*8. tabula*

**Vidējās darbaspēka izmaksas uz vienu darbinieku**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|
| *Vidējās darbaspēka izmaksas uz vienu nodarbināto (indekss)* | *100* | *109* | *104* | *109* |

*Avots*: pārbaudītas atbildes uz anketas jautājumiem

(464) Attiecīgajā periodā vidējās darbaspēka izmaksas uz vienu darba ņēmēju pieauga par gandrīz 9 %. Šī pieaugošā tendence tika konstatēta attiecībā uz abiem izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem.

4.5.3.3. Krājumi

(465) Savienības ražotāju krājumu apjomam attiecīgajā periodā bija turpmāk norādītā dinamika.

*9. tabula*

**Krājumi**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|
| Noslēguma krājumi (tonnas) | 15 000 – 25 000 | 5 000 – 15 000 | 5 000 – 15 000 | 5 000 – 15 000 |
| *Indekss* | *100* | *64* | *59* | *60* |

*Avots*: pārbaudītas atbildes uz anketas jautājumiem

(466) Attiecīgajā periodā krājumi perioda beigās bija ievērojami sarukuši, proti, par 40 %. Šī samazināšanās ir skaidrojama ar konkrētu lēmumu, ko pieņēma Savienības ražotājs, kas tirgo ražojumu brīvajā tirgū. Tā kā importa par dempinga cenām dēļ uzņēmums saskārās ar pārdevumu zaudējumiem, tas neuzskatīja, ka ir ekonomiski pamatoti veidot krājumus, jo pieprasījums pēc tā ražojuma bija samazinājies.

4.5.3.4. Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, ienākums no ieguldījumiem un spēja piesaistīt kapitālu

(467) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju rentabilitātei, naudas plūsmai, ieguldījumiem un ienākumam no ieguldījumiem attiecīgajā periodā bija turpmāk norādītā dinamika.

*10. tabula*

**Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi un ienākums no ieguldījumiem**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|
| Nesaistītiem klientiem Savienībā veiktās pārdošanas rentabilitāte (% no pārdošanas apgrozījuma) | – 0,5 % līdz – 5,0 % | – 5 % līdz – 10 % | – 0,5 % līdz – 5,0 % | – 10 % līdz – 15 % |
| *Indekss* | *100* | *– 279* | *– 199* | *– 548* |
| Naudas plūsma (EUR) | 500 līdz 5 500 | 15 000 līdz 20 000 | 5 000 līdz 10 000 | – 500 līdz – 5 500 |
| *Indekss* | *100* | *922* | *535* | *– 80* |

| | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|
| Ieguldījumi (EUR) | 20 000 – 30 000 | 10 000 – 20 000 | 5 000 – 15 000 | 5 000 – 15 000 |
| *Indekss* | *100* | *49* | *26* | *28* |
| Ienākums no ieguldījumiem | – 0,5 % līdz – 5,0 % | – 2,5 % līdz – 7,5 % | – 0,5 % līdz – 5,0 % | – 7,5 % līdz – 12,5 % |
| *Indekss* | *100* | *– 209* | *– 132* | *– 368* |

*Avots*: pārbaudītas atbildes uz anketas jautājumiem

(468) Izlasē iekļautā Savienības ražotāja, kas darbojās brīvajā tirgū, rentabilitāti Komisija noteica, tīro peļņu pirms nodokļu nomaksas no līdzīgā ražojuma pārdošanas nesaistītiem klientiem Savienībā izsakot procentos no šīs pārdošanas apgrozījuma.

(469) Rentabilitātes dinamika visā attiecīgajā periodā bija negatīva – zaudējumi radās visu četru gadu laikā, proti, no [– 0,5 % līdz – 5 %] 2016. gadā līdz [– 10,0 % līdz – 15 %] izmeklēšanas periodā. Šo tendenci galvenokārt ietekmēja Ķīnas importa radītais cenu spiediens, kas liedza izlasē iekļautajam ES ražotājam palielināt cenas, reaģējot uz izmaksu pieaugumu.

(470) Neto naudas plūsma ir Savienības ražotāju spēja pašfinansēt savu darbību. Neto naudas plūsmas tendence attiecīgajā periodā bija ļoti mainīga, galvenokārt tādu nenaudas izdevumu dēļ kā amortizācija, un izmeklēšanas periodā pasliktinājās.

(471) Ienākums no ieguldījumiem ir peļņa, kas izteikta procentos no ieguldījumu neto uzskaites vērtības. Tas attiecīgajā periodā kopumā saglabājās negatīvs, un to raksturoja rentabilitātes rādītājam līdzīga lejupēja tendence. Šajā pašā periodā Savienības ražošanas nozare samazināja tās ieguldījumu līmeni par 72 %. Kā liecina ieguldījumu apjoma samazināšanās, Savienības ražošanas nozares spēju piesaistīt kapitālu smagi skāra zaudējumi, kas radās attiecīgajā periodā.

4.5.4. *Secinājums par kaitējumu*

(472) Visi svarīgākie kaitējuma rādītāji attiecīgajā periodā uzrādīja negatīvu tendenci. Savienības ražošanas apjoms samazinājās par aptuveni 12 %, un tās pārdošanas apjoms brīvā tirgū saruka par 27 %. Ņemot vērā salīdzinoši stabilo patēriņu, tas nozīmēja, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļa brīvā tirgū saruka no [35 %–40 %] 2016. gadā līdz [25 %–30 %] izmeklēšanas periodā, t. i., tirgus daļa samazinājās par desmit procentpunktiem.

(473) Lai gan pārdošanas cena attiecīgajā periodā palielinājās par 14 %, ar to nepietika, lai kompensētu vienības ražošanas izmaksu palielināšanos, lai gan Savienības ražošanas nozare centās uzlabot efektivitāti, palielinot ražīgumu uz vienu nodarbināto. Reaģējot uz importa par dempinga cenām radīto spiedienu, Savienības ražošanas nozare samazināja ražošanas apjomus, un no tā savukārt izrietēja vienības izmaksu pieaugums. Tas kopā ar izejvielu cenu pieaugumu, ko Savienības ražošanas nozare nevarēja pārnest, izraisīja Savienības ražošanas nozares cenu samazināšanos un cenu iesaldēšanu un tādējādi rentabilitātes kritumu.

(474) Iepriekš aprakstīto tendenču rezultātā Savienības ražošanas nozares rentabilitāte samazinājās no [– 0,5 % līdz – 5 %] 2016. gadā līdz [– 10,0 % līdz – 15 %] izmeklēšanas periodā.

(475) Attiecībā uz pašu vajadzībām paredzēto tirgu Komisija attiecīgos gadījumos analizēja un ņēma vērā tā skaitliskos rādītājus, kā paskaidrots 4.2. iedaļā iepriekš tekstā.

(476) Tomēr šajā konkrētajā gadījumā patēriņš pašu vajadzībām veidoja aptuveni vienu ceturtdaļu no Savienības kopējā patēriņa, un to veidoja gandrīz tikai novirzīšana pašu vajadzībām tajā pašā uzņēmumā vai uzņēmumu grupā. Šāda iekšējā novirzīšana neatspoguļo faktiskus darījumus tirgū, un tas ir skaidrojams ar grupas iekšienē veikto darījumu raksturu. Turklāt šādi novirzītie resursi nenonāk brīvajā tirgū, jo integrētie ražotāji ražojumu parasti pilnībā izmanto turpmākā apstrādē. Tā rezultātā pašu vajadzībām paredzētais tirgus nav pakļauts tiešai konkurencei ar importu no attiecīgās valsts.

(477) Tāpēc Komisija secināja, ka Savienības ražošanas nozares veikumu varētu pilnvērtīgi pārbaudīt, galvenokārt atsaucoties uz darbību brīvajā tirgū, kā sīkāk paskaidrots 404. un 405. apsvērumā iepriekš tekstā.

(478) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secināja, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums pamatregulas 3. panta 5. punkta nozīmē.

(479) Pēc informācijas izpaušanas *Wacker* apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares ražošanas jaudas samazinājums esot jāattiecina uz otro Savienības ražotāju, kas veic pārdošanu brīvajā tirgū (t. i., *Sekisui*). *Wacker* uzskata, ka lēmums par samazinājumu bija saistīts ar darījumdarbību pirms izmeklēšanas perioda, nevis importa no ĶTR ietekmēts. *Wacker* apgalvoja, ka uzņēmums apzināti nolēma aiziet no Savienības tirgus, tāpēc visus negatīvos rādītājus, piemēram, saistībā ar ražošanu, pārdošanas apjomu un nodarbinātību, nevajadzētu izmantot kā kaitējuma pierādījumu.

(480) Komisija nepiekrita šādam skaidrojumam. Pirmkārt, izmeklēšanas laikā savāktie pierādījumi liecina, ka par cēloni ražošanas un pārdošanas apjoma samazinājumam bija ĶTR importa cenu spiediens. Nav pierādījumu, ka šis secinājums būtu nepareizs. Otrkārt, kā paskaidrots 447. apsvērumā iepriekš tekstā, neviens no abiem Savienības ražotājiem, kuri pārdod ražojumu brīvajā tirgū, neatgriezeniski nesamazināja savu ražošanas jaudu. Ražotāji tikai samazināja ražošanas apjomu, neizmantojot visas ražošanas līnijas. Šī jaudas izmantojuma samazināšana notika aplūkotā perioda laikā, tādējādi tika ņemta vērā, novērtējot tendences šajā periodā. Turklāt apgalvojums, ka Savienības nozare nevarēja pārdot ražojumus, ko tā nebija ražojusi, ir kļūdains. Ražot kaut ko, ko nebūs iespējams pārdot par taisnīgu tirgus cenu, nav rentabli.

(481) *Wacker* arī apgalvoja, ka *Sekisui* ražošanas un pārdošanas apjoma samazināšanās sniegusi labumu sūdzības iesniedzējam, kura pārdošanas apjoms laikā no 2016. līdz 2017. gadam palielinājās par 6 %. Tomēr Komisija norādīja, ka tajā pašā periodā Savienības nozares kopējais pārdošanas apjoms samazinājās par 5 %, bet Ķīnas ražotāju eksportētāju pārdošanas apjoms Savienības tirgū pieauga par 25 %, un tie ieguva tirgus daļu 7 procentpunktu apmērā. Tāpēc šis arguments tika noraidīts.

(482) *Wacker* arī apgalvoja, ka Komisija savā novērtējumā neņēma vērā Savienības nozares eksporta darījumus. Tas pauda viedokli, ka eksporta statistikas dati parāda, ka Savienības ražotāju PVS eksporta darījumi veido lielu daļu no ES nozares pārdošanas darījumiem brīvajā tirgū. *CCCMC* šo argumentu atkārtoja pēc otrās papildinformācijas izpaušanas.

(483) Šis arguments bija jānoraida. Izmeklēšanas laikā ievāktā informācija liecināja, ka izlasē iekļautā Savienības ražotāja, kas veic pārdošanu brīvajā tirgū, eksporta pārdošanas apjoms aplūkotajā periodā saglabājās salīdzinoši stabils un –vēl svarīgāk – ka tas salīdzinājumā ar Savienības ražotāja kopējo pārdošanas apjomu Savienības brīvajā tirgū veidoja nelielu daudzumu.

(484) *Wacker* un vēl viena ieinteresētā persona, proti, *Wegochem*, apgalvoja, ka Komisija nebija veikusi Savienības nozares importa un tālākpārdošanas analīzi. Ieinteresētās personas pauda uzskatu, ka pati Savienība bija atbildīga par lielu daļu no trešām valstīm importētā apjoma.

(485) Pirmkārt, Komisija norādīja, ka trešās valstīs, neskaitot sūdzības iesniedzēju un otro *Sekisui*, bija vairāki ražotāji. Otrkārt, izmeklēšanā atklājās, ka sūdzības iesniedzēja tālākpārdošana bija ierobežota un veidoja [0,5 %–2 %] no Savienības ražotāja kopējā pārdošanas apjoma Savienības brīvajā tirgū attiecīgajā periodā. Turklāt attiecīgā periodā minētie tālākpārdošanas apjoms samazinājās par 50 %. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(486) Tās pašas divas ieinteresētās personas apgalvoja arī, ka atsevišķi vispārējās informācijas izpaušanas dokumentā sniegtie dati, proti, informācija par naudas plūsmu un krājumiem, nebija saskanīgi ar sūdzības iesniedzēja publiski pieejamo atbilžu uz anketas jautājumiem versiju.

(487) Šajā ziņā Komisija precizēja, ka Komisija saskaņā ar ierasto praksi pēc pārbaudes atsevišķus datus grozīja un izlaboja. Tas izskaidro atšķirības, uz kurām minētās ieinteresētās personas bija norādījušas.

## 5. CĒLOŅSAKARĪBA

(488) Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 6. punktu Komisija pārbaudīja, vai imports par dempinga cenām no attiecīgās valsts ir izraisījis būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Atbilstīgi pamatregulas 3. panta 7. punktam Komisija arī pārbaudīja, vai kaitējumu Savienības ražošanas nozarei tajā pašā laikā varētu būt radījuši citi zināmi faktori. Komisija nodrošināja, lai iespējamais kaitējums, ko varētu būtu radījuši citi faktori, kuri nav imports par dempinga cenām no attiecīgās valsts, netiktu attiecināts uz importu par dempinga cenām. Šie faktori ir šādi: imports no citām trešām valstīm, izejvielu izmaksu dinamika, pašu radīts kaitējums un viena Savienības ražotāja veikts nepareizs datu atspoguļojums.

5.1. **Importa par dempinga cenām radītā ietekme**

(489) Importa apjoms no attiecīgās valsts un tā tirgus daļa attiecīgajā periodā palielinājās par 53 %. Šis palielinājums būtiski pārsniedza patēriņa attīstību brīvajā tirgū tajā pašā periodā, kurš samazinājās par [0,5 %– 2 %]. Tajā pašā laikā Savienības ražošanas nozare zaudēja 27 % no pārdošanas apjoma un tirgus daļas. Turklāt importa no attiecīgās valsts cenas, lai arī attiecīgajā periodā salīdzinoši stabilas, bija par 28,8 % līdz 36,7 % un vidēji par 30,0 % zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām, Savienības ražošanas nozares rentabilitāte pastāvīgi samazinājās un izmeklēšanas perioda laikā tās zaudējumi sasniedza [no – 10,0 % līdz – 15 %].

(490) Kaitējuma rādītāju analīze 398.–478. apsvērumā liecina, ka Savienības ražošanas nozares ekonomiskā situācija attiecīgajā periodā pasliktinājās, un tas sakrita ar ievērojamu tāda importa par dempinga cenām pieaugumu no attiecīgās valsts, par kuru tika konstatēts, ka izmeklēšanas perioda laikā tā cenas bija zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām un izraisīja ievērojamu cenu nospiešanu, jo Savienības ražošanas nozare nevarēja palielināt cenas atbilstoši ražošanas izmaksu kāpumam.

(491) Turklāt izmeklēšanas laikā ievāktā informācija apliecināja, ka Ķīnas ražotāju eksportētāju pārdotais atšķirīgais ražojuma veids pilnībā konkurē ar Savienības ražošanas nozares pārdoto ražojumu veidiem, kā paskaidrots 2.3. iedaļā iepriekš tekstā.

(492) Pēc informācijas izpaušanas *Ahlstrom-Munksjö*, *Cordial* un *Wacker* apgalvoja, ka laika ziņā starp ĶTR importa pieaugumu un situācijas pasliktināšanos Savienības nozarē neesot sakritības. Tās uzskata, ka faktu, ka sūdzības iesniedzēja rentabilitāte laikā no 2016. līdz 2017. gadam ievērojami samazinājās, bet pārdošanas apjoms nedaudz palielinājās, nevar attiecināt uz importu par dempinga cenām. Tie arī uzsvēra, ka izmeklēšanas periodā Savienības ražošanas nozare zaudēja 11 % no pārdošanas apjoma, turpretim Ķīnas cenas palielinājās.

(493) Pirmkārt, kā paskaidrots iepriekš 13. apsvērumā, Savienības ražošanas nozare sākotnēji centās sekot Ķīnas dempinga cenām, lai nezaudētu tirgus daļu, kas izskaidro uzņēmuma norādītās tendences 2016. un 2017. gadā. Šajā periodā Savienības ražošanas nozares cenas nepalielinājās, lai gan ražošanas izmaksas turpināja augt. Otrkārt, tajā pašā laikā Savienības ražošanas nozare zaudēja 5 procentpunktus no pārdošanas apjoma, turpretim imports no ĶTR palielinājās par 25 procentpunktiem un tā pārdošanas cena samazinājās par 6 %. Turklāt, pat ja importa no ĶTR cena patiešām palielinājās izmeklēšanas perioda laikā, tās saglabājās vidēji par 29 % zemākas nekā Savienības ražošanas nozares cenas, turpretim apjomi saglabājās nemainīgi. Visbeidzot, Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas palielinājās par 5 procentpunktiem, bet tās cenas palielinājās tikai par 3 procentpunktiem. Tādējādi pretēji minētajam apgalvojumam Savienības ražošanas nozarē novērotās negatīvās tendences sakrīt ar importa no ĶTR apjoma un tirgus daļas pieaugumu attiecīgā perioda laikā.

(494) Tāpēc šis arguments tika noraidīts.

(495) *Wacker* arī apgalvoja, ka sūdzības iesniedzēja rentabilitātes tendence bija citāda nekā tā 2017. gada pārskatā uzrādītā rentabilitātes tendence.

(496) Gada pārskats ir par sūdzības iesniedzēja globālo darbību, no kuras PVS ir tikai daļa. No apkopotajiem rādītājiem tādējādi nevar izdarīt secinājumus par vienu darījumdarbības segmentu. Komisija ir savākusi, pārbaudījusi un izdarījusi secinājumus, pamatojoties uz konkrētiem datiem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

5.2. **Citu faktoru ietekme**

5.2.1. *Imports no trešām valstīm*

(497) Importa apjomam no citām trešām valstīm attiecīgajā periodā bija turpmāk norādītā dinamika.

*11. tabula*

**Imports no trešām valstīm**

| Valsts | | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|---|
| Taivāna | Apjoms (t) | 20 965 | 19 796 | 23 602 | 22 674 |
| | *Indekss* | *100* | *94* | *113* | *108* |

| Valsts | | 2016 | 2017 | 2018 | Izmeklēšanas periods |
|---|---|---|---|---|---|
| | Tirgus daļa | 12 % līdz 15 % | 12 % līdz 15 % | 13 % līdz 16 % | 13 % līdz 16 % |
| | *Indekss* | *100* | *98* | *109* | *108* |
| | Vidējā cena (EUR/KG) | 1,57 | 1,56 | 1,56 | 1,71 |
| | *Indekss* | *100* | *99* | *99* | *109* |
| ASV | Apjoms (t) | 23 700 | 15 643 | 23 379 | 23 427 |
| | *Indekss* | *100* | *66* | *99* | *99* |
| | Tirgus daļa | 12 % līdz 15 % | 9 % līdz 12 % | 12 % līdz 15 % | 12 % līdz 15 % |
| | *Indekss* | *100* | *69* | *96* | *99* |
| | Vidējā cena (EUR/KG) | 1,75 | 2,03 | 1,84 | 1,90 |
| | *Indekss* | *100* | *116* | *105* | *108* |
| Japāna | Apjoms (t) | 14 980 | 15 410 | 14 655 | 14 522 |
| | *Indekss* | *100* | *103* | *98* | *97* |
| | Tirgus daļa | 8 % līdz 11 % | 9 % līdz 12 % | 7 % līdz 10 % | 8 % līdz 11 % |
| | *Indekss* | *100* | *107* | *94* | *97* |
| | Vidējā cena (EUR/KG) | 2,33 | 2,50 | 2,65 | 2,82 |
| | *Indekss* | *100* | *107* | *114* | *121* |
| Citas trešās valstis | Apjoms (t) | 7 419 | 3 885 | 2 813 | 4 033 |
| | *Indekss* | *100* | *52* | *38* | *54* |
| | Tirgus daļa | 3 % līdz 5 % | 2 % līdz 4 % | 1 % līdz 3 % | 2 % līdz 4 % |
| | *Indekss* | *100* | *55* | *37* | *55* |
| | Vidējā cena (EUR/KG) | 2,29 | 1,98 | 2,14 | 2,23 |
| | *Indekss* | *100* | *86* | *93* | *97* |
| Kopā no visām trešām valstīm, izņemot attiecīgo valsti | Apjoms (t) | 67 064 | 54 734 | 64 448 | 64 656 |
| | *Indekss* | *100* | *82* | *96* | *96* |
| | Tirgus daļa | 38 % līdz 43 % | 30 % līdz 35 % | 36 % līdz 41 % | 37 % līdz 42 % |
| | *Indekss* | *100* | *85* | *93* | *96* |
| | Vidējā cena (EUR/KG) | 1,88 | 1,98 | 1,93 | 2,06 |
| | *Indekss* | *100* | *106* | *103* | *109* |

*Avots*: Eurostat, sūdzība, pārbaudītas atbildes uz anketas jautājumiem

(498) Citas trešās valstis, no kurām tika veikts imports, bija galvenokārt Taivāna, ASV un Japāna. Daži no Japānas un ASV eksportētājiem ir saistīti ar Savienības ražošanas nozari, turpretim Taivānas eksportētājs ir saistīts ar vienu no Ķīnas ražotājiem eksportētājiem.

(499) Pretēji dažu ieinteresēto personu paustajiem argumentiem, kurus pēc informācijas izpaušanas atkārtoti pauda *Wacker* un *Solutia*, importa apjoms no citām trešām valstīm, lai arī vērā ņemams tirgus daļas ziņā, attiecīgajā periodā samazinājās par 4 %, un Savienības ražošanas nozares tirgus daļas samazināšanās sniedza labumu tikai Ķīnas ražotājiem eksportētājiem. Lai gan šo trešo valstu importa cenas bija vidēji par 11 % zemākas nekā Savienības ražošanas nozares cenas, attiecīgajā periodā tās paaugstinājās par 9 %. Konkrētāk, lielākā eksportētāja, kas nav ĶTR, t. i., Taivānas, importa cenas palielinājās par 9 %, ASV importa cenas arī palielinājās par 8 %, turpretim Japānas importa cenas palielinājās par 21 %.

(500) Tādējādi imports no citām trešām valstīm nebija 440.–478. apsvērumā aprakstītā kaitējuma cēlonis.

(501) *Wacker* pēc informācijas izpaušanas apgalvoja, ka Komisija bija nepareizi aplēsusi importa apjomu no Japānas un Taivānas. Saskaņā ar uzņēmuma sniegto informāciju Komisija nebija ņēmusi vērā daudzumus, kas no abām valstīm tika importēti ievešanas pārstrādei procedūras ietvaros, kā arī to, ka, kā uzskata *Wacker*, daļu no Japānas izcelsmes importa veido kopolimēru PVS, tādējādi tas neietilpst attiecīgā ražojuma jomā.

(502) Arguments par ievešanu pārstrādei bija jānoraida. Ievešanas pārstrādei procedūra attiecas uz precēm, kas ir importētas, lai tās Savienības muitas teritorijā izmantotu vienā vai vairākās pārstrādes darbībās, tāpēc tās netiek nodotas pārdošanai Savienības brīvajā tirgū.

(503) Attiecībā uz PVS kopolimēra importu no Japānas Komisija apstiprināja, ka TARIC kods 3905 30 00 10 faktiski attiecas tikai uz tāda konkrēta kopolimēra importu, ko pusvadītāju ražošanas procesā izmanto par plašu aizsargapvalku ([94]).

(504) Pēc papildu pārbaudēm daudzumi, kas ES importēti ar *TARIC* kodu 3905 30 00 10, tika izņemti no importa ne tikai no Japānas, bet arī no visiem avotiem, ieskaitot ĶTR. Attiecīgi tika pārskatīts importa apjoms, patēriņš un tirgus daļas.

(505) *Wacker* arī apgalvoja, ka Komisija pievērsās tikai vidējām importa cenām no ASV. *Wacker* uzskata, ka noteikts importa apjoms ir koncentrēts dažās dalībvalstīs un šī importa cenas ir daudz zemākas nekā Komisijas aplūkotās vidējās importa cenas, un šis apstāklis tāpēc varētu būt ietekmējis sūdzības iesniedzēja pārdošanas apjomu.

(506) Arguments bija jānoraida, jo *Wacker* apgalvojums un dati nav pretrunā Komisijas veiktajam novērtējumam. Līdzīga cenu modeļu dažādība bija novērojama arī Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem, turklāt pārdošanas cenas atspoguļo tās lietotāju nozares pieprasītos ražojumu veidus, kura darbojas katrā dalībvalstī. Pretēji *Wacker* apgalvojumam fakts, ka dažādas PVS kategorijas ir lielā mērā savstarpēji aizstājamas, nenozīmē, ka visu PVS kategoriju cenai būtu jābūt vienādai. Turklāt, pat ja apgalvojums, ka izmeklēšanas periodā importa cena no ASV uz Beļģiju bija par 4 % mazāka nekā vidējā importa cena, importa cena uz Vāciju tajā pašā periodā bija par 13 % lielāka nekā vidējā cena.

(507) *Ahlstrom-Munksjö* apgalvoja arī, ka pēc informācijas izpaušanas sūdzības iesniedzējs pārdeva PVS no ASV ražotnēm par zemākām cenām nekā kategorijas, kas ražotas ES.

(508) Tomēr sniegtā informācija attiecās uz dažādām PVS kategorijām, tāpēc salīdzinājums nav iespējams. Turklāt no ASV importētā kategorija ir kopolimērs, tāpēc tas neietilpst attiecīgā ražojuma tvērumā. Turklāt jānorāda, ka no sniegtās informācijas ir acīmredzams, ka sūdzības iesniedzējs ievērojami paaugstināja cenas Eiropas Savienībā tieši tajā mēnesī, kad tas apturēja vienas no savu ražošanas līniju darbību. Tādējādi tiek apstiprināts, ka uzņēmumam kopumā bija jāpaaugstina cenas, lai kompensētu zaudēto ražošanu un palielinātās nemainīgās izmaksas.

(509) Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

5.2.2. *Izejvielu izmaksu kāpums*

(510) Viens lietotājs apgalvoja, ka galvenās izejvielas (VAM) izmaksu palielināšanās radīja kaitējumu. Tas uzstāja, ka sūdzības iesniedzējam, kurš nav augšupēji integrēts, nākas iegādāties VAM tirgū, tāpēc tā izmaksu efektivitāte ir zemāka nekā Ķīnas ražotāju eksportētāju vai citu Savienības ražotāju, kuri ražo VAM pašu patēriņam, izmaksu efektivitāte.

([94]) Viskozs izstrādājums, kas būtībā sastāv no poli(vinilspirta) (CAS RN 9002-89-5).

(511) Pretēji šim argumentam izmeklēšanas laikā ievāktā informācija apliecināja, ka sūdzības iesniedzējs iegādājās VAM par cenu, kas atbilda dominējošajām cenām, kas konstatētas citos avotos. Šajā kontekstā VAM cenu kāpums ietekmēja arī citus ražotājus visā pasaulē, un to apstiprina Ķīnas un trešo valstu ražotāju eksportētāju cenu attīstība.

(512) Turklāt, kā paskaidrots 462. apsvērumā turpmāk tekstā, Ķīnas izcelsmes importa radītā būtiskā cenu spiediena dēļ Savienības ražošanas nozare nespēja palielināt savas cenas atbilstīgi izejvielu izmaksu kāpumam. Šis apstāklis kopā ar ievērojamu pārdošanas apjoma zaudējumu izraisīja Savienības ražošanas nozares cenu un tādējādi arī rentabilitātes lejupslīdi.

(513) Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(514) Pēc informācijas izpaušanas *Wacker* apgalvoja, ka VAM cenas 2019. gada pirmajā ceturksnī samazinājās, tāpēc sūdzības iesniedzējam izmeklēšanas periodā vajadzēja attiecīgi samazināt savas ražošanas izmaksas. Turklāt *CCCMC* apgalvoja, ka Komisija nebija veikusi VAM cenu attīstības analīzi izmeklēšanas perioda četros gados.

(515) Šie argumenti bija jānoraida. *Wacker* apgalvo, ka VAM cena 2019. gada pirmajā ceturksnī samazinājās, tomēr nepiemin, ka šī pati cena otrajā ceturksnī palielinājās par 3 % un bija par 12 % augstāka 2019. gada ceturtajā ceturksnī. Tāpēc izmaiņas pa ceturkšņiem nesniedz jēgpilnu informāciju, jo uzņēmumi, atskaitoties par ražošanas izmaksām (un pārdošanas cenu) nākamajā gadā, ņem vērā prognozēto cenu attīstību. Saistībā ar *CCCMC* apgalvojumu jānorāda, ka izmeklēšanas laikā ievāktā informācija liecināja, ka VAM vidējā tirgus cena Savienībā aplūkotajā periodā palielinājās par 20 %.

5.2.3. *Pašu radīts kaitējums*

(516) Divi citi lietotāji apgalvoja, ka kaitējums, kas skāra Savienības ražošanas nozari, bija pašu radīts, jo viens no izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem attiecīgajā periodā neproporcionāli palielināja PVA izmaksas.

(517) Izmeklēšanā tika atklāts, ka PVA palielināšanos PVS darījumdarbības jomā galvenokārt noteica pārdošanas apjomu samazināšanās. Tā kā lielākā daļa PVA ir nemainīgās izmaksas, pārdošanas apjomu samazināšanās un no tās izrietošā ražošanas apjoma sarukšana palielināja šo izmaksu īpatsvaru vienības ražošanas izmaksās. Kā minēts 473. apsvērumā, pārdošanas apjomu samazināšanos izraisīja importa par dempinga cenām radītais spiediens Savienības tirgū. Tādējādi PVA palielināšanās bija cieši saistīta ar importu par dempinga cenām, un to nevar uzskatīt par pašu radītu kaitējumu.

(518) Pēc informācijas izpaušanas *Ahlstrom-Munksjö*, *Wacker* un *Wegochem* atkārtoti apgalvoja, ka sūdzības iesniedzējs būtiski nesamazināja ražošanu attiecīgajā periodā, tāpēc nemainīgajām izmaksām nebūtu vajadzējis palielināties.

(519) Kā paskaidrots 447. apsvērumā iepriekš tekstā, importa par dempinga cenām tiešās sekas bija tādas, ka abi Savienības ražotāji, kuri veic pārdošanu brīvajā tirgū, attiecīgajā periodā apturēja vienas ražošanas līnijas darbību. Tāpēc samazināts jaudas izmantojuma līmenis ietekmēja abu ražotāju nemainīgās izmaksas.

(520) *Ahlstrom-Munksjö* un *Wacker* arī apgalvoja, ka sūdzības iesniedzēja ražošanas izmaksu palielināšanos veicināja arī tā ražotnes aizvēršana uz sešām nedēļām plānotu apkopes darbu veikšanai. Turklāt *Wacker* apgalvoja, ka sūdzības iesniedzēja ražošanas izmaksas ir nesamērīgi lielas.

(521) Saistībā ar ražotnes aizvēršanu jānorāda, ka izmeklēšanā tika atklāts, ka tā būtiski neietekmēja sūdzības iesniedzēja ražošanas izmaksas, jo tā bija iepriekš ieplānota standarta operācija. Turklāt sūdzības iesniedzēja ražošanas izmaksas 2017. gadā (slēgšanas gadā) samazinājās par 4 procentpunktiem, bet 2018. gadā, kad imports par dempinga cenām palielinājās vēl, sasniedzot tirgus daļu [30 % – 35 %] apmērā, tās palielinājās par 15 procentpunktiem.

(522) Attiecībā uz šīm izmaksām, *Wacker* ražo PVS tikai pašu patēriņam, tāpēc tam nav pārdošanas un administratīvo izmaksu (un tādējādi arī zemākas kopējās izmaksas). Turklāt izmeklēšanas laikā ievāktā informācija parādīja, ka sūdzības iesniedzēja ražošanas izmaksas atbilda PVS ražošanas nozares vidējām ražošanas izmaksām.

(523) Tādēļ šie argumenti tiek noraidīti.

(524) Pēc informācijas izpaušanas *Wegochem* pauda uzskatu, ka sūdzības iesniedzēja zemā rentabilitāte skaidrojama ar nesamērīgi augstām amortizācijas izmaksām.

(525) Komisija apstiprina, ka sūdzības iesniedzēja amortizācijas izmaksas tika pārbaudītas un pārskatītas, lai iekļautu tikai tās izmaksas, kas attiecas tikai uz attiecīgo ražojumu. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(526) Cits lietotājs apgalvoja un pēc informācijas izpaušanas atkārtoja apgalvojumu, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļas samazināšanās izrietēja no pašu Savienības ražotāju darījumdarbības lēmumiem, jo straujā cenu kāpuma dēļ laikā no 2017. gada līdz izmeklēšanas perioda beigām atsevišķi lietotāji, lai saglabātu konkurētspēju, bija spiesti pāriet pie Ķīnas piegādātājiem, kuri piedāvāja zemākas cenas

(527) Pat ja cenu kāpuma un pārdošanas apjomu samazināšanās laiks sakrīt, šo situāciju tiešā veidā izraisīja no attiecīgās valsts veiktais imports par dempinga cenām. PVS ir vairāki iespējamie lietojumi, un tiek ražots dažādu kategoriju PVA. Kā paskaidrots 60. apsvērumā iepriekš tekstā, dažu šo kategoriju ražojumus var izmantot daudz dažādos veidos un tiem parasti ir zemāka cena, bet dažas specializētākas ražojumu kategorijas ar ļoti konkrētām specifikācijām (piemēram, farmaceitiskie ražojumi vai PVB plēves ražošana), vidēji ir dārgākas.

(528) Savienības ražošanas nozare spēj piegādāt visus dažādos lejupējās nozares segmentus. Tomēr PVS imports no Ķīnas par cenām, kas izraisīja Savienības cenas samazinājumu par vidēji 29,9 %, spieda Savienības ražošanas nozari samazināt tās ražošanas apjomu un pastiprināti pievērsties tādu kategoriju tirdzniecībai, kuru pārdošanas cenas vidēji ir nedaudz lielākas. Tomēr izmeklēšana apliecināja, ka pieaug cenu spiediens arī attiecībā uz šīm kategorijām, vēl vairāk pasliktinot situāciju Savienības ražošanas nozarē.

(529) Tāpēc šis arguments tiek noraidīts.

(530) Viens no izlasē iekļautiem nesaistītajiem importētājiem apgalvoja, ka pats sūdzības iesniedzējs īsteno dempingu Savienības tirgū, tāpēc kaitējums ir pašu radīts, un iesniedza pierādījumus par Singapūrā esoša uzņēmuma, kas saistīts ar sūdzības iesniedzēju, ražota PVS pārdošanu Savienības tirgū par ļoti zemu cenu. Pēc informācijas izpaušanas arguments tika atkārtots.

(531) Izmeklēšanā tika atklāts, ka apgalvotā Singapūras izcelsmes PVS pārdošana par dempinga cenām patiesībā ietvēra specifikācijām neatbilstoša PVS pārdošanu. Šī konkrētā veida PVS parasti tiek iegūts ražošanas procesā radušos kļūdu rezultātā, tāpēc, tā kā tas neatbilda vispārējām ražojuma specifikācijām, tas tirgū tika pārdots par ļoti zemu cenu.

(532) Tāpēc apgalvojums tiek noraidīts.

(533) Vēl viens lietotājs apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu samazināšanos neizraisīja no attiecīgās valsts veiktais PVS imports par dempinga cenām, bet gan sūdzības iesniedzēja atteikšanās piegādāt ražojumus noteiktiem lietotājiem, un tādējādi šīs pret konkurenci vērstās prakses izraisīja pašu radītu būtisku kaitējumu.

(534) Kā paskaidrots arī 2.2. iedaļā iepriekš tekstā, Savienības ražošanas nozare spēj un ir gatava nodrošināt visu dažādo PVS kategoriju piegādi. Lietotājs neiesniedza nekādus konkrētus pierādījumus par piegādes atteikumu. Gluži pretēji, kā skaidrots 13. apsvērumā iepriekš tekstā, izmeklēšana skaidri parādīja, ka nozare spēj un ir gatava veikt piegādi jebkuram attiecīgā ražojuma lietotājiem.

(535) Lietotājs pēc informācijas izpaušanas šo argumentu atkārtoja, bet nesniedza nekādus pārliecinošus pierādījumus, kas apliecinātu apgalvoto piegādes atteikumu, jo iesniegtajos dokumentos bija minētas tikai divu pušu domstarpības par cenām.

(536) Tāpēc šis arguments tika noraidīts.

5.2.4. *Lietošana pašu vajadzībām*

(537) Viens lietotājs apgalvoja, ka Savienības ražotāja, kas tika izslēgts no izlases, iesniegtie makroekonomiskie dati varētu būt maldinoši, jo ziņotais PVS pārdošanas apjoma samazinājums varēja izrietēt no apzināta darījumdarbības lēmuma ar mērķi palielināt PVS patēriņu savām vajadzībām un tādējādi pārdošanas apjomu lejupējos segmentos.

(538) Kā paskaidrots 441. apsvērumā, Komisija izvērtēja mikroekonomiskos un makroekonomiskos rādītājus, pamatojoties uz datiem, kas bija sniegti pārbaudītās atbildēs uz anketas jautājumiem, salīdzināja tos ar Savienības ražotāju, lietotāju un importētāju iesniegtajiem datiem, kā arī pieejamo oficiālo statistiku (*Eurostat*).

(539) Ņemot vērā augsto sadarbības līmeni, Komisija spēja iegūt detalizētu priekšstatu par PVS pašu vajadzībām paredzēto tirgu un brīvo tirgu, kā arī pilnīgu informāciju par dažādiem lejupējiem segmentiem un PVS patēriņu šajos segmentos.

(540) Jebkurā gadījumā saistībā ar iepriekš minētā Savienības ražotāja PVS pārdošanas apjoma samazināšanos izmeklēšanā ievāktā informācija apliecināja, ka attiecīgajā periodā līdztekus tikpat lielā mērā ir samazinājies PVS ražošanas apjoms. Pamatojoties uz to, Komisija konstatēja, ka pārdošanas apjoma samazināšanos nebija izraisījis patēriņa savām vajadzībām pieaugums.

(541) Tāpēc šis arguments tiek noraidīts.

(542) Divi lietotāji apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozarei radītā kaitējuma cēlonis bija sūdzības iesniedzēja lēmums pastiprināti pievērsties patēriņam savām vajadzībām saistībā ar PVB plēves ražošanu.

(543) Tomēr izmeklēšanā tika atklāts, ka sūdzības iesniedzēja patēriņš savām vajadzībām attiecīgajā periodā palielinājās daudz lēnākā tempā nekā samazinājās pārdošanas apjoms. Turklāt sūdzības iesniedzēja PVS patēriņš savām vajadzībām pēdējo divu gadu laikā saglabājās stabils, tāpēc ar to nevarēja skaidrot situācijas pasliktināšanos pēdējo gadu laikā un jo īpaši izmeklēšanas periodā. Tajā pašā laikā ražošanas nozarei joprojām ir lieka ražošanas jauda vismaz 30 000 tonnu apmērā, un PVB plēves ražošanas līnijas šo jaudu nespēj absorbēt.

(544) Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(545) Pēc informācijas izpaušanas *Ahlstrom-Munksjö*, *Solutia*, *Wacker* un *Wegochem* atkārtoja, ka sūdzības iesniedzēja patēriņš savām vajadzībām attiecīgajā periodā ievērojami palielinājās (t. i., par 25 %). Tādējādi Komisijas apgalvojums, ka sūdzības iesniedzēja patēriņš savām vajadzībām attiecīgajā periodā palielinājās daudz lēnākā tempā nekā samazinājās pārdošanas daudzums, bija nepareizs.

(546) Komisija apstiprina, ka tās apgalvojums bija pareizs, un paskaidro, ka pat tad, ja attiecīgajā periodā sūdzības iesniedzēja patēriņš pašu vajadzībām procentuālā izteiksmē pieauga, pārdošanas apjoma samazinājums absolūtā daudzumā būtiski pārsniedza sūdzības iesniedzēja pašu vajadzībām izmantotā PVS tonnu pieaugumu.

(547) Tāpēc šis arguments tika noraidīts.

### 5.3. **Secinājums par cēloņsakarību**

(548) Laikposms, kad būtiski palielinājās imports no attiecīgās valsts, neapstrīdami sakrita ar laikposmu, kad pasliktinājās Savienības ražošanas nozares stāvoklis.

(549) Komisija ir arī izmeklējusi citus kaitējuma faktorus un nav konstatējusi citus faktorus, kas būtu veicinājuši Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu.

(550) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija secināja, ka imports no attiecīgās valsts par dempinga cenām ir izraisījis būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei un ka citi faktori, – ne atsevišķi, ne kopā – neveicināja Savienības ražošanas nozarei radīto būtisko kaitējumu,

## 6. **SAVIENĪBAS INTERESES**

(551) Komisija pārbaudīja, vai tā saskaņā ar pamatregulas 21. pantu var izdarīt nepārprotamus secinājumus, ka šajā lietā Savienības interesēs nav pieņemt pasākumus, lai gan ir konstatēts dempings, kas izraisa kaitējumu. Nosakot Savienības intereses, tika ņemtas vērā visas dažādās saistītās intereses, tostarp arī Savienības ražošanas nozares, importētāju un lietotāju intereses.

### 6.1. **Savienības ražošanas nozares intereses**

(552) Kā izskaidrots 440.–550. apsvērumā, izmeklēšana ir parādījusi, ka Savienības ražošanas nozare cieš būtisku kaitējumu, kuru izraisījis attiecīgās valsts izcelsmes imports par dempinga cenām, kuras ir zemākas par Savienības cenām, kā rezultātā attiecīgā perioda laikā ir zaudēta būtiska tirgus daļa un radīti zaudējumi.

(553) Savienības ražošanas nozare gūs labumu no pasākumiem, kas, iespējams, novērsīs turpmāka importa ieplūšanu no ĶTR par zemām dempinga cenām. Ja pasākumi netiks pieņemti, Ķīnas ražotāji turpinās Savienības tirgū piegādāt PVS par demping cenu, liedzot Savienības ražošanas nozarei pārdod PVS par atbilstošu cenu un tādējādi radot būtisku papildu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

6.2. **Nesaistīto importētāju intereses**

(554) Seši nesaistīti importētāji bija gatavi sadarboties. Trīs no tiem tika iekļauti izlasē un sniedza atbildes uz anketas jautājumiem. Visi trīs importētāji iebilda pret pasākumu piemērošanu, apgalvojot, ka tie negatīvi ietekmēs viņu darījumdarbību, kā arī PVS lietotāju intereses Savienībā.

(555) Izlasē iekļauto nesaistīto importētāju gadījumā attiecīgā ražojuma īpatsvars salīdzinājumā ar šo importētāju kopējo apgrozījumu svārstās no 10 % līdz 40 %. Saskaņā ar aplēsi uz attiecīgo ražojumu attiecināto darbvietu skaits bija aptuveni 20.

(556) Visi trīs importētāji bija rentabli, un to peļņas procents šķita atbilstošs, lai absorbētu vismaz daļu no maksājumiem. Komisija arī norādīja, ka Savienības lielāko tirgus daļu joprojām veido imports no citām trešām valstīm. Tāpēc pasākumu piemērošana neradītu būtisku negatīvu ietekmi uz importētāju cenām, tomēr dažiem no tiem vajadzētu mainīt avotus, kas šiem importētājiem radītu papildu izmaksas.

(557) Viens importētājs apgalvoja, ka pasākumu piemērošana radītu kaitējumu importētājiem, jo Savienības galalietotāji vairs neiegādāsies ĶTR izcelsmes PVS un sāks iepirkt alternatīvus ražojumus, kuru pamatā nav PVS, vai PVS maisījumus, kā arī citus ārpus Savienības ražotus ražojumus.

(558) Šajā sakarā vispirms jānorāda, ka PVS ietekme uz lietotāju izmaksām dažādu segmentu gadījumā atšķiras, kā paskaidrots turpmāk 6.3. iedaļā.

(559) Turklāt izmeklēšanā tika konstatēts, ka iespēja aizstāt PVS ar alternatīviem ražojumiem – pat tad, ja teorētiski tas ir iespējams, – būtu ļoti sarežģīti īstenojama, un PVS izmaksu palielināšanās, domājams, nebūtu izšķirošs faktors. Daži no alternatīvajiem ražojumiem jau ir ievērojami dārgāki par PVS un kaitē videi, jo tie nav biodegradējami kā PVS.

(560) Saistībā ar ražojumu maisījumiem izmeklēšanā tika konstatēts, ka transporta izmaksām ir svarīgāka nozīme nekā izejvielu izmaksām. Šie maisījumi parasti ir pagatavoti no PVS un citām ūdenī izšķīdinātām piedevām. Ūdens procentuālais īpatsvars (un svars) sadārdzina transportēšanu. Tāpēc maz ticams, ka attiecīgajam ražojumam piemēroto antidempinga maksājumu dēļ šo PVS bāzes maisījumu iegādes apjoms no ražotājiem ārpus Savienības būtiski palielināsies.

(561) Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(562) Divi importētāji apgalvoja, ka Savienībā saražotais PVS daudzums bija nepietiekams, lai apmierinātu pieprasījumu, tāpēc ES PVS tirgus bija lielā mērā atkarīgs no importa. To apliecināja arī beztarifu kvota PVS importam (15 000 tonnu/gadā), ko 2014. gadā noteica Eiropas Savienības Padome ([95]).

(563) Šajā kontekstā lielākie piegādātāji ES tirgū joprojām bija trešo valstu PVS ražotāji (proti, Taivāna, ASV un Japāna), kuri jau nodrošināja [37 % –42 %] no Savienības patēriņa brīvajā tirgū. Turklāt izmeklēšana ir parādījusi, ka vairāki lietotāji vienlaikus iegādājās PVS no dažādiem piegādātājiem, kuri atrodas ĶTR, no Savienības ražošanas nozares, kā arī no ražotājiem trešās valstīs. Visbeidzot, jānorāda, ka Savienības ražošanas nozarē joprojām ir aptuveni 30 000 tonnu liekas jaudas, ar kuras palīdzību iespējams apgādāt Savienības tirgu.

(564) Tādējādi, tā kā pieprasījums pēc PVS ir liels, pasākumu piemērošana nepalielinātu piegāžu trūkuma risku, ņemot vērā ierosināto maksājumu līmeni un pieejamos alternatīvos avotus. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(565) Viens importētājs apgalvoja, ka pasākumu piemērošana kaitētu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) Savienībā, jo īpaši aktuālās COVID-19 krīzes kontekstā. Tas apgalvoja, ka antidempinga maksājumu piemērošana attiecīgās valsts izcelsmes PVS radītu papildu traucējumu nozarē, kuru jau tā smagi skar iepriekšminētā krīze.

([95]) Padomes Regula Nr. 1340/2014, Nr. 713/2014, Nr. 2015/2448, Nr. 2016/2389, Nr. 2018/2070.

(566) Šajā kontekstā Komisija norādīja, ka ierosinātu antidempinga pasākumu ietekme uz lietotāju izmaksām dažādos segmentos bija atšķirīga un ir padziļināti novērtēta, kā paskaidrots turpmāk 6.3. iedaļā.

(567) Turklāt, ņemot vērā augsto sadarbības līmeni, Komisija spēja iegūt detalizētu pārskatu par PVS pašu vajadzībām paredzēto tirgu un brīvo tirgu, kā arī pilnīgu informāciju par dažādiem lejupējiem segmentiem.

(568) Visbeidzot, Komisija veica gan Savienības ražošanas nozares, gan lietotāju ekonomiskās situācijas analīzi, arī ņemot vērā piegādes stabilitātes nozīmi, jo bez Savienības ražošanas nozares Savienība zaudētu aptuveni [50 %–60 %] no tādas kritiski svarīgas izejvielas kā PVS ražošanas jaudas ([96]).

(569) Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

6.3. **Lietotāju intereses**

(570) Kā paskaidrots 55. apsvērumā iepriekš tekstā, PVS kā piedevu, prekursoru vai aģentu izmanto galvenokārt četras Savienības lietotāju nozarēs: i) PVB plēvju ražošanai paredzēto PVB sveķu izgatavošanā; ii) polimerizācijas līdzekļu un emulsiju ražošanā; i) papīra un kartona ražošanas nozare; iv) līmvielu ražošana.

(571) PVB ražotāji bija lielāki PVS izmantotāji, patērējot aptuveni 40 % PVS Savienībā. Aptuveni 20 % no kopējā PVS patēriņa attiecās uz polimerizāciju, savukārt papīra ražošanai paredzētu ķīmisko vielu un līmvielu ražošanā tika izmantoti attiecīgi 16 % un 14 % no kopējā PVS patēriņa.

(572) Sākot procedūru, notika saziņa ar 49 zināmiem lietotājiem Savienībā, kas tika uzaicināti sadarboties. Pieteicās viens PVB ražotājs: *Solutia*, trīs papīra un kartona ražotāji: *Ahlstrom-Munksjö*, *Papierfabrik August Koehler* un *Paul & Co*, trīs ražotāji polimerizācijas un emulsiju segmentā: *Wacker*, *FAR Polymers* un *Celanese*, un viens līmvielu ražotājs: *Cordial*. Tie visi iebilda pret iespējamu pasākumu noteikšanu attiecīgās valsts izcelsmes PVS importam, izņemot *Celanese*, kura nostāja bija neitrāla.

6.3.1. *PVB plēves ražotāji*

(573) Saistībā ar galveno PVS lietojumu (PVB plēve) ir jānorāda, ka sūdzības iesniedzējs pats tieši konkurē ar attiecīgā ražojuma lietotājiem PVB nozarē, jo daļa no tā PVS ražojumiem tiek lietota pašu vajadzībām PVB plēves ražošanai.

(574) PVB sveķus ražo, acetalējot PVS (PVS un butaldehīda reakcija), pēc tam sajaucot to ar plastifikatoru un ekstrudējot, lai ražotu PVB plēvi. Līdz pat 27 % no PVB izgatavošanas izmaksām veido PVS. PVS plēvi galvenokārt izmanto autobūves nozarē kā slāni starp divām stikla loksnēm (vējstiklos) vai celtniecības nozarē (bezšķembu stiklos).

(575) *Solutia* bija lielākais PVB plēves ražotājs Savienībā. Šis uzņēmums kopā ar sūdzības iesniedzēju un pārējiem Savienības ražotājiem, kuri veic pārdošanu brīvajā tirgū, veidoja gandrīz visu PVB plēves ražošanas apjomu Savienībā. Lietotājs arī ražoja PVS patēriņam pašu vajadzībām. Gandrīz 1/5 no kopējā PVS patēriņa Savienībā (pašu vajadzībām paredzētajā tirgū un brīvajā tirgū) attiecās uz *Solutia*.

(576) Lietotājs apgalvoja, ka antidempinga pasākumi attiecībā uz PVS radītu plašas negatīvas sekas PVB plēves ražošanas nozarē. Tā kā sūdzības iesniedzējs vienlaikus bija svarīgs PVB plēves ražotājs, kā arī PVA ražotājs un piegādātājs, jebkāds antidempinga pasākums ietekmētu ne tikai lejupējā ražojuma ražošanas izmaksas, bet arī konkurenci ar PVB ražotājiem, piemēram, lietotāju. *Solutia* un *Wegochem* atkārtoja šo apgalvojumu pēc informācijas izpaušanas. Turklāt lietotājs apgalvoja, ka jauna ūdenī šķīstošas PVB plēves ražotne, ko sūdzības iesniedzējs plāno atvērt Polijā, vēl vairāk palielinās tā PVS patēriņu pašu vajadzībām un saasinās Savienības jaudas trūkumu PVS piegādes jomā. *Solutia* šo argumentu atkārtoja pēc otrās papildinformācijas izpaušanas.

(577) Pirmkārt, lai gan lielākā daļa PVS un PVB plēves ražotāju Savienībā bija vertikāli integrēti, jānorāda, ka ikviens no tiem pieņēma lēmumu vērst savu ražošanas jaudu uz augšupējo vai lejupējo segmentu savas darījumdarbības stratēģijas īstenošanai. Šajā ziņā lietotājs pats bija gan PVS, gan PVB plēves ražotājs gluži tāpat kā pārējie divi Savienības ražotāji. Turklāt ūdenī šķīstošu plēvju ražošanas pamatā galvenokārt ir PVS kopolimēri, kuri neietilpst attiecīgā ražojuma tvērumā un kurus iegādājas ražotnēs trešās valstīs, un tāpēc nevar ietekmēt sūdzības iesniedzēja standarta (homopolimēra) PVS piegādes jaudu.

([96]) Brīvā tirgus patēriņš un patēriņš savām vajadzībām kopā.

(578) Otrkārt, izmeklēšana ir apliecinājusi, ka lietotājam bija vairāku piegādes avotu stratēģija, proti, tas ražoja PVS pašu patēriņam, kā arī aktīvi izmantoja alternatīvus PVS piegādes avotus Savienības ražošanas nozarē, ražotājus eksportētājus ĶTR un ražotājus trešās valstīs. Turklāt, kā paskaidrots 563. apsvērumā, Savienības ražošanas nozarei joprojām ir 30 000 t neizmantotas jaudas, lai apgādātu Savienības tirgu, un antidempinga maksājumu līmenis nekavēs *Solutia* turpināt iegādāties PVS no ĶTR, kā paskaidrots 588. apsvērumā.

(579) Visbeidzot, izmeklēšanā tika atklāts, ka ierosināto antidempinga maksājumu ietekme uz lietotāja ražošanas izmaksām un rentabilitāti būtu ierobežota pat tad, ja pasākumi būtu spēkā, ņemot vērā attiecīgās valsts izcelsmes importa īpatsvaru tā kopējā PVS patēriņā un PVS īpatsvaru tā ražošanas izmaksās.

(580) Saistībā ar apgalvoto risku, ka Savienības nozares varētu īstenot pret konkurenci vērstas darbības, Komisija norāda, ka netika iesniegti nekādi šo apgalvojumu apstiprinoši pierādījumi un Savienības nozare PVB nozarei turklāt ir pastāvīgi piegādājusi lielu daudzumu PVS. Turklāt izmeklēšanā tika noskaidrots arī tas, ka PVB nozare iegādājas PVS, izmantojot piegādes līgumus, kas to pasargā no cenu svārstībām un piegāžu deficīta. Visbeidzot, jānorāda, ka tad, ja tiek iegūti pārliecinoši pierādījumi par praksēm, kas ir vērstas pret konkurenci, tirdzniecības aizsardzības instrumenti ļauj Komisijai pārskatīt ierosinātos pasākumus lietotāju interesēs.

(581) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, minētie apgalvojumi tika noraidīti.

(582) *Solutia* attiecībā uz PVB plēves ražošanu, pamatojoties uz galapatēriņa režīmu, pieprasīja arī atbrīvojumu no ierosinātajiem antidempinga maksājumiem. Uzņēmums apgalvoja, ka ierosinātajiem pasākumiem būtu ļoti smaga finansiāla ietekme uz PVB plēves ražošanas rentabilitāti, tikai daži piegādātāji varētu izpildīt specifikācijas un ražojums neesot savstarpēji aizstājams.

(583) Komisija novērtēja uzņēmuma pieprasījumu, pamatojoties uz visu izmeklēšanas laikā savākto informāciju un pēc informācijas izpaušanas saņemtajām piezīmēm.

(584) Pretēji *Solutia* argumentam izmeklēšanā, kā paskaidrots iepriekš, tika konstatēts, ka ierosināto antidempinga maksājumu ietekme uz lietotāja ražošanas izmaksām un rentabilitāti būtu ierobežota.

(585) Turklāt *Solutia* bija vairāku avotu piegādes stratēģija, proti, tas ražoja PVS pašu patēriņam, kā arī lielā apjomā iegādājās no vairākiem PVS piegādes avotiem: Savienības ražošanas nozares, ražotājiem eksportētājiem ĶTR un ražotājiem trešās valstīs. Pat ja jauna PVS avota kvalificēšana patiešām ir sarežģīts un ilgstošs process, visā pasaulē ir trīs citi ražotāji, kas spēj piegādāt "PVS ar IMMS un mazu pelnu saturu". Turklāt Komisija norāda, ka antidempinga maksājumu līmenis neliegtu nevienam piegādātājam no ĶTR turpināt PVS eksportu par taisnīgu cenu. Visbeidzot, PVB plēve ir PVS galvenais lejupējais lietojums, un *Solutia* ir viens no tirgus līderiem šajā segmentā. Rezultātā šāda atbrīvojuma piešķiršana atbilstīgi galapatēriņa kontrolei nopietni mazinātu pasākumu ietekmi. Tādēļ pieprasījums tika noraidīts.

(586) Pēc otrās papildinformācijas izpaušanas *Solutia* apgalvoja, ka Komisija nav izskaidrojusi datus un pamatojumu, kas izmantots, lai uzskatītu ietekmi uz tā rentabilitāti par "nenozīmīgu". Turklāt uzņēmums apgalvoja, ka tam, lai saglabātu piegāžu drošību un samērīgu rentabilitāti, ir vajadzīga piekļuve visiem PVS piegādātājiem par samērīgām cenām, tādējādi Komisija nav pamatojusi, kāpēc antidempinga maksājumu līmenis neliegs *Solutia* piegādātājam no ĶTR turpināt eksportu.

(587) Komisija paskaidroja, ka ietekmi uz *Solutia* rentabilitāti aprēķināja šādi: Komisija vispirms noteica no ĶTR iepirktā PVS izmaksu daļu uzņēmuma kopējās ražošanas izmaksās, kas tika pārbaudītas uz vietas. Tad Komisija palielināja uzņēmuma PVS izmaksas par ierosināto maksājumu, piemērotu no ĶTR iepirktajam PVS daudzumam. Komisija konstatēja, ka maksājumu ietekme uz *Solutia* patiešām bija nozīmīga absolūtos skaitļos, bet ierobežota, ja aplūkota proporcionāli uzņēmuma kopējo izmaksu struktūrai. Turklāt Komisija neņēma vērā konkrētus uzņēmuma pieņēmumus par PVS cenu turpmāko attīstību, jo fakti liecināja, ka šie pieņēmumi nav atbilstoši, un *Solutia* nesniedza nekādus pamatā esošus pierādījumus par pretējo. Konfidencialitātes apsvērumu dēļ sīkāka informācija un rādītāji, kas izmantoti Komisijas aprēķinos, tika sniegti atsevišķā dokumentā tikai uzņēmumam.

(588) Tāpēc Komisija uzskata, ka, ņemot vērā ierobežoto ietekmi uz *Solutia* rentabilitāti, antidempinga maksājumi neliegtu uzņēmumam turpināt iepirkt PVS no ĶTR un tā saglabāt piekļuvi visiem saviem PVS piegādātājiem. Turklāt pretēji uzņēmuma apgalvojumiem, ka pasākumi ietekmētu arī tā konkurences pozīcijas salīdzinājumā ar citiem PVB ražotājiem, ierobežotā ietekme uz *Solutia* izmaksu struktūru un rentabilitāti arī rāda, ka ietekme uz to konkurētspēju būtu ierobežota.

(589) Tāpēc šis arguments tika noraidīts.

(590) *Solutia* apgalvoja arī, ka tas, ka PVB plēve ir PVS galvenais lejupējais lietojums un *Solutia* ir viens no tirgus līderiem šajā segmentā, ir tikai pieņēmums, kam nav faktiska pamatojuma.

(591) Pretēji šim argumentam izmeklēšanas laikā savāktā informācija rādīja, ka PVB plēves ražošana veido vismaz [30 %–40 %] no kopējā PVS patēriņa Savienībā, tāpēc tas ir ar lielu pārsvaru dominējošais no dažādiem PVS lejupējiem lietojumiem. Turklāt Komisija norādīja, ka, pamatojoties uz datiem, ko uzņēmums pats sniedzis atbildēs uz anketas jautājumiem, no četriem PVB plēves ražotājiem, kas darbojas Savienības tirgū, *Solutia* bija ievērojama tirgus daļa, tāpēc to var pamatoti uzskatīt par vienu no tirgus līderiem.

6.3.2. *Polimerizācijas līdzekļu un emulsiju ražotāji*

(592) PVS izmanto arī polimerizācijas līdzekļos, jo tas sekmē tekstūras veidošanās un rezultātā iegūtās emulsiju un krāsu struktūras precīzu kontroli, lai regulētu galaprodukta viskozitāti.

(593) Divi lietotāji, proti, *FAR Polymer* un *Celanese*, kā arī otrs izlasē iekļautais PVS ražotājs Savienībā, kas ražo PVS tikai lietošanai pašu vajadzībām, proti, *Wacker*, pieteicās un sadarbojās procedūras ietvaros. *FAR Polymer* un *Wacker* iebilda pret iespējamajiem pasākumiem, apgalvojot, ka antidempinga pasākumu piemērošana nebūtu Savienības interesēs.

(594) Turklāt *Wacker* apgalvoja, ka Savienībā saražotā PVS daudzums nebija pietiekams, lai apmierinātu pieprasījumu pēc šī ražojuma, tāpēc ES PVS tirgus bija ļoti atkarīgs no importa. *Wacker* uzskatīja, ka imports no attiecīgās valsts ir novērsis tirgus nepilnību, ko nevar nodrošināt citas valstis.

(595) Turklāt uzņēmums apgalvoja, ka, ja stātos spēkā antidempinga maksājumi, Ķīnas eksportētājiem ražotājiem būtu liegta piekļuve tirgum. Tādējādi Savienības tirgū dominētu abi Savienības ražotāji, kuri pārdod ražojumus brīvajā tirgū (un kuri ir saistīti ar ražotājiem eksportētājiem ASV, Japānā un Singapūrā), un tie varētu noteikt augstākas cenas, kas nelabvēlīgi ietekmētu lietotājus Savienībā.

(596) Pēc informācijas izpaušanas abi lietotāji apgalvojumus atkārtoja.

(597) Attiecībā uz pirmo punktu izmeklēšanā ir konstatēts, ka ietekme uz lietotāja rentabilitāti būs niecīga pat tad, ja būs spēkā antidempinga maksājumi, jo PVS īpatsvars to lietotāju ražošanas izmaksās, kuri darbojas šajā segmentā, ir [3 %–7 %] no kopējām izmaksām.

(598) Tiktāl, ciktāl tas attiecas uz piegādes stabilitāti, kā paskaidrots 563. apsvērumā iepriekš tekstā, Savienības ražošanas nozarei ir vismaz 30 000 tonnu neizmantotās jaudas. Turklāt lielākie piegādātāji ES tirgū bija trešo valstu PVS ražotāji (proti, Taivāna, ASV un Japāna), kuri jau veidoja [37 % –42 %] no Savienības patēriņa. Visbeidzot, jānorāda, ka izlasē iekļautajam Savienības ražotājam bija vairāku avotu piegādes stratēģija, tādējādi tā PVS patēriņa avots nav tikai ražotāji ĶTR.

(599) Attiecībā uz pēdējo punktu ir jāņem vērā turpmāk izklāstītā informācija.

(600) Pirmkārt, kā aprakstīts 497. un 498. apsvērumā, lielākais eksportētājs uz Savienības tirgu (pēc ĶTR) bija Taivāna, kuras tirgus daļa sasniedza [13 %–16 %] un kuras ražotāji nav saistīti ar Savienības ražošanas nozari.

(601) Otrkārt, vērā ņemami apjomi tika importēti arī no ASV un Japānas (attiecīgi tirgus daļas [12 %–15 %] un [8 %–11 %] apmērā), kur ir vismaz trīs ar Savienības ražošanas nozari nesaistīti ražotāji. Turklāt lielāko Savienības tirgus daļu (aptuveni [37 %–42 %]) joprojām veidoja imports no citām trešām valstīm, lai arī attiecīgajā periodā tā apjoms samazinājās, un tā cenas bija vidēji par 11 % zemākas nekā Savienības ražošanas nozares cenas.

(602) Treškārt, kā paskaidrots 598. apsvērumā, *Wacker* PVS patēriņam jau bija vairāki dažādi avoti.

(603) Visbeidzot, tiek atzīmēts, ka antidempinga pasākumu mērķis ir atjaunot godīgu konkurenci un vienlīdzīgus konkurences noteikumus Savienības tirgū, nevis novērst importu no attiecīgās valsts. Šajā konkrētajā gadījumā, kā to apstiprina 597. apsvērumā aprakstītie konstatējumi, proti, maksājumiem būtu minimāla ietekme uz lietotāju izmaksām un rentabilitāti polimerizācijas un emulsiju segmentā, izmeklēšanā tika konstatēts, ka antidempinga maksājumi neatturētu PVS lietotājus arī turpmāk no ĶTR iegādāties ražojumu par taisnīgu cenu.

(604) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, minētie apgalvojumi tika noraidīti.

(605) *Wacker* pieprasīja atbrīvojumu no ierosinātajiem antidempinga maksājumiem, pamatojoties uz galapatēriņa režīmu atbilstīgi Savienības Muitas kodeksa 254. pantam. *Wacker* pieprasījumā apgalvoja, ka tam vajadzēja alternatīvu, ko sniedz kvalificēts papildu piegādātājs, lai izvairītos no situācijas, kurā Savienības ražošanas nozare tam atsaka piegādi. Turklāt maksājumu noteikšana, pēc *Wacker* domām, negatīvi ietekmēs PVS tirgus cenas.

(606) Komisija novērtēja uzņēmuma pieprasījumu, pamatojoties uz visu izmeklēšanas laikā savākto informāciju un pēc informācijas izpaušanas saņemtajām piezīmēm.

(607) Pirmkārt, kā paskaidrots iepriekš, *Wacker* lielu daļu savu pirkumu jau iegādājas no Savienības ražošanas nozares un neiesniedza nekādus pierādījumus par piegādes atteikumu no Savienības ražotājiem. Turklāt izmeklēšanā tika atklāts, ka pēc Covid-19 pandēmijas sākuma sūdzības iesniedzējs dažādiem lietotājiem Savienībā īsā laikā nodrošināja PVS papildapjomu. Otrkārt, attiecībā uz apgalvoto risku par tādu Savienības ražošanas nozares rīcību, kas vērsta pret konkurenci, Komisija norādīja, ka nav sniegti pierādījumi, kas pamatotu šo apgalvojumu. Turklāt Komisija uzskata, ka šo risku ievērojami ierobežoja iespējamie alternatīvie piegādes avoti no trešām valstīm. Visbeidzot, polimerizācija un emulsijas ir viens no PVS galvenajiem lejupējiem lietojumiem, un *Wacker* ir viens no tirgus līderiem šajā segmentā. Rezultātā šāda atbrīvojuma piešķiršana atbilstīgi galapatēriņa kontrolei varētu nopietni mazināt pasākumu ietekmi. Tādēļ pieprasījums tika noraidīts.

6.3.3. *Papīra un kartona ražotāji*

(608) PVS izmanto, lai uzlabotu papīra un kartona ražojumu izturību, absorbciju un izskatu, krītotajam papīram un antiadhezīva pamata papīra aizturpārklājumiem. Aptuveni 16 % no Savienības PVS patēriņa attiecās uz papīra segmentu.

(609) Procedūras laikā un pēc informācijas izpaušanas pieteicās trīs lietotāji šajā nozarē, proti, *Ahlstrom-Munksjö*, *August Koehler* un *Paul & Co.*, kā arī divas lietotāju apvienības, proti, *CEPI* un *Assocarta*, iebilstot pret iespējamajiem pasākumiem un uzsverot attiecīgā ražojuma Savienības lietotāju intereses šajā segmentā.

(610) Ieinteresētās personas apgalvoja un pēc informācijas izpaušanas atkārtoja savus apgalvojumus par to, ka antidempinga maksājumu noteikšana tādai svarīgai izejvielai kā PVS mazinātu Savienības papīra ražošanas nozares centienus kontrolēt izmaksas un tādējādi tās konkurētspēju. Tie apgalvoja, ka, ņemot vērā konkurences līmeni papīra tirgū, jo īpaši Āzijas un Klusā okeāna reģiona uzņēmumu radīto konkurenci, Savienības papīra ražotāji nonāktu nelabvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar trešo valstu ražotājiem, kuriem būtu piekļuve lētākam PVS tirgū, kurā valda spēcīga konkurence. Minētie argumenti tika atkārtoti pēc otrās papildinformācijas izpaušanas.

(611) Pretēji lietotāju apgalvojumiem izmeklēšanā tika konstatēts, ka PVS ietekme uz papīra ražošanas nozares ražošanas izmaksām bija neliela [1 %–2 %]. Tāpēc antidempinga maksājumu piemērošanas ietekme uz šīs nozares izmaksām būtu neliela un būtiski neietekmētu tās rentabilitāti.

(612) Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

6.3.4. *Līmvielu ražotāji*

(613) PVS izmanto līmvielu ražošanas nozarē kā galveno sastāvdaļu līmju ražošanā. Šis segments veidoja gandrīz 14 % no kopējā PVS patēriņa Savienībā.

(614) Viens līmvielu segmenta ražotājs izteica iebildumus pret pasākumu. Uzņēmums apgalvoja, ka antidempinga pasākumi attiecībā uz PVS smagi ietekmētu tā rentabilitāti, jo uzņēmums nevarētu šo cenu kāpumu pārnest uz saviem klientiem. Pēc informācijas izpaušanas *Cordial* un *Wegochem* šo argumentu atkārtoja.

(615) Līmvielu nozarē PVS veidoja vismaz [40 %–50 %] ([97]) no galaprodukta izmaksām. Šajā situācijā šķita, ka uzņēmums nespētu absorbēt ierosināto antidempinga maksājumu ietekmi.

(616) Pēc informācijas izpaušanas *Kuraray* un *Sekisui* iesniedza informāciju par to, ka *Cordial*, viņuprāt, nevar uzskatīt par reprezentatīvu dalībnieku konkrētajā līmvielu lietojumu segmentā. Tie uzskatīja, ka *Cordial* ražojumi sastāv no maisījumiem ar augstu PVS saturu, kuri veido tikai nelielu daļu no līmvielu lietojumu segmenta.

(617) Abi Savienības ražotāji apgalvoja, ka PVS veido aptuveni 2 %–5 % no galvenā līmvielu lietojuma, kas ir līmvielas iepakojumiem, ražošanas izmaksām un tikai dažās specializētās nozarēs PVS ietekme varētu sasniegt 10 %–20 %. Tāpēc PVS 80 % izmaksu ietekmi uz *Cordial* darījumdarbību nevar uzskatīt par reprezentatīvu līmvielu segmentam.

(618) Pēc informācijas izpaušanas *Cordial* turklāt pieprasīja atbrīvojumu no ierosinātajiem antidempinga maksājumiem, pamatojoties uz galapatēriņa režīmu atbilstīgi Savienības Muitas kodeksa 254. pantam. Šā pieprasījuma pamatā bija tā ražojumu specifika, ierobežotais skaits tā importēto PVS kategoriju, kuras speciāli izstrādātas sadarbībā ar savu vienīgo piegādātāju, nespēja absorbēt ierosinātos maksājumus tā izmaksu struktūras un rentabilitātes līmeņa dēļ un tādu citu dzīvotspējīgu alternatīvu trūkums, kuras ļautu uzņēmumam palikt tirgū.

(619) Komisija, ņemot vērā piezīmes, kas saņemtas no visām ieinteresētajām personām, it īpaši *Cordial*, Savienības ražošanas nozares, *Cordial* klientiem un citiem līmvielu lietotājiem, atkārtoti novērtēja līmvielu ražotāju stāvokli un uzņēmuma pieprasījumu.

(620) Pamatojoties uz visu informāciju, kas Komisijai darīta pieejama pēc tam, kad vairākas ieinteresētās personas bija izpaudušas informāciju, Komisija piekrita Savienības ražošanas nozares sniegtajai informācijai, ka *Cordial* situāciju nevar attiecināt uz visu līmvielu nozari, kur PVS veido vidēji tikai 2 % līdz 5 % no ražošanas izmaksām galvenajam līmvielu lietojumam (iepakojuma līmvielām).

(621) Ņemot vērā to, ka PVS parasti veido nelielu daļu līmvielu izstrādājumu izmaksām, izmeklēšanā tika atklāts, ka līmvielu segmentā lietotājiem piegādātāju maiņa, pat ņemot vērā sertifikācijas procesa nepieciešamību, bija iespējama, jo pasākumu ietekme uz to kopējām izmaksām nebūtu būtiska.

(622) No otras puses, ja raugās konkrēti uz *Cordial* situāciju, nevar izdarīt tādu pašu secinājumu. Izmeklēšanā tika noskaidrots, ka lielākā daļa tā ražošanas bija saistīta ar līmvielu sausajiem maisījumiem, ko ražo un pārdod pulverveidā un kas ir nišas produkts salīdzinājumā ar parasti uz PVS vai PVAC bāzes ražotajām šķidrajām līmvielām. Tā klienti ir strukturējuši savu ražošanas procesu tā, lai izmantotu *Cordial* individuāli ražotās līmvielas un regulāri ietaupītu transporta izmaksas, kā paskaidrots 626. apsvērumā. Lai pārorientētos uz šķidrajām līmvielām, būtu jāpārstrukturē pilnīgi viss ražošanas process.

(623) Pateicoties šim inovatīvajam ražojumam, *Cordial* izmaksu struktūra atšķiras no vidējās izmaksu struktūras līmvielu nozarē. *Cordial* gadījumā PVS veidoja vismaz [40 – 50 %] no izmaksām. Atšķirības ir saistītas arī ar to, ka izmantotā PVS proporcija uz tonnu līmvielu sauso maisījumu ir lielāka nekā šķidrajās līmvielās. Ņemot vērā *Crodial* izstrādātā ražojuma īpatnības, uzņēmumam būs praktiski neiespējami pārorientēties uz ražojumiem, kas nav uz PVS bāzes, jo tas nozīmētu, ka būtu pilnībā jāpārstrādā līmes sastāvs.

(624) Attiecībā uz alternatīviem piegādes avotiem, pēc pasākumu noteikšanas uzņēmums nevarētu pārorientēties uz Savienības ražošanas nozari vai citiem avotiem. Faktiski uzņēmums jau ir mēģinājis atrast jaunus partnerus, bet, tā kā uzņēmums ir mazs, tas nespēja izveidot ilgtermiņa attiecības ar alternatīviem piegādātājiem (būtu nepieciešama ilgtermiņa sadarbība, lai piegādātāji varētu pielāgoties *Cordial* ražojuma prasībām). Uzņēmums iesniedza pierādījumus, ka agrāk tas patiešām bija mēģinājis pirkt PVS no Taivānas ražotāja, bet nebija varējis noslēgt nevienu darījumu, jo šis ražotājs pārdeva ražojumus tikai ar tirgotāja starpniecību ES un nevēlējās pielāgot savus ražojumus *Cordial* prasībām. Visu minēto faktoru, kā arī sertifikācijas procesa nepieciešamības dēļ uzņēmuma pārorientēšanās uz citiem piegādātājiem nav dzīvotspējīga.

([97]) Pēc informācijas izpaušanas šis skaitlis tika pārskatīts.

(625) Visbeidzot, uzņēmums darbojas tirgū ar spēcīgu konkurenci un ļoti mazu peļņas procentu. Šajā situācijā pierādījumi norāda uz to, ka uzņēmums nespētu absorbēt ierosināto antidempinga maksājumu ietekmi un, visticamāk, bankrotētu.

(626) Pēc informācijas izpaušanas pieteicās arī vairāki *Cordial* ražojumu lejupējie lietotāji papīra un kartona ražošanas nozarē, iebilstot pret pasākumiem. Tie apgalvoja, ka *Cordial* līmvielu īpatsvars to ražošanas izmaksās bija būtisks (aptuveni [10 %–25 %]). Tādējādi, ja pasākumiem būtu negatīva ietekme uz līmvielu sauso maisījumu piegādātāju, tad arī tie tiktu negatīvi ietekmēti. Turklāt tiem būtu jāpārstrukturē savas ražošanas iekārtas, lai pielāgotos pilnīgi atšķirīgam ražojumam. Visbeidzot, pārorientēšanās no sausajām uz šķidrajām līmvielām nozīmētu arī būtisku transporta izmaksu pieaugumu (1 tonna sauso līmvielu atbilst 5–8 tonnām šķidro līmvielu).

(627) Komisija turklāt pārbaudīja, kāda ietekme uz pasākumu efektivitāti ir iespējamam maksājuma atbrīvojumam atbilstoši galapatēriņa procedūrai. Šajā sakarā Komisija norādīja, ka līmvielu tirgus segments veidoja 17 % no Savienības patēriņa un ka vienīgais līmvielu sauso maisījumu ražotājs, kas pieteicās, veidoja tikai 4 % no šā segmenta. Tādējādi Komisija secināja, ka šāda atbrīvojuma piešķiršanai nebūtu negatīvas ietekmes uz pasākumu efektivitāti.

(628) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija nolēma izņēmuma kārtā pakļaut Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 ([98]) 254. pantā minētajai galapatēriņa procedūrai tāda PVS importu, ko izmanto līmvielu sauso maisījumu ražošanai un ko ražo un pārdod pulverveidā kartona ražošanas nozarei. Galapatēriņa procedūra tiks attiecināta tikai uz līmvielu sausajiem maisījumiem, un tā nekādā gadījumā netiks attiecināta uz citiem ražojumiem, ko ražojuši līmvielu ražotāji (piemēram, uz šķidrajām līmvielām).

(629) Pēc otrās papildinformācijas izpaušanas *Cordial* lūdza Komisiju attiecināt Komisijas *ex ante* atļauju sistēmu uz tiem uzņēmumiem, kuri vēlas izmantot galapatēriņa atbrīvojumu, lai pārliecinātos, ka tie patiesi ražo līmvielu sausos maisījumus.

(630) Šajā saistībā Komisija paskaidroja, ka 628. apsvērumā aprakstītais galapatēriņa atbrīvojums nav paredzēts konkrētiem uzņēmumiem, bet gan nediskriminējošā veidā attiecas uz visiem līmvielu sauso maisījumu ražotājiem. Turklāt Regulas (ES) Nr. 952/2013 254. pantā minētās procedūras pārraudzība un piemērošana ir jāveic dalībvalstu muitas dienestiem. Minētā procedūra izvirza prasības un paredz pārbaudes, kas nodrošina, ka atbrīvojumi attiecas tikai uz definēto galapatēriņu. Tādējādi nav nedz lietderīgi, nedz nepieciešami, ka Komisija veic papildu darbības.

(631) Tādēļ pieprasījums tika noraidīts.

(632) Pēc otrās papildinformācijas izpaušanas sūdzības iesniedzējs iebilda pret *Cordial* atbilstīgi galapatēriņam piešķirtā atbrīvojuma juridisko pamatu un efektivitāti. Tas uzskatīja, ka uzņēmums neražoja tikai līmvielu sausos maisījumus, jo tas ražoja arī šķidrās līmvielas un tirgoja no ĶTR importētus PVS, neveicot nekādu pārveidošanas procesu.

(633) Šie argumenti bija jānoraida. Komisija ir novērtējusi pasākumu ietekmi uz visām attiecīgajām personām un secinājusi, ka pasākumu piemērošana šajā gadījumā kopumā nav pretrunā Savienības interesēm. Tomēr, kā paskaidrots 622.–625. apsvērumā, izmeklēšanā atklājās, ka atšķirībā no citiem PVS lietotājiem ļoti ierobežots lietotāju loks, kas ražo līmvielu sausos maisījumus, nespētu absorbēt pasākumus. Šā iemesla dēļ Komisija nolēma izmantot Regulas (ES) Nr. 952/2013 254. pantā paredzēto procedūru, kas pilnībā atbilst tās rīcības brīvības līmenim. Turklāt galapatēriņa procedūra tiks attiecināta tikai uz līmvielu sauso maisījumu ražošanu un netiks attiecināta uz citiem ražojumiem neatkarīgi no tā, vai tos ražo vai tirgo līmvielu ražotāji. Tāpēc atbrīvojums no nodokļa nekādā gadījumā neattieksies uz nevienu Ķīnas PVS pirkumu citām *Cordial* ražošanas vai tirdzniecības darbībām (vai citiem līmvielu sausajiem maisījumiem). Komisija atgādina, ka galapatēriņa atbrīvojuma procedūra rada slogu tiem lietotājiem, kuri vēlas to izmantot, un ka viņi tiks pakļauti stingrai muitas kontrolei, kas nodrošina atbilstību.

([98]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

(634) Divi importētāji, *Gamma Chimica* un *Carbochem*, un viens lietotājs, *Far Polymers*, pēc otrās papildinformācijas izpaušanas apgalvoja, ka nosacījumi, uz kuru pamata Komisija piešķīra sauso maisījumu ražotājiem galapatēriņa atbrīvojumu, attiecas arī uz tiem. Tāpēc uzņēmumi lūdza Komisiju attiecināt uz tiem galapatēriņa procedūru. Tie uzskata, ka tāpat kā *Cordial* tie visi pārdod PVS un PVS maisījumus pulverveidā vai šķidrā veidā un to klienti ir strukturējuši savu ražošanas procesu tā, lai izmantotu to piegādāto PVS maisījumu.

(635) Komisija nepiekrita tam, ka šie uzņēmumi bija tādā pašā situācijā kā līmvielu sauso maisījumu ražotāji.

(636) Izmeklēšanā savāktā informācija liecināja, ka lielākā daļa *Gamma Chimica* un *Carbochem* importētā PVS tika vienkārši pārpakota un pārdota galalietotājiem. Pēc klientu pieprasījuma neliels daudzums tika sajaukts ar piedevām vai izšķīdināts ūdenī. Tomēr neviens no šiem procesiem nav faktiska attiecīgā ražojuma pārveidošana. Tāpēc pat attiecībā uz šiem pārdotajiem apjomiem uzņēmumus joprojām uzskatīja par importētājiem, kuri tirgo citu uzņēmumu ražotas preces. Galapatēriņa procedūra attiecas tikai uz galalietotājiem, nevis starpniekiem. Tādējādi galapatēriņa atbrīvojums minētajiem diviem importētājiem pat nebūtu pieejams. Turklāt pretēji uzņēmumu apgalvojumiem izmeklēšanā atklājās, ka nav problēmu nodrošināt alternatīvus piegādes avotus, tāpēc ka to PVS iepirkumi nebija atkarīgi no tehniskiem ierobežojumiem, kā izmeklēšanas laikā apstiprināja uzņēmumi. Visbeidzot, kā paskaidrots 555. un 556. apsvērumā, PVS daļa importētāju apgrozījumā bija 10 %–40 % un to rentabilitātes līmeņi tika atzīti par pietiekamiem, lai absorbētu vismaz daļu maksājumu.

(637) *Far Polymers* darbojas emulsiju un polimerizācijas nozarē. Kā minēts 597. apsvērumā, PVS īpatsvars to lietotāju ražošanas izmaksās, kuri darbojas šajā segmentā, bija [3 %–7 %] no kopējām izmaksām. *Far Polymers* apgalvoja, ka izmantotā PVS daļa uz vienu tonnu gatavā ražojuma bija [10 %–15 %]. Tomēr procentuālā daļa, ko *Far Polymers* minēja sava apgalvojuma pamatojumam, attiecās uz izmantotā ražojuma daudzumu, nevis uz tā īpatsvaru ražošanas izmaksās. Tādējādi attiecībā uz *Far Polymers* paliek spēkā 6.3.2. iedaļas secinājumi, kas izdarīti par emulsiju un polimerizācijas nozari.

(638) Komisija secināja, ka neviens no minētajiem uzņēmumiem neatrodas tādā situācijā, kas būtu līdzīga līmvielu sauso maisījumu ražotāju situācijai. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

### 6.4. **Papildu piezīmes pēc informācijas izpaušanas**

(639) Pēc informācijas izpaušanas vairākas ieinteresētās personas, proti, *Ahlstrom-Munksjö*, *Carbochem*, *Cordial*, *Solutia*, *Wacker* un *Wegochem*, atkārtoti pauda argumentu, ka Savienības tirgus ir lielā mērā atkarīgs no importa un ka Savienības nozarei nav pietiekamas jaudas. Tās apgalvoja, ka gan *KEG*, gan *Sekisui* veica ieguldījumus divās lejupējās ražotnēs Nīderlandē un Polijā, kuras palielinās to patēriņu pašu vajadzībām un tādējādi samazinās to spēju apgādāt brīvo tirgu. Tās arī apgalvoja, ka trešās valstis nav ilgtspējīgs alternatīvs avots, jo tām nav pietiekami daudz neizmantotās jaudas. *Solutia* atkārtoja šo argumentu pēc otrās papildinformācijas izpaušanas.

(640) Pretēji šiem argumentiem izmeklēšana apstiprināja, ka Savienības nozarei ir pietiekama jauda, lai apgādātu Savienības brīvo tirgu, jo tai joprojām ir pieejama neizmantotā jauda 30 000 tonnu apmērā. Turklāt, kā paskaidrots 447. apsvērumā iepriekš tekstā, Savienības nozare nesamazināja savu ražošanas jaudu neatgriezeniski, bet tikai apturēja darbību divās ražošanas līnijās, kuras var atsākt darbību īsā laikā.

(641) Saistībā ar ražotni Nīderlandē Komisija norādīja, ka nav informācijas par to, kad tā sāks darboties. Turklāt izmeklēšanas laikā ievāktā informācija liecina, ka vismaz daļu no PVS kategorijām tā iegādāsies ārpus Savienības. Attiecībā uz ražotni Polijā jānorāda, ka pēc informācijas izpaušanas saņemtā informācija apstiprināja, ka tajā tiks izmantoti galvenokārt kopolimēri, kuri neietilpst attiecīgā ražojuma tvērumā, un tie tiks iegādāti *KEG* ražotnēs ārpus Savienības.

(642) Bija jānoraida arī arguments par trešo valstu piegādes jaudas trūkumu, jo izmeklēšanas laikā savāktā informācija apstiprināja, ka Taivānas ražotājam joprojām ir pieejama ievērojama neizmantotā ražošanas jauda.

(643) Turklāt pieteicās PVB un polimerizācijas nozaru pakārtotais lietotājs *Saint Gobain*, iebilstot pret ierosinātajiem pasākumiem. *Saint Gobain* iegādājas PVB plēvi autorūpniecības un būvniecības nozarē izmantojama stikla ražošanas vajadzībām un iepērk redisperģējamu polimēru pulveri uz PVS bāzes (*RPD*) un polimēru dispersijas šķīdumu (*LDP*) ģipša un javas ražošanai. *RPD* un *LDP* ir emulsiju un polimerizācijas nozarē darbojošos PVS lietotāju ražojumi.

(644) *Saint Gobain* apgalvoja, ka ierosināto antidempinga maksājumu pieņemšana attiecībā uz ĶTR izcelsmes PVS būtiski ietekmētu tā darbību. Tā kā *Saint Gobain* ir ražojumu uz PVS bāzes lietotājs, maksājumi negatīvi ietekmētu tā iepirkuma cenas un tādējādi tā ražošanas izmaksas, un uzņēmums apšaubīja, ka kādas no pieaugušajām izmaksām varētu tikt pārnestas uz klientiem.

(645) Komisija nepiekrīt šim argumentam. Kā paskaidrots 579. un 597. apsvērumā iepriekš tekstā, maksājumu ietekme uz lietotāju izmaksām un rentabilitāti PVB un polimerizācijas nozarēs būs neliela, tādējādi to ietekme uz lejupējām nozarēm būs nebūtiska. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

### 6.5. **Secinājums par Savienības interesēm**

(646) Pasākumu piemērošana neapšaubāmi ir Savienības PVS nozares, kura pārdod ražojumus brīvajā tirgū, interesēs. Ja pasākumi netiks noteikti, Ķīnas ražotāji turpinās pārdot PVS Savienības tirgū par dempinga cenām, neļaujot Savienības nozarei atgūt rentabilitāti.

(647) Būtu jāaplūko dažu lietotāju paustais arguments, ka Savienība piegādes stabilitātes nodrošināšanas ziņā ir ļoti atkarīga no importa, ņemot vērā, ka bez Savienības ražošanas nozares Savienība zaudētu aptuveni [50 %–60 %] no tās PVS piegādes jaudas ([99]).

(648) Saistībā ar lietotājiem PVB un polimerizācijas segmentos ir svarīgi norādīt, ka tie no Ķīnas iegādājās tikai mazu daļu no sava PVS patēriņa apjoma un ka jebkādu pasākumu ietekme uz to rentabilitāti būs maza. Arī papīra un līmvielu nozares konkurētspēja kopumā netiks ietekmēta, jo PVS veido nelielu daļu ražošanas izmaksu šajā nozarē. Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija secināja, ka nav nepārvaramu iemeslu, lai uzskatītu, ka galīgo pasākumu noteikšana attiecīgās valsts izcelsmes PVS importam nav Savienības interesēs.

## 7. **GALĪGIE ANTIDEMPINGA PASĀKUMI**

(649) Ņemot vērā Komisijas secinājumus par dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm, būtu jānosaka galīgie antidempinga pasākumi, lai novērstu turpmāku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, ko rada attiecīgā ražojuma imports par dempinga cenām.

### 7.1. **Kaitējuma novēršanas līmenis (kaitējuma starpība)**

(650) Lai noteiktu pasākumu apmēru, Komisija vispirms noteica maksājuma apmēru, kas nepieciešams, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

(651) Kaitējums tiktu novērsts, ja Savienības ražošanas nozare spētu segt ražošanas izmaksas un no līdzīgā ražojuma pārdošanas Savienības tirgū gūt tādu peļņu pirms nodokļu nomaksas, ko šāda veida ražošanas nozare savā tirgū varētu pienācīgi gūt parastos konkurences apstākļos, proti, ja nebūtu importa par dempinga cenām.

(652) Savienības ražošanas nozares sasniegtais pamata peļņas procents pirms importa par dempinga cenām pieauguma (2015) tika pieskaitīts ieguldījumu, pētniecības, izstrādes un inovācijas ("IPI") līmenim parastos konkurences apstākļos, izsakot to procentuāli no apgrozījuma. Tā kā šis rādītājs nesasniedza 6 %, mērķa peļņu noteica 6 % apmērā, kas ir mērķa peļņas procenta minimums, kas jāpiemēro saskaņā ar 7. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

(653) Tā kā saskaņā ar 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu netika iesniegti apgalvojumi par pašreizējām vai nākotnes izmaksām, kuras izriet no daudzpusējiem vides nolīgumiem un to protokoliem vai no uzskaitītajām SDO konvencijām, šādi noteiktajām cenām, kas nerada kaitējumu, netika pieskaitītas papildu izmaksas.

([99]) Brīvā tirgus patēriņš un patēriņš savām vajadzībām kopā.

(654) Tad Komisija noteica kaitējuma novēršanas līmeni, pamatojoties uz izlasē iekļauto attiecīgo valstu ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, vidējo svērto importa cenu, kas noteikta cenas samazinājuma aprēķiniem, salīdzinājumu ar atlasīto Savienības ražotāju izmeklēšanas periodā Savienības brīvajā tirgū pārdotā līdzīgā ražojuma vidējo svērto cenu, kas neizraisa kaitējumu. Šā salīdzinājuma rezultātā iegūto starpību izteica procentos no importa vidējās svērtās CIF vērtības. Iegūtā vidējā mērķa cenas samazinājuma starpība bija 57,9 %.

(655) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Wacker* apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares cenas, kas nerada kaitējumu un kuras Komisija ir noteikusi attiecībā uz katru PKN, būtu jākoriģē, lai izslēgtu tādu PVS kategoriju izmaksas, kuras nepārdod Ķīnas uzņēmumi, un apstrīdēja 6 % mērķa peļņu, ko Komisija ir izmantojusi aprēķinā. Saistībā ar *Wacker* pirmo apgalvojumu Komisija precizē, ka tā izmantoja Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas tikai attiecībā uz tādiem PKN, kuriem tā atrada līdzīgus eksportētos PKN.

(656) Attiecībā uz mērķa peļņas līmeni jānorāda, ka, kā minēts 652. apsvērumā iepriekš tekstā, šis līmenis tika noteikts saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. punkta c) apakšpunktu. Šie apgalvojumi tādējādi tika noraidīti.

(657) Kaitējuma novēršanas līmenis attiecībā uz "citiem uzņēmumiem, kas sadarbojās" un "visiem pārējiem uzņēmumiem" ir noteikts tādā pašā veidā kā dempinga starpība minētajiem uzņēmumiem (sk. 393. un 396. apsvērumu).

7.2. **Galīgie pasākumi**

(658) Galīgie antidempinga pasākumi būtu jānosaka konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes polivinilspirtu importam saskaņā ar mazākā maksājuma noteikumu, kas paredzēts pamatregulas 7. panta 2. punktā. Komisija salīdzināja kaitējuma starpības ar dempinga starpībām. Maksājumu summa būtu jānosaka dempinga vai kaitējuma starpības apmērā atkarībā no tā, kurš no šiem lielumiem ir mazāks.

(659) Pamatojoties uz iepriekš minēto, galīgā antidempinga maksājuma likmēm, kas izteiktas kā *CIF* cena ar piegādi līdz Savienības robežai pirms muitas nodokļa nomaksas, vajadzētu būt šādām.

| Uzņēmums | Dempinga starpība | Kaitējuma starpība | Galīgais antidempinga maksājums |
|---|---|---|---|
| *Shuangxin Group* | 115,6 % | 72,9 % | 72,9 % |
| *Sinopec Group* | 17,3 % | 57,6 % | 17,3 % |
| *Wan Wei Group* | 193,2 % | 55,7 % | 55,7 % |
| Citi uzņēmumi, kas sadarbojās | 80,4 % | 57,9 % | 57,9 % |
| Visi pārējie uzņēmumi | 193,2 % | 72,9 % | 72,9 % |

(660) Uzņēmumu antidempinga maksājuma individuālās likmes, kas norādītas šajā regulā, ir noteiktas, pamatojoties uz šīs izmeklēšanas konstatējumiem. Tādējādi tās atspoguļo šajā izmeklēšanā konstatēto stāvokli attiecībā uz minētajiem uzņēmumiem. Tādējādi šīs maksājumu likmes ir piemērojamas tikai tāda attiecīgā ražojuma importam, kura izcelsme ir ĶTR un kuru ražojuši minētie tiesību subjekti. Uz importēto attiecīgo ražojumu, ko ražojis kāds cits uzņēmums, kurš nav konkrēti minēts šīs regulas rezolutīvajā daļā, ieskaitot subjektus, kas saistīti ar konkrēti minētajiem uzņēmumiem, būtu jāattiecina maksājuma likme, kura piemērojama "visiem pārējiem uzņēmumiem". Attiecībā uz to nebūtu jāpiemēro individuālās antidempinga maksājuma likmes.

(661) Ja uzņēmums pēc tam maina kāda sava subjekta nosaukumu, tas var pieprasīt, lai tam piemērotu minētās individuālās antidempinga maksājuma likmes. Šāds pieprasījums jāadresē Komisijai ([100]). Pieprasījumā jāietver visa attiecīgā informācija, ar ko var pierādīt, ka šāda maiņa neietekmē uzņēmuma tiesības izmantot tam piemērojamo maksājuma likmi.

([100]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

(662) Lai nodrošinātu antidempinga maksājumu pareizu piemērošanu, antidempinga maksājums, kas noteikts visiem pārējiem uzņēmumiem, būtu jāpiemēro ne vien ražotājiem eksportētājiem, kas šajā izmeklēšanā nesadarbojās, bet arī ražotājiem, kuri izmeklēšanas periodā neeksportēja uz Savienību.

(663) Ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 ([101]) 109. pantu, ja summa ir jāatmaksā pēc Eiropas Savienības Tiesas sprieduma, maksājamā procentu likmei ir likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām, kura publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā katra mēneša pirmajā kalendārajā dienā.

### 7.3. **Īpašais pārraudzības noteikums**

(664) Lai līdz minimumam samazinātu antidempinga pasākumu apiešanas risku maksājuma likmju lielo atšķirību dēļ, ir nepieciešami īpaši pasākumi, kas nodrošina individuālo antidempinga maksājumu piemērošanu. Uzņēmumiem, uz kuriem attiecas individuālie antidempinga maksājumi, ir pienākums uzrādīt dalībvalstu muitas dienestiem derīgu komercrēķinu. Rēķinam ir jāatbilst prasībām, kas noteiktas šīs regulas 1. panta 3. punktā. Uz importu, kam nav pievienots šāds rēķins, būtu jāattiecina antidempinga maksājums, kas piemērojams "visiem pārējiem uzņēmumiem".

(665) Kaut arī šā rēķina uzrādīšana dalībvalstu muitas dienestiem ir vajadzīga, lai importam piemērotu individuālās antidempinga maksājuma likmes, tas nav vienīgais elements, kas jāņem vērā muitas dienestiem. Pat tad, ja uzrādītais rēķins atbilst visām prasībām, kas izklāstītas šīs regulas 1. panta 3. punktā, dalībvalstu muitas dienestiem, ievērojot tiesību aktus muitas jomā, būtu jāveic ierastās pārbaudes, un tāpat kā citos gadījumos tie var pieprasīt papildu dokumentus (kravas nosūtīšanas dokumentus utt.), lai pārbaudītu deklarācijā sniegto ziņu precizitāti un nodrošinātu, ka pēc tam pamatoti tiek piemērota maksājuma mazākā likme.

(666) Ja uzņēmumam, kam noteiktas mazākas individuālās maksājuma likmes, pēc attiecīgo pasākumu noteikšanas būtiski palielinās eksporta apjoms, šādu palielinājumu pašu par sevi var uzskatīt par pasākumu noteikšanas izraisītām pārmaiņām tirdzniecības modelī pamatregulas 13. panta 1. punkta nozīmē. Tādos apstākļos un ar noteikumu, ka ir ievēroti nosacījumi, var sākt pretapiešanas izmeklēšanu. Šajā izmeklēšanā citustarp var pārbaudīt nepieciešamību atcelt individuālo(-ās) maksājuma likmi(-es) un noteikt valsts mēroga maksājumu.

## 8. **INFORMĀCIJAS IZPAUŠANA**

(667) Ieinteresētās personas 2020. gada 3. jūlijā tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tika plānots ieteikt galīgā antidempinga maksājuma noteikšanu ĶTR izcelsmes PVS importam.

(668) Pēc šīs informācijas izpaušanas ieinteresētajām personām tika dots arī laiks, kurā tās varēja paust viedokli. 17 ieinteresētās personas iesniedza piezīmes par informācijas izpaušanu. Pēc pieprasījuma tika uzklausīti *Kuraray*, *Sekisui*, *Wacker*, *Cordial*, *Solutia*, *Ahlstrom-Munksjö*, *Sinopec* un *Wegochem*.

(669) Pēc tam, kad tika saņemtas piezīmes par informācijas izpaušanu, ieinteresētās personas 2020. gada 24. jūlijā un 6. augustā tika informētas par papildu faktiem un apsvērumiem, kas nebija iekļauti 2020. gada 3. jūlija galīgās informācijas izpaušanā. Papildu piezīmes tika saņemtas no Savienības ražošanas nozares, Ķīnas ražotājiem eksportētājiem un vairākiem lietotājiem.

(670) Pēc pieprasījuma tika uzklausīti *Kuraray*, *Sekisui*, *Wacker*, *Cordial*, *Solutia*, *Ahlstrom-Munksjö*, *Sinopec* un *Wegochem*.

(671) Ieinteresēto personu sniegtās piezīmes tika pienācīgi ņemtas vērā, un attiecīgā gadījumā konstatējumos tika izdarītas attiecīgas izmaiņas.

(672) Saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1036 15. panta 1. punktu izveidotā komiteja atzinumu nav sniegusi, un komitejas locekļu vienkāršs vairākums iebilda pret Komisijas īstenošanas regulas projektu. Tad Komisija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ([102]) 5. panta 5. punktu atkārtoti iesniedza pārsūdzības komitejai Komisijas īstenošanas regulas projektu.

([101]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

([102]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(673) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 6. panta 3. punktu pārsūdzības komiteja atzinumu nesniedza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

*1. pants*

1. Galīgais antidempinga maksājums ir noteikts tāda Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes polivinilspirta importam, kurš satur vai nesatur nehidrolizētas acetātgrupas, kurš ir homopolimēru sveķu veidā, kuru viskozitāte (mērīta 4 % ūdens šķīdumā 20 °C temperatūrā) ir 3 mPa s vai lielāka, bet nepārsniedz 61 mPa s, un kuru hidrolīzes pakāpe ir 80,0 mol % vai lielāka, bet nepārsniedz 99,9 mol %, abus rādītājus mērot saskaņā ar ISO 15023-2 metodi, un uz kuru pašlaik attiecas KN kods ex 3905 30 00 (*TARIC* kods 3905 30 00 91).

2. Galīgā antidempinga maksājuma likmes, kas piemērojamas 1. punktā aprakstītā un tālāk sarakstā norādīto uzņēmumu ražotā ražojuma neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šādas:

| Uzņēmums | Galīgais antidempinga maksājums (%) | *TARIC* papildu kods |
|---|---|---|
| *Shuangxin Group* | 72,9 % | C552 |
| *Sinopec Group* | 17,3 % | C553 |
| *Wan Wei Group* | 55,7 % | C554 |
| Citi uzņēmumi, kas sadarbojās un ir uzskaitīti I pielikumā | 57,9 % | Sk. I pielikumu |
| Visi pārējie uzņēmumi | 72,9 % | C999 |

3. Šā panta 2. punktā minētajiem uzņēmumiem individuālās maksājuma likmes piemēro tikai tad, ja dalībvalstu muitas dienestiem tiek uzrādīts derīgs komercrēķins, kurā ir šāda deklarācija, ko datējusi un parakstījusi šo rēķinu izdevušās struktūras amatpersona un kur norādīts tās vārds, uzvārds un ieņemamais amats: "*Es, zemāk parakstījies, apliecinu, ka šajā rēķinā norādīto (attiecīgā ražojuma) (apjomu), kas tiek pārdots eksportam uz Eiropas Savienību, ir ražojis (uzņēmuma nosaukums un adrese) (TARIC papildu kods) Ķīnas Tautas Republikā. Apliecinu, ka šajā rēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un pareiza.*" Ja šāds rēķins netiek uzrādīts, piemēro "visiem pārējiem uzņēmumiem" piemērojamo maksājumu.

4. Ražojumus, kas aprakstīti 1. punktā, atbrīvo no galīgā antidempinga maksājuma, ja tie importēti tādu līmvielu sauso maisījumu ražošanai, ko ražo un pārdod pulverveidā kartona ražošanas nozarei. Šādus ražojumus pakļauj galapatēriņa procedūrai, kas minēta Regulas (ES) Nr. 952/2013 254. pantā, lai parādītu, ka tie tiek importēti tikai iepriekš minētajai izmantošanai.

5. Ja nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

*2. pants*

Ja jauns ražotājs eksportētājs no Ķīnas Tautas Republikas iesniedz Komisijai pietiekamus pierādījumus, pielikumu var grozīt, jauno ražotāju eksportētāju iekļaujot to uzņēmumu sarakstā, kuri sadarbojās, bet netika iekļauti izlasē, un tādējādi tiem piemēro atbilstošo vidējo svērto antidempinga maksājuma likmi, proti, 57,9 %. Jauns ražotājs eksportētājs sniedz pierādījumus, ka:

a) izmeklēšanas periodā (no 2018. gada 1. jūlija līdz 2019. gada 30. jūnijam) tas nav eksportējis 1. panta 1. punktā aprakstītās Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes preces;

b) nav saistīts ar eksportētāju vai ražotāju, uz kuru attiecas ar šo regulu noteiktie pasākumi; un

c) pēc izmeklēšanas perioda beigām tas ir vai nu faktiski eksportējis 1. panta 1. punktā aprakstītās Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes preces, vai arī uzņēmies neatsaucamas līgumsaistības eksportēt uz Savienību ievērojamu daudzumu.

*3. pants*

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 25. septembrī

*Komisijas vārdā –*
*priekšsēdētāja*
Ursula VON DER LEYEN

*PIELIKUMS*

**Izlasē neiekļautie Ķīnas ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās**

| Nosaukums | *TARIC* papildu kods |
|---|---|
| *Chang Chun Chemical (Jiangsu) Co., Ltd.* | C555 |